

الاربعين النووية

رونکردنه وهی

چل حه ديسه كهی

صلى الله
عليه
وسلم

پیغمبر

عبدالله العزيز هه رته لی

نۆیه م چاپ
هه ولیر / ۲۰۱۴

www.lqra.ahlamontada.com

مکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

بۆدابهزاندنی جۆرمها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پهراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (کوردی ، عربي ، فارسي)

پوونکردنه وهی
چل چه دیسه که ی پیغه مبهەر صلوات الله
وعلى آله

ناسراو به
(الأربعين النواوية)
للإمام النواوي

دانانی
عبدالله عبدالعزيز هه رته لی

چاپی نویه م
ذی القعدة (١٤٣٥) ی کۆچی
گه لاویژ (٢٧١٤) ی کوردی
ایلول (٢٠١٤) ی زایینی

کتیبخانه ی حاجی قادری کۆیی له ههولیر. چاپی کردوته

ناوی کتاب: پوونکردنه‌وه‌ی چل حدیسه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ .

بابه‌ت: فرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ .

دانه‌ر: عبدالله عبدالعزیز هرت‌لی .

نۆبه‌تی چاپ: نویه‌م .

به‌رواری چاپ: (۱۴۳۵) کوجی - (۲۷۱۴) کوردی - (۲۰۱۴) زایینی .

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه .

بلاوکه‌رموه: کتیب‌خانه‌ی حاجی قادری کوفی، له مه‌ولیر .

چاپ‌خانه: بۆزه‌لات/ مه‌ولیر .

چاپی یه‌که‌م: ۵۰۰۰ دانه له چاپ‌خانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنییری / مه‌ولیر - (۱۹۹۳) .

چاپی دووم: ۲۰۰۰ دانه له چاپ‌خانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده / مه‌ولیر - (۱۹۹۶) .

چاپی سێ‌یه‌م: ۱۰۰۰ دانه له چاپ‌خانه‌ی زانکوی صلاح الدین / مه‌ولیر - (۱۹۹۹) .

چاپی چوارده‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپ‌خای وه‌زاره‌تی رۆشنییری / مه‌ولیر - (۲۰۰۲) .

چاپی پینجه‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپ‌خانه‌ی نه‌وا / مه‌ولیر - (۲۰۰۶) .

چاپی شه‌شه‌م: ۲۰۰۰ دانه له چاپ‌خانه‌ی نه‌وا / مه‌ولیر - (۲۰۰۸) .

چاپی حه‌فته‌م و شه‌شته‌م: ۲۰۰۰ + ۲۰۰۰ دانه له چاپ‌خانه‌ی بۆزه‌لات/ مه‌ولیر - (۲۰۱۰ و ۲۰۱۳) .

دانراو‌مکانی‌تری‌دانه‌ر:

۱- پوونکردنه‌وه‌ی (ماتن فتح القریب) .

۲- پوونکردنه‌وه‌ی (العقیده الطحاویة) .

۳- عه‌قیده‌ی نیسانی له سه‌ر پارمه‌وی (أهل السنة والجماعة) .

۴- هۆنراوه‌ی (نیمان و نیسان) .

۵- چه‌ند گوئیك له (گوئزاری نیسان) .

۶- پوونکردنه‌وه‌ی (منهاج الطالبین) .

۷- روونکردنه‌وه‌ی (قطر العارض فی علم الفرائض) .

۸- چۆنیه‌تی (حج و عومره) .

۹- «میرگ و گوئزاری به‌هار» ژبانی پیغه‌مبه‌ری ریزدار ﷺ .

۱۰- «مانگی شه‌وی چوارده‌م» پوونکردنه‌وه‌ی (قصیده النبوة) .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.
ئینجا له دواى سوپاسى خوداو درود له سه ر پیتغه مبه ر ﷺ، ئه ی موسولمانی به پیتز: ههروهك
ئاشكرايه دوژمنانی ئیسلام به هه موو جوړك ئه یانه وئ لاوه كانمان له ئایینی ئیسلام دور
بخه نه وه له په وشتی باش بئ به شیان بكن:

جارك به زورنالی دانی كونه په رستی، جارك به ده هۆل لیدانی ماف نه دانی ئافره تو
داننه هیتان به ماف نه ته وایه تی، به م جوړه ژهر نه كه نه ناو هه نگوینو ده رخواړدی لاوی
كوردی نه دهن و ئه یكه نه دوژمنی ئیسلام.

به لام- سوپاس بۆ خواى گه وړه- وا به چاوى خۆمان ئه بینین به چكه شیرانی سه لاهه ددینی
ئهیوی ئه ژه هره یان دۆزیه وه زانیان سه ركه وتنو پیتشه وتنو پزگاری كوردستان هه ر
به ده ست پتوه گرتنی ئایینی ئیسلام ئه ی، چونكه كوردستانك: میوانداری (حه زه تی نوح
پیتغه مبه رى ﷺ) كوردی و پیتغه مبه ريكی وهك (حه زه تی ئیبراهیم خه لیلی بتشكیتنى ﷺ) گه وړه
كوردی و پاله وانكی وهك (سه لاهه ددینی ئه یوی) ل هه لكه وتبئ، چون دوژمنانی ئیسلام
پنگه نه دهن پزگار ببئ و ببیته وه یهك پارچه و سه ربه خۆ بئ؟.

ئینجا له بهر ئه وه ی هه ستكی ئایینی نۆز گهرم له ناو لاوه كانی كوردستاندا بلاو بۆته وه
نۆزیه ی مزگه وته كانی كوردستان قورئانی پیرۆزو فه رموده كانی پیتغه مبه رى خۆشه ویستی ﷺ
تئدا نه خویندرئ، وه بۆ ئه وه ی منیش له كاروانی ئه م لاوانه به شدار بم، بریارم دا: ئه و چل
حه دیسه ی ئیمامی (نه واوی) كۆی كر دۆته وه و ناسراوه به (ئهره عینه ی نه واوی)، به زمانى
كوردی پوونى بگه مه وه و چۆنیه تی پوون كردنه وه م به م شیوه یه بئ:

پیتناسه ی ئه و شتانه ی تئدا بئ: كه پتویستن، وهك سه حابه و زانیانی حه دیس... هتد
ههروه ها: ووشه و رسته كان وه رېگتېرم مه به سته كهش دیاری بگه م، وه بریاری شه ریه تی
ئىسلام له و بابته چیه؟ بینوسم.

ئینجا ئه ی موسولمانی به پیتز: ئه گه ر له شتېكدا- كه من نووسیومه- گومان ئه ی پیدابوو، بۆ
ئه وه ی دلتیابی ته ماشای كتیبی (فتح المبين) بكه كه شه رچى (ئهره عینه ی نه واوی) له گه ل
حاشیه ی (المداغی) كه له گه لى دایه، ههروه ها ته ماشای (تحفة المحتاج) بكه، كه شه رچى
(منهاج) نه واوی، له گه ل حاشیه ی (الشرواني) كه له گه لى دایه، چونكه به نۆزى زانستی
ئه م پوون كردنه وه م له م سه رچاوانه هه لئینجاوه، ئیتر دوعام بۆ بكه خوا یارمه تيم بدا بۆ
خزمه تی ئایینی ئىسلام، وه ئه گه ر كه م كورپه كت بینى، یان هه له یه كت به رچاوه كه وت، بۆم
پاست بگه وه، خوا پاداشتت بنووسن، خوا یاریده ده رى هه موومان بئ، آمین.

عبدالله عبدالعزيز هه رته لى

مانگی مه ولودی پیتغه مبه رى ﷺ - سالى (١٤١٣) ی كۆچى

هه ولیر- كوردستان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، قُيُومِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، مُدَبِّرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ
بَاعِثِ الرُّسُلِ - صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ - إِلَى الْمُكَلَّفِينَ لِهْدَايَتِهِمْ،

﴿پیناسه‌ی نیمامی (النواوی)﴾

نیمامی (النواوی) ناوی (یحیی) کورپی (شرف) ی نه‌واوی‌یه، له مانگی (محرم) ی سالی (۶۳۱) ی کۆچی له گوندی (نه‌وا) له (جۆلان) ی سه‌ر به (دیمشق) له دایک بووه، هه‌ر له گونده‌که‌ی خۆی له سه‌رده‌می مندالی‌دا قورئانی پیرۆزی له‌به‌ر کربوه، له تهمه‌نی (۱۹) سالی‌دا باوکی ناردی بۆ (دیمشق) له‌وێش له لای زۆر که‌س خوێندویه‌تی، به‌کێک له مامۆستایه‌کانی ناوی (سالار) ی کوردی بوو، به‌کێکی‌تر ناوی (عزالدين) ی هه‌ولێری بوو.

نیمامی (النواوی) دانراوی زۆری هه‌نه به تایبه‌تی له (حدیث) و (شرع): وه‌کو (ریاض الصالحین) و (الأنکار) و (شرح صحیح مسلم) و (منهاج الطالبین) و (الأربعین النواویة) - که ئێمه ئێستا خزمه‌تی نه‌که‌ین - جگه له مانه‌ش.

نیمامی (النواوی) به‌کێکه له زانا هه‌ره به‌رزه‌کانی چینی (خلف)، له هه‌دیس و شه‌رع ده‌ستیکی بالای هه‌بوو، له سه‌ر پاره‌وی نیمامی (شافعی) بوو، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا جێگه‌ی باوه‌ری زانایانی هه‌ر چوار مه‌زه‌به‌که‌نه‌و پێژ له‌هه‌رمووده‌کانی نه‌ئین.

نیمامی (النواوی) له (۲۴) ی (رجب) ی سالی (۶۷۶) ی کۆچی له گوندی (نوا) وه‌فاتای کربوه، خوا لای پازی بێ و په‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خوا بپژێ به سه‌ر گۆپی‌دا. آمین.

﴿پیشه‌کی نیمامی (النواوی)﴾

نیمامی (النواوی) نه‌فه‌رموئ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بان ده‌ست به‌کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌م چل هه‌دیه‌سه‌که‌م (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) سوپاس بۆ ئه‌و خواجه‌ی په‌روه‌ردگاری هه‌موو دروستکراویکه (قُيُومِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ) ئه‌و خواجه‌ی ئاگادار و هه‌لسۆپێنه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌مینه‌که‌نه (مُدَبِّرِ الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ) ئه‌و خودایه‌ی به‌جێهێنه‌ر و به‌پێوه‌به‌ری کاروباری هه‌موو دروستکراویکه به‌گشتی (بَاعِثِ الرُّسُلَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ) هه‌موو پێغه‌مبه‌ریک ئه‌و ناروونی ملو الله عليهم اجمعين (إِلَى الْمُكَلَّفِينَ) بۆ لای نه‌وانه‌ی داوای خوا ئه‌یانگرتیه‌وه - (نه‌وانه‌ی بیروه‌وشیان ته‌واوه‌ له قوناغی مندالی تێپه‌ر بویه) - (له‌ه‌دایتهم) بۆ ئه‌وه‌ی پێگه‌ی پاست بۆ ئه‌و داوا لیکراوانه‌ پوون بکه‌نه‌وه‌ و شاره‌زایان

وَبَيَانُ شَرَائِعِ الدِّينِ بِالذَّلَائِلِ الْقَطْعِيَّةِ، وَوَاضِحَاتِ الْبِرَاهِينِ، أَحْمَدُهُ عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ،
وَأَسْأَلُهُ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِهِ وَكَرَمِهِ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ،
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَحَبِيبُهُ وَخَلِيلُهُ أَفْضَلُ الْمَخْلُوقِينَ الْمُكْرَمُ بِالْقُرْآنِ الْعَزِيزِ
الْمُعْجَزَةِ الْمُسْتَمِرَّةِ عَلَى تَعَاقِبِ السِّنِّينِ وَبِالسُّنَنِ الْمُسْتَنِيرَةِ لِلْمُسْتَرْشِدِينَ الْمُخْصُوصِ
بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ وَسَمَاحَةِ الدِّينِ، صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
وَأَلِ كُلِّ وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ.

بکن (وَبَيَانُ شَرَائِعِ الدِّينِ) ههروهه بۆ نهوهی یاسایه کانی ئایینی خویان بۆ دیاری
بکن، (بِالذَّلَائِلِ الْقَطْعِيَّةِ) به به لگهی وا: گومانی تیدا نه بی، (وَوَاضِحَاتِ الْبِرَاهِينِ) نهو
به لگانه ی زۆر ناشکران.

(أَحْمَدُهُ) سوپاسی خوا نه که م (عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ) له سه ره هه موو نهو چا کانه ی له گه ل
نیتمه ی کردوه (وَأَسْأَلُهُ الْمَزِيدَ مِنْ فَضْلِهِ وَكَرَمِهِ) دلاوا له خوا نه که م که له به ره گه ورده یی
خوی و به خشینی خوی زیاترمان بداتی.

(وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به دلو به زوبان نه ئیم و گومانم نیه، جگه له زاتی (الله) هیه
خوایه ک نیه (الوَاحِدُ) یه ک خودایه (الْقَهَّارُ) دهسته لاتی ته وای هیه (الْكَرِيمُ) چاکه ی
نابریته وه (الغَفَّارُ) تاوانی به نده کانی خوی دانه پوشتی.

(وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) ههروهه: به دلو به زوبان نه ئیم گومانم نیه که وا
محمد ﷺ به ندهو پیغه مبه ری خوایه (وَحَبِيبُهُ وَخَلِيلُهُ) خۆشه ویست و دۆستی خوایه
(أَفْضَلُ الْمَخْلُوقِينَ) له هه موو خه لکی گه ورده تره (الْمُكْرَمُ) له لای خوا ریژی لیندراوه
(بِالْقُرْآنِ الْعَزِيزِ) که له لای خوا قورئانی نازیری پی دراوه (الْمُعْجَزَةِ الْمُسْتَمِرَّةِ) نهو
قورئانه پیروژه به لگهی به رده وای پیغه مبه ره ﷺ که س ناتوانی قورئانیکی وای ریک
بخا (عَلَى تَعَاقِبِ السِّنِّينِ) نه م قورئانه پیروژه ی ساله های سال هه ره ده مینئ (وَبِالسُّنَنِ
الْمُسْتَنِيرَةِ) ههروهه له لای خوا ریژی لیندراوه به هه رموده و کرده وه پوشتنه کانی
(لِلْمُسْتَرْشِدِينَ) بۆ نه وانه ی نه یانه وی سوود له هه رموده کانی وه ریگرن (الْمُخْصُوصِ
بِجَوَامِعِ الْكَلِمِ) تاکه پیغه مبه ریکه که هه رموده ی کورت و پر مانای پی به خشراره
(وَسَمَاحَةِ الدِّينِ) ئایینیکی ئاسانی پی به خشراره (صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى سَائِرِ
النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ) دروودو سلاوی خوی گه وره برژی به سه ره نهو پیغه مبه ره وه هه موو
پیغه مبه رانی تر (وَأَلِ كُلِّ) بۆ سه ره مال و خیزانی هه مووانیان (وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ) بۆ سه ره
هه موو پیاوچا کان.

أَمَّا بَعْدُ: فَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ - رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ - مِنْ طُرُقٍ كَثِيرَاتٍ بِرَوَايَاتٍ مُتَنَوِّعَاتٍ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: (مَنْ حَفِظَ عَلَيَّ أُمْتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِنَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ). وَفِي رِوَايَةٍ: (بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقِيهًا عَالِمًا). وَفِي رِوَايَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ ﷺ: (كُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا). وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ ﷺ: (قِيلَ لَهُ أُدْخِلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ). وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (كُتِبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ وَخُشِرَ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ). وَاتَّفَقَ الْحَفَاطُ عَلَى أَنَّهُ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ وَإِنْ كَثُرَتْ طُرُقُهُ.

(أَمَّا بَعْدُ) له پاش سوپاس و درودی خوا بۆ سر پیغمبرمان، بزانه: نه وهی بۆت نه لیم (فَقَدْ رَوَيْنَا عَنْ) فهرموده یه کی پیغمبرمان ﷺ پیگه یشتوو: له (عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ، وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، وَمُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ، وَأَبِي الدَّرْدَاءِ، وَابْنِ عُمَرَ، وَابْنِ عَبَّاسٍ، وَأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ، وَأَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ) له و سه حابه به ریژانه (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ) خوا لییان پازی بی (مِنْ طُرُقٍ كَثِيرَاتٍ) له چند ریگای زۆر (بِرَوَايَاتٍ مُتَنَوِّعَاتٍ) به گپرانه وهی جوراوجۆر، نه م فهرموده مان پیگه یشتوو:

(أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیغمبرمان ﷺ فهرموی: (مَنْ حَفِظَ عَلَيَّ أُمْتِي أَرْبَعِينَ حَدِيثًا مِنْ أَمْرِ دِينِنَا بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي زُمْرَةِ الْفُقَهَاءِ وَالْعُلَمَاءِ) هه رکه سیگه بیگه به نیتته ئوممه تی من چل هه دیسی من له کاروباری نایینی نیسلام، خوی گه وره له پۆزی قیامهت زیندوی نه کاته وه له گه ل کۆمه لی زانایانی نایینی.

(و) به چند شیوه یه کی تریش نه م فهرموده یه هاتوو: **یه گه م:** (فِي رِوَايَةٍ: بَعَثَهُ اللَّهُ تَعَالَى فَقِيهًا عَالِمًا) له گپرانه وه یه کدا: (خَوای گه وره زیندوی نه کاته وه و پله ی زانایه کی ته وای نه داتی). **دووهم:** (وَفِي رِوَايَةِ أَبِي الدَّرْدَاءِ ﷺ: كُنْتُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَافِعًا وَشَهِيدًا) له ریگه ی (أَبِي الدَّرْدَاءِ ﷺ) نه فهرموی: (خۆم تکای بۆ نه کم له لای خوی گه وره تا لی بیوری و بیبانه به هه شت). **سویهم:** (وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ مَسْعُودٍ ﷺ: قِيلَ لَهُ أُدْخِلْ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ) له ریگه ی ئیبن مسعود نه فهرموی: (له پۆزی دوا ی پی نه لاین: بچۆ بۆ به هه شت له کام ده رگاوه نه توی). **چوارهم:** (وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كُتِبَ فِي زُمْرَةِ الْعُلَمَاءِ وَخُشِرَ فِي زُمْرَةِ الشُّهَدَاءِ) له ریگه ی ئیبن عمر نه فهرموی: (له گه ل کۆمه لی زانایانی نایینی نه نووسری و له گه ل کۆمه لی شهیدان هه شر نه کری).

(وَاتَّفَقَ الْحَفَاطُ) زانایانی هه دیس یه کده نگن (عَلَى أَنَّهُ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ، وَإِنْ كَثُرَتْ طُرُقُهُ)

وَقَدْ صَنَّفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْبَابِ مَا لَا يُحْصَى مِنَ الْمُصَنَّفَاتِ، فَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمْتُهُ صَنَّفَ فِيهِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ، ثُمَّ مُحَمَّدُ بْنُ أَسْلَمَ الطُّوسِيُّ الْعَالِمَ الرَّبَّانِيَّ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ سُفْيَانَ النَّسَوِيِّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْأَجْرِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْأَصْفَهَانِيَّ، وَالذَّارِقُطَنِيَّ، وَالْحَاكِمَ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْمَالِينِيَّ، وَأَبُو عُثْمَانَ الصَّابُونِيَّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيَّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْبَيْهَقِيَّ، وَخَلَاتِقُ لَا يُخْصَوْنَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالْمُتَأَخِّرِينَ، وَقَدْ اسْتَخَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى فِي جَمْعِ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا، اقْتِدَاءً بِهَؤُلَاءِ الْأَنْمَةِ الْأَعْلَامِ وَحِفَاطِ الْإِسْلَامِ، وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَى جَوَازِ الْعَمَلِ بِالْحَدِيثِ الضَّعِيفِ فِي قِصَاصِ الْأَعْمَالِ، وَمَعَ هَذَا فَلَيْسَ بِإِعْتِمَادِي عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ، بَلْ عَلَى قَوْلِهِ ﷺ فِي الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ:

له سه رتو هی ثم ه دیسه بی هیزه هر چه نده رتگشی زور بن.
(وَقَدْ صَنَّفَ الْعُلَمَاءُ فِي هَذَا الْبَابِ مَا لَا يُحْصَى مِنَ الْمُصَنَّفَاتِ) زانایانی ه دیس له م بابته زوریان نووسیوه و نایه نه ژمار (فَأَوَّلُ مَنْ عَلَّمْتُهُ صَنَّفَ فِيهِ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ) یه که م زانا: که له م بابته چل ه دیسی کو کردیته وه - وه کو زانیومه - نیمام (عبدالله) کوپی (موبارک) بووه (ثُمَّ) له دواى نه ویش چه ند زانایه کی تر: وه کو نیمام (مُحَمَّدُ بْنُ أَسْلَمَ الطُّوسِيُّ الْعَالِمَ الرَّبَّانِيَّ، ثُمَّ الْحَسَنُ بْنُ سُفْيَانَ النَّسَوِيِّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْأَجْرِيُّ، وَأَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْأَصْفَهَانِيَّ، وَالذَّارِقُطَنِيَّ، وَالْحَاكِمَ، وَأَبُو نَعِيمٍ، وَأَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْمَالِينِيَّ، وَأَبُو عُثْمَانَ الصَّابُونِيَّ، وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيَّ، وَأَبُو بَكْرٍ الْبَيْهَقِيَّ، وَخَلَاتِقُ لَا يُخْصَوْنَ مِنَ الْمُتَقَدِّمِينَ وَالْمُتَأَخِّرِينَ) جگه له و زانایانه چند که سیکى تر که نایه نه ژمار، له زانایانی پیتشو و دواى، چل ه رموده ی پیغه مبهریان ﷺ کو کردوته وه.

(وَقَدْ اسْتَخَرْتُ اللَّهَ تَعَالَى فِي جَمْعِ أَرْبَعِينَ حَدِيثًا) نیمامی (النوای) نه ه رموی: منیش نویزی نیستیخارهم کرد بو نه وهی خوا یارمه تیم بدا بو کو کردنه وهی چل ه رموده ی پیغه مبهریان ﷺ (اقْتِدَاءً بِهَؤُلَاءِ الْأَنْمَةِ الْأَعْلَامِ وَحِفَاطِ الْإِسْلَامِ) له م کاره دا شویتنکه وتهی نه و زانا به رزانه ی نیسلام بوم: که وه کو نالای به رز دیارن و پاریزه ری نایینی نیسلامن (وَقَدْ اتَّفَقَ الْعُلَمَاءُ عَلَى جَوَازِ الْعَمَلِ بِالْحَدِيثِ الضَّعِيفِ فِي قِصَاصِ الْأَعْمَالِ) زانایانی نیسلام یه کده نگن: که دروسته بو کاروباری چاکه نیش به ه رموده ی بی هیز بکری، به لام بو چه رام و چه لال نه بی ه رموده که به هیز بی.

(وَمَعَ هَذَا فَلَيْسَ بِإِعْتِمَادِي عَلَى هَذَا الْحَدِيثِ) له گه ل نه وه شدا من پالم نه داوه ته سر نه م ه رموده بی هیزه (بَلْ عَلَى قَوْلِهِ ﷺ): فی الأحادیث الصَّحِيحَةِ) ته نها بو نووسینی

﴿يُلَيْغُ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبُ﴾. وَقَوْلُهُ ﷺ: ﴿نَظَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَاعَاهَا فَأَذَاهَا كَمَا سَمِعَهَا﴾. ثُمَّ مِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ جَمَعَ الْأَرْبَعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْفُرُوعِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْجِهَادِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الزُّهْدِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْأَدَابِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْخُطْبِ، وَكُلُّهَا مَقَاصِدُ صَالِحَةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ قَاصِدِيهَا. وَقَدْ رَأَيْتُ جَمْعَ أَرْبَعِينَ أَهَمَّ مِنْ هَذَا كُلِّهِ، وَهِيَ أَرْبَعُونَ حَدِيثًا مُشْتَمِلَةً عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ، وَكُلُّ حَدِيثٍ مِنْهَا قَاعِدَةٌ عَظِيمَةٌ مِنْ قَوَاعِدِ الدِّينِ، فَقَدْ وَصَفَهُ الْعُلَمَاءُ: بِأَنَّهُ مَدَارُ الْإِسْلَامِ عَلَيْهِ، أَوْ هُوَ نَصْفُ الْإِسْلَامِ، أَوْ ثُلُثُهُ أَوْ نَحْوُ ذَلِكَ. ثُمَّ أَلْتَزِمُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعِينَ أَنْ تَكُونَ صَحِيحَةً.

نەم چل حدیسه پالم داووته سەر فرموده کانی راست، وه کوفه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ: ﴿يُلَيْغُ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الْغَائِبُ﴾ رواه البخاري ومسلم، با فرموده کانی من نه وه ی لیتره یه، بگه یه نی به وه ی لیتره نیه.

(وَقَوْلُهُ ﷺ) هه روه ها وه ک فرموده ی پیغه مبه ر ﷺ: ﴿نَظَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَاعَاهَا فَأَذَاهَا كَمَا سَمِعَهَا﴾ رواه الترمذي، خوا پووی نه وه که سه جوان بکا: که گوئی له فرموده کانی منه وه لی نگری جا به ته وای نه یگه یه نیته موسولمانان.

(ثُمَّ مِنَ الْعُلَمَاءِ مَنْ جَمَعَ الْأَرْبَعِينَ فِي أَصُولِ الدِّينِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْفُرُوعِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْجِهَادِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الزُّهْدِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْأَدَابِ، وَبَعْضُهُمْ فِي الْخُطْبِ) ئینجا هه ندی له و زانیانه نەم چل حدیسه یان کو کردوته وه له و جوړه ی بناغه ی ئایینه، وه هه ندیک له وانه ی لقى ئایینه، وه هه ندیک له جیهاد، هه ندیک له واز هینانی دونیا، هه ندیک له ره وشت، هه ندیک له وتاره کانی پیغه مبه ر ﷺ (وَكُلُّهَا مَقَاصِدُ صَالِحَةٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ قَاصِدِيهَا) کاری نەم به پرزانه به کاری باش دانه ندوین، خوا لییان پازی بی.

(وَقَدْ رَأَيْتُ جَمْعَ أَرْبَعِينَ) به راستی منیش به باشم زانی: چل حدیس کو بکه مه وه (أَهَمُّ مِنْ هَذَا كُلِّهِ) له هه مووی نه وان گرنگتر بی (وَهِيَ أَرْبَعُونَ حَدِيثًا مُشْتَمِلَةً عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ) نه وه ی کۆم کردوته وه، چل حدیسه، که بریتی یه له هه ندیک نه وان به گشتی (وَكُلُّ حَدِيثٍ مِنْهَا قَاعِدَةٌ عَظِيمَةٌ مِنْ قَوَاعِدِ الدِّينِ) هه ر حدیسیکی من هیناومه له و چل حدیسه، بنکه یه کی گه وره یه له بنکه ی ئایین (فَقَدْ وَصَفَهُ الْعُلَمَاءُ: بِأَنَّهُ مَدَارُ الْإِسْلَامِ عَلَيْهِ) هه ر حدیسیک له و چله، زانیان نه لاین: کاروباری ئیسلامی له سەر نه خولیتنه وه (أَوْ هُوَ نَصْفُ الْإِسْلَامِ، أَوْ ثُلُثُهُ أَوْ نَحْوُ ذَلِكَ) یان نه لاین: نیوه ی ئایینه، یان سییه کی ئایینه، یان چواریکه.

(ثُمَّ أَلْتَزِمُ مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعِينَ أَنْ تَكُونَ صَحِيحَةً) وا نه خه مه سەر شانی خوّم، نەم چل

وَمُعْظَمُهَا فِي صَحِيحِي الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ رَضِيَ عَنْهُمَا - وَأَذْكُرُهَا مَحْذُوفَةً الْأَسَانِيدَ، لَيْسَ هَلْ حَفْظُهَا، وَيَعْمُ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى، ثُمَّ أَتَّبَعُهَا بِبَابٍ فِي ضَبْطِ خَفِيِّ أَلْفَاظِهَا، وَيَنْبَغِي لِكُلِّ رَاغِبٍ فِي الْآخِرَةِ أَنْ يَعْرِفَ هَذِهِ الْأَحَادِيثَ لِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْمُهْمَّاتِ، وَاحْتَوَتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَى جَمِيعِ الطَّاعَاتِ، وَذَلِكَ لِمَنْ تَدَبَّرَهُ، وَعَلَى اللَّهِ إِعْتِمَادِي وَإِلَيْهِ تَفْوِضِي وَإِسْتِنَادِي، وَلَهُ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ وَبِهِ التَّوْفِيقُ وَالْعِصْمَةُ.

حهديسه هه مووی راست بڼ (وَمُعْظَمُهَا فِي صَحِيحِي الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ رَضِيَ عَنْهُمَا) تۆر بهی
 نه م هه ديساننه م وه رگرتوه له کتیبی نیامی (بوخاری) و نیامی (موسلم) خوا لیبیا دای بڼ،
 که له هه موو کتیبی داندراو راسترن.

(وَأَذْكُرُهَا مَحْذُوفَةً الْأَسَانِيدَ لَيْسَ هَلْ حَفْظُهَا وَيَعْمُ الْإِنْتِفَاعُ بِهَا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى) به
 شیوه به کی کورت نه م هه ديساننه نه نوسمه وه، ناوی نه و که سانه ی گیراویه تیاننه وه
 نانوسم بۆ نه وه ی زوو له به ری بکه ن و که لکی لی وه ریگرن، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.
 (ثُمَّ أَتَّبَعُهَا بِبَابٍ) له دواي نه مهش که هه ديسه کان نه لیم، چهند وشه به که نه نوسم (فِي
 ضَبْطِ خَفِيِّ أَلْفَاظِهَا) بۆ نه وه ی وشه گرانه کان پوون بکه مه وه.

جا بزانه: نیمه نه و وشانه نانوسین چونکه هه ديس نین. (وَيَنْبَغِي لِكُلِّ رَاغِبٍ فِي
 الْآخِرَةِ) پیویسته له سه ره موو که سیک که پوځی دوايان بوی (أَنْ يَعْرِفَ هَذِهِ
 الْأَحَادِيثَ) نه م چل هه ديسه بزانی (لِمَا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْمُهْمَّاتِ) چونکه هه موو
 شتیکی گرنگیان تی دایه (وَاحْتَوَتْ عَلَيْهِ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَى جَمِيعِ الطَّاعَاتِ) هه روه ها هه موو
 ناگاداری به کی خواپه رستیان تی دایه (وَذَلِكَ لِمَنْ تَدَبَّرَهُ) نه م سووده به که سیک نه گا که
 به وردی بیری لی بکاته وه.

(وَعَلَى اللَّهِ إِعْتِمَادِي) پشتی خۆم هه ره به خوا نه به ستم (وَإِلَيْهِ تَفْوِضِي وَإِسْتِنَادِي)
 هه موو کاریکی خۆم هه ره به خوا نه سپیرم، هه ره نه و پالپشتمه (وَلَهُ الْحَمْدُ وَالنَّعْمَةُ)
 سوپاس هه ر شایانی نه و خودایه وه هه ره نه و چاکه ی به سه ر نیمه دا هه به (وَبِهِ التَّوْفِيقُ
 وَالْعِصْمَةُ) توانای خواپه رستی هه ره به ده ست نه وه و خوپاراستن له گونا هه ره به ده ست
 نه وه، خواپه یارمه تیمان بده بۆ خواپه رستی و بۆ وازه تان له تاوانه کان آمین.

لیره دا پیشه کی نیامی (النواوی) که کۆکه ره وه ی نه م چل هه ديسه به - کوتایی هات.

**

*

﴿ چند زانستیکی حدیس ﴾

۱- پیناسدی حدیسی:

(حدیث): یان فرموده‌ی پیغمبره علیه السلام، یان کرداری پیغمبره علیه السلام، یان بازی‌بوونی پیغمبره علیه السلام: به کرداری، یان به گفتاری که سبکی‌تر.

۲- **بزانہ:** ھروک پٽیوستہ موسولمان ٲہفتار بہ قوٲان بکا: ودهاش پٽیوستہ ٲہفتار بہ ھدیس بکا، بہ لام بہ و مہرجہی ھدیسہ کہ: یان (صحیح) بی، یان (حسن) بی۔

۳- **حەدیسى (حسن):** زانایانى (علوم الحديث) فرمویانه: **حەدیسى (حسن)** نوو
خۆره:

په ګڼه م: (حسن لذاته)، که نه وه په: نه له (سند) و نه له (متن)ی حدیسه که دا هیچ نیشانه ی (ضعیف) بی هیزی نه بی.

دووم: (حسن لغیره) که نه‌وه‌یه: (سندی حه‌دیه‌که (ضعیف) بی، به‌لام: یان له زۆد پێگاوێه نهم حه‌دیه‌ هاتبێ، وه‌کو حه‌دیه‌ی (لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ) بپوانه حه‌دیه‌ی (۳۲)، یان (متن)ی حه‌دیه‌که له‌گه‌ڵ حه‌دیه‌یه‌کی تری (صحیح)دا تێک بکاته‌وه: وه‌کو حه‌دیه‌ی (مَنْ زَارَ قَبْرِي وَجَبَتْ لَهُ شَفَاعَتِي). ئیمامی (النواوی) به‌ بی‌هیزی داناهه، به‌لام (متن)ی نهم حه‌دیه‌ تێک نه‌کاته‌وه له‌گه‌ڵ حه‌دیه‌ی (كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فُزُّوْهَا فَإِنَّهَا تُدَكِّرُ الْآخِرَةَ) رواه مُسْلِم، که‌وابوو: ئه‌یه‌ته (حسن لغیره) و به‌کار ده‌ی.

۴- حه‌دیه‌ی (ضعیف) بی‌هیز:

*- ئىمامى (شافعى) ئەفەرمۇي: ھەدىسى (ضعيف) بەكار دى بۇ بىرپارەكانى شەرىعى ئەگەر پىشەوايانى ئاينىن بە تىكرامى پى رازى بن و قبولى بكن.

*- نیمامی (أحمد) ئەفەرموئ: ھەدیسێ (ضعیف) بەلای منەو ھۆشەوێستەرە لە بیروپای ھاوێن پایەك، بەو مەرجەش بەکار دئ: کە دژایەتی نەبێ. واتە: لەگەڵ قورئان و ھەدیسێکیتری (صحیح)، یان (حسن).

*- ئىمامى (النواوى) ئەفرەمىي: زانايانى شەرىع ۋە ھەدىس ھەرموويانە: دروستە ھەدىسى (ضعيف) بەكار بى، بۇ كارى چاكە. واتە: نەك بۇ (واجب) ۋ (حلال) ۋ (حرام).

* - (ابن حجر الهيتمي) نه فہرموی: نگہ رکہ سیٹک دیتی: پیشہ وایہ کی حدیسیزان، حدیسیکی بہ (صحیح)، یان بہ (حسن) داناوہ، دروستہ شوینگہ وتہ ی بیو بوخوی کار بہم حدیسیہ بکا۔

(الْحَدِيثُ الْأَوَّلُ: فِي الْإِخْلَاصِ)

﴿عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى،

۵- **حه دیسی (موضوع)**، **واته**: داندراو، به و هه دیسه نه گوتری: که به کیك له خو به وه داینا بی و به درو نیسه تی بداته لای پیغه مبه ر رضی الله عنه.

نینجا بزانه: نووسین و گپزانه وهی حه دیسی (موضوع) دروست نیه، ته نها به مه به سستی ناگا دار کردنه وهی خه لك نه بی: له م درو یانه، تاكو خو یان لای بپاریزن.

﴿حه دیسی یه که م: بی گهردی له خوا په رستندا﴾

(عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ) گپز دراوه ته وه له فرمان په وای موسولمانان (عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) حه زه تهی (عومه ری کوپی (خه تناب)، جگه له م ناوه، پیغه مبه ر رضی الله عنه ناوی ناوه: به (الفاروق)، به سیزده سال له دواي له دایکبونی پیغه مبه ر رضی الله عنه، له (مکه) ی پیروز له دایک بووه، هر له (مکه) له ته مه نی (۲۲) سالی دا له خزمه ت پیغه مبه ر رضی الله عنه موسولمان بووه، نینجا له (مکه) کوچی کربوه بو (مدینه)، نینجا له پوژی وه فاتی حه زه تهی (أبو بکر الصديق) - خوای دلی وای سن - کرایه جینیشی پیغه مبه ر رضی الله عنه، یه که م که س بوو ناویان نا به (أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ)، له (۲۶) ی (ذی الحجة) سالی (۲۲) ی کوچی به ده سستی دینیکی فارس که ناوی فه یروز (أَبُو لُؤْلُؤَةَ) بوو، شهید کرا، له ته نیشته پیغه مبه ر رضی الله عنه نیرزاوه، ته مه نی (۶۳) سال بوو، (۱۰) سال و نیو فرمان په وایی موسولمانانی کربوه.

نه م به پیزه نه فه رموی: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ) گویم له پیغه مبه ر رضی الله عنه بوو نه یفه رموو: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ) کارو کرده وه کانی ناده میزاد به نیاز و خواستی ناو دلی نه بی دانامه زری (وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى) هه موو که سیك هه ر پاداشت و سزای نیاز و خواستی ناو دلی خو ی پی نه گا.

بزانه: (نیه) نه وه یه: نیازی ناو دلت - له و نیشه ی نه یکه ی - بو خوا بی.

ههروه ها بزانه: مه به ست به و کرده وهی نه تی نه وی: کرده وهی خوا په رستی یه، که و ابو: نه گه ر خواردن بخوی بو به هیز یون بو خوا په رستی: نه وه ش خوا په رستی یه.

جا له کاروباری خوا په رستی دا بوی نه ت پیویسته، تاكو له کاروباری تری پوژانه و جار جاره مان جیا بیته وه.

واته: شورینی خو ت نه گه ر بو پاک کردنه وه بی و به س: نه مه خوا په رستی تیدا نیه چونکه نه وهی موسولمانیش نیه نه و کاره نه کا، به لام نه گه ر بو خوا په رستی بی، به و

فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ،

نیازه له وی تر جیا نه بیته وهو نه بیته خواپه رستی، که وایو: نه بی بۆ خوشوړین له جه نابهت نیه ت بهیښی.

ههروهه بزانه: مه بهست به (نیه ت) نیازی ناو دل، زوبان هیچ په یوه ندی به دروستیو نیه وه، به لام نیمامی (النواوی) له (منهاج) دا نه فهرموئ: سوننه ته به زوبانیښ نیه ت بیښی تاكو یارمه تی دل بدا.

ههروهه بزانه: هرچی وازلپه یتان بی، بۆ دروستیو نیه تی ناوی: وه کو شوړینی پیسایي و وازه یتان له خراپه، به لام نه گهر پاداشتی لای خوات بوئ، نه بی نیه تی بۆ بیښی، ههروهه: هر خواپه رستیه ک به نیازی دنیا بیکه ی پاداشتی لای خوات له دهست نه چي، وه کو جهاد: نه گهر ته نه بۆ سوپاسی خه لک بی، یان بۆ وه دهسته یتانی پله یه ک بی، نه مه بۆ خوا نیه و پاداشتت بۆ نانووسری.

نیجا که نه مه ت زانی، بۆت پوون بۆوه نه بی بۆ نویژ و زه کات و پوژوو و حه ج، نیه ت بیښی، جگه له مانه ش هرچی لای خواپه رستی تیډا بی، نیه تی نه وی: وه کو به خشیښی شتیک نه گهر بۆ خوا بی جیا به، نه گهر بۆ دنیا بی جیا به، به پی تی نیه ته که ت بۆت نه نووسی.

(فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) هرکه سیک کوچکردنی له شویتیک بۆ شویتیک تر، بۆ پازیوونی خواو پیغه مبر ﷺ بی (فَهَجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ) نه وه کوچکردنه که ی له لای خواو پیغه مبر ﷺ په وایه و خوا پاداشتی کوچکردنه که ی به ته وای بۆ نه نووسی.

جا بزانه: مه بهست له کوچکردن: به جی هیشتنی ولایتی کافر نشینه و بجیته ولاتی ئیسلام، نیجا نه گهر موسولمان نه یتوانی له ناو ولاتی کوفر، ثابینی ئیسلام ناشکرا بکا و به خه لکی رابگه یه نی، نه وه مانه وه ی باشته له کوچکردن، به لام نه گهر نه یه توانی ثابینی خوی ناشکرا بکاو به خه لکی رابگه یه نی، نه وه پیویسته کوچ بکا، جا نه گهر له گه ل نه وه شدا مانه وه ی له وی سودیک بۆ ئیسلام تیډا بوو، دیسان مانه وه ی باشته و با خواپه رستی به نه یښی بکا.

ههروهه له ولاتی ئیسلامیش: نه گهر خواپه رستی راسته قینه ی بۆ نه نه کرا، یان زورداري و بی نه خلاقو گونا هکردن به ناشکرا بوو، یان حوکم به قورپانی پیروژ نه نه کرا، دیسان کوچکردن واجبه بۆ شویتیک یاش، نه گهر ه بی.

به لام نه گهر هاتو به کیکی لیها توو پاپه پی و داوای حوکمی قورپانی نه کرد و بومان پوون

وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةً يَنْكِحُهَا فَهَاجَرَتْهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ ﴿١٠﴾
 رواه إماما المحدثين: أبو عبد الله محمد بن إسماعيل بن إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه
 البخاري، وأبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري التيسابوري، في
 صحيحهما اللذين هما أصح الكتب المصنفة.

بؤه: که راست نه کا، نه بی یارمه تی بده مین و تی بکوشین بؤ که پاندنه وهی حوکمی
 قورپان و نه هیشتنی زورداری و به دپه و شتی، جا نه گهر که س له گه لی پانه پری هه موویان
 تاوانبار نه بن، که و ابو: کۆچکردن واجب نه بی و هه کو گوتمان ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا﴾
 قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ، وَإِذَا اسْتَفْرَثُمْ فَانْفِرُوا ﴿١١﴾ رواه
 الشيخان، واته: له مه و بوا کۆچکردن له مه که واجب نه، چونکه بووه ته (دار الإسلام)،
 به لام تیکوشان به دلیکی بی گهرد بؤ به رزی نیسلام هه به رده و مه، جا نه گهر داوای
 پاپه پینتان لی کرا بؤ جیهاد، ئیوه ش پاپه پن.

(وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا) به لام هه که سیک کۆچکردنی بؤ و هه سته پینانی
 که لوپه لی دنیا بی (أَوْ امْرَأَةً يَنْكِحُهَا) یان کۆچکردنی بؤ ماره کردنی ژنیک بی (فَهَاجَرَتْهُ
 إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ) نه وه کۆچکردنه که ی هه بؤ دویا و ژن هینانه، خیری بؤ
 نان و سوری.

جا نه ی موسولمانی به پیز: له هه موو کار و کرده وه یه کت نیازت هه خودا بی، نه گهر
 ولاتی خۆت به جی هیش بؤ قازانجی دنیا، مه لی: بؤ خودا کۆچم کردوه. چونکه
 نه وه له لای خوا به تاوان نه نوو سوری.

(رواه إماما المحدثين) نه م هه دیسه دوو پیشه وای هه دیس گێراو یه تیانه وه:
 ۱- نیمامی بوخاری که پی ی نه گوترا (أبو عبد الله)، ناوی خۆی (محمد بن إسماعيل بن
 إبراهيم بن المغيرة بن بردزبه) بوو، (البخاري) خه لکی (بوخارا) بوو: که شاریکه له
 (نۆزبه کستان)، له سالی (۱۹۴) ی کۆچی له دایک بووه، له سالی (۲۵۶) ی کۆچی شهوی
 جه ژنی په مه زان له گوندی (خرپه نگ) کۆچی دواپی کردوه.

۲- نیمامی موسلیم که پی ی نه گوترا (أبو الحسين) ناوی خۆی (مسلم بن الحجاج بن
 مسلم القشيري التيسابوري) بوو، (نيسابور) شاریک بووه له خوراسان نیستا ویرانه،
 له سالی (۲۰۴) ی کۆچی له (نيسابور) له دایک بووه، له (۲۶۱) دا، کۆچی دواپی کردوه
 له (نيسابور).

(في صحيحهما اللذين) هه ر دووکیان نه م هه دیسه یان گێراو یه ته وه له هه ر دوو کتیبه

(الْحَدِيثُ الثَّانِي: فِي مَرَاتِبِ الدِّينِ: الْإِسْلَامُ، الْإِيمَانُ، الْإِحْسَانُ)
 ﴿عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مَنَّا أَحَدٌ

راسته که ی خویان: که (هُمَا أَصْحَابُ الْكُتُبِ الْمُصَنَّفَةِ) کتیبه که ی نیمای (بوخاری) و کتیبه که ی نیمام (موسلم) له هه موو کتیبیک راسترن له پاش قویرانی پیروژ.
 ئیفجا بزانه: (البخاری) و (مسلم) له زاراه ی حه دیسدا، پییان نه گوتری: (الشیخان)، واته: که نه لئین: (رواه الشیخان) مه به ست نه م دوو به ریژه نه.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م حه دیسه دا﴾

۱- (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ): هه رکه سیک به دل نیازی هه بوو چاکه یه ک بکا، به لام کوسپ هاته پی یو پی ی نه کرا: نه وه پاداشتی چاکه که ی هه ربو نه نووسری، بو نمونه: پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿مَا مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ لَهُ صَلَاةٌ بَلِيلٌ يَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ إِلَّا كُتِبَ لَهُ أَجْرُ صَلَاتِهِ﴾ رواه أبو داود والنسائي، هه رکه سیک شه ونویژی کردبووه عاده تی خوی و خه به سه ری دا زال بوو و پی ی نه کرا شه ونویژه که ی بکا، خوی گه وره خیری شه ونویژه که ی بو نه نووسی به هو ی نیازه باشه که ی.

۲- (وَأِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَا نَوَى): وا نه گه یه نی: که نیازی ناو دل کار نه کاته سه ر حه رام و حه لال، بو نمونه: ته ماشا کردنی نافره تی بیگانه بو له زهت وه رگرتن حه رامه، به لام به نیازی داخوای و ماره کردن خیره، چونکه پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی پی کردوه.

۳- (فَهَجَرْتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ): وا نه گه یه نی: هه رکه سیک به نیازی تاوانکاریه ک بپواته شوینیک، نه وه کوچکردن و سه فهره که شی تاوانه، که وابوو: ته یه موم و قه سر و جه معی نویژ و شکاندنی پوژووی په مه زان، هیچی بو دروست نیه.

﴿چه دیسی دووم: پله کانی ناین: نیسلام، نیمان، چاکه﴾

(عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) گیردراوه ته وه له نیمای (عمر)، نه فهرموی: (بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) جاریک له خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ دانیشتبوین (ذَاتَ يَوْمٍ) پوژیک له پوژان (إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ) له ناكاو پیاویکمان هاته به رچاو (شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ) جل و به رگی زود سپی بوو (شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ) مووی پیشی زود پهش بوو (لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ) نیشانه ی ریباروی لیته نه بینرا (وَلَا يَعْرِفُهُ مَنَّا أَحَدٌ) هیچ که س له نیمه

حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَهُ إِلَى رُكْبَتِهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ،

نه یته ناسی (حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ) تا له خزمهت پیغهمبره ﷺ دانیشت (فَأَسْنَدَ رُكْبَتَهُ إِلَى رُكْبَتِهِ) ههردوو نه ژتوی خوی به ههردوو نه ژتوی پیغهمبره ﷺ نوساند (وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ) ههردوو دهسته کانی خوی دانا سر ههردوو پانه کانی خوی، وهکو قوتابی له بهردهم ماموستادا.

ئهی موسولمان: توش نهوها جلو بهرگت خاوین بی و پوخسارت پک بی و له بهردهم زانایانی نایینی به ئهدهب دانیشه، له پرسیار کردن شهرم مهکه.

(وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ ﷺ) ئهو پیاوه نه ناسراوه گوتی: ئهی محمد (أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ) پیم بلئی نایینی ئیسلام له چند شت پیک هاتوو؟.

ئینجا بزانه: بانگ کردنی پیغهمبره ﷺ به ناوی خوی، یان ناوهیتانی به ناوی خوی، دروست نیه، تهنها بۆ خودا و مهلائیکه دروسته، بۆیی چه زههتی جو پرائیل لیڤه دا بانگی کرد به (محمد)، به لام ئه بی ئیمه ی ئاده میزاد به پیغهمبره یه تی ناوی بلئین. (فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغهمبره ﷺ له وهلاما فهرمووی (الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) یه کهم شت له ئیسلامدا ئه وهیه: به دل باوه پت هه بی و به زوبان بلئی: جگه له زاتی (الله) هیچ خودایه ک نیه و (محمد) نیردرای خواجه، ئهو پیغهمبره ی هه موو بونیا یه.

بزانه: پتویسته بۆ دروستبوونی ئیسلامه تی: وشه ی (أَشْهَدُ) دووباره بکریته وهو بگوتری: ﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ﴾. ئه بی (أَنْ لَا) به (أَلَا) بخویندریته وه، ههروهها دروسته: هه رکهس به زمانی خوی شاده و ئیمان بیئو و مه رج نیه به عه ره بی بی، به لام پتویسته له هه موو زمانیک وشه کانی شه هاده به دوا ی یه کدا بین، به و جۆره ی نووسیمانه.

بزانه: دووباره کردنه وه ی (أَشْهَدُ) له بانگدان پتویسته، له ته حیاتی نوێژدا پتویست نیه، به لام (و) = پیتی واو له بانگدا نابیی هه بی و له ته حیاتا پتویسته هه بی، ئه مه پوخته ی فهرمووده به هیژه کانی مه زه بی (شافعی) یه، خوا لی ی پازی بی.

(وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ) نووهم شت له ئیسلامدا ئه وهیه: هه ر پینج نوێژه کان به هه موو مه رجه کانه وه بکه ی له کاتی خویندا، نه گه ر کاتی خویشی تیپه پی، ئه بی هه ر بیکه ی،

وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا،

به جوړيكي وا: نه‌گه‌ر چهنډ سال نويزت نه‌كړبئ، نه‌بي هه‌مويان بگه‌رپنډيه‌وه و
قه‌زايان بگه‌يه‌وه.

جا بزانه: زور له زاناياني ئيسلام هه‌رموويانه: نويزنه‌كه‌ر كافره. به‌لام كومه‌لي زورتر
له زانايان نه‌ه‌رموون: كافر نيه، به‌لكو (فاسق) ه‌ نه‌گه‌ر باوه‌پي به‌ نويز هه‌بئ. له‌گه‌ل
نه‌وه‌شدا، هه‌ردوو لا نه‌ه‌رموون: نه‌بي نويزنه‌كه‌ر بكورزي.

(وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ) سئ‌يه‌م شت له ئيسلامدا: نه‌بي زه‌كات بده‌ي، زه‌كات نه‌مه‌يه: مروفي
هه‌بووي نه‌ختيك مالي‌خوي نه‌داته مروفي نه‌بووي، سالي‌يه‌كجار، به‌مه‌رجي بگاته
پاده‌ي زه‌كات:

نه‌گه‌ر پاره‌ي هه‌بوو نرخي (١٤٠) ميسقالي زيو زه‌كاتي تيډايه: له چل به‌ش: يه‌ك به‌ش
زه‌كاته، واته: له سه‌دا دوو ونيو، مالي بازرگانيش هه‌روه‌ياه.

له دانه‌ويته: له چل ته‌نه‌كه به‌ته‌نه‌كي نه‌وت چوار ته‌نه‌كه زه‌كاته. له په‌شه ولاغ له
سي سهر: يه‌ك گويلكي نيري يه‌ك ساله، وه له چل سهر: يه‌ك گويلكي مئ‌ي دوو ساله.
له مه‌ر و بزڼ له چل سهر: يه‌ك بزڼه، يان يه‌ك مه‌ره، له (١٢١): دوو، له (٢٠١): سي،
له (٤٠٠): چوار.

هه‌روه‌ها سهرفيتره‌ي په‌مه‌زان له جياتي خوت و ژن و مندالت، دوو كيلو دانه‌ويته، يان
نرخه‌كي نه‌بي بيده‌ي به‌ه‌زار، له سهر هه‌رمووده‌ي ئيمام (أبوحنيفه رحمته‌الله).

(وَتَصُومَ رَمَضَانَ) چواره‌م شت له ئيسلامدا: به‌ پوزوو بووني مانگي په‌مه‌زانه، پوزوو
له ئيسلامدا نه‌وه‌يه: له به‌ره به‌يانه‌وه تا پوزشاو بوون خوت قه‌ده‌غه بگه‌ي له
خواردن و خواردنه‌وه و خو پشاندنه‌وه و ده‌ستبازي كردن له‌گه‌ل ثافره‌ت و له‌شي خوت،
به‌م جوړه شتانه پوزوو له ده‌ست نه‌چئ، به‌لام به‌ جوين دان و گفنوگزي پوپوچ و
باسكردني خه‌لك به‌ خراپه‌و به‌ درو كردن، خيرى كه‌م نه‌بيته‌وه.

(وَتَحُجَّ الْبَيْتَ) پينجه‌م شت له ئيسلامدا: حه‌ج كردنه (إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) نه‌گه‌ر
تواناي چوون و گه‌رانه‌وت هه‌بئ. واته: نه‌بي خانوو و خواره‌مه‌ني مندال و ژنه‌كه‌ت
داين بگه‌ي تا نه‌گه‌رپنډيه‌وه، قهرزي خه‌لك بده‌يه‌وه.

حج كردن له ئيسلامدا نه‌مه‌يه: له ته‌مه‌ن يه‌كجار بجيته مالي خوا، له (مه‌كه‌كي
پيروز، له‌وي چهنډ جوړه خواپه‌رستيه‌ك هه‌نه بيگه‌ي، نه‌بي به‌ر له چوونه حه‌ج، توبه
بگه‌ي له گوناوه‌كانت، نه‌گه‌ر مافي خه‌لكت له سهر بئ، نه‌بي بيانده‌يه‌وه، يان پازيبان

قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ،

بکسی، له نوای گه پانه و هت دهست به گونا گه کردن نه که یه وه.

جا که چووی بۆ چه ج، به تاییه تی برۆ (مه دینه) ی پیروژ بۆ سهردانی گۆپی چه زره تی رسول الله ﷺ له مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ نوێژ بکه و له خوا بپاریوه: تا له تاوانی خۆت و دایک و باوکت خوش بێ و له ئوممه تی پیغه مبه ر ﷺ جیات نه کاته وه. ئینجا سه لام له ئیمامی (أبو بکر) و ئیمامی (عمر) بکه، هه ربووکیان له ته نیشته پیغه مبه ر ﷺ نیژاون.

ئهم پینجانه پێیان نه گوتی: پینج پوکنی ئیسلام. هه رکه سیک باوه پی نه بێ به واجیبوونی یه کیک له م پینجانه، کافر نه بێ.

(قَالَ: صَدَقْتَ) ئهم پیاوه نه ناسراوه گوتیه پیغه مبه ر ﷺ راست نه که ی (قَالَ) ئیمامی (عمر) فه رموی: (فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ) پیمان سه یر بوو: ئه و پیاوه پرسیا ری لێ نه کا و پێشی نه لێ: راست نه که ی!.

(قَالَ) دووباره پیاوه نه ناسراوه که پرسیا ری کردو گوتی (فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ) پیم بلێ ئیمان چی یه؟

بزانه: ئیمان بیه و باوه پی ناو دله به و شهش پوکانه ی پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدا ژماردونی، هه رکه سیک به یه کیک له و شهشانه باوه پی نه بێ ئه وه کافر نه بێ.

(قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدا فه رموی: (أَنْ تُؤْمِنَ) پوکنی یه که می ئیمان ئه وه یه: باوه پت هه بێ (بِاللَّهِ) به هه بوونی خوا، که هه ره بووه وه ره ده میتی، زیندوو وه نامری، هه موو شته ده زانی: چ نه یی چ ناشکرا، ده بیسی و ده بیی، له تاریک و پووناکی، توانای هه موو شتیکی هه یه بیکا، هه رچی بیه وی ده یکا، گفتوگۆی هه یه بی پیت و ده نگ، له هه یچ شوینی نیشته جی نه، هه یچ شتیکی وینه ی خودا نه و خودا وه هه یچ شتیکی نه، پێویستی به هه یچ شتیکی نه، هه موو شتیکی نه و دروستی کردو وه هه ره ئه و دروستی نه کا، ژیا ن و مردن و خۆشی و ناخۆشی و بوونی و هه ژاری، هه مووی به دهست نه و خودایه یه.

(وَمَلَائِكَتِهِ) پوکنی بووه می ئیمان: باوه ره ییانه به هه بوونی فره شته ی خوا له ئاسمان و له زه مین.

پێناسه: نه و فره شتانه چینیکن خوای گه وه ره له پووناکی دروستی کردون، نه توانن به هه موو شیوه یه ک خۆیا ن بنوین، نه نیرن نه میتن، خه و خوار دنیا ن نه، له فه رمانی خوا ده رنا چن. له و فره شتانه چواریان پله ی به رزیا ن هه یه:

وَكُتِبَ، وَرُسِلَ،

یه‌که‌م: (جُبْرَائیل) وه‌جی نه‌میتنی بۆ پیغه‌مبه‌ران ﷺ. **دووه‌م:** (میکائیل) باران و پزق جی‌به‌جی نه‌کا. **سێ‌یه‌م:** (عزرائیل) گیانی گیانه‌به‌ر وه‌رنه‌گرێ. **چواره‌م:** (إسرافیل) چاوه‌پوانی دنیا تیکدان نه‌کا.

جگه‌له‌مانه: فریشته‌ی خوا له‌ به‌هشتیش هه‌ن: گه‌وره‌که‌یان ناوی (رضوان) هه‌. هه‌روه‌ها دوو فریشته‌ی تر به‌ ناوی (مونکه‌ر و نه‌که‌ر) پرسپار له‌ مریدو نه‌که‌ن، (کرام کاتبین) کرده‌وه‌ی ئاده‌میزاد نه‌نوسن، تۆزده فریشته‌ی تر کارگێری جه‌ه‌نمه‌ن پێیان نه‌گوترێ: (زَبَانِيَّةٌ). گه‌وره‌که‌یان ناوی (مالِک) هه‌، جگه‌ له‌مانه‌ش، فریشته‌ تۆدن هه‌ر خودا به‌خۆی نه‌زانێ ژماره‌یان چهنده‌.

(وَكُتِبَ) پوکنی سێ‌یه‌می ئیمان نه‌وه‌یه: باوه‌رت هه‌بی به‌و کتیبانه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ران عَلَيْهِ السَّلَامُ هاتون له‌ لای خوا، که هه‌موویان فره‌موده‌ی خودان، وه‌کو سوحوفی هه‌زه‌تی (إبراهیم) پیغه‌مبه‌ر، ته‌وهراتی هه‌زه‌تی (موسی) پیغه‌مبه‌ر، زه‌بووری هه‌زه‌تی (داود) پیغه‌مبه‌ر، ئینجیلی هه‌زه‌تی (عیسی) پیغه‌مبه‌ر - عَلَيْهِمُ السَّلَامُ - ئینجا قورپانی پیرۆز بۆ پیغه‌مبه‌ری ئاخیر زه‌مان هه‌زه‌تی (محمدالمصطفی ﷺ)، به‌ هاتنی قورپانی پیرۆز نه‌وانی تر هه‌موو (نسخ) -بێ‌کار بون، چونکه جگه‌ له‌ قورپان هه‌موو ده‌ستکاریان تیدا کراوه‌.

(وَرُسِلَ) پوکنی چواره‌می ئیمان نه‌مه‌یه: باوه‌رت هه‌بی به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خوا - عَلَيْهِمُ السَّلَامُ - که نه‌وانیش پیاو و پاستگۆ ژیر و نه‌ترسن، هه‌رچی خودا بفره‌مووی به‌ خه‌لکی پائه‌گه‌یه‌نن. ژماره‌یان (۱۲۴۰۰۰) سه‌دو بیست و چوار هه‌زار پیغه‌مبه‌ره - عَلَيْهِمُ السَّلَامُ - هه‌روه‌کو (ابن حبان) و (حاکم) له‌ (أبوذر) گێراوه‌تیانه‌وه‌.

پێناسه: پیغه‌مبه‌ر پیاویکه خوا ناردویه‌تی بۆ نه‌وه‌ی به‌رنامه‌ی خوا به‌ ئاده‌میزادان پابگه‌یه‌نی و به‌ خۆیشی ره‌فتاری پێ‌بکا، نه‌مه‌ پێ‌ی نه‌گوترێ (رَسُول) هه‌م (نَبِيٌّ). به‌لام نه‌که‌ر فره‌مانی پێ‌نه‌کرابوو به‌ خه‌لکی پابگه‌یه‌نی، نه‌مه‌ ته‌نها پێ‌ی نه‌گوترێ (نَبِيٌّ). ئینجا له‌وه‌موانه (۳۱۵) به‌ (رَسُول) ناو نه‌برێن. واته: نێردراو، چونکه کتیبی تایبه‌تییان له‌ لای خوا بۆ هاتوو و فره‌مانی پاگه‌یاندنیان پێ‌کراوه‌.

ئینجا له‌وانه‌ش پێنجیان تۆر به‌پێژن و به‌ (أُولُو الْعَرْم) ناو نه‌برێن: هه‌زه‌تی (نوح) و (ابراهیم) و (موسی) و (عیسی) و (محمد) ﷺ، سه‌رداری هه‌موویان هه‌زه‌تی (محمدالمصطفی ﷺ) یه‌، نه‌و پیغه‌مبه‌ری ئاخیر زه‌مانه، هیچ پیغه‌مبه‌ریک له‌ نوای نه‌و

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ،

نایب، به لام نایب ده مارگیری بمانگرئ، نه بی باوه پمان به هه مووانیان هه بی: که پیغه مبهری خودانه. نه نه وهنده هه به یاسای ئیسلام، یاسای نه وان له کار که وتوه، به لام نه وشهش پوکنه ی ئیمان هه موو پیغه مبهران وه کو به کتری به نوممه تی خو بیان پاگه یاندوه، که وابوو: ئایینی هه موویان هه به که، یاسایان جیابه.

(وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) پینجهم پوکنی ئیمان: باوه پهتانه به پوژی دواپی، که له مردنه وه دهست پی نه کا، ئینجا له دوا ی مردن زیندوو نه کرئینه وه، پاش نه وه ی نه م دونیایه گشتی تیک نه درئ به فوو لی کردنی چه زده تی (إسرافیل)، ئینجا جاریکی تریش فوو له (صور) نه کاته وه هه موو گیانله به ریک زیندوو نه بنه وه به ره و گوڤه پانی مه حشر نه که ونه پئ، ئینجا پرسیار وه لاممان لی ته کرئ: ده باره ی کرده وه ی دنیا، ئینجا ده فته ری کرده وه مان- که له دنیا نووسراوه - ده ماند ریته وه، ئینجا چاکه و خراپه به ته رازوو نه کیشرئ: نه گه ر چاکه ت گرانتر بوو نه چپته به ههشت، نه گه ر خراپه ت گرانتر بوو نه چپته جه هه ننه م، ئینجا که دادگای مه حشر کو تایی هات له سه ر جه هه ننه م پردیک دانه درئ: نه بی هه موو کهس به سه ری دا تپیه پئ، مروقی چاک پزگاری نه بی، به لام مروقی خراپ له وئ نه که ویتته خواره وه بو ناو جه هه ننه م، خوا بمانپاریئ.

(وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ) شه شه م پوکنی ئیمان نه وه به: باوه پ بهیئنی به قه زاو قه ده ر: چاکه، یان خراپه. نه ی موسو لمان: هه رچی له م دونیایه پوو نه دا: له هه بوونی وه ژاری و خوشی و مردن و کوشتن و غه مناکی و هه موو به سه رهاتیکتری، هه مووی به ویست و زانستی خوا نووسراوه و کات و شوین و چه ندایه تی و چۆنیه تی بو داندراوه به م جوړه دپته جئ.

به لام وا تپمه که: که نه وها نووسراوه به زور نه و ئیشه ت پی نه که ن، به لکو خوا توانای چاکه و خراپه ی داوه ته تو، به که یفی خو ته، نه گه ر توانایه که ت له چاکه به کار بیئنی، پاداشتت نه دریتئ، نه گه ر توانایه که ت له خراپه به کار بیئنی سزا نه درئ ی.

ئینجا که پیغه مبه ر ﷺ نه وشهش پوکنه ی فه رموون (قَالَ: صَدَقْتَ) پیاوه نه ناسراوه که گوئی: راست نه که ی.

(قَالَ) دیسان پیاوه که گوئی: (فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ) پیم بلئ: چاکه چی به؟ (قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ) چاکه نه وه به: خوا به رستی (كَأَنَّكَ تَرَاهُ) وه ک

فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟ قَالَ ﷺ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟ قَالَ ﷺ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحُفَاةَ الْعُرَاةَ

به چاو بیبینی له کاتی په رستنی دا (فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ) جا نه گهر نه تتوانی ودها بیپه رستی که نه تو خوا نه بیني (فَإِنَّهُ يَرَاكَ) وایپه رسته که بیگومان خوا نه تو نه بیني. مه به ست نه وه یه: نه وهنده به ترسو به بی گهر دی خوا بیپه رستی: وه که له به رچاوت بی، یان ته ماشا بکا.

بُوْ نَمُوْنَه: کریکارنیک له به ردهم وه ستایه ک کار بکا، بیگومان که وه ستایه که ی له به رچاو بی با شتر کار نه کا، هه روه ها نه گهر له به ر چاویشی نه بی، به لام چاودیری بکا، دیسان نیشه که ی هه ر به باشی نه کا.

بِرَآئِهِ: پیغه مبه ر ﷺ له شه وی میعراج به چاوی خوی خوی گه وره ی دیتووه. هه روه ها: هه موو خاوه ن باوه رنیک له به هه شتدا به چاوی خوی خوی گه وره ی نه بیني، خوی گه وره نه هه رموی: ﴿وَجُودَةٌ يُؤْمِنُ نَاصِرَةٌ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ چه ند پوخسارنیک له پوژی قیامت نه دره وشینه وهو ته ماشای خوی خویان نه کن.

(قَالَ) دیسان پیاوه که گوئی: (فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ) پیم بلی: که ینی دنیا ویران نه بی؟ (قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ هه رموی (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ) نه وه ی پرسپاری لی نه کری زانانر نیه له وه ی پرسپار نه کا، چونکه پینج شتی په نهان و نه زاندر او هه نه ته نها خوا به خوی نه یانزانن، هه روه ک هه رموی هه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ له م نایه ته پیروزه دا پینج شتی په نهان و نه زاندر او هه نه جگه له خودای گه وره که س نایانزانن: یه که م: کاتی دنیا ویران بوون. دووهم: کاتی هاتنی بارانی سود به خش. سنی یه م: به سه رهاتی کورپه ی ناو مندا دانه. چوارهم: که س نازانن به یانی چی نه کا. پینجهم: که س نازانن له کوی نه مری.

(قَالَ) پیاوه که گوئی (فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا) پیم بلی: نیشانه کانی دنیا ویران بوون چی یه؟ (قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ هه رموی (أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا) یه که له نیشانه کان نه وه یه: دایک بیته خرمه تکاری کیژه که ی خوی، واته: نه وهنده بی پیزی بلاو نه بیته وه: کچ جوین به دایکی نه دا و هه رمانی به سه ردا نه کا و خرمه تی خوی پی نه کا.

(وَأَنْ تَرَى الْحُفَاةَ) نیشانه یه کی تر نه وه یه: ده بیني پی خوا سه کان و (الْعُرَاةَ)

الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوُلُونَ فِي الْبُنْيَانِ. ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ ﷺ: يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ ﷺ: فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

بئ بهرگه كانو (الْعَالَةَ) هه ژاره كانو (رِعَاءَ الشَّاءِ) شوانه كان (يَتَطَاوُلُونَ فِي الْبُنْيَانِ) هه موویان شانازی له سه ره یه کتری نه کهن به به ریزی و جوانی کوشک و ته لاره کانیان. مه به سست نه وه یه: ناکه س به چه و لیته هاتوه کان کاروباری خه لکی نه گرنه ده سست و پیاوما قولان نه که ونه ژیر ده سستی نه وان.

جا نه وانه ته نها دوو نیشانه ی بچووکي دونیا ویرانبوونن، به لام نیشانه ی تر نۆدن به تایبه تی هی گه وره: وه ک هاتنی ده ججال، هاتنه خواره وه ی عیسی پیغه مبه ره ﷺ، گه رانه وه ی پۆژ له لای پۆژئاواوه... هتد.

(ثُمَّ انْطَلَقَ) نینجا پیاوه که پۆیشت (فَلَبِثْتُ مَلِيًّا) نیمامی (عومره) فه رموی: جا ماوه ی سئ شه و مامه وه، پاش پۆیشتنی پیاوه که (ثُمَّ قَالَ ﷺ: يَا عُمَرُ) نینجا چومه وه خزمه ت پیغه مبه ره ﷺ و فه رموی: ئه ی عومره (أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟) ئایا نه زانی نه وه کئ بوو پرسباری لی کردم؟ (قُلْتُ) منیش گوتم (اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ) خواو پیغه مبه ری خواو ﷺ زانائرن و نه زانن، من نازانم (قَالَ) پیغه مبه ره ﷺ فه رموی (فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ) نه وه (جوبرائیل) بوو، که فریشته یه کی خوایه (أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ) هاتبو فیزی ئایینی پیروزی ئیسلامتان بکا، تا بزائن چۆن پرسباری ئایینی بکه ن (رواه مسلم) ئه م هه دیسه نیمامی (موسلیم) گیتراویه تیه وه.

جا بزانه: (٢٤٠٠٠) بیست و چوار هه زار جار هه زده تی (جوبرائیل) هاتوته لای پیغه مبه ره ﷺ.

هه روه ها: له وه دیسه دا بۆمان ده رنه که وئ: که پرسباری ئایینی پتویسته له سه ره پیاوی نه زان، هه روه ها: سه حابه ی پیغه مبه ره ﷺ هه زده تی جوبرائیلیان له سه ره شیوه ی ئاده میزاد بینیه، چونکه له سه ره شیوه ی فریشته یی جگه له پیغه مبه ره ﷺ هیچ کهس ناتوانی ببینی.

﴿ چه ند تیگه یشتنیک له م هه دیسه دا ﴾

١- (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ): پئی نه گوترئ وشه ی یه کخواپه رستی (كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ) چونکه واته ی (لا إله) هیچ په روه ردگارێك و هیچ په رستراویك و هیچ دادوه رێك نه ی (إِلَّا اللَّهُ): ته نها زاتی (اللَّهُ) نه بئ، واته: هاویه شی نه ی.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ: فِي أَرْكَانِ الْإِسْلَامِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا،

٢- (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ): وَشَهِدَ دَانَهْتِنَانَهُ بِهَ پَيَغَمَبَه رَايَه تِي حَه زَه تِي (مُحَمَّدٌ ﷺ)،

وَآتَهُ: بَاوَه پَكِرْدَن بِه هَر شَتِيكِي نُو لَه لَای خُودَاوَه بِه نِيَمَه پَاگَه يَانَدَوَه.

٣- (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ): بَاوَه پَت هَبِي بِه هَبُوونی خُوا: بِه (رُبُوبِيَّةً) = پَه رَوَه رَدگَارِيَه تِي

خُوا، بِه (الْوَهِيَّةُ) = خُوَايَه تِي خُوا، وَآتَهُ: هَر نُو خُودَايَه (مَعْبُود) = پَه رَسْتَرَاوَه، هَر

نُو خُوَايَه (حَاكِمُ) = دَاوَه رَه، كَه سِي تَر مَاقِ پَه رَسْتَنُو دَاوَه وَابِي نِيَه، خُوَايَ كَه وَرَه

نَه فَه رَمُوِي: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾، وَآتَهُ:

دَاوَه وَابِي = (حَاكِمِيَّة) تَه نَهَا مَاقِ (اللَّهُ) يَه، فَه رَمَانِي دَاوَه: جِگَه لَه خُويَ هِيچ كَه سِي تَر

نَه پَه رَسْتَنُو بِه دَاوَه رَه = (حَاكِمِي) دَانَه نِيَن، نَه مَ پِيرو بَاوَه پَه نَايِنِي پَاسْتَه قِيَنِيَه.

٤- (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ): بِه لَكَه يَه: كَه فَالْجِي وَهَوَا لَكُويَه كَانِي پَه نَهَانِي

گَشْتِيَانِ دِرَوَزَن، پَيَغَمَبَه رَحْمَتُهُ نَه فَه رَمُوِي: ﴿مَنْ أَتَى عَرَافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ

فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ﴾ رَوَاهُ أَحْمَدُ، وَآتَهُ: هَه رَكَه سِيكَ بَجِيْتَه لَای فَالْجِيَه كَ،

يَانِ هَوَا لَكُويَه كِي پَه نَهَانِي، بَاوَه پَرِيْشِي پِي كَرْد، بِه پَاسْتِي نُو وه كُوفَرِي كَرْد بِه وَ

قُورْپَانَه يَ بُو پَيَغَمَبَه رَحْمَتُهُ هَاتُوْتَه خَوَارَه وَه.

٥- (يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ): پَيَغَمَبَه رَحْمَتُهُ هَر كَاتِيكَ مَامُوسْتَايَ بُو شَوِيْتِيكَ نَارِدْبَانِ بُو

بَانَكَه وَازِي نِيْسَلَامُو شَهْرَ فَيَزَكِرْدَن، پِي نِي نَه فَه رَمُون: ﴿يَسْرُوا وَلَا تُعْسرُوا، وَبَشِّرُوا

وَلَا تُنْفَرُوا﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، لَه نَايِنْدَا پِيْگَه يَ سُو كَرْتَر وَنَاسَانِ بَكِرْنَه بَه رَه - بِه مَه رَجِي لَه

سَنُوور دَه رَنَه چِي - پِيْگَه يَ سَه خَت مَه كِرْنَه بَه رَه، مَوْرْدَه بَدَه نَه خَه لَكَ بِه بِه خَتَه وَه رِي

دُونِيَاو قِيَامَه ت، نَه مَ خَه لَكَه لَه نَايِنِ دُوور مَه خَنَه وَه وَتُونْدُو تِيْژِي بِه كَار مَه هِيْتَن.

﴿حَدِيثِي سَنِيَهَم: پِيْنِيچ رُوكْنَه كَانِي نِيْسَلَام (بِنَاغَه)﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گِيْزِدِرَاوَه تَه وَه لَه (عَبْدُ اللَّهِ) يَ

كُورِي نِيْمَامِي (عُومَه ر) خَوَا لَتِيَانِ پَلْزِي بِيَن، سَه حَابَه يَه وَ لَه (مَكَّة) لَه دَايَكِ بُو وه وَ لَه گَه لَ

بَاوَكِي دَا كُوجِي كَرْد بُو (مَه دِيَنَه)، مَآوَه يَ شَه سَت سَالِ فِتْوَايَ دَاوَه، (١٦٢٠) حَه دِيْسِي

گِيْزِرَاوَه وَه، لَه تَه مَه نِي (٨٦) سَالِي دَا لَه (مَكَّة) سَالِي (٧٢) يَ كُوجِي. وَه فَاتِي كَرْدَوَه.

(عَبْدُ اللَّهِ) يَ كُورِي نِيْمَامِي (عُومَه ر) يَه كِيْكَه لَه وَ چَوَار (عَبْدُ اللَّهِ) يَانَه، كَه پِيْتِيَانِ نَه گُوتَرَا:

(الْعِبَادَةُ الْأَرْبَعَةُ). دُووَه مِيَاَن: (عَبْدُ اللَّهِ) يَ كُورِي (عَه بَاس). سَنِيَهَم: (عَبْدُ اللَّهِ) يَ كُورِي

(زُوبَه يَر). چَوَارَهَم: (عَبْدُ اللَّهِ) يَ كُورِي (عَه مَر) يَ كُورِي (عَاص). خَوَا لَتِيَانِ پَلْزِي بِيَن.

قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ ﴿١﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ

(قال) عبدالله بن كوفي نيمامی عومەر ئەفەرموئ: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوئیم لە پێغەمبەر ﷺ بوو (يَقُولُ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ) ئەیفەرموو: ئایینی ئیسلام دامەزراوە لە سەر پێنج بناغە، پێیان ئەگوێژێ: پوکن.

یەكەمیان: (شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) شادە هێنانە بەو جوړەى گوتمان لە حەدیسى (٢)مدا، ئەم شادەى پێویستە کافر بێلێ کە موسولمان ئەبێو ئەگەر موسولمانیش کافر بوو: ئەبێ نووبارە شادە بێتێ بۆ ئەوێ ئیسلام ببیتەو.

دووم: (وَإِقَامِ الصَّلَاةِ) نوێژکردنە، چونکە نوێژی تەواو لە کردەوێ خراپ قەدەغەى ئەکا، کەوابوو: مەرجە نوێژەکە: بە دەستنوێژ بێ، جل و بەرگ و شوپێنى نوێژت پاک بێ، پووت لە قیبلە بێ، بێ جموجۆل و پێگەنین بەو گفتوگو مەکە، فاتیحە و تەحیات بە پوختی و پەوانی بخوێنەو، سوجدە و پکوعت تەواو بێ، ئەگەر ئەوێ ئەبێ نوێژەکەت دروست نە.

سێیەم: (وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ) زەکات دانە، چونکە بە زەکات دان ناشتی لە ناو کۆمەڵدا جێگیر ئەبێ، کەوابوو: زەکات بدە بە هەژارو قەرزدارو موjahیدانی پێگای خودا و چەند کەسیکی تر کە لە شەریعەتى ئیسلام باسیان کراوە، ئەگەر تا ئێستا زەکاتت نەداوە، ئەبێ پەشیمان ببیتەو لە و تاوانە و زەکاتەکەت هەموو بدەیهو، چونکە مافی فەقیرە.

چوارەم: (وَحَجِّ الْبَيْتِ) حەج کردنە، ئەمەیان پوکنی پێنجەمە، بەلام لەم پێوایەتەدا کراوە بە چوارەم، جا ئەبێ حەج کردنت بە مالى حەلال بێ، تەنھا بەنیازی خودا بجیتە حەج، ئەبێ چوونە مالى خودا ببیتە هۆی پەشیمانبوونەوت لە تاوانەکان، جا کە لە حەج کردن ئەگەر پێیهو، وەك مندالی ساوا بێ گوناھى، کەوابوو: دیسان بارى خۆت گران مەکە بە گوناھ کردن.

پێنجەم: (وَصَوْمِ رَمَضَانَ) بە پێژوو بوونی مانگی رەمەزانی، پێژووگرتن لە نەخۆشی نۆرت ئەخاتەو، پاداشی زۆرت لە لای خوا بۆ دابین ئەکا، جگە لە مەش کە خۆت برسی بوی، بەزەبیت بە هەژارو لێقەوماواندا دیت و ئەزانی هەبوونی چەند خۆشەو نەبوونی چەند ناخۆشە (رواهُ البخاری وَمُسْلِمٌ) نيمامی (بوخاری) و (موسليم) گپراویەتیانەو.

﴿چەند تیگە یشتنیک لەم ھەدیەدا﴾

۱- (شَهِادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ): ھەر کەسێک بە زوبان ئەم شادەییە بێتێ و ھاوبەش بۆ خوا دانەنێ، نە بە زوبان، نە بە کردەوێ کوفر نەکا، ئەو بە موسوڵمان دانەندرێ، ھەر وەھا ئەگەر شادەیی نەھێنا، بەلام لە نەژادی ئەودا: باوکیکی موسوڵمان، یان دایکیکی موسوڵمان ھەبوو، ئەویش بە موسوڵمان دانەندرێ. بپروانە (شرح مسلم للنواوی).

۲- (وَأَقَامِ الصَّلَاةَ): نوێژ لە شەوی (میعراج) واجب کراوە، پوکنی دووھمی ئیسلامە، کە وابوو: ھەر کەسێک نوێژی، یان زیاتر لە نوێژیکی نەکرد، واجبە قەزای بکاتەو، ھیچ جیاوازی نیە، ئەم نوێژە بە قەسیدی و تەمبەلی نەکردبێ، یان بە ھۆی نوستن، یان بە ھۆی خەریکبوون بە کاریکی تر نەیکردبێ ﴿عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ شَغَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ، ثُمَّ صَلَّاهَا بَيْنَ الْعَشَائِينَ﴾ رواه الشيخان، پێغەمبەر ﷺ لە جەنگی (خندق) ماوەیان نەدایێ نوێژی عەسر بکا، ئینجا لە نێوان ھەغریب و عیشادا نوێژەکەی کرد.

۳- (وَأَيَّاءِ الزَّكَاةِ): زەکات پوکنی سێیەمی ئیسلامە لە سالی (۲)ی کۆچی واجب کراوە، کە وابوو: ئەگەر کەسێک زەکاتی لە سەر واجب بوو و نەیدا، ئەبێ تۆبە بکا و زەکاتەکەش ھەربدا، جا ئەگەر ھاتو نەیدا و مرد، واجبە میراتگرەکان پێش دا بەشکردنی میرات زەکاتەکە دەریکەن وەک قەرزەکانی تری ئادەمیزاد، ئەگینا: میراتەکیان لێخەپامە، ھەر وەک پێغەمبەر ﷺ نەفرموی: ﴿ذَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى﴾ رواه الشيخان، واتە: قەرزێ خوا لە پێشترە کە بدریتەو.

۴- (وَصَوْمِ رَمَضَانَ): پۆژووی پەمەزان لە سالی (۲)ی کۆچی دا واجب کراوە، پوکنی چوارەمی ئیسلامە کە وابوو: ھەر کەسێک پۆژووی نەگرتبوو، ئەبێ قەزایان بکاتەو، ئەگەر قەزای نەکردەو و مرد، دروستە خزمیکی خۆی، یان کەسێکی تر بە ئیزنی خزمەکە ی بۆ قەزا بکاتەو، پێغەمبەر ﷺ نەفرموی: ﴿مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ، صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ﴾ رواه الشيخان، ھەر کەسێک پۆژووی لە سەر بون و مرد، با خزمەکە ی لە جیاتی وی بە پۆژوو بێ.

۵- (وَحَجُّ الْبَيْتِ): حەج پێنجەمین پوکنی ئیسلامە، لە سالی (۶)ی کۆچی دا واجب کراوە، کە وابوو: ھەر کەسێک حەجی لە سەر بوو و نەیکرد و مرد، واجبە لە میراتەکە ی

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ: فِي مَرَا حِلْ خَلْقِ الْإِنْسَانِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ: إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا - نُطْفَةً -، ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ، وَيُؤَمَّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ:

حەجی بۆ بکری، پێغه مبه ﷺ به پیاویکی فهرموو: ﴿أَخْجَجَ عَنْ أَيْلِكَ﴾ رواه النسائي، له جیاتى باوکه مردووه که تەحەج بەکە.

﴿حە دێسی چوارەم: قۆناغەکانی دروستبوونی ئادەمیزاد﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێڕدراوه تەو هە (عبدالله) ی کۆپی مەسعود، خوا ئی ی پازى بێ، ئەم (عبدالله) یەش سەحابە یە، شەشەمین کەس بوو کە لە (مەككه) ی پێرۆز موسولمان بووه، کۆچى کرد بۆ مەدینە، هەر لەوێ لە سالى (۳۲) ی کۆچى وه فاتى کردوه، تەمەنى لە شەست سال زیاتر بوو، لە لای پێغه مبه ﷺ زۆر خۆشەویست بوو، لە خەزمەتیا ئەبۆیشەت و لە کاتى دانیششتنیا کە وشەکانى بۆ هەلئەگرتن، (۸۴۸) حە دێسى گێراونه وه.

(قَالَ) عبدالله ی کۆپی مەسعود ئەفهرموو: (حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پێغه مبه ﷺ بۆ نێمە ی فهرموو (وَهُوَ الصَّادِقُ) پێغه مبه ﷺ راستگۆیه لە فهرمووده کانی خۆی، هەم (الْمَصْدُوقُ) باوهر پێکراوه لەو فهرموودانه ی لە لای خوا بۆی دین:

(إِنَّ أَحَدَكُمْ) هەر یەكێك لە نێوه (يُجْمَعُ خَلْقُهُ) خوا دروستى ئەكاو كۆى ئەكاتە وه (فِي بَطْنِ أُمِّهِ) لە ناو زگی دایكى خۆى دا (أَرْبَعِينَ يَوْمًا نُطْفَةً) بە ماوه ی چل پۆژ - کە کرمى ئاوى پیاوه کە تێکەل بە هیلکوکه ی ئافرهت ئەبێ - بە شیوه ی (مَنِ) ئەمینیته وه.

(ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ) ئینجا دەبیته پارچه خۆینیکی مەیی بۆ ماوه ی چل پۆژی تر (ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ) ئینجا دەبیته پارچه گوشتیک بۆ ماوه ی چل پۆژی تر.

(ثُمَّ يُرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلَكُ) ئینجا خوا فریشتە یەکی تاییه تی ئەنێرێ بۆ منداڵانه (فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ) گیان دینیته بەر کۆریه کە.

بزانە: لە دواى چل و دوو پۆژ نەخشی ئاشکرای منداڵ دەست پێ ئەکری و لە دواى (۱۲۰) پۆژ گیانی دیتە بەر و نەخشی تەواو ئەبێ.

(وَيُؤَمَّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ) هەر لەم کاتەش خواى گهوره فهرمان ئەداتە فریشتە کە بە نووسینی چوار و شە لە نێوچاوانی کۆریه کە:

يَكْتُبُ رِزْقَهُ، وَأَجَلَهُ، وَعَمَلَهُ، وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ، فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلُ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلُ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلُ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلُ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا ﴿

رواه البخاري ومسلم

یه کهم: (يَكْتُبُ رِزْقَهُ) کهم و زقوی پزقی چهندهو چونه؟. دووم: (وَأَجَلَهُ) تهمهنی چهنده؟. سنیهم: (وَعَمَلَهُ) کردهوی باشه، یان خراپه؟. چوارهم: (وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ) نایا له پزقی دواپی دا به دبه خته یان به خته وهره.

﴿ناگاداری﴾ دهرمان خواردن بۆ فریدانی کورپه ی ناو زگ له دوا ی چلو دوو پوژ حه رپامه، به لّام نه گهر نه خشی ته و او بوو، یان گه یشته سهو بیست پوژ، نه وه زیاتر حه رپامه و نه بیته کوشتنی به ناهق و نه بی توله ی بدا و که ففاره تیش بدا، واته: کویله یه ک نازاد بکا، نه گهر نه بو: نه بی دوو مانگ له سه ریه کدا به پوژوو بی. هه روه ها: دهرمان خواردن بۆ نه بوونی مندال به یه کجاری حه رپامه، به لّام بۆ ماوه یه ک به پی ی پیویستی دروسته.

(فَوَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ) پیغه مبه رﷺ فه رموی: سویندم به خودای تاکو ته نیا (إِنْ أَحَدَكُمْ) هی وا هیه له نیوه (لَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلُ الْجَنَّةِ) کارو په فتاری وه ک کردهوی دانیشتوانی به هه شت وایه (حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ) تا وها له به هه شت نزیک نه بیته وه نه وهنده ی نامینن بجیته ناو به هه شت (فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ) نووسراوه که ی ناو زگی دایکی پیشی لیته گری (فَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلُ النَّارِ) له دواپی دا دهست نه کا به کارو په فتاری دوزه خیانه (فَيَدْخُلُهَا) نه چیته ناو ناگری دوزه خ. که و ابو: به زقوی خواپه رستی خوت له خو بایی مه به.

(وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلُ النَّارِ) هی واش هیه: کردهوی وه دانیشتوانی دوزه خ وایه (حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ) تا وها له ناگر نزیک نه بیته وه نه وهنده ی نامینن بجیته ناو دوزه خ (فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ) نووسراوه که ی ناو زگی دایکی پیشی لیته گری (فَيَعْمَلُ بِعَمَلٍ أَهْلُ الْجَنَّةِ) له دواپی دا دهست به کردهوی به هه شتیانه نه کا (فَيَدْخُلُهَا) نه چیته به هه شت.

(رواه البخاري ومسلم) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گتیاویه تیانه وه. به لّام له م دوانه دا وشه ی (نُطْفَةٍ) نیه، به لکو له ریوایه تی (أبو عوانة) دا هیه.

جا وا دیاره: می وه هاش ههیه له یه کهم پۆژدا تا مردنی هه کرده وهی به ههشتیانه
نهکا و به پیچه وانهش ههیه، له بهر نه وه هه ندی له زانایان نه فهرموون: به دبەختی و
نوارۆژی خراپ بۆ که سیکه: بهرده وام بێ له سه کرده وهی خراپ، نه گهر که سیکه
بهرده وام بێ له سه کرده وهی باش و بهرده وام نه بێ له سه خراپه، نه مه دوارۆژی
باش نه بێ.

به ههر جوریک: قهزا و قهدهر نهینیه کی تایبه ته به خوا، پهردهی له سه نه وه
نهینیه لانه داوه بۆ ههچ کهس، که وابوو: باوه پی پی بهینه و زیاتر لی مه کوله وه،
چونکه شهیتان پیت نه لی: نه گهر چاره نووسی تو بۆ به ههشت، یان جهه نه نه م بێ،
ماندوو بوونت بۆ چی یه؟ خوا به رستی، یان نه به رستی هه ر ده چیه نه شوینه ی
بۆت دانراوه. به لام پتویسته تو ژور هوشیار بی و به قسه ی شهیتان فریو نه خوێ،
هه رده م کرده وهی چاکه بکه، نه گهر تا ئیستا خراپه ت کردوه په شیمان ببه وه و
دهست به چاکه بکه.

پتیه مبه ر ﷺ فهرمووی: ﴿هه موو که سیک شوینی بۆ داندراوه له به ههشت، یان
له جهه نه نه م). پیاویک پرسی- یا رسول الله ﷺ - که وابوو: بۆ پال نه دهینه وه واز
نه مین؟ له وه لامدا فهرمووی: (ئیوه دهست به کار بن، هه ر که سه نه و رینگایه ی بۆ
ناسان نه کری که بۆی دروست کراوه).

ئینجا بزانه: بۆ نه وهی زیاتر دلنیا بی: که چاکه و خراپه دراوته دهست مرۆف،
نه م هه دیسه نه خهینه به رچاوت: ﴿عَنْ عِيَّاضٍ رَضِيَ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ اللَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ: إِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي خُنَفَاءَ كُلَّهُمْ، وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَأَجْنَلَتْهُمْ عَنْ
دِينِهِمْ﴾ رواه مسلم، واته: خوی گه وره نه فهرمو: من بهنده کانی خۆم له سه
دلنکی پاک و ئیسلام وه رگر دروست کردون، گومرایان هاتنه لایان و له نایین
لایاندان، واته: به هوی شوینکه وتنی نه وان گومرا بون.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا): بزانه: نه م هه دیسه باسی قوناغه کانی
گورانی کورپه ی ناو زگ دهکا، چونکه دروستکردنی کورپه، هه ر له چل پۆژه که ی
یه که مدا ته واو نه بێ، به م شتیه یه:

هه ر کاتی که ناوی پیاو چوه ناو مندالدانه ی ئافرهت، به لای که می پتویستی به شهش

ساعات هیه تا کرمی ناو ئاوی پیاوه که تیکه لی هیلکوکه ی ئافره ته که نه بی، ئینجا که تیکه ل بوو، له دوا ی حه فت پوژ دروست کرنی ده ست پی نه کری و ده رنه که وی ئافره ته که ئاوسه، پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَرَادَ خَلْقَ عَبْدٍ فَجَامَعَ الرَّجُلُ الْمَرْأَةَ طَارَ مَازُهُ فِي كُلِّ عِرْقٍ وَغَضُو مِنْهَا، فَإِذَا كَانَ الْيَوْمَ السَّابِعُ جَمَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى، ثُمَّ أَحْضَرَهُ كُلَّ عِرْقٍ لَهُ دُونَ آدَمَ، فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَهُ﴾ رواه الطبرانی وابن منده، هر کاتیک خوی گه وره ویستی به نده یه ک دروست بکا، پیاوه که ش له گه ل ئافره ته که دا جیمای کرد، تامی ئاوی پیاوه که نه پرژیتته گشت ده مار و نه ندانه کانی ئافره ته که، ئینجا له پوژی حه فته مدا خوی گه وره کوی نه کاته وه و گشت ده مار ه کانی بو ناماده نه کا: له نیوان خوی و باب ئاده م، له هر وینه یه کدا خوا حه ز بکا دروستی ده کا. واته: له پوژی حه فته مدا - له و ده مارانه - ده ماریک بو خوی پای نه کیشتی و شیوه ی خاوه نی ده مار ه که وه رنه گری و ویی ده چی.

ئینجا به ره به ره نه م ده مار ه په نهانانه خوی ئی ئافره ته که هه لئه مرئ، تا له پوژی پانزه مدا نه بیته خوین، ئینجا له دوا ی تو پوژی تر نه بیته گوشت و نه خشی په نهانی دل و نه ندانه کانی تری ده ست پی نه کا، ئینجا به ته و ابوونی چلو دوو شه و نه خشی ئاشکرای نه ندانه کانی ده ست پی نه کری، پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿إِذَا مَرَّ بِالنَّطْفَةِ ثَنَانٌ وَأَرْبَعُونَ لَيْلَةً بَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهَا مَلَكًا فَصَوَّرَهَا: وَخَلَقَ سَمْعَهَا وَبَصَرَهَا وَجِلْدَهَا وَلَحْمَهَا وَعَظَامَهَا﴾ رواه مُسْلِم، هر کاتیک چلو دوو شه و به سه ر تقوی پیاودا پوشت له ناو مندال دانه دا، خوی گه وره فریشته یه کی بو نه نیری نه خشی نه کا: گوی و چاو و پیسته و گوشت و نیسقانی دروست نه کا.

ئینجا بزانه: له م سی قوناغه دا: کوربه ژیا نی هیه، به لام تا (۱۲۰) پوژ ته و او نه بی: گیانی نایه ته ناو لاشه که ی و ناجولی، ئینجا پتویسته: کوربه له ناو زگی دایکی دا به لای که می شه ش مانگ ته و او بکا، ئینجا بیته ده ره وه، تا کو بژی.

ده رباره ی نه م قوناغانه خوی گه وره نه فه رموی: ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ خوی گه وره دروستان نه کا له ناو زگی دایکتاندا، قوناغ به قوناغ له ناو سی تاریکی دا، واته: تاریکی په رده ی زگ، په رده ی مندال دانه، په رده ی پزدان - ولاش - که به دوا ی مندال بووندا دیتته ده ره وه - ﴿فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾.

۲- (فَتَفَخُّ فِيهِ الرُّوحُ): بزانه: مندالی له بارچوو، نه گه ر له کاتی هاتنه ده ره وه گیانی

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ: فِي تَرْكِ الْبِدْعَةِ)

﴿عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ﴾ (رواه البخاري ومسلم).
 وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: ﴿مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ﴾.

تیدا بوو، واجبه بشوری و کفن بکړی نوږتی مربوطی له سر بکړی و بنیږتی، به لام نه گهر گیانی تیدا نه بو، واته: به مربوطی هاته دهره وه، نه وه تهنه نوږتی له سر ناکړی، سټیه کانی تر واجبن، هره ها نه گهر پارچه خوین بوو، یان پارچه گوشت بوو، به لام نه خشی ناشکرای دیار نه بو: سوننه ته له ناو په پویه کدا پیچړی و ژیر خاک بکړی. **جایزانه:** نه گهر منډال به زیندوی نه یه ته دهره وه: نه میرات نه گړی، نه میراتی لینه گړی.

﴿حَدِیْسِ پینځم: نه کردنی بیدعه﴾

(عَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ أُمِّ عَبْدِ اللَّهِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) گټر دراوه ته وه له دایکی ټیمانداران که ناوی (عائشه) یه، کیږی حه زده تی (أبو بکر الصديق) بوو. خوایان دله یی بوی پی پی نه گوتی: دایکی ټیمانداران. چونکه خیزانی پیغه مبهري ﷺ بوو، له (مه کهه) له دایک بووه، هر له وی له ته مهنی شش سالی دا باوکی له پیغه مبهري ﷺ ماره کړوه، ټینجا کوچی کړوه بؤ (مه دینه)، له سالی دوی کوچی که ته مهنی بووه نو سالی گواستراوه بؤ پیغه مبهري ﷺ، هیچ منډالی نه بو، له دوی پیغه مبهري ﷺ چل سالی ژیاوه، له (مه دینه) کوچی دوی کړوه، (۱۲۱۰) حدیسی گټراونه وه.

(قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه فهرموئ: پیغه مبهري ﷺ فهرموئ (مَنْ أَحْدَثَ) هرکه سیک له خو یه زیاده یه که په یدا بکا (فِي أَمْرِنَا هَذَا) له کاروباری ټیمه: که ټایینی ټیسلامه (مَا لَيْسَ مِنْهُ) نه و شته زیاده به لگای وه های نه بی، که په یوه ندی به ټایینه وه ه بی (فَهُوَ رَدٌّ) نه وه لی و ه رنا گړی و نه دریته وه به سهریا، هم سزاش نه دری، که و ابوو: هر شتیکی ټایینی که ده کړی: به فهرمانی خوا و پیغه مبهري ﷺ نه بی و له سر بناغی قورټان و حدیس نه بی، نه وه خوا و هری ناگړی (رواه البخاري ومسلم) ټیمامی (بوخاری) و (موسلم) گټراویه تیانه وه.

(وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ) له ړینگه یه کی تری (موسلم) به م جوړه فهرموویه تی (مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) هرکه سیک کړه وه یه کی ټایینی بکا که به فهرمانی ټیمه نه بی، نه وه لی و ه رنا گړی و نه دریته وه به سهریا.

بۆ نموونە: ئەگەر لە کاتیکى تايبەتىدا نوڭژىك بکەى که لە شەرعدا نەبى، يان ھەر جۆرە خوا پەرستىيەكى تر بکەى لە شەرعدا نەبى، يان شىۋەى خواپەرستى بگۆپى بۆ شىۋەىيەكى تر، يان كەمى بکەى، يان زىادى بکەى، ئەو ھىچىت ئۆرەناگىرى و لە لای خوا بە تاوانبار دانەندىرى.

بەلام ئەو شتە زىادەى لە ئايىندا: ئەگەر بە ڤىگەىيەكى شەرىى بوو: ئەمە باشە و خوا وەرى ئەگىرى، ھەروەك لە ھەدىسى (۲۸)دا باسى ئەكەين-إِنْ شَاءَ اللَّهُ- كە پوونكەرەو ھى ئەم ھەدىسەى.

ئىنجى بزانە: پىغەمبەر ﷺ ئىمەى ئاگادار کردۆتەو ھە ھۆى كام پىياز تووشى گومپاى ئەبىن و لە ئايىنى ئىسلام دور ئەكەوینەو، بەم ھەرموودە شىرىنە: ﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَتَبْعَنَّ سَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شِرًّا شِرًّا بِشَرِّ ذِرَاعٍ بِذِرَاعٍ حَتَّى لَوْ دَخَلُوا فِي جَحْرِ ضَبٍّ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: فَمَنْ؟﴾ رواه الشيخان، واتە: ئىو ھە شوڤىن پەروشتى ئەوانەى پىشە خۆتان ئەكەون و پىيازى ئەوان ئەگرنە ھەر، بىست بە بىست و گەز بە گەز، ئەگەر ئەوان بچنە ناو كۆنى سوسە مار، ئىو ھەش بە شوڤىياندا ئەچن، گوتمان: ئەى پىغەمبەرى خوا، مەبەست ئەو ھەى: كە ئىمە شوڤىن جولەكە و دىانەكان-فەلە ئەكەوين؟ ھەرمووى: ئەدى كەسى تر ھەى؟ واتە: مەبەستم ئەوانە.

﴿چەند تىگەىشتىنك لەم ھەدىسەدا﴾

۱- (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا، مَا لَيْسَ مِنْهُ): ئىمامى (الشافعى) ﷺ ئەفەرموئى: (مَا أَحْدَثَ وَخَالَفَ كِتَابًا أَوْ سُنَّةً أَوْ إِجْمَاعًا أَوْ أَثَرًا، فَهُوَ الْبِدْعَةُ الضَّالَّةُ، وَمَا أَحْدَثَ مِنَ الْخَيْرِ وَلَمْ يُخَالَفْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَهُوَ الْبِدْعَةُ الْمَحْمُودَةُ)، ھەر شتىك لە ئايىندا پەيدا بکرى و دزايەتى لە گەل قورئان، يان ھەدىس، يان ئىجماع، يان ھەرموودەىيەكى سەحابەكان ھەبى، ئەو (بدعەى گومپا (قبيحە)ى، و ھەر كارىكى چاكە پەيدا بکرى و دزايەتى لە گەل ئەم چوارانە نەبى، ئەو (بدعەى باشە (حسنة)ى.

ھەروەھا ئىمامى (النواوى)ش لە (تهذيب الأسماء واللغة)دا ئەفەرموئى: (الْبِدْعَةُ الْحَسَنَةُ) ھەى، (الْبِدْعَةُ الْقَبِيحَةُ)ش ھەى. واتە: ھەر شتىك لە دواى چەرخى پىغەمبەر ﷺ و سەحابە پەيدا بکرى، يەكئىكە لەم دوو (بدعە)ى.

۲- (لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا): مەبەست ھەرمانى خوا و پىغەمبەر ﷺ، چونكە پىغەمبەر ﷺ

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ: فِي الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، وَالْوَزْعِ)

﴿عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ،

نَهْ فَرَمُوئِ: ﴿إِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ رواه مُسْلِمٌ، بِأَشْرَفِ فَرَمُودِهِ: قُورْئَانِي پیرۆزه، بِأَشْرَفِ رِیْغِ: رِیْزَارِ پِیْغِه مَبَرِه ﷺ، خِرَپْ تَرِین کَار: پَه یِدَا کِرَاوَه کَانَن لَه نَایِن، گِشْت کَارِیْکی پَه یِدَا کِرَاوَه بیدعه یه، گِشْت بیدعه یه کِیش گُومرَا بُوَنه.

کِه وَا بُو: مَه بَسْت بَه (بِدْعَة) نَه وِیه: لَه سَه رَدَه می پِیْغِه مَبَرِه ﷺ و سَه حَا بَه کَانِی دَا نَه بُو بِنِ.

۳- (كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) بَه رِیْستِی (لَیْسَ عَلَیْهِ أَمْرٌ) نَه بَه سَترِیْتِه وِه، تَا کُو بَتَوَانِیْن بَلِیْنِ: چَا پِکِرْدَنِ قُورْئَان مَه رِچَه نَد (بِدْعَة) یه - چُونکِه تَا زَه پَه یِدَا کِرَاوَه - بَه لَام (بِدْعَة) حَسَنَة) یه چُونکِه کَارِیْکی چَا کِه نَه جِیْتِه زَیْر فَرَمَانِی پِیْغِه مَبَرِه ﷺ کِه نَه فَرَمُوئِ: ﴿بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً﴾ رواه البخاري، لَه جِیَا تِی مَن بَگِه یِنَنه نُو مَه تَم مَه رِچَه نَد یَه کِ نَایَه تِیْشِ بِنِ.

کِه وَا بُو: بَه گُورِیْ رَه ی فَرَمُودَه ی نِیْمَامِی (الشَّافِعِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) رِیْستِی (كُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) تَه نَهَا نَه وِ جُورَه کِرْدَه وَا نَه نَه گِریْتِه وِه: کِه هِیْچ سَه رِچَا وِیه کِی نَه بِنِ لَه م چَوَار سَه رِچَا وَا نَه ی بَاسِی کِرْدُون: وِه کُو جَگِه رَه کِیْشَان، رِیْش تَاشِیْن، پَه نَگِکِرْدَنِی مَزَگِه وِتِه کَان، گُومِبَه ت دُرُوسْت کِرْدَن لَه سَه رِ گُورِیْ کَان... هِتَد، نَه مَانَه گِشْتِی (بِدْعَة) قَبِیْحَة) نَه وِ زُور جِیَا وَا زَن لَه گِه ل چَا پِکِرْدَنِ قُورْئَان؟!.

﴿حَدِیْسِی شَه شَهْم: حَرَامٌ وَحَلَالٌ وَخُورَاسْتَن لَه حَرَامٌ﴾

(عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گِیْر دِرَاوَه تَه وِه لَه (نُوعْمَانِ) ی کُورِی (بَه شِیْر) - خَوَالِیْیَان پِلِی بِنِ - خُورِی وَا وِکی سَه حَا بَه نَه، لَه سَالِی (۲) ی کُورِی - یَه کِه م مَن دَالِی (أَنْصَارِي) بُوو کِه لَه دَوای هَاتَنِی پِیْغِه مَبَرِه ﷺ بُو مَه دِیْنَه - لَه دَا یَک بُووَه، تَه مَه نِی (۸) سَالَان بُوو کِه پِیْغِه مَبَرِه ﷺ وِه فَا تِی کِرْد، (۱۱۴) حَدِیْسِی گِیْرَا وِه وِه، لَه سَالِی (۶۴) ی کُورِی وِه فَا تِی کِرْدَه. (قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) نَه فَرَمُوئِ: گُوئِم لَه پِیْغِه مَبَرِ بُوو.

بِرَازَنَه: لَه کَاتِی مَن دَالِی دَا نَه م فَرَمُودَه ی گُورِی لِ بُووَه، کِه وَا بُوو: پِیْوِیْسْتَه مَن دَا لَان دَه رِسی فَرَمُودَه ی پِیْغِه مَبَرِیَان پِی بَگُورِئِ.

(يَقُولُ) پِیْغِه مَبَرِه ﷺ نَه یَفَه رَمُو: (إِنَّ الْحَلَالَ بَيْنَ) حَه لَال تَاشْکِرَا یَه: مَه رِچِی خَوَا و

وَأَنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعَى بَيْتَغَهُ مَبْرُكًا فَهَرَمُو بَيْنَ حَلَالِهِ. يان بئ دهنگيان لي كردي، نه وه حلاله. (وَأَنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ) هروه ها حرام ناشكرايه: هرچی خوا و پيغه مبرک الله هروه ها حرام. نه وه حرامه.

بزانه: يه كدهنگي سه حابه ي پيغه مبرک الله، يان زاناياني ناييني نيسلام له سر حلالی، يان حرامی شتيك، وه هروه ها خوا و پيغه مبرک الله په فتاری پئ نه كړی، نه م جوړه يه كدهنگي يه پئ نه گوتړی (إِجْمَاع)، پيغه مبرک الله نه هرومی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ﴾ رواه الترمذی، خوی گوره زاناياني نوممتم به تيكرایي له سر هيچ گومر ابوونيك كوناكاته وه.

(وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ) وه له نيوان حلال و حرامدا چنه شتيكي ويكچويي هه نه: وهك حرام وايه، وهك حلال وايه (لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ) نه م جوړه شتانه زور كهس نايانزاني، چونكه لايهني حراميان ناشكرا نيه، لايهني حلاليشيان ناشكرا نيه؟ له بهر نه وهی دوو هروه ها دژ به يهك له و بابته هه يو لبيان تي ناگا دژايه تي لايبا، يان زانايان به دوو جوړی دژ به يهكتر نه وه هروه ها دانه يان پوون كړدو ته وه، يان دوو جوړه (فتوا) ي دژ به يهكتر دراوه: يه كيكيان نه لي حرامه. يه كيكيان نه لي: حلاله. جا له بهر نه مه پئ نه چي حلال بئ و پيش نه چي حرام بئ، كه و ابوو: نه بيته شيوهات.

(فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ) جا هر كه سيك واز له شوبوهات بيتي و خوی بپاريزي له و شته ي گوماني حرامی تي دا هه يه (فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ) به راستي نه و كه سه پاكانه ي بئ ناييني خوی كرد (وَعَرْضِهِ) هروه ها پاكانه ي بئ نابروي خوی كرد. كه و ابوو: نه ي موسولمان، نه گهر دوو دل بوي له شتيكا: ناي حرامه، يان حلاله، وهك خواردن و كړيني مالي كه سيك كه مالي حرامی هه يه، نه وه هر چنه خواردن و كړيني دروسته، به لام نه تو وازی لي بينه و ماله كه مكره و مه يخو، به م وازهيتانه نايينه كه نه پاريزي و نابروه كه شت نه پاريزي و كهس به خراپه باست ناكا.

(وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ) هر كه سيك بكه و يته ناو شوبوهات و بلي: چونكه به ناشكرايي حرام نيه وازی لي ناهيتم (وَقَعَ فِي الْحَرَامِ) نه و كه سه نزيكه بكه و يته ناو حرام (كَالرَّاعِي) نه و كه سه ي نه كه و يته ناو شوبوهات وهك شوانيك وايه (يَرْعَى) مهر

حَوْلَ الْحَمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنْ لِكُلِّ مَلِكٍ حَمَى، أَلَا وَإِنْ حَمَى اللَّهِ مَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ ﴿﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

بله وه پینئ (حَوْلَ الْحَمَى) له ده وره ی پاوانتیک، واته: له وه پگه ی قه ده غه کراو (یُوشِكُ) زود نزیکه (أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ) نهو مه پره بکه ویته پاوانه که و بیخوا، شوانه که ش سزا نه درئ. بپروانه حه دبسی (۱۱) و (۲۷).

واته: نهو که سه ی گوئ ناداته شتی گومان لی کراو، وه که نهو مه پره مه ترسی لی ته کریئ تووشی حه پام ببئ، به هو ی گوئ مه دبیی خو ی و به سووک زانینی شوبهه. (أَلَا) ناگادار بن: (وَإِنْ لِكُلِّ مَلِكٍ حَمَى) هه موو کاریه ده ستیکی شتیکی پاوانکراوی هه یه و سنووری بؤ داناه، هه رکه س سنووری بشکینئ سزای نه دا (أَلَا وَإِنْ حَمَى اللَّهِ) ناگادار بن: پاوانکراوی خوا (مَحَارِمُهُ) نهو شتانه یه که حه پامی کربون و سنووری بؤ داناه، هه رکه س سنووری خوا بشکینئ سزای نه دا.

جا نهو که سه ی خو ی له شوبوهات ناپاریئ با بزانی: له سنووری خوا نزیک که توته وه مه ترسی لی ته کریئ سنووری بشکینئ و بکه ویته ناو حه پام. (أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةٌ) ناگادار بن: له ناو لاشه ی ناده میزادا پارچه گوشتیک هه یه (إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ) نه گهر نه م پارچه گوشته باش بوو و بؤ خوا گونجا، هه موو لاشه و نه دامانی ناده میزاد باش نه بی و بؤ خوا نه گونجئ (وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ) نه گهر خراپ بوو و له گهل خودا نارپک بوو، هه موو لاشه و نه دامانی ناده میزاد خراپ و نارپک نه بی.

(أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ) ناگادار بن: نه م پارچه گوشته دلی ناده میزاده (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ) نیمامی (بوخاری) و (موسلیم) گتپراویه تیانه وه.

له م فه رموده یه بؤت ده رکه وت: دل سهر کرده ی هه موو نه دامانی ناده میزاده، نه گهر سهر کرده پیماوی چاک ببئ، سهر یازه کانیش باش نه بن، که و ابوو: هه رکه سیکی دلی له گهل خوا راست ببئ، هه موو کار و کرده وه کانی باش نه بی و خو ی دور نه گری له حه پام و شوبوهات و هه موو فه رمانیکی خوا جئ به جئ نه کا، به لام نه گهر دلی له گهل خوا نارپک بوو، کرده وه شی نارپک نه بی و گوئ به حه پام نادا و له خوا ناترسی و فه رمانی خوا جئ به جئ ناکا.

نه م فه رموده یه به لگه یه بؤ ده مکوتکرینه وه ی نهو که سانه ی نه لئین: نئمه دلمان

پاك و بئگه رده و نوپژگرددن و خواپه رستی مهرج نیه. به لّام نهمه پاست نیه، ههروهك له م حه دیسه پیروژه دا بۆمان پۆن بۆوه: كه بیروباوه پری تهواو به خوا و به پیغه مبه رﷺ نهوه به له ناو دلدّا جیگیر بئو کردهوهی باشیش به لگه به له سهر ئیمانی تهواو، چونكه کاتیک مروژ گونا نهکا، دلی رهش نه بئ، جا نه گهر به شیمان بۆوه، دلی پاك نه بیته وه، نه گهر به رده وام بئ له سهر خراپه و گونا، نه وه دلی ههر رهش نه بئ و مه ترسی بئ باوه پری لی نه کری، چونكه ههر له پشکه بارانه کان لافاو هه لئه سستی و دونیا ویران نهکا.

که وابوو: به رده وام ههولّ بده بۆ پاککردنه وهی دلت: به خواپه رستی و په شیمان بونه وه له گونا، به وازهینان له حه رام و شوبوهات.

ئینجا بزانه: نه گهر کرده وه کانیششت باش بئ، به لّام بۆ خوا نه بئ، خوی گه وره وه ری ناگری ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ رواه مسلم، واته: خوی گه وره ته ماشای وینه ی پوخسارو مالتان ناکا، به لّام ته ماشای ناو دل و کرده وه کانتان دهکا: ئایا بۆ خواپه، یان بۆ دونیا به.

﴿چه ند تیکه یشتنیک له م حه دیسه دا﴾

۱- (فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ): بزانه: (تقوى)، واته: له خواترسان، نه وه به: خوی گه وره له وشوینانه نه تبینی: كه لی قه دهغه کردوی، له وشوینانه گومت نهکا: كه فهرمانی پی کردوی. که وابوو: تورکه و تنه وه له (شُبُهَات) به شیکی (تقوى) به، ههروهك پیغه مبه رﷺ نه فهرموی: ﴿لَا يُلْغُ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدْعَ مَالًا بَأْسَ بِهِ حَذَرًا مِمَّا بِهِ الْبَأْسُ﴾ رواه الترمذی، واته: به نده ناگاته پله ی له خواترسان، تا واز له شتی بیگومان دینی له ترسی شتی گومانلیکراو. بپوانه حه دیس (۱۸).

۲- (وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ): بزانه: كه و تنه ناو شتی گومانلیکراو، ههر له خوی دا تاوانه، که وابوو: به سوکی ته ماشای گومانلیکراو و گونا هی بچوک مه که و زۆر لیان بترسه، چونكه پیغه مبه رﷺ نه فهرموی: ﴿إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّهُنَّ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكُنَّهُ﴾ رواه الإمام أحمد، واته: ئاگاداری خۆتان بن له گونا هه سوکه کان، بیگومان نهم گونا هه سوکه هه له سهر مروژ کو نه بنه وه، تا مالویرانی نه که ن.

۳- (إِذَا صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ): چه ند که سیك هه به: فریویان خواردوه و نه لئین:

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ: فِي النَّصِيحَةِ)

﴿عَنْ أَبِي رُقَيْةٍ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: الدِّينُ النَّصِيحَةُ. قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

دهی دهی خوا نقر به په حمه، نه گهر چا که شمان نه بڼ هه ر لیمان خوش نه بڼ، چونکه بیرویاوه پیمان به خوا نقر به هیزه. به لام تایا نه مه راسته؟! ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: لَيْسَ الْإِيمَانُ بِالْأَمْنَى وَلَا بِالْحَلَى، وَلَكِنْ هُوَ مَا وَقَرَّ فِي الْقَلْبِ وَصَدَقَهُ الْعَمَلُ﴾ رَوَاهُ ابْنُ النَّجَّارِ وَالِدِيلَمِيُّ، نِيْمَانُ بِهِ خَوَزْكَو بڼ و گفتمو کوی جوان نیه، به لکو نیمانی ته واو نه ووه به له ناو دلدا جیگیر بڼو کرده ووهی چا کیش شاهیدی نه م نیمانه بڼ.

﴿حَدِيثُ حَقِيقَتِهِمْ: نَامُوزْگَارِي﴾

(عَنْ أَبِي رُقَيْةٍ تَمِيمِ بْنِ أَوْسٍ الدَّارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گيړدراوه ته ووه له (تیمیم یی (الداری)، نه م به پریزه له پیشدا دیان بوو، له سالی (۹) ی کوچی له خزمهت پیغه مبه ر ﷺ موسولمان بووه، له سالی (۴۰) ی کوچی له فله ستین وه فاتی کړدوه، (۱۸) حه دیسی گيړاونه ووه.

نه فهرموئ: (أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ فهرموئ: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ) کوله گه ی نایینی نیسلام بریتی به له ناموزگاری و دلسوزی.

ناموزگاری نه ووه: به رژه ووهندی که سیکت بوئو پای خوتی به دلسوزانه و به بڼی گهردی بو بلی ی.

(قُلْنَا: لِمَنْ؟) نیمه ش گوتمان: ناموزگاری بو کی؟

(قَالَ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ) پیغه مبه ر ﷺ فهرموئ: ناموزگاری دلسوزی به بو خوی گهره: که خوشترت بوئ له هه موو شتیک، باوه پت پی ی هه بڼو له فرمانی دهرنه چی و به ته واوی بیپهرستی.

(وَلِكِتَابِهِ) ناموزگاری به بو قورنانی پیروژ: باوه پت پی ی هه بڼو بیخوینی و به خه لکی پابگه یه نی و پوونی بکه یه ووه.

(وَلِرَسُولِهِ ﷺ) ناموزگاری و دلسوزی به بو پیغه مبه ری خوا ﷺ، خوشت بوئو باوه پت پی ی هه بڼو له فرمانی دهرنه چی.

(وَلِأَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ) ناموزگاری و دلسوزی به بو پیشه وایانی موسولمان: دزایه تییان نه که ی نه گهر له سنووری نیسلام دهرنه چن، فرمانی نه وان جی به جی بکه ی نه گهر تاوان نه بڼ، زویانت باش بڼ به رامبه ر نه وان (وَعَامَّتِهِمْ) ناموزگاری و دلسوزی به بو

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ: اللَّهُ يَتَوَلَّى السَّرَائِرَ)

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ،

هه موو موسولمانان: ريتگای چاکیان پی بلئی، له خراپه قه ده غه یان بکئی، زیانیان له سهر لایده ی، سودیان پی بگه یه نی (رواه مُسْلِم) نیمامی (موسلیم) گنپراویه تیه وه.

﴿چه ند تینگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (الدِّينُ النَّصِيحَةُ): ناموزگاری واجیبکی نایینی یه وه کو نویژ و زه کات و... هند
﴿عَنْ جَرِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَلَى إِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالنَّصْحِ لِكُلِّ مُسْلِمٍ﴾ رواه الشيخان، واته: په یمانم له گه ل پیغه مبه ر ﷺ به ست: له سهر نویژ کردن و زه کات دان و ناموزگاری کردنی گشت موسولمانیک.

۲- (وَلَأَنَّمَةُ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَتُهُمْ): پیویسته ناموزگاری خه ک به گفتوگوی نهرم و له جی بی، تا کو سودی هه بی. (قَالَ بَعْضُ السَّلَفِ: مَنْ وَعَظَ أَخَاهُ سِرًّا فَهِيَ نَصِيحَةٌ، وَمَنْ وَعَظَهُ عَلَى رُؤُوسِ النَّاسِ فَإِنَّمَا وَبَّخُهُ)، واته: هر که سیک به نهینی ناموزگاری برای خوی بکا، نه مه به راستی ناموزگاری یه، وه هر که سیک له به رچاوی خه ک ناموزگاری بکا، نه مه به راستی پووشکین و سهر شوپی کردوه.

پیشینه ی کورد کوتویانه: (مار به گوته ی خوش له کونه کهی دیته دهره وه).

﴿چه دیسی هه شتدم: نهینی ناو دل له سهر خودایه﴾

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گنپراوه ته وه له (ابْنِ عُمَرَ) خوا لییان پازی بی (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ) فه رمانم پی کراوه: له گه ل کافران جه نگ بکه م (حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) تا شایه دی نه دهن: جگه له (الله) هیچ خودایه ک نیه، وه (محمد ﷺ) نیردراوی خویاه (وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ) وه تا نه و پینج نویژانه به ریک و پیتی ده کن (وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ) وه تا زه کات نه دهن به ته وای.

(فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ) جا کاتیک شاده و نیمانیان هینا و نویژیان کربو زه کاتیان دا (عَصَمُوا مِنِّي) نه پارینن له من (دِمَاءَهُمْ) خوینیان (وَأَمْوَالَهُمْ) مالیان، چونکه بونه ته برای نیمی موسولمان، واته: خوین و مال و ناموسیان قه ده غه یه دهستی لیبری (إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ) مه گه ر به مافیکی شهرعی نیسلامی پاراستنی نه مینی: وه ک که سیک بکوژی

وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى ﴿ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

ده کوژدیتته وه، یان له ئیسلامه تی په شیمان بییتته وه ده کوژدیی، یان زیان له که سیک بدا نه بی توله ی بداتی.

(وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى) ئیمه له نونیا نه وها په فتاری له گه ل ده که ین، لیپرسینی نیازی ناو دلی له سهر خودایه له پوژنی نوایی دا (رواه البخاری ومسلم) ئیمامی (بوخاری) و (موسلم) گنراویه تیانه وه.

له م فهرمووده یه بزمان دهر نه که وئ: نویت نه که و زه کات نه دهر نه که و توبه نه که ن نه بی بکوژدین، به لام پوژوونه گر ناکوژدیی و نه خریته به ندیخانه تا مانگی په مه زان کوتایی دئ، خواردن و خواردنه وه شی به پوژ لیقه دهغه نه کړئ، هه روه ها نه وه ی حه ج نه کا له دونیادا سزا نادرئ، هه روه ها لیکوژدینه وه ی ناو دلی خه ک له سهر ئیمه نیو له سهر خودایه.

ئینجا بزانه: بۆ ئیمه دروست نیه خومان تیکه لی ناو دلی خه لکی بکه ین، هه رکه سیک له بهر چاوی ئیمه موسولمان بئ، ئیمه ش نه لئین: موسولمانه ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: مَنْ صَلَّى صَلَاتَنَا وَاسْتَقْبَلَ قِبْلَتَنَا وَأَكَلَ ذَيْحَتَنَا فَذَلِكَ الْمُسْلِمُ الَّذِي لَهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَذِمَّةُ رَسُولِهِ﴾ روه البخاری، واته: هه رکه سیک ته م پینچ نویتزه بکا، پوو له قیبه ی ئیمه بکا، ده سترکوژی ئیمه بخوا، نه وه موسولمانه و په یمانی خوا و پیغه مبه ری پئ دراوه: که خوین و مالی بپاریژدیی.

﴿چهند تینگه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (حَتَّى يَشْهَدُوا... إلخ): بزانه: به ته نها شاده هیتان مروژ نه بیته موسولمان، نه که ر به کرده وه، یان به زوبان کوفر نه کا نابئ بکوژدیی، که و ابو: کوشتنی نویتزه که رو زه کات نه دهر، به هوی تاوانه که یه، نه ک به ناوی کوفر، چونکه پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموئ: ﴿مَنْ أَصْلَ الْإِيمَانِ: الْكَفُّ عَمَّنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا يُكْفَرُهُ بِذَنْبٍ، وَلَا يُخْرِجُهُ مِنَ الْإِسْلَامِ بِعَمَلٍ﴾ روه ابوداود، واته: به کیک له بنچینه کانی ئیمان: وازهیتانه له و که سه ی شاده ی هیتاوه، به هیچ گونا هیک کافری نه که ین و به هیچ کرده وه یه ک له جوغزی ئیسلام دهری نه که ین.

۲- (وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ): زانایانی ئیسلام له سهرده می سه حابه وه تا ئیستا په کده ننگن: له سهر نه وه ی: هه ر که سیک باوه ری به واجیبوونی نویتزه نه بی، نه وه کافره، واته: داوای ئیسلامبوونه وه ی لی نه کړئ، نه که ر موسولمان نه بپوه، نه کوژدیی و نویتزی له سهر

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ: فَعَلَ الْمَأْمُورَاتِ وَتَرَكَ الْمَنْهَيَّاتِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

نَاكَرْتُ وَ لَه كُورِستاني موسولمانان ناننيزي، به لام نه گهر باوه پي به واجبيووني نويز هه بوو و له بهر ته مبه لي نه ينه كرد، نه وه كافر نيه، به لكو داواي نويز كردني لي نه كړي جا نه گهر نويزي نه كرد، گه وره موسولمانان نه يكوړي.

۳- (وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ): زهكات نه در نه گهر باوه پي به واجبيووني زهكات نه بو نه ویش كافر ه، بهو جوړه ي باسما ن كرد په فتاري له گه ل نه كړي، به لام نه گهر باوه پي به واجبيووني زهكات هه بوو، له بهر به خيلي نه ينه دا، نه وه گه وره موسولمانان به زور لي وهر نه كړي، جا نه گهر نه يدا و جهنگي كرد، نه وه جهنگي له گه ل نه كړي، هه روهك نيمامي (أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) جهنگي له گه ل كردن.

به لگه: له سهر كوشتني نويز نه كهر و زهكات نه در- جگه له م هديسه- خواي گه وره نه فرموي: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾ نه گهر له كوفره كه يان توبه يان كرد و نويز يان كرد و زهكات يان دا، وازيان لي بينن. واته: نه گهر نويز يان نه كرد و زهكات يان نه دا بيان كوړن.

۴- (إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ): نه و مافانه ي نيسلام كه پيگاي كوشتني موسولمان نه دهن: وهكو زيناي پياويك، يان ثافره تيك كه جيما عتيكي حه لالي كردي، يان وهكو مروفتيك يه كيكي تري به ناهق كوشتبي، يان مروفتيك له دين وهر گه رابي، يان نه و كه سانه ي مان نه گرن له نه نجامداني شهريعه تي نيسلام، كه پتيان نه گوتري: (الْمُتَّقُونَ مِنَ الشَّرَائِعِ)، واته: نه و كه سانه ي به كو مه ل بريار نه دهن: له سهر نه كردني واجبيك، يان له سهر كردني حه پاميك نه وانهش وهكو زهكات نه در هه كان جهنگيان له گه ل نه كړي، تا ملكه چي شهريعه تي نيسلام نه بن.

﴿حَدِيثُ نَوِيلِهِم: بِهِ جَنِّ هَيْتَانِي فَهَرْمَانِي بَيْتَهُ مَبْرُورٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾

وازهينان له هه دغه كراو مكان

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ صَخْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): گيږدراوه ته وه له (نه بوهوره پره) خوا لي ي پازي بن، سه حابه يه، له سالي (٦) ي كوچي موسولمان بووه، له ته مه ني (٧٨) سالي دا له سالي (٥٧) ي كوچي له (مه دينه) وه فاتي كرده، له هه موو سه حابه كان زورتر هه ديسي له بهر بون (٥٣٧٤) هه ديسي گيږاونه وه.

(قَالَ) نه فرموي: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ): گويم له بيت هه مبرور ﷺ بوو نه يفرموي:

مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ ﴿﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

(مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ) هه‌رچی له ئیوه‌م قه‌ده‌غه کرد، واته: فهرمووی مه‌یکه‌ن (فاجتنبوه) خۆتانى لى‌پاریزنو به هه‌چ خۆرتک مه‌یکه‌ن.

(وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ) وه هه‌رچی فهرمانى کردم پى‌دان، واته: فهرمووی بیه‌کەن (فأتوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ) هه‌رچه‌ندى له تواناندا هه‌یه بیه‌کەن.

لێره‌دا بۆمان ده‌رئه‌که‌وێت: که‌ وازه‌یتان له‌ خراپه‌، زیاتر بایه‌خى پى‌نه‌دری له‌ کردنى چاکه‌، چونکه‌ به‌ هه‌چ خۆرتک خراپه‌ په‌سه‌ند نه‌کراوه‌و نابێ بکړی.

(فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُكُمْ) نه‌توه‌کانى پيش ئیوه له‌ به‌ر ئوه‌ خوا له‌ ناوى بردن (كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ) چونکه‌ به‌ بى‌پى‌ویست پرسى‌ارى زۆر بى‌سوڊیان له‌ پێغه‌مبه‌ران نه‌کرد (وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ) هه‌روه‌ها دژ به‌ فهرمانى پێغه‌مبه‌رانى خۆیان نه‌جولانه‌وه (رواهُ البخارى وَمُسْلِمٌ) ئىمامى (بوخارى) و (موسلىم) گى‌راوه‌یه‌تیانه‌وه.

لێره‌دا مه‌به‌ست پرسى‌ارکردنى بى‌که‌لکه‌، چونکه‌ پرسى‌ارکردنى کاروبارى ئایینى پى‌ویسته له‌ سه‌ر هه‌موو موسوڵمانێک.

جانبازانه‌: نه‌گه‌ر ئیمه‌ش دژ به‌ فهرمانى پێغه‌مبه‌رى خۆمان ﷺ بجولینیه‌وه له‌ ناوچوونمان نێزیکه‌، که‌وابوو: به‌ هه‌چ خۆرتک سنورى خوا و پێغه‌مبه‌ر ﷺ مه‌شکینه‌.

هه‌روه‌ها بزانه‌: هه‌رکه‌سێک له‌ فهرمانى پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رچى: نیشانه‌ى ئه‌وه‌یه که‌ پێغه‌مبه‌رى ﷺ خوش ناوی، وه هه‌رکه‌سێک پێغه‌مبه‌رى خوش نه‌وی نیشانه‌ى که‌م باوه‌پیه‌، وه نه‌گه‌ر به‌ پێغه‌مبه‌رى نه‌زانى ئه‌مه‌ کافره ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، واته: باوه‌پى هه‌چتان ته‌واو نیه، تاكو منى له‌ دایك باوك و مندا له‌كانى خۆی و له‌ گشت خه‌لكى تر خوشتر نه‌وی.

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنیك له‌م چه‌دیسه‌دا﴾

۱- (مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ): ده‌قى ئه‌م فهرمووده‌یه وا ئه‌گه‌یه‌نى: که‌ واجبه له‌ هه‌موو جۆره قه‌ده‌غه‌کراویک خۆمان بپاریزن، جا که‌م بى، یان زۆر بى، هه‌رچه‌ند به‌رژه‌وه‌ندى گشتى، یان تاییه‌تیش تیک بجی.

ئینجا هه‌ر له‌ سه‌ر بناغه‌ى ئه‌م فهرمووده‌یه، قاعیده‌یه‌کى (أَصُولُ الْفَقْه) ى بنیات نراوه، که‌ ئه‌لێ: (دَرْءُ الْمَافَسِدِ أَوَّلَىٰ مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ) واته: لادان و لابردنى

خراپه‌كان له پيششتره له وده‌سته‌يڼاني به‌رژه‌وه‌نديه‌كان.

كه‌وابوو: خواردنه‌وه‌و كرڼو فروشتنى شه‌پاپ حه‌پامه‌و واجبه‌ قه‌ده‌غه‌ بكرئ؟ چونكه زيان له عه‌قل و دين نه‌دا، هه‌رچه‌ند به‌رژه‌وه‌ندي شه‌پابخانه‌و شه‌پابفروشه‌كانيش تيك بچئ.

۲- (وَمَا أَمْرُكُمْ بِهِ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ): ده‌قى نه‌م فهرموده‌يه‌ وانه‌گه‌يه‌نئ: كه‌واجبه‌ به‌ گوڙه‌ي توانا فهرمانپي‌كراوه‌كان بكه‌ين، هه‌روه‌ك خواي گه‌وره‌ نه‌فهرموئ: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ واته: تا تواناتان هه‌يه‌ له‌ خوا بترسن.

ئينجا هه‌ر له‌ سه‌ر بناغه‌ي نه‌م ئايه‌ت وحه‌ديسه‌، قاعیده‌يه‌كي (أُصُولُ الْفَقْه) ي بنيات نراوه‌، كه‌ ئه‌لئ: (مَا لَا يُدْرِكُ كُلُّهُ، لَا يُشْرِكُ جُلُّهُ) واته: هه‌ر شتي‌ك ناگو‌نجئ هه‌مو‌ي بكرئ، واز له‌ كردنى به‌شه‌ زۆره‌كه‌ي ناهيندرئ.

كه‌وابوو: نه‌گه‌ر كه‌سي‌ك ته‌نها به‌شي پووخساري ئاوي ده‌ست كه‌وت، ئه‌بي به‌ كاري بيئي، ئينجا ته‌يه‌موم بكا. هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر ئاو و گليشي ده‌ست نه‌كه‌وت: واجبه‌ به‌ بي‌ده‌ست‌نو‌يزئ نو‌يزه‌كه‌ هه‌ر بكا، جا كاتي‌ك ئاوي ده‌ست كه‌وت قه‌زاي بكاته‌وه‌.

۳- (فَاجْتَنِبُوهُ... مَا اسْتَطَعْتُمْ): ده‌قى نه‌م دوو فهرموده‌يه‌ وانه‌گه‌يه‌نئ: قه‌ده‌غه‌كراو به‌ هيچ جوړي‌ك نابئ بكرئ، به‌لام فهرمانپي‌كراو به‌گوڙه‌ي توانايه‌، كه‌وابوو: نه‌گه‌ر هۆيه‌كي په‌وا هه‌بوو، دروسته‌، يان واجبه‌: فهرمانپي‌كراو نه‌كرئ.

ئينجا هه‌ر به‌ به‌لگه‌ي نه‌م حه‌ديسه‌و له‌ سه‌ر بناغه‌ي (قاعده‌) ي پرابردو- (دَرْءُ الْمَفَاسِدِ أَوْلَى مِنْ جَلْبِ الْمَصَالِحِ) - واجبه‌: موسولمان واز له‌ فهرمانپي‌كراو بيئي نه‌گه‌ر به‌ هۆي كردنى فهرمانپي‌كراوه‌كه‌ مه‌ترسي پووداني قه‌ده‌غه‌كراوي‌ك هه‌بوو:

بُوَ نَمُونُهُ: ﴿عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَوْلَا حَدَاثَةُ عَهْدِ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ لَنَقَضْتُ الْكُعْبَةَ وَلَجَعَلْتُهَا عَلَى أُسَاسِ إِبْرَاهِيمَ ﷺ﴾ رواه الشيخان، واته: پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ (عائشة) ي فهرموو: نه‌گه‌ر گه‌له‌كه‌ي تو- دانيشتوواني مه‌كه‌- تازه موسولمان نه‌بو، يان، (كعبه‌) م هه‌لته‌وه‌شانو له‌ سه‌ر بناغه‌كه‌ي (ابراهيم) م ﷺ دروست نه‌كرده‌وه‌. واته: لي‌ره‌دا پيغه‌مبه‌ر ﷺ وازي له‌ م (سنة‌) ي ابراهيم پيغه‌مبه‌ر ﷺ هينا، له‌ ترسي پووداني قه‌ده‌غه‌كراوي‌ك: كه‌ په‌رته‌وازه‌و دلشكاني دانيشتوواني (مكة‌) يه‌، چونكه خواي گه‌وره‌ نه‌فهرموئ: ﴿أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ نه‌م ئايينه‌ نه‌نجام بده‌ن و په‌رته‌وازه‌يي تي‌دا مه‌كه‌ن.

(الْحَدِيثُ الْعَاشِرُ: فِي اكْتِسَابِ الْحَلَالِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا). وَقَالَ تَعَالَى:

كهوابوو: نهی لای موسولمان-قوریانت بم- نهکی به هوئی (سُنَّة) بیکئی فرهمانپیکراو: بچی بهرته وازه به ک و ململانه به کی قهدهغه کراو بکهی.

۴- (إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ): پرسیارکردنی بیسود، یان پینه ویست: به کیکه له و کاره نارپیکانهی قهدهغه کراوه له سهر موسولمان، ههروهک پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى حَرَّمَ عَلَيْكُمْ عُقُوقَ الْأُمِّهَاتِ وَمَنْعًا وَهَاتِ وَوَأَذِ الْبَنَاتِ، وَكَرِهَ لَكُمْ قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ﴾ رواه الشيخان، واته: خوای گهوره له نئیوهی حه پام کردوه: نازاردانی دایکان، حه پامی کردوه: نه دانی نه و مافهی له سهره تانه و داوا کردنی نه و شتهی مافی نئیوهی تیدا نیه، حه پامی کردوه: زینده به چال کردنی کیژه کان، خوا پیی ناخوشه: گوته گوت بکهن- واته: هه رچی گویتان لی بوو بیلینه وه- پیی ناخوشه: زور پرسیار پینه ویست بکهن، پیی ناخوشه: مال به فیرۆ بدهن.

﴿حَدِيثُ دَهِيمٍ: هُوَ الَّذِي بُوِيَ وَهُوَ سِتْنَانِي حَلَالٌ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَهُ (نَهْوَ هُوَ بِيَه) كِتْرِدَارَه وَه تَه وَه، نَه لِي: پيغه مبه رﷺ نه فرموی: (إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ) خَوای گهوره پاک و بی عه یبه و (لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا) ته نها شتی حه لال و بی گهره نه بی وه ری ناگری.

كهوابوو: هه ر شتیك كه به خوت نه یخوی و به کاری نه هیئی، یان بۆ مال و مندالت به کاری نه هیئی و نه یخون، یان له پیکای خوا نه یبه خشی، نه بی حه لال بی و ته نها هه به نیازی خوا بی، نه گینا: پاداشتت بۆ نانووسری.

(وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ) خَوای گهوره فرهمانی داوه ته خاوهن باوه پان (بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ) به و جوړه فرهمانه ی داویه تیه پیغه مبه ران ملى الله عنهم اجمعين (فَقَالَ تَعَالَى) خَوای گهوره له فرهمانی بۆ پیغه مبه ران، نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ نهی پیغه مبه رانی من ﴿كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ شتی پاک و حه لال بخون و به کاری بینن ﴿وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ کرده وهی باش بکهن.

(وَقَالَ تَعَالَى) هه ر به و جوړه خَوای گهوره فرهمان ته داته نیمانداران و نه فرموی:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ). ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبَّ يَا رَبَّ. وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ! ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی خاوهن باوه پان ﴿كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو
 حه لاله بی گهرده بخونو به کار بینن، که داومانه به نیوه.

که وابوو: به کارهیتانی چه پام به هیچ جوریک دروست نیه، جا نه گهر تا نیستا
 مالی خه لکت خواردوه، توبه بکهو تو لهی ماله که بدهوه دهست خاوه نه کهی، یان
 دهست میرانگره کانی نه گهر به خوی نه مابوو، به لام نه گهر خاوه نی ناناسیته وه،
 یان دهست ناکه ویو خزمیشی نیه، بیده به دوو پیاماقولی چاک، بو نه وهی له
 به رزه وهندی موسولمانان سهرقی بکن.

(ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ) ئینجا پیغه مبه ر ﷺ باسی جورده پیاونکی کرد (يُطِيلُ السَّفَرَ) که
 سه فیری دووو دریز نه کا: بو چه ج کردن و سهردانی خرمان و خواپه رستی تر
 (أَشْعَثَ) مووی سهری ناریک نه بیو (أَغْبَرَ) توزاوی نه بی چونکه له مال نیه خوی بشوا
 (يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ) دهستی خوی به رز نه کاته وه بو تاسمان و له خوا نه پارپته وهو
 نه لی: (يَا رَبَّ يَا رَبَّ) خواجه له مه پرگرم بکه، خواجه نه م شته م بدی (وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ)
 له گه ل نه وه شدا خواردنی نه م پیواره چه پامه (وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ) خواردنه وهی چه پامه
 (وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ) جل و بهرگو که لو په لی ناو مالی چه پامه (وَعُذِيَ بِالْحَرَامِ) هر به
 چه پام پیگه یه ندر او وه گهرده بووه (فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟) چون نه م جورده که سه
 دوعای قبول نه بی؟ واته: قبول نابی (رواهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گپراویه تیه وه.

ئینجا بزانه: دوعا کردن نه وهیه: له خوا بیارپته وه شتیکت بو بکا، یان به لایه کت له
 سهر لابتا: له دنیا، یان له قیامت، دوعا کردن باشه و خوا پیی خوشه داوای هه موو
 شتی لی بکهی، به مهرجی نه و شتهی داوای لی نه کهی ناریک نه بی و تاوان نه بی و زیانی
 خه لکی تی دا نه بی و هر له خوای داوا بکهی، چونکه جگه له خودا که سی تر
 ده سه لاتی نیه.

هه روه ها نه بی خواردن و خواردنه وه و جل و بهرگو که لو په لی ناو مالت هه مووی
 حه لال بی، تا کو قبول بی، هه روه ها: له دوعا کردن نه بی ناگادار بی: چی نه لی؟
 دلنیا بی که خوا بوت جی به جی نه کا، ئینجا دوعا له دوا نو یژ کردن و به دهست
 به رز کردن وهو له سهر نه ژتو دانیشن و پوو له قیبله و به تاییه ت له دوا نیوه

شهو دا با شتر قبول نه بی، نه گهر قبول نه بو، بزانه مهرجه کانی نه هاتوته جی، به لام له پوژی دوا بی پاداشی دوعایه کی نه دریتته وه.

جا بزانه: با شترین خوارده مه نی و جلو بهرگ نه مه یه: که به دهستی خوت به شیوه یه کی حال و دهدهستی: **بِئَنی عَنْ الْمَقْدَامِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ، وَإِنْ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ** **رواه البخاري، واته:** هیچ که سیک خوارده مه نه کی با شتر ناخوا، له و خوارده نی که به دهستی خوی په یدای کرده، بیگومان پیغه مبهرداود عَلَيْهِ السَّلَامُ به دهستی خوی ناسنگری نه کردو خوی پی نه زیاند.

﴿چهند تیگه یشتنیک لهم چه دیسه دا﴾

۱- (لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا): وانه گه نه بی: پیویسته خیرکردن ته نها له ړنگای خوا بی و به شتی حال بی، هه روه ک پیغه مبهرد عَلَيْهِ السَّلَامُ نه فرموی: **﴿مَا تَصَدَّقَ أَحَدٌ بِصَدَقَةٍ مِنْ طَيِّبٍ - وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ - إِلَّا أَخَذَهَا الرَّحْمَنُ بِيَمِينِهِ، وَإِنْ كَانَتْ ثَمَرَةً فَتَرَبُّوْا فِي كَفِّ الرَّحْمَنِ حَتَّى تَكُونَ أَعْظَمَ مِنَ الْجَبَلِ﴾** **رواه الشيخان، هه رکه سیک خیریک به مالی حال بکا - چونکه خوی گه وره حال نه بی و هری ناگری - خوی گه وره نه م خیره به راستی خوی و هرنه گری و قبولی نه کا، هه رچند دانه قه سپیکیش بی، له لای خوا زیاد نه کا تا له چیا گه وره تر نه بی.**

۲- (كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ): وانه گه نه بی هه ول دان بو و دهده سته یتانی حال واجبه و خو نه پاراستن له چه رام نیشانه ی به دبه ختی یه، پیغه مبهرد عَلَيْهِ السَّلَامُ نه فرموی: **﴿إِنَّ التُّجَّارَ يُعْتَوْنَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فُجَّارًا، إِلَّا مَنْ اتَّقَى اللَّهَ وَبَرَّ وَصَدَّقَ﴾** **رواه الترمذی، واته:** بازرگانه کانی دروزن و فیلباز له گه ل سته مکاران زیندوو نه کرینه وه و چه شر نه کرین، ته نها بازرگانیک نه بی: که له خوا ترسابی و چه رامی و هرنه گرتبی و چاکه ی کردبی و راستی گوتبی.

۳- (يُطِيلُ السَّفَرَ): إلى آخر الحديث، **بزانه:** دوعا کردن چه ند نادابو پیویسته کی تری هه یه تا کو قبول بی، بو نمونه: پیغه مبهرد عَلَيْهِ السَّلَامُ نه فرموی: **﴿إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ وَالنَّشَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ لِيَذْغْ بَعْدَ بِمَا شَاءَ﴾** **رواه أصحاب السنن، واته:** هه ریه کیکتان نوژی کرد و ویستی دوعا بکا، با له پیشدا سوپاسی خوا

(الْحَدِيثُ الْهَادِي عَشَرَ: فِي الْوَرَعِ)

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَبَطُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَرِيحَانَتِهِ، قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: (دَعُ مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ)﴾
رواه الترمذي والنسائي، وقال الترمذي: حديث حسن صحيح.

بكا و بلی: (الحمد لله). نینجا سه لاوات له سهر پیغمبر ﷺ لی بدا و بلی: (والصلاة والسلام على سيدنا محمد). نینجا له پاش نه ماته كام دوعای پی خوشه با بیكا.

﴿چه دیسو، یازدههم: وازهینان له گومانلیکراو﴾

(عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گیردراوه ته وه له چه زه ته
(حسن) کوپی نیمامی (علی) حوا نینبار دلی بن، سه حابه یه و دایکی ناوی (فاطمه) ی کچی
پیغمبر ﷺ، بویی پیی نه لین: (سَبَطُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) نه وه ی پیغمبر ﷺ، له
سالی (۳) ی کچی له دایک بووه، له سالی (۵۰) ی کچی له لای ژنه که ی خوی ژه هری
دهر خوارد درا و وه فاتمی کرد، له مه دینه له گورستانی (به قیام) نیژراوه، (۱۳)
چه دیسی گیراونه وه، له لای پیغمبر ﷺ زور خوشه ویست بوو، له بهر نه وه پیی
نه گوئری: (وَرِيحَانَتِهِ) ره یحانه بو خوشه که ی پیغمبر ﷺ.

(قَالَ: حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) نه لی: نه م فرموده یه م له پیغمبر ﷺ وه رگرتوه و
له بهرم کردوه، که نه فرموی: (دَعُ مَا يَرِيكَ) وازهیننه له و شته ی ده تخته گومان و
گومانت لی هیه: نایا چه لاله، یان نا؟ جا هر چه ند نه و شته زور که م و بی ترخیش
بی ﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ: مَرَّ بِتَمْرَةٍ فِي الطَّرِيقِ فَقَالَ: لَوْلَا أَنِّي أَخَافُ أَنْ تُكُونَ
مِنَ الصَّدَقَةِ لَا كَلْتُهَا﴾ رواه الشيخان، پیغمبر ﷺ له ینگه دا به ک دانه قه سپی
دوزیه وه، نینجا فرموی: نه گه ترسی نه وم نه بویه، که هی زه کاته: نیستا
نه موارد، واته: له بهر نه م گومانه وازی لی هینا و نه یخوارد.

(إِلَى مَا لَا يَرِيكَ) پوو بکه نه و شته ی ناتخته گومان و گومانی تیدا نیه که چه لاله،
که و ابو: پیویسته موسولمانی ته و او تخونی نه و شتانه نه که وی که به ته وای
له چه لال بوونیان دلیا نیه، چونکه به وازهینانی گومانلیکراو به لای که می هیچ تاوانی
له سهر نانوسری، به لام نه گه گومانلیکراو به کار بینو بیکا، به لای که می تووشی
بوو دلی نه بی نه گه نه ختیگ ترسی خوی هیه:

بو وینه: نه گه نافرته تیگ پیی گوت: من شیرم داو ته توو نه و کچه. نه مه هر چه ند
شاهیدی به ک نافرته کار ناکاته سهر چه لال بوونی ماره کرنی نه و کچه، به لام

گومانیک و دوو دلیه کت بۆ پهیدا نه بئ، که وابوو: له بهر نه و گومانه واز له و کچه بینه و ماره ی مه که، بپوانه هه دیسی (٦) و (٢٧).

(رواهُ الترمذی والنسائی) ئەم دوو زانایه ئەم هه دیسه یان گێراوه ته وه و (وقال الترمذی: حدیث حسن صحیح) ئیمامی (تیرمیزی) فەرموویه تی: ئەم هه دیسه جوانه و راسته .

ئیمامی (تیرمیزی): ناوی (محمد) کوپی (عیسی) ی تیرمیزییه، له سالی (٢٠٩) ی کۆچی له (تیرمین) - شارێکه له باکووری ئێران - له دایک بووه، له سالی (٢٧٩) ی کۆچی، وه فاتی کردوه، نهویش یه کێکه له زانا بهرزه کانی شەرع و هه دیس.

ئیمامی (نەسسانی) ناوی (نەحمەد) کوپی (شوعەیب) ی نەسسانییه، خه لکی (خوڕاسان) هه له سالی (٢١٥) ی کۆچی له دایک بووه، له سالی (٣٠٢) ی کۆچی، له (هه له ستین) وه فاتی کردوه، یه کێک بوو له زانا بهرزه کانی شەرع و هه دیس.

﴿چەند تیگە یشتنیک لەم هەدیسه دا﴾

١- (ذُعْ مَا يَرْيُكُ): له سه ر بناغه ی ئەم هه دیسه قاعیده یه کی (أَصُولُ الْفَقْه) بنیات نراوه: که ئەلّی (إِذَا تَعَارَضَ شَكُّ وَيقينٌ قُدِّمَ اليقينُ) هه رکاتیک گومانیک و بی گومانیک دژ به یه کتری وه ستان بی گومانه که به کار دئ:

بۆ نموونه: پیغه مبه ر ﷺ نه فەرموئ: ﴿إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ فِي بَطْنِهِ شَيْئًا فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ أَخْرَجَ مِنْهُ شَيْءًا أَمْ لَا؟ فَلَا يَخْرُجَنَّ مِنَ الْمَسْجِدِ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِجَالًا﴾ رواه الشيخان، واته: هه رکاتیک یه کێکتان زانی: له ناو زگی دا بایه که هه یه، ئینجا که وته گومان: ئایا بای لی هاتوته دهره وه، یان نا؟ نابئ به م گومانه له مزگه وت بپواته دهره وه بۆ ده ستنویژگرتن، تا به بی گومان دهنگی بایه که نه بیسی، یان بی گومان به ته واوی هه ست به هاتنه دهره وه ی بایه که نه کا. که واته: (بی گومانی به گومان لاناچی).

٢- (إِلَى مَا لَا يَرْيُكُ): هه رکاتیک گومان لینکراوتیک نه که ی نه بی بزانی: بی گومان پرسیا رت لی نه کری، ئایا بۆ وات کرد؟ که وابوو: نه ی موسولمانی خو شه ویست، هه ولی هه لال و گومان لینه کراو بده، مندا له کانت به هه لال بژیننه تاکو باری دونیا و قیامه ت سوک ببئ، چونکه له زه ت و خو شی ی دونیا به ده وله مهن دی نیه، ته ماشا بکه پیغه مبه ر ﷺ نه فەرموئ: ﴿مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرْبِهِ مُعَافًى فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمَهُ فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا﴾ رواه الترمذی، واته: هه ر یه کێک له ئیوه له پۆژه که ی دا له کومه لگی خۆی دا نه مین بی و کهس به نوای دا نه گه پئ، لاشه که ی ساغو بی به لا ببئ،

(الْحَدِيثُ الثَّانِي عَشَرَ: فِي تَرْكِ مَا لَا يُفِيدُ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ حُسِنَ إِسْلَامُ الْمَرْءِ تَرَكَّهُ مَا لَا يَنْفَعُهُ﴾ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَغَيْرُهُ هَكَذَا

نازوقه ی پوره که ی ه بی، با و دابنی: که ه موو دویای بۆ کو کراوه ته وه.

﴿حَدِيسِي دَوَارْدَه هَم: نَه كَرْدَنِي شَتِي بِي سَوَد﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى هُوَ بِرَبِّهِ نَهَى رَمَوْي: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) بِتَغَمْبِهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَهَرَمَوْي: (مَنْ حُسِنَ إِسْلَامُ الْمَرْءِ) يَهْكَكُ لَهُ نِشَانَهُ يَ جَوَانِي وَرِيكُ وَبِيكِي نَائِيْنِي مَرُوْهُ نَهْمِيَه: (تَرَكَّهُ مَا لَا يَنْفَعُهُ) وَاز بِيْنِي لَهُو شَتَانَهُ سَوْدِي نِيَه وَپِيوه نَدِي به خُوِيه وه نِيَه (حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَغَيْرُهُ هَكَذَا) نِيَامِي (تِيْرَمِيْزِي) نُوْهَا گِيْرَپِيوه تِيَه وه.

بِرَافَه: نَهو شَتَانَهُ پِيوه نَدِي به مَرُوْه وه هِيَه، نَه وه يِه بۆ کاروباری زِيَانِي بِي: وهك زَانَسْتِي وَتِه نَدِرُوْسْتِي وَخَوَارْدَن وَجَلُو به رَگُو دُوْسْتَايَه تِي وَخُوْپَارَاسْتَن لَه هَر چِي زِيَانِي تِيْدَا بِي وَرِيكُ وَبِيْكَرْدَنِي خِيْزَان.

که و ابو: هَر چِي سَوْدِي بۆ زِيَانِي دُونِيَاو قِيَامَه تِه بِي وَزِي لِي بِيْنَه وَکَاتِي خُوْتِي پِي لَه دِه سَت مِه دِه: وهك گِفْتُوگُوِي بِي سَوَد وَپِرَسِيَارِي بِي سَوَد وَه لَسَان وَدَانِيْشْتَنِي بِي سَوَد وَخُو تِيْکِه لِي كَرْدَنِي کاروباری خَه لَك که پِيوه نَدِي به تُووه نَه بِي.

نِيْنَجَا بِرَافَه: يَارْمَه تِيْدَانِي خَه لَك وَنَامُوْزگَارِي كَرْدَن وَدَپُوْشِيْنِي كِه م وَكُورِي يِه كَانِيَان پِيوه نَدِي به تُووه هِيَه وَبِه نَه رِي سِه رَشَانِي خُوْتِي بِرَافَه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلْمُؤْمِنُ مِرْآةُ الْمُؤْمِنِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ ضِعَّتُهُ وَيَحُوطُهُ مِنْ وَرَائِهِ﴾ رَوَاهُ أَبُو دَاوُد، مُوسُوْلَمَان نَاوِيْنَه ي مُوسُوْلَمَانَه وَبِرَای مُوسُوْلَمَانَه، به رُوْبُوْمَه که ی نَه پَارِيْزِيُو که م وَكُورِيَه كَانِي لَانَه بَا، نَه گَر لَه به ر چَاوِيْشِي نَه بِي هَر يَارْمَه تِي نَه دَا.

﴿چَه نَد تِيْگِه يَشْتِيْنِيْكَ لَه م حَه دِيْسَه دَا﴾

۱- (تَرَكَّهُ مَا لَا يَنْفَعُهُ): پَارَاسْتَنِي نَهِيْنِي به رَزْتَرِيْن پِه وِشْتِي مُوسُوْلَمَانَه، به تَايِيَه تِي دَپُوْشِيْن وَنَاشْكَرَانَه كَرْدَنِي نَهو گُونَاهِي به پِه نَهَانِي كِرَاوه، چُوْنَكِه نَاشْكَرَاكَرْدَنِي گُونَاه نَه بِيْتِه هُوِي لِيْتِه بُوورْدَنِي خَوَای گِه وِرِه، هَر وَهك پِيْتَه مَبَر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَه فِه رَمُوِي: ﴿كُلُّ أُمَّتِي مُعَاْفِي إِلَّا الْمُجَاهِرِيْنَ، وَإِنْ مِنْ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ - وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ - فَيَقُولُ: يَا فَلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا، وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَان، وَاتِه: نُوْمَمَه تِي مَن گِشْتِي عَه فُو كِرَاوه،

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ عَشَرُ: أُخُوَّةُ الْإِسْلَامِ)

﴿عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَادِمَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

تهنها نه وانه نه بن: كه به ناشكرايى گونا نه كه ن، گونا مى ناشكرا به وهش نه گوتري: كه مرقه له شهوي دا به په نهانى گونا ميک بكا، خوا لى ناشكرا ناكا، به لام به خوى نه لى: فلان دويى نه م گونا هم كړوه. نه و په ردهى خوا به سه ري دا هينابو و پو شيبوي، به م گوته بى سوده لاي نه با و گونا هه كه ناشكرا نه كا و خوا لى نابوي. ۲- (تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ): پيغه مبه ر ﷺ نه فرموي: ﴿لَا يُسَالُ الرَّجُلُ فِيمَا ضَرَبَ إِمْرَأَتُهُ﴾ رواه أبو داود، پرسيار له پياو ناكري: نايا بوجي له ژنه كى خوى داوه؟ چونكه پرسياره كه په يوه ندى به كه سيكي تره وه نيه و بى سوده.

﴿حَدِيثُ سَيِّدِهِ هَم: بِرَايَةِ نَبِيِّ الْإِسْلَامِ﴾

(عَنْ أَبِي حَمْزَةَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گټر دراوه ته وه له (نه نه س) كوي (مالك) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (خَادِمِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) كه خزمه تكاري پيغه مبه ر ﷺ، كه واته: سه حابه، له (مه دينه) ي پيروز له دايك بووه، كه پيغه مبه ر ﷺ هاته (مه دينه) ته مه ني (۱۰) سالان بوو و بووه خزمه تكاري پيغه مبه ر ﷺ، تا پيغه مبه ر ﷺ وه فاتي كړد هر خزمه تي كړد، له ته مه ني (۱۰) سالي دا له شاري (بَصْرَةَ) وه فاتي كړد. (۲۲۸۶) حه ديسي گټراونه وه. نه فرموي: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پيغه مبه ر ﷺ نه فرموي: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ) بيروباوه ري هيچ كاميك تان ته واو نابي به خواو پيغه مبه رو پوژي دوايي (حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ) تا بؤ براى خوى نه و شته ي پى خوش نه بن: كه بؤ خوى پى خوشه (رواه البخاري ومسلم) نيمامى (بوخاري) و (موسليم) گټراويه تيانه وه. مه به ست له و شتانه ي كه نه بي بؤ براى موسولمانت پى خوش بى، نه وه يه: له ناييني نيسلامدا په وا بى، چونكه نه گهر به خوت شتي نارپكت پى خوشه، نابي پيت خوش بى كه ساني تر بيكا.

له م فرموده يه پيغه مبه ر ﷺ هانمان نه دا: بؤ نه وه ي دلمان چاكه ي بوئ بؤ هه موو كه س، هه تا نه بي پيمان خوش بى برايه كي تاوانبار توبه بكا، نه وه ي كافره موسولمان بى.

هه روه ها به خته وه ريت له دنيا و قيامت بؤ هه موو كه س پى خوش بى، چونكه هيچ له تو كه م نابيته وه، كه وا بوو: حه سوو دى به كه س مه به.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ عَشَرَ: حُرْمَةُ دَمِ الْمُسْلِمِ)

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: الثَّيْبُ الرَّأْنِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ،

﴿چه‌ند تیگه یشتنیك له‌م چه‌دیه‌دا﴾

۱- (حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ): وانه‌گه‌یه‌نی: که برایه‌تی نیسلام پارچه‌یه‌کی نیمانه، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فرموی: ﴿الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ رواه الشيخان، واته: نیمان چه‌فتاوی سنی پارچه‌یه، له‌مه‌موانیان گه‌وره‌تر: شاده‌هیتانه، له‌مه‌موانیان نزمر: لابرینی نازارده‌ری پیگه‌یه، شهرم کردن پارچه‌یه‌کی نیمانه. بیوانه‌ه‌دیه‌سی (۲۰)م.

۲- (مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ): وانه‌گه‌یه‌نی: که دلسوزی بو‌خه‌ك پارچه‌یه‌کی‌تری نیمانه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فرموی: ﴿الْمُؤْمِنُ مَنْ أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ﴾ رواه الترمذی، واته: نیمانداری ته‌واو‌ئو‌ک‌سه‌یه: خه‌ك له‌خوین و مالیان لی‌ئی‌ئ‌مین‌بن، واته: لی‌ئی‌دلنیا بن‌که‌زیانیان لی‌ئ‌ادا.

۳- پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فرموی: ﴿ذَاقْ طَعْمَ الْإِيمَانِ: مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا﴾ رواه مسلم. واته: نه‌و‌ک‌سه‌تامی نیمان نه‌کا: که پازی بی‌خوای گه‌وره‌دانوه‌رو‌پ‌رستروی بی‌ئی، نیسلام به‌رنامه‌ی زیانی بی‌ئی، محمد ﷺ پیغه‌مبه‌رو‌پیشبه‌وای بی‌ئی.

﴿چه‌دیه‌سی چواره‌ده‌هم: کوشتنی موسولمان چه‌رامه﴾

(عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَبْدُ اللَّهِ كُوفِي مَسْعُودٌ نَهْ-فرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فرموی: (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ) کوشتنی مرو‌فی موسولمان دروست نیه (إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ) ته‌نها به‌کردنی یه‌ک‌یک له‌م سنی‌تاوانانه‌دروسته:

یه‌ک‌هم: (الثَّيْبُ الرَّأْنِي) زینا‌کردنی پیاو‌یکه‌ژنی هیتابی‌و‌بویته‌زاوا، یان‌ثافره‌تیک‌میردی‌کردبی‌و‌لی‌بویته‌زاوا، نه‌مانه‌به‌ردباران‌نه‌کرین‌تا‌ده‌مرن، به‌لام‌نه‌گه‌ر‌پیاو‌ژنی‌نه‌هیتابوو، یان‌ثافره‌ت‌میردی‌نه‌کردبوو، نه‌بی‌یه‌ک‌ئی‌سه‌د‌داریان‌لی‌ت‌دیری‌و‌سالتیک‌له‌ولات‌دور‌بخرینه‌ود. هه‌روه‌ها، نیریازی‌وه‌ك‌زینا‌وایه، به‌لام‌ه‌ندی‌زانا‌فرموویانه: نه‌بی‌هه‌ردوکیان‌ب‌کوژرین.

دووهم: (وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ) کوشتنی بی‌تاوان‌به‌ئاره‌زووی‌خوی، نه‌بی‌له‌تۆله‌ی‌کوژراو‌ب‌کوژرینه‌وه، جا‌نه‌گه‌ر‌عه‌فو‌کرا، نه‌بی‌خوینی‌بدا، به‌لام‌نه‌گه‌ر‌مه‌به‌ستی

والتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ ﴿﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

كوشتن نه‌بو، به‌لکو له ده‌ستی کوژرا، نه‌مه دروست نیه بکوژیتته‌وه، به‌لکو نه‌بی خوین بدا و خزمه‌کانی پازی بکا: وهك پووداوی ئۆتۆمبیل، چهك له ده‌ست ده‌رچوون، یاری‌کردنی‌تر.

به‌لام ئاگادار به: له هه‌موو جوړه كوشتنك-جگه له تۆله- ئه‌بی كه‌فهاره‌ت بدرئ، واته: يه‌ك كۆيله ئازاد بكا نه‌گه‌ر هه‌بوو، نه‌گه‌ر نا: ئه‌بی دوو مانگ له سه‌ر يه‌ك به‌پۆندوو بئ.

سئیه‌م: (والتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ) وازه‌یتانه له ئایینی ئیسلام و جیا‌بوونه‌وه‌یه له کۆمه‌لی موسوڵمانان، هه‌ر كه‌س له ئایینی ئیسلام په‌شیمان ببیتته‌وه، واته: به‌ زویان، یان به‌ کرده‌وه کافر ببئو دیسان موسوڵمان نه‌بیتته‌وه، ئه‌بی بکوژئ و نه‌گه‌ر كه‌سك باوه‌پى به‌ هه‌ر شه‌ش پوكنی ئیمان نه‌بئ، یان جوین به‌ خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ بدا، یان بلئ: به‌ حوكمی ئیسلام پازی نیم، یان گالته به‌ خوا و پیغه‌مبه‌ر و ئیسلام بكا، ئه‌وه کافره‌و كوشتنی واجبه له سه‌ر كاریه‌ده‌ستانی موسوڵمانان، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی له کۆمه‌لی موسوڵمانان جیا نه‌بیتته‌وه و دژ به‌ ئیسلام نه‌وه‌ستی، ئه‌بی بکوژئ (رواهُ البخاری وَمُسْلِمٌ) نیمامی (بوخاری) و (موسلیم) گێڕاویه‌تیانه‌وه.

جا بزانه: ئه‌وه‌ی کافر نه‌بئو موسوڵمان نابیتته‌وه، له‌ دواى سئ (عِدَّة) په‌یوه‌ندى ژن و میتردایه‌ت‌ى نه‌پچرئ.

ئینجا بزانه: گوێپایه‌لی و پێژلێنانی كاریه‌ده‌ستان، نه‌ركی سه‌ر شانى گشت موسوڵمانيكه به‌و مه‌رجه‌ی به‌ یاسای قوپئان كار بكا ﴿﴾ عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنْ أَمَرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ مُجَدَّعٌ أَسْوَدُ يَقْوُذُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ فَاسْمَعُوا لَهُ وَأَطِيعُوا ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، واته: نه‌گه‌ر قوله‌په‌شيكی لووت بپاو، كرایه سه‌ر كرده‌ی ئیوه‌و به‌ یاسای قوپئان ئیوه‌ی به‌ پێوه نه‌برد، ئیوه‌ش گوێپایه‌لی بن‌و له‌ فه‌رمانی ده‌رمه‌چون.

هه‌روه‌ها بزانه: هه‌ر كه‌سك له‌ دژى ئه‌م جوړه كاریه‌ده‌ستانه‌ پاپه‌پى و په‌رته‌وازه‌یى بخاته‌ نئو كۆمه‌لی موسوڵمانان، واجبه موسوڵمانان له‌ ناوى ببه‌ن و نابئ شوینی بكه‌ون ﴿﴾ عَنْ عُرْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ أَرَادَ أَنْ يُفَرِّقَ أَمْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهِيَ جَمِيعٌ فَاضْرِبُوهُ بِالسَّيْفِ كَانَتْهُ مَنْ كَانَ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، واته: هه‌ر كه‌سك بیه‌وى ئه‌م ئوممه‌ته‌ی ئیسلام لێك جیا بکاته‌وه‌و په‌رته‌وازه‌ی بخاته‌ ناو-له‌و کاته‌ی كه‌ کۆمه‌لن- ئیوه به‌ شمشیر لى بدن، جا هه‌ر كه‌سك بئ.

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ عَشَرَ: فِي خِصَالِ الْمُؤْمِنِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ:

﴿چَهَنَد تَيْگَه يَشْتَنِيكَ لَهُمَ حَهْدِيْسَه دَا﴾

۱- (لَا يَحِلُّ ذَمُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ): يُوْزِيكَ (عبداللہ) ی کوری نيمامی (عمر) ته ماشای (کفبة) ی پيرۆزی کرد- که قبيله ی موسولمانانه - نينجا فه رموی: ﴿مَا أَكْبَرُ حُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنُ أَكْبَرُ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ﴾، نای (کفبة) چَهَنَد گه وره و به پيرزی، خو نيماندار له لای خوا له توش گه وره و به پيرزتره.

جا هر له بهر گه وره و به پيرزی موسولمان پيغمبر ﷺ ته فه رموی: ﴿لَزَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ﴾ رواه الترمذی، واته: نه مانى دنيا ناسانتره له لای خوی گه وره له کوشتنی مروفيکی موسولمان.

۲- (النَّيْبُ الرَّائِي): بَرَانَه: به شايه دی چوار پياو، يان به دان پيداھينانی زيناڪر زينا ناشڪرا نه بئ.

ديسان بَرَانَه: هر جوړه زيناڪر تَيْگَه يَشْتَنِيكَ هَبِي، نه گه ر زينا يه كه ی لی ناشڪرا نه بو، با له نيوان خوی و خوی گه وره دا توبه بکا و ناشڪرای نه كا، به م توبه يه - إِنْ شَاءَ اللَّهُ - خوی گه وره لی خوش نه بئ، پيغمبر ﷺ ته فه رموی: ﴿مَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَعُوقِبَ بِهِ فِي الدُّنْيَا فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ، وَمَنْ أَصَابَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَسَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَأَمَرَهُ إِلَى اللَّهِ: إِنْ شَاءَ عَفَا عَنْهُ، وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ﴾ رواه الشيخان، واته: هر كه سيك تاوانتيكي له م تاوانانه كرد- جگه له كافريون- نه گه ر له دنيا به هوی نه م گونا هه سزا درا، نه وه سزای قيامه تي له سر لانه چئ، به لام نه گه ر تاوانتيكي له م تاوانانه كرد- جگه له كافريون- نينجا خوا لی پوشي و ناشڪرای نه كرد، نه وه له پوڙی دوايي له ده ست خودايه، نه گه ر حه ز بکا: لی نه بورئ، نه گه ر نا: سزای نه دا. واته: هر چَهَنَد به بئ توبه كرنيش بمرئ.

۳- (وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ): جياوازی نيه: واز له هه موو شايين بهيئي، يان له به شيكي، بگه پيوه بؤ حه ديسی (۸) م.

۴- (الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ): مه به ست به كومه ل (أهل السنة والجماعة) يه، واته: هر چينيك بؤ بلاو كرده وي (بدعة) چه ك هه لگري: ئه بي جه نگیان له گه ل بكري، هه روه كو نيمامی (علي) جه نگی له گه ل (خوارج) كرد.

﴿حَهْدِيْسِي پازده هه م: رموشته كانی مروفي نيماندار﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) نه بو هه پره نه فه رموی: پيغمبر ﷺ

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ ﴿١٠﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

فهرمووی: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ) هر که سیتک باوهری ته‌واوی هه‌یه به خواو پۆژی دواپی (فَلْيَقُلْ خَيْرًا) با قسه‌ی باش بکا (أَوْ لِيَصْمُتْ) یان بی‌ده‌نگ بی. له‌م فهرمووده‌یه دهرئه‌که‌وی: قسه‌ی به سود پتویسته بگوتری، به مهرجی پروداویکی ناله‌بار پوو نه‌دا، وه نه‌گهر قسه‌کردن سودی نه‌بی، پتویسته نه‌گوتری، چونکه زۆربه‌ی تاوانی ئاده‌میزاد که له دنیاو قیامت پی‌ی به‌دبخت نه‌بی: له گفتوگۆی ناله‌بار پوو نه‌دا، بۆی (لوقمان) نه‌لی: (نه‌گهر قسه زیو بی، نه‌گوتنی زی‌ره).

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ) وه هرکه سیتک باوهری ته‌واوی به خوا و پۆژی دواپی هه‌یه، با پیزی دراوسی‌ی خۆی بگری و نازاری نه‌دا و ئاگاداری مال و مندالی بی و ئامۆزگارییان بکا و یارمه‌تیان بدا.

بزانه: دراوسی‌ی موسولمان و خزم سی مافی هه‌نه، دراوسی‌ی موسولمان و بیگانه دوو مافی هه‌نه، دراوسی‌ی کافر یه‌ک مافی هه‌یه.

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ) وه هرکه سیتک باوهری ته‌واوی به خواو پۆژی دواپی هه‌یه، با پیزی میوانی بگری و له‌گه‌لی پوو‌خۆش بی و به‌گویره‌ی توانا خواردنی بداتی و شوینی نوستنی بۆ دابین بکا و له به‌رده‌م میوانا پوو‌گرژی و ده‌مه‌قالی له‌گه‌ل منداڵانی خۆی نه‌کا، هه‌روه‌ها نابێ میوانیش خۆی ناشیرین بکا: وه‌ک داوی خواردنی تایبه‌تی بکا، یان خۆی تیکه‌لی کاروباری خاوه‌ن مال بکا، نه‌گهر شتیکی ناپیکی دیت، نابێ بلاوی بکاته‌وه (رواهُ البخاري ومُسلم) ئیمامی (بوخاری) و (موسلیم) گێڕاوه‌تیانه‌وه.

فینجا بزانه: ئه‌م سی پره‌وشتانه پره‌وشتی موسولمانی راسته‌قینه‌یه‌و هه‌ر به‌ پره‌وشتی باش موسولمانان به‌ به‌هشت شاد نه‌بن ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ: عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ؟ فَقَالَ: تَقْوَى اللَّهِ وَحَسَنُ الْخُلُقِ. وَسُئِلَ عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ النَّارَ؟ فَقَالَ: الْفَمُّ وَالْفَرْجُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَاتَّه: پرسیار له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرا: ئایا زۆترین شت که خه‌لکی بیاته به‌هشت چیه؟ فهرمووی: له خواترسی و پره‌وشتی باش. ئایا زۆترین شت که خه‌لکی بیاته دۆزه‌خ چیه؟ فهرمووی: زمان پیسی و داوین پیسی.

﴿ چەند تیگە یشتنیک لەم حەدیسەدا ﴾

۱- (فَلْيَقُلْ خَيْرًا): نيامی (الشافعی) ئەفەرموی: (با قسە ی باش بکا، بەلام پاش بیرکردنەو: ئایا ئەم قسە یە ئیکا باشە، یان نا، ئینجا ئەگەر دُنیا بوو کە قسە کە باشە با بیکا، بەو مەرجە ی نالە باری پوو نەدا).

نيام (أبوعلی الدقاق) ئەفەرموی: (مَنْ سَكَتَ عَنِ الْحَقِّ فَهُوَ شَيْطَانٌ أَخْرَسٌ) هەر کە سێک لە گوێنی راستی و پەوا بێ دەنگ بێ، ئەو شەیتانیکی لالە.

ئینجا بزانه: لە هەر کات و شوێنیک بەرژەو نەدی لە قسە کردنا نەبو، ئەو بێ دەنگی باشە و حەسانەو یە کە بۆ خۆی و فریشتەکان، چونکە پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموی: ﴿لَا تُكْثِرُوا الْكَلَامَ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ، فَإِنَّ كَثْرَةَ الْكَلَامِ بِغَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ قَسْوَةٌ لِلْقَلْبِ، وَإِنْ أَبْعَدَ النَّاسُ مِنْ اللَّهِ الْقَلْبَ الْقَاسِي﴾ رواه الترمذی، واتە: زۆر قسە مەکەن بە قسە یەکی وا: کە زیکی خواو چاکە نەبێ، چونکە زۆر گوێن بە بێ زیکی خوا: ئەبێتە هۆی دلپەقی، بە راستی دوورترین کەس لە خۆی گەورە دلپەقە. کەوابوو: (زۆر گوێن، قورئان خوێشە).

۲- (فَلْيُكْرِمُ جَارَهُ): دراوسی تا چل خانوو لە راستە و چەپە و باکور و باشوری خانووە کە ئەگرتەو.

ئینجا بزانه: پێزلیتانی دراوسی نیشانە ی نيامی تەواو، هەر وەکو لەم حەدیسەدا دەرئەکەوێ، هەر وەها ئازاردانی دراوسی هۆی دواکەوتنە لە بەهەشت، پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموی: ﴿لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَاقِهِ﴾ رواه مُسْلِم، واتە: ناچیتە بەهەشت کە سێک دراوسی یە کە ی لە خراپە ی ئەمین نەبێ.

کەوابوو: بۆ دراوسی یە کە تەلسۆز بەو لە خواردنی خۆت بێ بەشی مەکە.

۳- (فَلْيُكْرِمُ صِفَّهُ): دەر یارە ی میوان و میوانداری پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموی: ﴿مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صِفَّهُ، جَانِزَتُهُ يَوْمَ وَلَيْلَتِهِ، وَالصِّيَافَةُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَمَا بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ، وَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَثْوِيَ عِنْدَهُ حَتَّى يُخْرِجَهُ﴾ رواه أبو داود، هەر کە سێک باوهری بە خوا و پۆزی دوا یی هەیه، با پێز لە میوانە کە ی بنی، بە شیوە یەکی وا: شەو و پۆزێک بە گوێرە ی توانا خواردنی باشی بداتی، مافی میوانداری سێ پۆزە بە خواردنی عادهتی، لە سێ پۆز زیاتر خێرکردنە بە میوان، دوست نیه میوان ئەو نەندە بمینیتەو: تا خاوەن مāl تووشی ئازار و ماندوو بون ئەکا.

کەوابوو: لە جینگە ی تاییبەتی خاوەن مالیش دامەنیشە.

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ عَشَرَ: فِي الْغَضَبِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: أَوْصِنِي؟ قَالَ ﷺ: لَا تَغْضَبْ. فَرَدَّدَ مَرَارًا؟ قَالَ ﷺ: لَا تَغْضَبْ﴾ رواه البخاري.

ئینجا له دواى نان خواردن ئه م دوعایه بۆ خاوهن مال بکه: ﴿أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ رواه أبو داود، واته: خوا بکا بۆئوه و انان فەتار له لای ئیوه بکه نه وه، بپاوجاكان نانێ ئیوه بخۆن، فریشته بۆ ئیوه له خوا بپارێنه وه تا لیتان خوش بێ.

﴿حَدِيسِي شَارِدَه هه م: دهربارهی توپهیی﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: هُوَ بَوْمُورٍ بَرِهَ خَوَالِي يَ رَازِي بِي هُوَ رَمُوءِي: بِيَاوِيكَ بِهِ يَتَغَمَبِرِي ﷺ كُوت: (أَوْصِنِي) نَامُوزْكَارِي يَهْ كَم بِي بَسْطِيرَه جِي يَهْ جِي بَكَم؟ (قَالَ: لَا تَغْضَبْ) يَتَغَمَبِرِي ﷺ فَرَمُوءِي: تَوْرَه مَهَبَه.

(فَرَدَّدَ مَرَارًا) جا بپاوه که چەند جارێکی تر ئەم قەسە یە دووبارە کردەوه؟ (قَالَ: لَا تَغْضَبْ) پیتەمبەر ﷺ هەر وه لای ئه داوه و ئه یه رموو: توپه مه به.

واته: که توپه ش بوی، قەسە ی ناریک مه که وه له مه تی دپندانه مه به، چونکه مرقفی ئازا نه وه یه: له کاتی توپه بوون خۆراگر بێ و لێبوردن بکاته پیشه ی خۆی.

توپه بوون سه ره تاییه که ی شیتی یه و دوا یی په شیمانی یه، له بهر نه وه زۆر که س له بهر توپه یی: یان خۆی کافر نه کاو له ئیسلام دهر نه چی، یان که سێک نه کوژی، یان سویند نه خوا، یان ژنی خۆی ته لاق نه دا و مالی خۆی و یران نه کا (رواه البخاری) ئیمامی (بوخاری) گێڕاویه تیه وه.

ئینجا بۆ پزگاربوون له دهردی توپه یی، پیتەمبەر ﷺ چەند دهرمانێکی داناهه پیتیسته به کاریان بینین: وهك دهستنوێژ شوشتن، گوتهی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، دانیشتن ئه گه ره به پێوه بوو، یان پالدا نه وه نه گه ر دانیشتوو بێ.

ئه وه ش بزان ه: نه گه ر ویستت دۆستایه تی که سێک بکه ی، جارێک توپه ی بکه بۆ نه وه ی بزانی چ جوړه که سێکه؟ چونکه دهر نه برینی توپه یی و مراندنه وه ی پوقین له په وشته ههره به رزه کانی موسولمانه، به مه رجی ده سه لاتێ هه بی نه ک له بهر بێ ده سه لاتێ بێ.

﴿چەند تیگه یشتنێک له م حه دیسه دا﴾

۱- (أَوْصِنِي): وا ئه گه یه نی: پیتیسته موسولمان داوا ی نامۆزکاری له موسولمان بکا،

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ عَشَرَ: إِحْسَانُ الْعَمَلِ)

﴿عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ: فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ،

چونکه هه موو که سیک له که مو کوپیه کانی خوی ناگادار نیه و موسولمانی دلسوز ناگاداری نه کاته وه، پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ مَرَأَهُ أَخِيهِ، فَإِنْ رَأَى بِهِ أَدَى فَلْيُمِطْهُ عَنْهُ﴾ رواه الترمذی، به راستی هر به کیکتان ناوینه ی برای خویه تی، که وابوو: هر ناشیرینه کی له برای خوی دیت نه بی لایبیا.

۲- (لَا تُغْضَبُ): تورپه یی: وه جوش هاتنی خویته بو پونه دانی سه رشوپری، یان بو توله وه رگرتن، نه م وه جوش هاتنه وا له مروه نه کا: ده ماری جوت نه بی و پهنکی تیک نه چی و ده می که ف نه کا و گوفتار و کرداری ناله بار نه بی، نه گهر له م کاته دا خوی ببینی، له شهرمی پهنکی ناله باری خوی تورپه یی نامینی.

فینجا بزانه: په وشته باشه کانی نیسلام، باشتین دوستن بو زالبون به سهر تورپه یی دا، که وابوو: نه گهر تورپه ش بووی، تورپه بیت بشاره وه و نه نجامی مده، پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُفْذَهُ دَعَا اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيِّرَهُ مِنْ أَيِّ الْحُورِ الْعِينِ شَاءَ﴾ رواه الترمذی، هر که سیک پق و تورپه یی بشارته وه - توانای نه نجامدانیسی هه بی - خوی گهره له به رچاوی خه ک له پوزی دوا یی بانگی نه کا، تا کو بیکاته سه ریشک: کام خوری هه لبریزی بیداتی.

﴿حَدِيسِي حَقْدُهُمْ: رِيكَ وَبِيكَ كَرْدَنِي كَرْدَار﴾

(عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (شه دداد) ی کوپی (نه وس) سه حابه یه، له (مه دینه) ی پروز له دایک بووه، له سالی (۵۸) ی کوچی له (بَيْتُ الْمُقَدَّس) وه فاتی کردوه، (۵۰) حدیسی گپراونه وه.

(عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) له پیغه مبه ر ﷺ نه گپریته وه: (قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ) پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: خوی گهره واجبی کردوه: که چاکه له گهل هه موو شتیکا به کار بینن:

(فَإِذَا قَتَلْتُمْ) جا نه گهر هاتوو که سیکتان کوشت (فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ) به شیوه یه کی باش بیکوژن. واته: نه گهر له توله ی باوکت، یان برات، یان کوپت، که سیکت کوشت له کوشتن به ولاره هیچی تری لی مه که: وه ک ده م و لوت برین و ناشیرین کردنی لاشه که ی، یان نه گهر که سیک هه لمه تی هینایه سهر مال و ناموست و نه گه پراوه، نه وه

وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلْيُحْدِثْ أَحَدُكُمْ شَفَرَتَهُ وَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ ﴿١﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

له کوشتن به و لاوه هیچی تر دروست نیه ﴿عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ ﴿٢﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَاتَه: هه رکه سیك به هوی پاسه وانی کردن و به رگری کردن له ملك و مالی خوی بکوژی شهیده.

(وَإِذَا تَبَخَّثْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ) وه هه ر کاتیك نازه لیکی حه لالتان سه بری، به شیوه یه کی باش سه ری بیرن.

جا پیغه مبه ر ﷺ پیی سه ریرینی بۆ داناوین و نه فه رموی: (وَلْيُحْدِثْ أَحَدُكُمْ شَفَرَتَهُ) هه ر یه کیک سه ری نازه ل بیرئ، با کیرده کی تیژ بکا (وَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ) وه پشودانیکی باش بداته نازه له که: وه ک ناودان و خستنه سه ر ته نیشتی چه په، ئینجا بوی له قبیله بکا و بلی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، وه به زووترین کات کیرده کی بیتنه به سه ر گه رووی دا و بیکوژه وه (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) نیمام (موسلم) گنراویه تیه وه.

نه وهش بزانه: نه بی له کوشتنه وه دا (سورچک) که بۆپی خواردن و خوارندن وه یه و (قرتا که) که بۆپی هه ناسیه، هه ردوکیان نه بی به ته وای بیردین و نه و گری یه ی له گه روو به رز نه بیتنه وه نه بی کوشتنه وه که له نه ویان به ره و خوار بی بۆ لای لاشه که، یان له سه ر نه و بی، بۆ نه وه ی هه ندیکی، یان هه مووی به لای سه ری وه بجئ، نه گه ر هیچی به لای سه ری وه نه چو، حه رامه و مرداره

جا بزانه: (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له کاتی کوشتنه وه دا مه رج نیه، هه روه ها به دهستی مندال و نافرده تیش سه ریرینی نازه ل و بالنده هه ر دروسته ﴿عَنْ كُفَّ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: أَنَّ امْرَأَةً ذَبَحَتْ شَاةً بِحَجَرٍ فَسُئِلَ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ ذَلِكَ؟ فَأَمَرَ بِأَكْلِهَا ﴿٣﴾ رَوَاهُ الْبَخَارِيُّ، وَاتَه: نافرده تیک به به ردیکی تیژ مه ریکی سه ریری، پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی دا گوشتی مه ر که بخون.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م حه دیسه دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ): چاکه: نه نجامدانی کرداره کانه به پیی یاسای نیسلام، جیاوازی نیه: نه م کرداره په یوه ندی به خوته وه هه بی، یان به که سیکی تر.

ئینجا بزانه: هه ر هه ولدانیک بۆ به پیره بردنی خه لک و پیکردنی کومه لگه بی، نه وه به چاکه دانه ندی و پیبازی پیغه مبه رانه علیهم الصلاه والسلام، نه م هه ولدانه له نیسلامدا به (سیاسه) ناو نه بری، هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، وَاتَه: پیغه مبه ر هه کان علیهم الصلاه والسلام

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ عَشَرَ: فِي تَقْوَى اللَّهِ، وَحُسْنِ الْخُلُقِ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدَبِ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَأَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ،

کاروباری (بنی اسرائیل) یان به پرتوه نه برد و پابه رایه تی دین و دنیا یان نه کردن، هر پیغه مبه ریک وه فاتی کردبا: پیغه مبه ریکی تر نه م سیاسته تی نه نجام نه دا.

۲- (فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ): بزانه: شتواندن و ناشیرین کردنی لاشه ی کوژدراوه که به هیچ شیوه یه ک دروست نیه، هرچه ند لاشه ی دوژمنی کی کافیش بی ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ ﷺ: عَنِ النَّهْيِ وَالْمَثَلَةِ﴾ رواه البخاري، پیغه مبه ریک قه ده غه ی کردوه - له غه زادا - تالان بیهین پیش دابه شکردنی، قه ده غه ی کردوه: لاشه ی کوژدراوه کان بشیوینین و ناشیرینیان بکه ی.

۳- (فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ): شیوه ی سهریرینی باش نه وه یه: به هیمنی و له سهرخوی نازده له که دریز بکاته سهر زه مین، له به رچاوی نازده له که چه قو تیز نه کا، له پیش چاوی نازده له که نازده لیکتر سهر نه بری، پیغه مبه ریک نه فه رموی: ﴿الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَانُ، إِزْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾ رواه أبو داود والترمذي، نه وانه ی به زه بیان دیتته وه خوی گوره ره حمیان پی نه کا، به زه بیتان به دانیشستوانی زه میندا بیتته وه تا کو خوی گوره و دانیشستوانی ناسمان به زه بیان بیتان بیتته وه.

﴿حَدِيسِي هَرْدَهَم: تَرَسَان لَه خَوَا، رَمُوشْت جَوَانِي﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ جُنْدَبِ بْنِ جُنَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گتپردراوه ته وه له (نه بوزه پری) (غیفاری) خوا لی پازی بی: سه حابه یه، پیئجه مین که سه: که موسولمان بووه له (مه که) ی پیروز، ئینجا گه پراوه ته وه بؤ ناو خزمه کانی، ئینجا کوچی کرد بؤ (مه دینه)، له سالی (۳۱) ی کوچی وه فاتی کردوه، (۲۸۱) حدیسی گتپاونه ته وه.

(و) ههروه ها گتپردراوه ته وه له (أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (موعان) ی کوپی (جه بهل) خوا لی پازی بی، سه حابه یه و له (مه دینه) ی پیروز له ته مهنی (۱۸) سالی دا موسولمان بووه، له سالی (۱۸) ی کوچی له نزیک (ئوردون) وه فاتی کردوه، (۱۵۷) حدیسی گتپاونه ته وه.

نه م دوو به ریزانه نه گتپنه وه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیغه مبه ریک فه رموی: (اتَّقِ اللَّهَ) له خوا بترسه و خوت له تورپی خوا بپاریزه (حَيْثُمَا كُنْتَ) له هه ر شویتی بووی: خه لکت لی دیار بی، یان نا.

وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ ﴿٥٧﴾

بِزَانَه: (تَقْوَى) واته: ترسان و خۆپاراستن له تورپهیی خوا، به م جوړه: له فرمانی دهرنه چی، هرچی قهدهغه ی کردوه نه یکه ی، تا توانات هه یه خودات هر له یاد بیو له سهر زویانت بی.

ئینجا بزانه: خۆپاراستن له تورپهیی خوا نه بیته هوی شاره زابوون بۆ لیکجیا کردنه وه ی چه وتی و راستی، هوی سهریه رزی له دنیا و قیامت، هوی سهرکه وتن و پزگاریوون له ناخوشتی، هوی وه دهسته یانی پزقی حه لال، هوی گونجانی کاروباری دنیایی، هوی نه ترسان و دل ته نگ نه بوون له دنیا و قیامت: به مهرجی نه م (تَقْوَى) به له ژیر یاسای نیسلام بیو به بی شه رعی نه بی.

(وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ) به دوا ی هر گونا هینکا چا که یه ک بکه (تَمَحُّهَا) بۆ نه وه ی نه م چا که یه خراپه که لایبا و بیس پرته وه.

ئاگاداری: نه و گونا هانه ی به چا که کردن لانه چن: ته نها گونا ه ی بچوکن، نه ویش به و مهرجی خوی له گونا ه ی گه وره بیاریزی، که و ابو: به دبه خت نه و که سه یه: که چا که کانی له گونا ه بچوکه کانی زیاتر نه بن، یان چا که کانی پنگای لایردنی گونا ه بچوکه کانی نه بی: به هوی پنگه گرتنی گونا ه گه وره کان.

ئینجا بزانه: گونا ه ی گه وره: وه کو کوفر، کوشتنی به ناهق، زینان ئاره ق خوار د نه وه... هتد، به توبه کردن لانه چن، واته: په شیمان بییه وه و داوای لی خو شبوون له خوای گه وره بکه ی، جا نه گهر گونا ه که په نهانی بوو: ئاشکرای مه که و له نیتوان خۆت و خوادا توبه بکه، خودا لیت خو ش نه بی.

نه وهش بزانه: مهر گونا ه ی ک: چ بچو ک بی، چ گه وره، که په یوه ندی به ئاده میزاده وه هه بی: ئایا دهریاره ی خوین، یان مال، یان نامووس، نه مه - جگه له توبه کردن - نه بی خاوه نه که ی له خۆت پازی بکه ی، نه گه ر نا: خوا توبه ت قبول ئاکا، بگه ریوه بۆ حه دیسی ده یه م.

جا که نه وه ت زانی مافی خه لک به توبه لاناچی، به زووترین کات هه ول بده خاوه ن ماف گه رده نت ئازاد بکا به دلکی پازی کراو.

(وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ) هه روه ها ره وشتت باش بی له گه ل هه موو که س، واته: په وخو شو شیرین گوشتار به، بۆ یارمه تی هه موو که س ئاماده به، په وق قینه دهرمه بره، لیبور دن بکه به پیشه ی خۆت، شه رم و پزرت بۆ گه وره، به زه یی بۆ

رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ. وَفِي بَعْضِ النُّسخِ: صَحِيحٌ.

بجوک نیشانه‌ی زُورِ باشیتِه، نزدیکترین کهس له پیغه مبه‌ری علیه السلام پوژی دواپی په‌وشت باشه‌کانن، به په‌وشتی باش نه‌گه‌یتِه پله‌ی پیاوچا‌کان (رواهُ الترمذی و قال حدیث حسن) نیمامی (تیرمیزی) گپراویه‌تی‌ه‌وه و نه‌فرموی: حه‌دیسکی جوانه.

ئینجا بزانه: ترسان له خوی گه‌وره وات لی‌ته‌کا په‌وشتت باش بی له‌گه‌ل هه‌موو کهس، په‌وشتی باش گشتی چاکه‌یه، له پاداشتی قیامتت زیاد نه‌کا و باری تاوانه‌کانت له سه‌ر لانه‌با ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ وَإِنْ مِنْ الْمَعْرُوفِ أَنْ تُلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ، وَأَنْ تَفْرُغَ مِنْ ذُلُوكَ فِي إِثَاءِ أَخِيكَ﴾ رواه البخاري ومسلم، واته: هه‌ر چاکه‌یه‌کی بکه‌ی خیره‌و پاداشتت بۆ نه‌نوسری، وه پوو‌خو‌شی و زه‌رده‌خه‌نهی له پوی برای موسولمانت نه‌ویش خیره، هه‌روا به‌خشینی نه‌ختیک ناو له دۆلجی خوته‌وه که بیرژینی‌یه ناو دۆلجی برای خۆت، نه‌ویش هه‌ر خیره.

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنیک له‌م حه‌دیسه‌دا﴾

۱- (اَللّٰهُ حَيْثَمَا كُنْتَ): بزانه: (تقوی)، واته: له خواترسان به‌جو‌ریکی وا: له‌و شوینانه نه‌تبینی: که لی‌ی قه‌ده‌غه کردوی و له‌و شوینانه‌ت گوم نه‌کا: که فه‌رمانی پی‌کردوی.

(تقوی) نه‌بیته‌ه‌وی به‌خته‌وه‌ری له دنیا و قیامت، خوی گه‌وره نه‌فرموی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ واته: نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌و له خوا ترساون، مژده‌یان بۆ هه‌یه له ژیا‌نی دنیاو له پوژی قیامت، بپیاره‌کانی خوا گو‌پانی به سه‌ردا نایی، نه‌م مژده‌یه: سه‌رفرازی‌یه‌کی گه‌وره‌یه بۆ له خواترسه‌کان.

۲- (وَاتَّبَعَ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا): خیرکردن و نو‌یز کردن و (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) و (وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) و خه‌ریک‌بوون به زانستی نایینی و... هتد: چاکه‌کان گشتی گونا‌مه بجوکه‌کان په‌ش نه‌که‌نه‌وه، خوی گه‌وره نه‌فرموی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَىٰ لِلَّذِينَ أَكْرَبُوا﴾ به‌پاستی چاکه‌کان تاوانه‌کان لانه‌بن، نه‌مه نامۆزگاری‌یه بۆ نه‌وانه‌ی نامۆزگاری و هه‌رنه‌گرن.

۳- (خَالِقِ النَّاسِ بِخُلُقٍ حَسَنٍ): بزانه: خوی گه‌وره مه‌دحی پیغه مبه‌ری علیه السلام کردوه به په‌وشتی باش، هه‌روه‌ک نه‌فرموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ به‌پاستی نه‌ی پیغه مبه‌ری علیه السلام تۆ له سه‌ر په‌وشتیکی جوان و گه‌وره‌ی.

عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمًا، فَقَالَ ﷺ: يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ أَحْفَظَ اللَّهُ يَحْفَظُكَ، أَحْفَظَ اللَّهُ تَجِدَهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ،

﴿ حەدەیسێ نۆزەهەم: پاراستنی مافی خوا و بیروباوەر ﴾

(قَالَ) عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِيهِ رَمُوزٌ: (كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ ﷺ، يَوْمًا) بِرُؤْيَاكَ لَهُ بِشْتِ پَیغَمبەر ﷺ سَوَارِی وَلَاغِیْکَ بَوْم (فَقَالَ) پَیغَمبەر ﷺ فَهَرَمُوزِی (يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ) نَهْی رُؤْی، مَن چَند قَسمِ یَکِ بَهِ سَوْدَتِ فِیْر نَکَہَم:

(إِنَّا سَأَلْتُ) هەر کاتیک ویستت شتی که داوا بکهی (فَاسْأَلِ اللَّهَ) هەر له خوا داوای بکه، چونکه گنجینهی ناسمان و زمین هەر به دهست نهوه.

09

وَإِذَا اسْتَعْتَفْتَ فَاسْتَغْنِ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجَفَّتِ الصُّحُفُ ﴿١﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

وَفِي رِوَايَةٍ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ: ﴿٢﴾ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدُهُ أَمَامَكَ، تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ،

(وَإِذَا اسْتَعْتَفْتَ) هر کاتیک ویستت داوای یارمه تی بکهی (فَاسْتَغْنِ بِاللَّهِ) هر له خوا یارمه تی داوا بکه، چونکه نه گهر خودا یارمه تیده رت بی که س پیّت ناوہستی.

ثینجا بۆ نه وهی باشتر بزاین هه موو شت به دهست خوایه و که س به بی ویستی خوا هیچی له دهست نایی، پیغه مبه ر ﷺ (فهرمووی: (وَاعْلَمْ) بزانه: (أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ) نه گهر هه موو خه لک کو بیته وه (عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ) بۆ نه وهی سودیکت پی بگه یهن: که م، یان زۆر (لَمْ يَنْفَعُوكَ) ناتوانن سودت پی بگه یهن (إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى لَكَ) مه گهر نه و سوده به تو بگه یهن: که له یه که م پۆژدا خوا بو تی نووسیوه، که وایوو: سود به خشی راسته قینه هر خودایه.

(وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ) وه نه گهر هه موو خه لک کو بیته وه بۆ نه وهی زیانیکت تووش بکه ن (لَمْ يَضُرُّوكَ) ناتوانن زیانت لی بدهن (إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ) مه گهر نه و زیانه ت لی بدهن: که له یه که م پۆژدا خوا له چاره ی نووسیوی.

(رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ) قه له م پیچراوه ته وه (وَجَفَّتِ الصُّحُفُ) نووسراوه که ووشک بو ته وه، هیچ گورانیکت نایه ته سهر نووسراوی خوا.

که وایوو: نه ی موسولمان: پشتت هر به خوا ببهسته، واز له ملکه چی بۆ خه لک بیته، هر خوای گهره بناسه، هه موو شتیکت له دهست خودایه و پراوه ته وه (رواهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) نیمامی (تیرمیزی) گپراویه تیه وه.

(وَفِي رِوَايَةٍ غَيْرِ التِّرْمِذِيِّ) جگه له (تیرمیزی) له گپراوه ی نیمام (أحمد) و (عبد بن حمید) دا هاتوو: (احْفَظِ اللَّهَ تَجِدُهُ أَمَامَكَ) ناگاداری خودا به، خودا ناگادارت نه بی.

(تَعْرِفُ إِلَى اللَّهِ) خۆت به خوا بناسینه (فِي الرَّخَاءِ) له کاتی خوشی و هه بوونی دا (يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَّةِ) خوداش له کاتی تهنگانه دا نه تناسینه وه له هاوارت دی.

واته: له کاتیکدا: که له خوشی دای زۆر خوا بپه رسته بۆ نه وهی خوشی بو یی، ثینجا له تهنگانه دا زوو فریات نه که وی پزگارت نه کا.

وَأَعْلَمُ أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيَصِيبَكَ وَمَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَأَعْلَمُ أَنَّ النَّصْرَ
مَعَ الصَّبْرِ وَأَنَّ الْفَرْجَ مَعَ الْكَرْبِ وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿١﴾.

(وَأَعْلَمُ) باش بزانه (أَنَّ مَا أَخْطَأَكَ) نه وهی بۆ تو نابیی له چاکه و له خراپه (لَمْ يَكُنْ لِيَصِيبَكَ) هه له به کهم پۆژدا بۆ تو دانه دراوه، که وابوو: وا مه زانه: به شی بۆ تو دراوه به به کینکی تر.

(وَمَا أَصَابَكَ) وه نه وهی پیت نه گا له چاکه و له خراپه (لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ) هه له به کهم پۆژ بۆ تو دیار کراوه و نادری به به کینکی تر، به لام له گه له نه وه شدا نه بی هه موومان ده ست به کار بین، بۆ نه وهی بگهینه نه و شتهی بۆمان داندراوه و به دانانی خوا نه بی پازی بین، بۆ نه وهی خوا لیمان پازی بی.

(وَأَعْلَمُ أَنَّ النَّصْرَ) بزانه: سه رکه و تن له هه موو کارینکا (مَعَ الصَّبْرِ) له گه له خۆپاگرتندا به به که وه به ستراون.

(وَأَنَّ الْفَرْجَ) وه هه روه ها ده رچوون له ناخۆشی (مَعَ الْكَرْبِ) هه له گه له ناخۆشی دایه و بۆت نه بی.

(وَأَنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا) هه روه ها هه موو کارینکی سه خت ئاسانیه کی له گه له دایه و ناخۆشی لا نه با.

که وابوو: پێویسته موسولمان خۆپاگر بی و وره ی به رز بی، چونکه به خۆپاگرتن خوی گه وره سه رکه و تووی نه کا، وه هه ر ناخۆشیه ک و سه ختیه ک هه یه له دونیادا ده رگه ی خۆشی هه یه و به خۆپاگرتن به خۆشی شاد نه بی و ناخۆشیه کی له بیر نه چیتته وه. **ئینجا بزانه:** له م فهرمووده پیرۆزه دا پێغه مبه ر ﷺ پیمان پاشه گه یه نی: که پێویسته به پاستی به نده ی خوا بین و ملکه چی بۆ نه م و نه و نه که بین، چونکه نه وانیش وه کو ئیمه بی ده سه لاتن.

که وابوو: ده توانین بلین: واته ی نه م هه دیسه له م ئایه ته پیرۆزه دا کو کراوه ته وه، که خوی گه وره نه فهرموئ: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ واته: هه ر که سیک له خوا بترسی و بۆ کاروباری دنیا پێگای سته مکاری نه گریتته به ر، خوی گه وره له گشت ته نگانه یه ک ده ریازی نه کا و به شیوه یه کی وا پزقی بۆ نه نیری: که هه ر به سه ر دلی دا نه هاتوه، وه هه رکه سیک پشت به خوا ببه ستی و به ندایه تی بۆ که سی تر نه کا و کاری خۆی هه ر به خوا بسپیری، خوی گه وره ی به ته نها به سیه تی و

.....
نهیگه یه نیتته ئامانج و مه به سته کانی، به پاستی خوی گهره بۆ هه موو شتیک کاتیکى داناو، تا نه گاته کاتی خوی نایکا.

که وابوو: نهی موسولمانی خوشه ویست گشت کاروباری خۆت بده دهست خودا و به گویرهی توانات دهست به کار به.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (احْفَظِ اللَّهَ): پاراستنی خوا: به پاراستنی فرمانه کانی خواو پاراستنی سنوری تاوانه کان نه گوترئ، ئینجا به م پاراستنه بهنده له گه لّ خوا نه که ویتته مامه له کردو له جۆری کرده وه کانی پاداش له خوا وه رنه گرئ، چونکه خوی گهره نه فرموی: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفٍ بِعَهْدِكُمْ﴾ واته: په یمانی من جئ به جئ بکه، تاکو منیش په یمانی ئیوه جئ به جئ بکه.

۲- (لَمْ يَفْعَلْ... لَمْ يَضُرْك): بیگومان: سودبه خسرو زیانده ری راسته قینه ته نها خوی گهره یه، که وابوو: هه رکه سیك باوه ری وابئ: که-جگه له خوا- سودبه خسرو زیانده ریکى تری راسته قینه هه یه، نه وه کافره، چونکه خوی گهره نه فرموی: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَصْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرْذَكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ واته: نه گهر خوا زیانیکت لی بدا که س ناتوانئ لای بدا جگه له خوا، وه نه گهر بیهوی سودیکت پی بگه یه نئ که س ناتوانئ بیگه ری نیتته وه.

که وابوو: بهنده ته نها ده سه لاتئ وه دهسته ئینانی نه و سود و زیانه ی هه یه: که خوا دروستی نه کا و بریاری بۆ داوه.

۳- (رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ): ده رباره ی بریاردانی (أَزْلَى) و نووسینی پیش بوونه وه، (صَحَابَةُ) پرسیاریان له پیغه مبه رﷺ کردو گوئیان: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ فَعِيمَ الْعَمَلِ الْيَوْمَ: أَفِيمَا جَفَّتْ بِهِ الْأَقْلَامُ وَجَرَتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ، أَمْ فِيمَا نَسْتَقْبِلُ؟ قَالَ: لَا، بَلْ فِيمَا جَفَّتْ بِهِ الْأَقْلَامُ وَجَرَتْ بِهِ الْمَقَادِيرُ. قَالَ: فَعِيمَ الْعَمَلِ؟ قَالَ: اِعْمَلُوا فِكُلِّ مِيسَرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ﴾ رواه مُسْلِم، نهی پیغه مبه ری خوا رﷺ نه و کرده وانه ی ئیمه نه یکه یین: ئایا له (أَزْل) دا بریاریان بۆ دراوه و نووسراوه و پراوه ته وه، یان له دواى کردن نه نووسرئ؟ فرموی: نا، به لکو له (أَزْل) دا بریار دراوه و نووسراوه. گوئی: نهی بۆ جی دهست به کار بین، بۆ پال نه دهینه وه؟ فرموی: دهست به کار بن چونکه هه رکه سه بۆ دروستکراوه که ی خوی ئاماده نه کرئ و پیگای بۆ ئاسان نه کرئ.

(الْحَدِيثُ الْعَشْرُونَ: فِي الْحَيَاءِ)

﴿عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عَقْبَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَذَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ مِمَّا أَذْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ﴾
رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

واته: نه گهر بؤ به خته وهی دروست کرابئ، کرده وهی به خته وهی ریانہی بؤ ناسان نه کری، نه گهر بؤ به دب ختی دروست کرابئ، کرده وهی به دب ختیانہی بؤ ناسان نه کری.

﴿چه دیسی بیستهم: دهر بارہی شهرم کردن﴾

(عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عَقْبَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ الْبَذَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (عَوْقِبَهُ) كُورِي (عَهْمِي) (نَهْ نَسَارِي)، سَهَابِيَه وَيَكِيَكْ لَه وَحَفْتَا كَه سَهِي پَهِيْمَانِي (عَهْقَبَهُ) دُووَه مِيَان لَه گَه لَ پَتِيغَه مَبَرْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بَه سَتُوَه، لَه سَالِي (٤١) كُوجِي لَه (مَهْدِينَه) وَهْفَاتِي كَرْدُوَه، (١٠٢) حَه دِيْسِي گِيْرَاوَنَه وَه.

(قَالَ) عَوْقِبَهُ نَه فَرَمُو: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پَتِيغَه مَبَرْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَهَرَمُو: (إِنَّ مِمَّا أَذْرَكَ النَّاسُ) بَه رَاسْتِي نَه وَهِي گَه يَشْتَوْتَه خَه لَك (مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى) لَه فَهَرَمُو دَه كَانِي پَتِيغَه مَبَرْ رَانِي پَتِيشُو، نَه مَهِيَه: (إِذَا لَمْ تَسْتَحْ) نه گهر شهرم ناکه ی (فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ) هَر چي حَز نه کي بيک. چونکه شهرم کردن به شتيکه له باوه پ به خواو به پَتِيغَه مَبَرْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، که مروّ شهرمي نه ما باوه پي لاواز نه بي و کرده وهی ناشيرين نه کا، که و ابو: شهرم کردن باشترين په وشتي مروّ، چونکه هر چاکي لي پيدا نه بي.

جا شهرم کردن له خوي گه وره باشترين و گه وره ترين پلي شهرمه، له بهر نه وهی له خرابه نه تپاري زي. (رواه البخاري) نيمامي (بوخاري) گيْراويه تيه وه.

بِرَازَنَه: شهرم کردن له پرسيارکردنی کاروباري ناييني و فرمان به چاکو قه ده غه کردنی خرابه، لي ره دا مه به ست نيه؟ چونکه شهرم کردن له و جو ره شته ترسنوکی به، نه ک شهرمني.

﴿چه ند تيگه يشتنيك له م چه ديسه دا﴾

١- (الْحَيَاءُ): واته: شهرم: گورانتيکه ديتنه سر دل و پهنگي مروّ له ترسي ناشکرا بوني ناله باري تيکی خوی.

نِيْنَجَا بِرَازَنَه: واجبه مروّ زياتر شهرم له خوي خوی بکا، به جو ريکی وا: پرو نه کاته نه و شوپنانه ی خوا لي قه ده غه کرده و دوا نه که وي لي و شوپنانه ی خوا فهرمانی پی کرده، پَتِيغَه مَبَرْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَه فَرَمُو: ﴿اسْتَحْيُوا مِنْ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ. قَالُوا: إِنَّا نَسْتَحْيِي

(الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالْعُشْرُونَ: فِي الْإِيمَانِ وَالْإِسْتِقَامَةِ)

﴿عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ؟ قَالَ ﷺ: قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقِمَ﴾
رواهُ مُسْلِمٌ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ. فَقَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنْ الْإِسْتِحْيَاءُ مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ: أَنْ تَحْفَظَ الرَّأْسَ وَمَا وَعَى، وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى، وَأَنْ تَذْكُرَ الْمَوْتَ وَالْبَلَى، وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ اسْتَحْيَا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ﴾ رواه الترمذی وأحمد، شهرم له خوا بکهن شهرمیکى بهراستی. (صَحَابَةُ) گوتیان: نیتمه شهرم نه کهین سوپاس بق خوا. پیغمبر ﷺ فهرموی: مه بهستم نهو شهرمی نیوه نیه، به لکو شهرم کردن له خوا بهراستی نهویه: سهرت بپاریزی له گهل نه دنامه کانی سهر: وه کو گوئی و دهو لو تو چاو، هه روه ها زگت بپاریزی له گهل چه زو و بوجوونه کانی: وه کو خواردن و عه و پهرت، باسی مردن و پزینی لاشه کهت بکه، هه رکه س زبانی دواپوژی بوئی واز نه مینئ له چه پامه کانی دنیا، جا هه رکه س پهفتار بهم چه دیسه بکا بهراستی شهرم له خوا نه کا.

۲- (فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ): پیغمبر ﷺ نه فره موی: ﴿الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ، وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْبَدْءُ مِنَ الْجَفَاءِ وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ﴾ رواه الترمذی، شهرم کردن به شیکه له نیمان، خاوهن نیمانیش جیگه ی به هه شته، بی شهرمی و زمان پیسی به شیکه له دلپه قی، دلپه قیش جیگه ی دوزه خه.

﴿حَدِیْسِ بَیْسْتَوِیَه کَهَم: بَاوَمِ هِنَان و بهرده و امببون له سهر باوهر﴾

(عَنْ أَبِي عَمْرٍو وَقِيلَ أَبِي عَمْرَةَ سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گتپردراوه ته وه له (سوفیان)ی کوپی (عبدالله) خوا لی ی پازی بی، سه حابه یه، خه لکی (طائف)ه، له گهل نوینه ری (سه قیف) موسولمان بووه، (ه) چه دیسی گتپراونه وه.

(قَالَ: قُلْتُ) نه فره موی: گوتم (يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) نه ی پیغمبر ﷺ خوا ﷺ (قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا) ده رباره ی نایینی نیسلام فهرمووده یه کم بق بلئ که (لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ) نه وهنده ناشکرا بی، پیویستم به که سی تر نه بی لی بیرسم؟

(قَالَ) پیغمبر ﷺ فهرموی: (قُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ) بلئ: باوهری ته ووم هه یه به خوا (ثُمَّ اسْتَقِمْ) نینجا له سهر نهو ریگا راسته ی نیسلام بیرو لی لامه ده و بهرده وام به (رواهُ مُسْلِمٌ) نیمان (موسلم) گتپراویه تیه وه.

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالْعَشْرُونَ: مَا يَكُونُ سَبَبًا لِدُخُولِ الْجَنَّةِ)

﴿عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا:

ثَيْنِجًا بِزَانِهِ: ثِيْمَانِي هِيَجْ كَهَس رَاسْت نَابِي تَا دَلِي رَاسْت نَابِي، دَلِيشِي رَاسْت نَابِي تَا زَوِيَانِي رَاسْت نَابِي، كَهَوَابُو: بَه دَلُو بَه زَوِيَان بَاوَه پِي تَهَاوَت هَه بِي: بَه وَشَه ش پوكنه ي ثِيْمَان، وَه هَر پِيْنَج پوكنه كَانِي ثِيْسَلَام نَه نَجَام بَدَه، بَه رَدَه وَام بَه: لَه سَهَر خَوَابَه رَسْتِي وَازَهِيْتَان لَه خَرَابَه، ثِيْنَجَا لَه سَهَر نَهَم پِيْكَايَه بِرَوُو بَه دَوَاي نَهَم وَنَه وَه كَه وَه، چُونَكَه لَه پِيْكَه لَانْتَه دَهَن.

﴿چَه نَد تِيْكَه يَشْتِيْنِيْكَ لَهَم حَه دِيْسَه دَا﴾

۱- (آمَنْتُ بِاللَّهِ): بَاوَه پِيْ هَبُوْن بَه تَاكَ وَتَه نِيَايِي خَوَا بَه زَمَان وَبَه كَرْدَار، هَه رَوَه مَا بَه رَدَه وَامَبُوْن وَلَانَه دَان لَهَم بِرَوِيَاوَه پِه نَه بَنَه هَوِي دَوَسْتَايَه تِي فَرِيْشْتَه وَشَادَبُوْن بَه بَه هَشْتِي پَان وَبَه رِيْن، هَه رَوَه ك خَوَاي گَه وَرَه نَه فَه رَمُوِي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ، نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ، نَزَّلْنَا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ﴾، وَاتَه: نَه وَانَه ي نَه لِيْن: خَوَدَامَان (اللَّهِ) يَه وَ لَه سَهَر نَهَم بِرَوِيَاوَه پِه نَه مِيْنَنَه وَه وَلَانَه دَهَن، فَرِيْشْتَه دِيْنَه لَايَان لَه كَاتِي مَرْدَن وَ لَه نَاوَ قَه بِر وَ لَه كَاتِي زِيْنَدُو بُوْنَه وَه ي قِيَامَه ت، پِيْتِيَان نَه لِيْن: مَه تَرَسِيْن وَ دَلْتَه نَك مَه بِيْن، مَوْرَدَه تَان نَه دَه يْنِي: بَه وَ بَه هَشْتَه ي وَه عَدَه تَان پِيْ دَرَابُو، ثِيْمَه دَوَسْت وَ يَارَمَه تِيْدَه رِي نِيْوَه يْن لَه دُونِيَا وَ لَه قِيَامَه ت، لَه وَ بَه هَشْتَه دَا نَه تَان دَرِيْتِي: هَه رَجِي دَلْتَان حَه زِي لِيْ بَكَا وَ نِيْوَه بِيْخَوَان، مِيَا وَنَا دَرِيْتَان نَه كَرِي لَه لَاي خَوَدَايَه ك: كَه دَا پُوْشَه رِي گَوْنَاهَه كَانَه وَ مِيْهَرَه بَانَه.

۲- (ثُمَّ اسْتَقَمَ): پِيْغَه مَبَه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَه فَه رَمُوِي: ﴿إِنْ لِكُلِّ شَيْءٍ شَرٌّ وَلِكُلِّ شَرٍّ فِتْرَةٌ. فَإِنْ كَانَ صَاحِبُهَا سَدَّدَ وَقَارَبَ فَارْجُوهُ. وَإِنْ أَشِيرَ إِلَيْهِ بِالْأَصَابِعِ فَلَا تَعْدُوهُ﴾ رَوَاهُ التَّرْمِذِي، وَاتَه: هَه مَوُو شَتِيْكَ تَوْنَدُو تَوْلِيَه كِي هَه يَه وَ هَه مَوُو تَوْنَدُو تَوْلِيَه كِيْش خَوَابُوْنَه وَه يَه كِي هَه يَه، جَا نَه گَه ر مَرُوْفِي تَوْنَدُو تَوْل لَه كَارَه كَانِي دَا پِيْكَاي رَاسْتِي گَرْتَه بَه ر وَ مَام نَاوَه نَجِي بُو، چَاوَه پَرَوَانِي چَاكَه ي لِيْ بَكَهَن، نَه گَه ر بَه پَه نَجَه نَامَاژَه ي بُو نَه كَرَا وَ لَه سَنُوْر بَه دَه ر زِيْدَه پَرُوِي كَرْد، بَه هِيْجِي دَامَه نِيْن. وَاتَه: چُونَكَه بَه رَدَه وَام نَابِي.

حَه دِيْسِي بِيْسْتُو دَوُوْم: نَه وَ شَتَه ي نَه بِيْتَه هَوِي چَوُوْنَه بَه هَشْت

(عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) گِيْر دَرَاوَه تَه وَه لَه (جَابِرِي) كُوْرِي

أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوبَاتِ وَصُمْتُ رَمَضَانَ وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ، وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا، أَفَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ ﷺ: نَعَمْ ﴿ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، وَمَعْنَى حَرَّمْتُ الْحَرَامَ: اجْتَنَبْتُهُ، وَمَعْنَى أَحْلَلْتُ الْحَلَالَ: فَعَلْتُهُ مُعْتَقِدًا حِلَّهُ.

(عبدالله ی (نه‌نساری) خوا لییان پازی بی، خوی و باوکی سه‌حابه بون، (جابر) له (مه‌دینه) ی پیروز له دایک بووه له ته‌مینی (۹۴) سالی دا له (مه‌دینه) وه‌فاتی کردوه، (۱۵۴۰) ه‌دیس ی گپراونه وه.

(أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ (جابر) نه‌فهرموی: پیاویک پرسپاری له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد (فَقَالَ) پیاوه‌که گوتی: (أَرَأَيْتَ) یتیم بلی باوه‌پت وایه: (إِذَا صَلَّيْتُ الْمَكْتُوبَاتِ) هر کاتیک ته‌م پینج نویژانه‌م کردن که واجب (وَصُمْتُ رَمَضَانَ) وه مانگی په‌مه‌زان به پښوو بوم (وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ) وه ه‌لالم به ه‌لال زانی و نه‌وه‌ی پتویست بوو کردم (وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ) وه ه‌پام به ه‌پام زانی و لی دور که و ته‌م وه‌و نه‌مکرد (وَلَمْ أَزِدْ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا) جگه له نویژ و پښوو و خو‌پاراستن له ه‌پام، هیچی ترم نه‌کرد له خپرو چاکه (أَفَأَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟) نایا به بی‌سزادان ته‌چمه به‌ه‌شت؟ (قَالَ: نَعَمْ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: به‌لی. واته: به بی‌سزادان ته‌چپته به‌ه‌شت (رواهُ مُسْلِمٌ) نیام (موسلم) گپراویه‌تیه وه.

ناگاداری: نه‌گه‌ر نیمانداریک تاوانبار بی و خوا لی خوش نه‌بویی، له دوی سزادان ته‌چپته به‌ه‌شت.

جا بزانه: ته‌م پیاوه پرسپاری زه‌کات و ه‌جی نه‌کرد، چونکه له و کاته واجب نه‌بوی، نه‌وه‌ش بزانه: هیچ که‌س به کرده‌وه‌ی خوی ناچپته به‌ه‌شت، ته‌نبا به په‌حمی خودا ته‌چپته به‌ه‌شت، به‌لام کرده‌وه‌ی چاک ته‌بپته هو‌ی په‌حمی خوا و نیمانیش مه‌رجه: بو چوونه به‌ه‌شت و ته‌بپته هو‌ی نه‌مانه‌وه‌ی په‌کجاری له نوزه‌خ.

ه‌روه‌ها بزانه: هیچ که‌س له سه‌ر نه‌کردنی سوننه‌ت سزا ندری، به‌و مه‌رجه‌ی به چاوی سوک و بی‌نرخ ته‌ماشای سوننه‌ت نه‌کا، جا هر چه‌ند دروسته سوننه‌ت ه‌کان نه‌کرین، ته‌تو هر بیکه‌و وازی لی‌مه‌پینه بو نه‌وه‌ی ببیه خو‌شه‌ویستی خوا. ه‌روه‌ک له ه‌دیس ی (۲۸) به دریزی باسی ته‌که‌ین، إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى.

نینجا بزانه: له‌م ه‌دیس‌ه‌دا ته‌واوی تی‌کوشان له دژی شه‌یتان کو کراوه‌ته‌وه، چونکه نه‌گه‌ر مرو‌ف خوا به‌رستی و نریک ه‌پام نه‌که‌وی، ته‌بپته دوزمنی شه‌یتان و له

به هشت نزیك نه بیته وه ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ﴾ رواه الشيخان، دوزخ به دوستایه تی نه فس و شهیتان داپوشراوه، به هشت به دزایه تی نه فس و شهیتان داپوشراوه.

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

۱- (أَخْلَلْتُ الْحَلَالَ وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ): به هوی حرپام و حلال مروقی موسولمان له دنیا دا هه ردهم له تاقیکردنه وه دایه، نایا نایینه که ی زال نه بی به سه ر حرپامدا، یان نا؟ پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ الدُّنْيَا خُلُوةٌ خَضِرَةٌ، وَإِنَّ اللَّهَ مُتَخَلِّفُكُمْ فِيهَا فَيَنْظُرُ كَيْفَ تَعْمَلُونَ؟ فَاتَّقُوا الدُّنْيَا وَاتَّقُوا النَّسَاءَ فَإِنَّ أَوَّلَ فِتْنَةٍ بَنَى إِسْرَائِيلَ كَانَتْ فِي النِّسَاءِ﴾ رواه مسلم، واته: نه م دنیا به شیرین و سه وزه دل بوی نه چی، خوی گه وره ئیوه ی له دنیا داناو وه تماشاتان نه کا چی نه که ن؟ له دنیا بترسین و له نافرده تان بترسین، نه وه کو به هوی دنیا و نافرده تان تووشی حرپام بین، چونکه یه که م بی شه رعی و ناژاوه ی (بنی اسرائیل) به هوی نافرده تان په یدا بووه.

۲- (وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ): به هوی خو پاراستن له حرپام، مروقه به رده وام له نازار دایه و به هوی نه م نازاره خوا پاداشتی نه داته وه، جا له بهر نه م نازاره پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿الدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ﴾ رواه مسلم، دنیا به ندیخانه ی موسولمانه و به هشتی کافره.

واته: چونکه موسولمان له دنیا قه دهغه کراوه له حرپام، نه م دنیا به نیسبه ت نه و به هشتی بوی داندراوه وه کو به ندیخانه یه، هه روه ها چونکه کافر له دنیا بهر لایه و قه دهغه ی خوا نه شکینن، نه م دنیا به نیسبه ت نه و دوزخه ی بوی داندراوه وه کو به هشت.

۳- (أَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ: نَعَمْ): پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿سَدُّوا وَقَارِبُوا وَأُبْشِرُوا فَإِنَّهُ لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ أَحَدًا عَمَلُهُ. قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا أَنَا، إِلَّا أَنْ يَغْمِدَنِي اللَّهُ مِنْهُ بِرَحْمَةٍ، وَاعْلَمُوا أَنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَذْوَمُهُ وَإِنْ قُلَّ﴾ رواه الشيخان، واته: ریگای راست بگرنه بهر له کرده وه کانتان، نه گه ر به ته وایش نه تانکردن نزیکی بکه نه وه، موزده وه ریگرن که خوا پاداشتان نه داته وه، به راستی کرده وه ی هیچ که سیک نایباته به هشت. گوتیان: نه ی پیغه مبه ر ی خوا ﷺ کرده وه ی توش ناتباته به هشت؟ فرموی: کرده وه ی منیش نامباته به هشت، مه گه ر خوا به ره حمه تی

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ وَالْعِشْرُونَ: مَجْمُوعَةٌ مِنَ الْحَسَنَاتِ)

﴿عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ ابْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الظُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَانِ أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،﴾

خوی دامپوشی، بزائن: خوشه‌ویستترین کرده‌وه له لای خوا، کرده‌وه‌ی به‌رده‌وامه
هه‌رچهند که میش بئی.

﴿حَدِیسی بیست و سومیهم: كَوْمَهُ لَيْكَ لَهُ چاکه‌کان﴾

(عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْحَارِثِ ابْنِ عَاصِمٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گنبدراوه‌ته‌وه له (نه‌بومالیک‌ی
(نه‌شعری) خوا لئی پازی بئی، سه‌حابه‌یه‌و خه‌لکی (یه‌مه‌نه)، هاتوته (مه‌دینه) له
خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ موسولمان بووه، (۲۷) حه‌دیسی گنبدراونه‌وه، له سالی (۱۸)‌ی
کوجی وه‌فاتی کردوه.

(قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه‌فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی (الظُّهُورُ) پاک پاگرتنی
له‌شو به‌رگو شوینو ناو دل (شَطْرُ الْإِيمَانِ) نیوه‌ی نیمانه. واته: پاک و خاوینی
نیوه‌ی باوه‌په، له هه‌مووش گرنگتر ده‌ستنویژو خو شوشته له له‌ش پیسی.
(وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) وتنی (الْحَمْدُ لِلَّهِ) خیری نه‌وه‌نده زۆره: (تَمْلَأُ الْمِيزَانَ) ته‌رازوی پۆزی
قیامه‌ت پر ده‌کا.

بزانه: له پۆزی قیامه‌ت بۆ هه‌موو که‌سیک ته‌رازوو دانه‌ندریو چاکه‌و خراپه‌ی
پئی‌نه‌کیشری، چاکه له لایه‌ک، خراپه له لایه‌ک، جا هه‌رکه‌س چاکه‌ی گرانتر بوو
به‌خته‌وه‌ر نه‌بئی، وه نه‌گه‌ر چاکه‌ی سوکتر بوو به‌دبه‌خت نه‌بئی، که‌وابوو: زۆر زیکری
خوا بکه، بۆ نه‌وه‌ی چاکه‌ت گرانتر بئی و به‌خته‌وه‌ر ببی.

(و) هه‌روه‌ها وتنی (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) به‌یه‌که‌وه، خیری نه‌وه‌نده زۆره: (تَمْلَأَانِ)
أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ) نیتوان ناسمانه‌کان و زه‌مین پر نه‌که‌ن، له پاش
پرکردنی ته‌رازوو.

ئینجا بزانه: ته‌رازوو گه‌وره‌تره له نیتوان ناسمان و زه‌مین، وه خیری (الْحَمْدُ لِلَّهِ)
زۆرت‌ره له (سُبْحَانَ اللَّهِ)، وه نه‌گه‌ر بلی‌ی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
أَكْبَرُ)، نه‌وه خیری پر ناسمان و زه‌مین و نیتوان هه‌ردووکیان و پر به ته‌رازوو، هه‌روه‌ک
له چه‌ند حه‌دیسی‌تردا هاتوو، به‌لام زیکری (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له هه‌موویان خیرتره،
هه‌روه‌ها (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) گه‌نجینه‌یه‌کی به‌هه‌شته‌و له ده‌ست خۆتی مه‌ده.

وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَايَعُ نَفْسَهُ فَمُعْتَقُهَا أَوْ مُوبِقُهَا ﴿ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

(وَالصَّلَاةُ نُورٌ) نویز کردنی ته‌واو پووناکی‌یه بۆ ناو گوپی تاریک و پۆزی قیامت، هه‌روه‌ها پووناکی‌یه بۆ ناو ده‌روونی مروڤ، چونکه قه‌ده‌غی ئەکا له خراپه (وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ) زه‌کاتدان و خیرکردن به‌لگه‌یه له سه‌ر باوه‌پی خاوه‌نه‌کی له دنیاو قیامت. (وَالصَّبْرُ) ئارام و خۆپاگرتن: له سه‌ر خراپه نه‌کردن و له سه‌ر خواپه‌رستی و له سه‌ر ناخۆشیه‌کانی دنیا (ضیاء) پۆشنایی دل و ده‌روونه.

بِرْهَانه: مروڤی خۆپاگر له سه‌ر نه‌کردنی خراپه، نۆ سه‌د پله‌ی چاکه‌ی بۆ ئەنووسری، خۆپاگر له سه‌ر خواپه‌رستی، شه‌ش سه‌د پله‌ی بۆ ئەنووسری، خۆراگر له ناخۆشیه‌کانی دنیا، سێ سه‌د پله‌ی بۆ ئەنووسری.

(وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ) قورپانی پیروژ: یان شاهیده بۆ تۆ-له پۆزی قیامت- نه‌گه‌ر په‌فتارت پی‌کردبی و بۆ خوا بیخوینی، یان شاهیده له دژی تۆ-له پۆزی قیامت- نه‌گه‌ر په‌فتارت پی‌نه‌کردبی و بۆ خوا نه‌تخویندی.

(كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو) هه‌موو که‌سیک که پۆژ داهات به‌ کاریکه‌وه خه‌ریک ده‌بی: (فَبَايَعُ نَفْسَهُ) جانی واهیه خۆی نه‌فروشیته خۆی گه‌وره‌و هه‌ر چاکه ئەکا و خراپه‌ ناکا (فَمُعْتَقُهَا) ئەم جوړه که‌سه خۆی ئازاد ئەکا له دۆزه‌خ (أَوْ مُوبِقُهَا) یان خۆی به‌ شه‌یتان نه‌فروشی و خراپه ئەکا و مالوێزان ئەبی له قیامت (رواهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گێراویه‌تیه‌وه.

﴿ چەند تیگە‌یشتنیک‌ لەم‌ هه‌دیسه‌دا ﴾

١- (الطَّهْرُ شَطْرُ الْإِيمَانِ): بِرْهانه: پاكو و خاویتی په‌وشتیکی زۆر گرنگه، چونکه په‌وشتی گشت پیغه‌مبه‌رانه صلی‌الله‌ علیهم‌ اجمعین.

ئینجا بِرْهانه: له هه‌موو په‌وشته‌کان گرن‌گه‌ر ئەم په‌وشتانه‌ن: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿عَشْرٌ مِنَ الْفَطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ، وَإِعْقَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكُ، وَاسْتِشْقَاءُ الْمَاءِ، وَقَصُّ الْأَظْفَارِ، وَغَسْلُ الْبُرْجَمِ، وَتَتْفُ الْإِبْطِ، وَحُلُّ الْعَانَةِ، وَاتِّقَاصُ الْمَاءِ، قَالَ الرَّاوى: وَنَسِيتُ الْعَاشِرَةَ إِلَّا أَنْ تَكُونَ الْمُضْمَضَةُ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، ده‌ په‌وشت هه‌نه په‌وشتی ئایینی خودانه، سمیل برینه‌وه به‌ مه‌قه‌ست، ریش به‌ردان، سیواک کردن، پاک‌کردنه‌وه‌ی کونه‌ لووت، نینۆک کردن، شووشتنی لۆچی په‌نجه‌کان، هه‌لکه‌ندنی مووی بن هه‌نگل، تاشینی به‌ر، تاره‌ت کردن، شووشتنی ده‌م، یان سوخته‌تکردنی ئامیری پیاو و ئافه‌رت.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالْعَشْرُونَ: إِسْتِغْنَاءُ اللَّهِ عَنِ الْغَيْرِ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَعَالَى،

۲- (وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ): په فتارکردن به قورپانی پیروز ته بیته هوی سهر به رزی
دو نیا و به خته وه ری قیامت؟ چونکه خوی گوره نه فرموی: ﴿فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا
يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ واته: هر که سیک شوین نه م قورپانه بکه وی، له دو نیا دا گو مړا
نابی و له قیامت تیشدا به دبخت نابی.

۳- (أَوْ عَلَيْكَ): به دبختی و پوړه شی بو که سیکه: که په فتار به قورپانی پیروز نا کا و
به به رنامه ی ژیا نی نازانی وازی لی دینی و شوین به رنامه ی ده سترکد نه که وی،
خوی گوره نه فرموی: ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى، قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا
فَنَسِيَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى﴾ واته: هر که سیک واز له قورپانه که ی من بین و په فتاری
پی نه کا و به به رنامه ی ژیا نی تی نه گا، نه وه ژیا نی کی سه خت و به دبختانه ی نه دریتی و به
دلنیا یی و چاوتیری نازی، له پوړی قیامت تیش به کویری حشری نه کړی و نه لی: خوی به
بوچی به کویری حشرت کردم خو من له دو نیا دا چاوم هه بو؟ خوا نه فرموی: و هها
قورپانه که ی منت له دو نیا بو هات و خو ت لی کویر کرد و په فتارت پی نه کرد، و هها ش
نیمه له نا و دوزه خدا نه ته یلینه و هه یچ نرخیکت بو دانانین.

۴- (فَمُعْتَقُهَا، أَوْ مُوبِقُهَا): پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿كُلُّ كَلَامٍ ابْنِ آدَمَ عَلَيْهِ لَا لَهُ، إِلَّا
أَمْرٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهْيٌ عَنْ مُنْكَرٍ أَوْ ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى﴾ رواه الترمذی، گشت گو فتاره کانی
شاده می زاد له دژ خوی ته و سودی لی و هه ر نا گری، جگه له فرمان به چاک و
قه ده غه کردنی خراپه و زی کری خوی گوره. که و ابو: له سه ر نه م سی په وشته
به رده وام به، تا کو خو ت نازاد بکه ی له مالویرانی دو نیا و قیامت.

﴿حَدِيسِي بَيْسَتْوَ چوارم: خوا پیو بیستی به هیچ شتیک نیه﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَعَالَى) گتیردراوه ته وه له (نه بو
زه پری) (غیفاری) خوا لی پازی بی، نه ویش له پیغه مبه ر ﷺ نه گتیریته وه،
پیغه مبه ریش ﷺ له خوی گوره نه گتیریته وه.

(پیناسه) بزانه: به م جوړه حدیسانه نه گو تری: (حدیسی قودسی). واته: حدیسه که
و شه و مانای له لای خوا وه هاتو وه، به لام نا گاته پله ی قورپان، وه حدیسه کانی تری
پیغه مبه ر ﷺ مانای له لای خوا وه هاتو وه و شه که ی می پیغه مبه ر ﷺ.

أَنَّهُ قَالَ: يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا فَلَا تَظَالُمُوا، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ فَاسْتَطْعَمُونِي أَطْعِمْكُمْ، يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ،

(أَنَّهُ قَالَ) خدای گه وره نه فهرموئ: (يَا عِبَادِي) ئه ی به نده کانی من (إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي) من ستم و زۆرداری له سر خۆم حه پام کردوه و نایکه م (وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا) هه روه ها ستم و زۆرداری له نښوان ئیوه شدا حه پام کردوه و (فَلَا تَظَالُمُوا) که واته: ئیوه ش ستم و زۆرداری له یه کتری مه که ن: وه ستم له خوشتان مه که ن به تاوان کردن.

بزانه: ستم و زۆرداری: ده ستریزی کردنه بۆ سر ماف که سیکی تر به ناهه قو دوژمنایه تی، یان ده رچوونه له سنوری خوا.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ ضَالٌّ) ئه ی به نده کانم ئیوه هه مووتان سه رلیشیواون و نه شاره زان له نایینی نیسلام (إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ) ته نها ئه و که سه نه بی: که من بیخه مه سه ر ږنگای راست (فَاسْتَهْدُونِي) که واته: ږنگای راست هه ر له من داوا بکه ن (أَهْدِكُمْ) منیش شاره زای ږنگای راستان ئه که م و نه تانخه مه سه ر ږنگای راست.

ئه ی موسولمان، ته نها ږنگای خوا و پیغه مبه ر ﷺ بگروه به دوا ی ږنجه کان مه که وه؟ چونکه گومرات ئه که ن، جگه له خوا که س ناتوانی بته گه ینینه ږنگای راست، ئه وانه ی تو دوا یان نه که وی، وه کو تو سه ر لیشیواون نه که ر ږنگای خوا و پیغه مبه ر ﷺ نه گرن. (يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ جَائِعٌ) ئه ی به نده کانم ئیوه هه مووتان برسین (إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ) ته نها ئه وانه نه بی: که من خواردن و خواردنه و ه یان ئه ده می (فَاسْتَطْعَمُونِي) داوا ی خواره مه نی هه ر له من بکه ن (أَطْعِمْكُمْ) منیش ته تانده می.

واته: ږنگای وه ده سته یتانی خواردنتان بۆ ئاسان ئه که م.

(يَا عِبَادِي كُلُّكُمْ عَارٍ) ئه ی به نده کانم ئیوه هه مووتان پووتن (إِلَّا مَنْ كَسَوْتُهُ) ته نها ئه و که سه نه بی که من به رگی بکه م (فَاسْتَكْسُونِي) داوا ی به رگ هه ر له من بکه ن (أَكْسُكُمْ) منیش به رگتان ئه ده می.

واته: ږنگای وه ده سته یتانی به رگو پو شاکتان بۆ ئاسان ئه که م.

ئه ی موسولمانی برسی وه ژار: با هاوارت هه ر بۆ قاپی خوا بی، چونکه هه ر که سیکی تر -جگه له خودا- داوا ی خواردنی لی بکه ی، ئه ویش وه کو تو پیویستی به خوایه.

يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ، يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّكُمْ كَانُوا عَلَى اتَّقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّكُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا،

(يَا عِبَادِي) نهی بهنده کانم (إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ) نیتوه به شه و و پوز گونا نه کهن (وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا) من نه کهر حز بکه له هه موو گونا هیک خوش نه بم جگ له کافریوون (فَاسْتَغْفِرُونِي) داوای لیخوشبوونی گونا هه ر له من بکهن (أَغْفِرْ لَكُمْ) منیش لیتان خوش نه بم.

پیغمبر ﷺ نه فه رموی: ﴿كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَاءٌ، وَخَيْرُ الْخَطَائِينَ التَّوَّابُونَ﴾ رواه الترمذی، هه موو ناده میزادان گونا هبارن، وه باشترینی گونا هباران توبه کاران.

که وابوو: نهی موسولمان زوو توبه بکه و باری گونا له سر خوت لاده، به دل و زیان (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) بکه، واته: داوای لیخوشبوونی گونا هم له خدا نه کهم. بۆ نه وهی خوا لیت خوش بی و پرقت فراوان بکا و غمت لایبا.

(يَا عِبَادِي) نهی بهنده کانم (إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي فَتَضُرُّونِي) نیتوه ناگه نه نه و پادهیه که بتوان زیان له من بدهن (وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي) هه روه ها: ناشگه نه نه و پلهیه که بتوان سودم پی بگه یهنن. واته: نه و چاکانهی خودا له گه ل بهنده کانی خوی نه کا، له ترسی زیان لیدانی خوی نیه و بۆ سود پی گه یاندنی خویشی نیه، به لگو بۆ قازانجی نه وانه، چونکه زور له گه لیان به ره حمه.

(يَا عِبَادِي) نهی بهنده کانم (لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ) نه کهر له یه کهم که سستانه وه تا دوا یینتان (وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّكُمْ) به ناده میزادانه وه به جنوکه تانه وه (كَانُوا عَلَى اتَّقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ) هه مووتان بیتنه سر دلی چاکترین مروؤ له نیتوه، واته: بینه مروؤتیکی له خواترس (مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا) نه وه هیچ له گه ورهیی و دهسه لاتی من زورتر ناکا، وه سودی خوابه رستی بۆ خوتانه.

(يَا عِبَادِي) نهی بهنده کانم (لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ) نه کهر له یه کهم که سستان تا دوا یینتان (وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّكُمْ) به ناده میزادو جنوکه تانه وه (كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ) هه موویان بیتنه سر دلی خرابترین مروؤ له نیتوه، واته: هه موو بینه پیای خراب (مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا) نه وه ش هیچ له گه ورهیی و دهسه لاتی من کهم

يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أُولَئِكَمْ وَآخِرُكُمْ وَإِنْسُكُمْ وَجَنَّتُمْ قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَسَأَلُونِي فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ، يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُحْصِيهَا لَكُمْ ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ بِهَا: فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ ﴿﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ

ناکاته وه. واته: ئیوه خوا بپه رستن، یان نه بپه رستن، بۆ خواجه تی خوا هر وهک یه که. (يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أُولَئِكَمْ وَآخِرُكُمْ وَإِنْسُكُمْ وَجَنَّتُمْ) ئه ی به ننده گانم نه گه رله یه که م که ستانه وه تا نوايین که ستان، به ئاده میزادو جنۆکه وه (قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ) له ده شتی کدا کو ببته وه (فَسَأَلُونِي) هر که سه داوای شتی کم لیبکا (فَأَعْطَيْتُ كُلَّ وَاحِدٍ مَسْأَلَتَهُ) هر یه که له وه موو خه لکه داواکراوه که ی خوی بده می (مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِمَّا عِنْدِي) ئه وه هیچ له که نجینه ی لای خۆم که م ناکاته وه (إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ) ته نها وهک ده رزی چه ند که م نه کاته وه (إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ) نه گه رله ناو ده ریای هه لئینی. واته: به ده رزی ناوی ده ریا که م نابیته وه و که نجینه ی خوداش که م نابیته وه.

(يَا عِبَادِي) ئه ی به ننده گانم (إِنَّمَا هِيَ) ئه و کرده وه چاگانه و خرابانه (أَعْمَالُكُمْ) کرده وه ی خۆتانه (أُحْصِيهَا لَكُمْ) من فه رمانم داوه ته فریشته گانم: سه رزمیری کرده وه کانتان بکه ن (ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ بِهَا) ئینجا له پۆژی دواپی دا ده دیده مه وه ده ستان و پاداش و سزاتان ئه دهم به گویره ی کرده وه کانتان:

(فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا) جا هه رکه سیك بینی له پۆژی دواپی چاکه ی هه یه و پاداشی چاکه ی دراوه (فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ) با سوپاسی خوا بکا که یارمه تی داوه بۆ چاکه کردن (وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ) وه هه رکه سیك بینی به پیچه وانه وه خرابه ی هه بوو و سزای خرابه ی درا (فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ) ئه وه با هر خوی به تاوانبار دابنئو لۆمه ی که سی تر نه کا، چونکه به خوی له ڕنگای خوای گه وره لای داوه (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) ئیمام (موسلم) گپراویه تیه وه.

بزانسه: هه رچی ئیماندار بی و چاکه ی هه بی، ئه وه له دنیا و قیامت پاداشتی چاکه کانی نه دریتی، به لām هه رکه سیك کافر بی، ئه وه پاداشتی چاکه کانی هه رله دنیا نه دریتی و بۆ قیامت چاکه ی نامیتی و به هو ی خرابه کانی نه چیته نۆزه خ، له هه موو خرابه کانی گه وره تر کافر بوونه.

پیناسه: جنۆکه چینیکن خوا له ناگر دروستی کردن، وه به هه موو وینه یه ک خویان نه نوینن، له سه ر وینه ی تاییه تی خویان که س به چاو نایان بینن، ئه وان ئیمه نه بینن، ژن و مندالیا ن هه یه و کافر و موسولمانیا ن هه یه، شه یتان له جنۆکه کافره کانه.

ئىنجىل بىزانە: خۇاى گەورە لەم ھەدىسەدا ھەپەشەى کردووە و مژدەشى داوھ، کەوابوو: ھەرکەسێک بىھوێ لە ھەپەشەى خوا پزگارى بىھو بگاتە مژدەى خوا، ھىچ کەمتەرغەمى ناکا لە خواپەرستى ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ﴾: عَنْ النَّبِيِّ ﷺ: مَنْ خَافَ أَذْلَجَ وَمَنْ أَذْلَجَ بَلَغَ الْمَنْزِلَ إِلَّا إِنَّ سُلْعَةَ اللَّهِ غَالِيَةٌ إِلَّا إِنَّ سُلْعَةَ اللَّهِ الْجَنَّةَ ﴿رواهُ الترمذى، ھەر کەسێک ترسى ھەبێ شەوپۆیى ئەکا، ھەرکەسێک شەوپۆیى بکا ئەگاتە شوپنەکەى خۆى و ئەھەسپتەوھ، ئاگادار بن: کونالى خوا زۆر بە نرخە، ئاگادار بن: کونالى خوا بەھەشتە. واتە: بە ھەرزان نایفرووشێ.

﴿چەند تىگەىشتنىك لەم ھەدىسەدا﴾

۱- (فَلَا تَظَالُمُوا): بۆ پاراستنى ئايىن و گيان و نەزادو ناموس و ھۆش و مال، خۇاى گەورە (ظلم) ى ھەرام کردوھ، واتە: دەستدریژکردنە سەر ئەم شەشانە. کەوابوو: گەورەترین ستم کافرپوونە، ھەروەك خۇاى گەورە ئەفەرموێ: ﴿إِنَّ الشَّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ بە راستى کافرپوون ستمىكى زۆر گەورەيە.

پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ: إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ بِقَدَرٍ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخَذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ﴾ رواه البخاري، واتە: ھەر کەسێک (ظلم) ى لە کەسێک کردوھ: دەربارەى ناموس، يان شتىكى تر، با لە دونيا گەردەنى خۆى پێ نازاد بکا، پێش ئەوھى پۆژىك دابى دېرھەم و دىنار سودى نەبێ: لە پۆژى دوايى ئەگەر ستمكارەكە چاكەى ھەبێ، ئەوھ بە ئەندازەى ستمەكەى چاكەى لێوھەنەگيرى و ئەدرىتەوھ ستملەكراوھكە، ئەگەر چاكەى نەبو، ئەوھ خرابەكانى ستملەكراوھكە وەرئەگيرى و ئەخرىتە سەر ستمكارەكە، واتە: بە ھۆى خرابەكانى خۆى و خرابەكانى ستملەكراوھكە لە دۆزەخ سزا ئەدرى.

۲- (فَاسْتَغْفِرُونِي): پێغەمبەر ﷺ ئەفەرموێ: ﴿مَنْ لَزِمَ الْإِسْتِغْفَارَ جَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْ كُلِّ ضِيقٍ مَخْرَجًا وَمِنْ كُلِّ هَمٍّ فَرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْسِبُ﴾ رواه أبو داود، ھەرکەسێک زۆر بلى: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ)، خۇاى گەورە لە ھەموو تەنگانەيەك دەريازى ئەكا و لە ھەموو دلتەنگيەك دلخۆشى ئەكاو بە شىوھەكى وا پزقى ئەداتى: کە ھەر بە خەيالى دا نايى.

۳- (ثُمَّ أَوْفَيْكُم بِأَهْلَائِكُمْ): بىزانە: کردوھەى چاك ئەبىتە ھۆى بەختەوھرى لە دونيا و

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ وَالْعَشْرُونَ: أَنْوَاعُ الْخَيْرِ كَثِيرَةٌ)

﴿عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ: يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ؟ قَالَ ﷺ: أَوَلَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟﴾

قیامت، هر وه کو خوی گهره نه فهرموی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ هر که سیك کرده وهی چاک بکا-پیایو بی، یان نافرته- نیمانداریش بی، زیانیکی خوشی نه دهنی له دنیا: به پزیککی حال و پازی بون به دانانی خوا هر چند هه ژاریش بی، وه له پوزی قیامتیش باشتین و جوانترین پاداشی چاکه کانیا ن نه دهنه وه. که وابوو: کافر به پیچه وانهی موسولمانه له دنیاو له قیامت.

﴿حَدِيسِي بِيست و پینجه م: جوری چاکه کردن زورن﴾

(عَنْ أَبِي ذَرٍّ الْغِفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (ثَبَو زه پری غیفاری) خوالی پازی بی نه فهرموی: (أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) چند که سیك له یاره کانی پیغه مبه ر ﷺ:

(پیناسه): نه سحابه، واته: یاره کانی پیغه مبه ر ﷺ، نه و که سانه: که به موسولمانی پیغه مبه ر یان دیتی، یان پیغه مبه ر ﷺ نه وانی دیتی، به موسولمانیش مردبن.

جا بزانه: که پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد، (۱۱۴۰۰۰) سهو چوارده هه زار سه حابهی حدیس گپره وهی له دوا به جی مان، کزی هه موو سه حابه کانیش (۱۲۴۰۰۰) سه دو بیست و چوار هه زار سه حابه بوو.

(قَالُوا لِلنَّبِيِّ ﷺ) سه حابه کان به پیغه مبه ر یان گوت: (يَا رَسُولَ اللَّهِ، ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ) نهی پیغه مبه ری خوا ده وله مهنده کان هه موو پاداشی گهره یان وه ده ست هیناوه له دنیا و قیامت: (يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي) هر وه ک نیمه نویژ نه کهین، نه وانیش نویژ نه کهن (وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ) وه کو نیمه به پوزوو نه بن (وَيَتَصَدَّقُونَ بِفُضُولِ أَمْوَالِهِمْ) جگه له نویژ پوزوو، مالی زیادیا ن هیه نه یکه نه خیر له پزیکای خوا، نیمه مالی زیادیا ن نه؟

(قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: (أَوَلَيْسَ) چون واهلین؟ (قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ) واهلین، چونکه خوی گهره پزیکای زوری بو نیوه داناهو خیری پی بکن:

إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَبِكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ، وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَاتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ ﷺ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ وَزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ ﴿ رَوَاهُ مُسْلِمٌ

(إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ) هر جارِیکِ بَلِّین: (سُبْحَانَ اللَّهِ). خیرِیکْتان بۆ نه نووسری (وَبِكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ) هر جارِیکِ بَلِّین: (اللَّهُ أَكْبَرُ). خیرِیکْتان بۆ نه نووسری (وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ) هر روهما (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بگوتری خیرِیکِ مهیه (وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ) هر جارِیکِ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بگوتری خیرِیکِ مهیه.

نهی موسولمانی خوشه ویست: له دواى هر پینچ نویژه کان نه م زیکرانه له دهست خوت مه ده، که وابوو: له دواى نویژ له سهر فهرمانی پیغه مبه ری ﷺ سی وستی جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سی وستی جار بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سی وستی جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ)، یه ک جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، ده جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). پیغه مبه ری ﷺ نه وها ژماره ی بۆ داناو، نه که ی له خوته وه زیاد و که می بکی.

(وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ) هر فهرمان کردنی که چاکه، خیرِیکِ مهیه (وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ) هر قه ده غه کردنی خرابه به هر جورِیکِ بی خیرِیکِ مهیه. (وَفِي بُضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ) به جیماع کردن و رابواردن له گهل ژنی خوتان خیرِیکْتان دهست نه که وئ.

(قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ) یاره کان گوتیان: نهی پیغه مبه ری ﷺ (أَيَاتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ) چۆن نه گهر یه کیک له ئیمه بۆ تیرکردنی ناره زووی خوی نه و نیشه له گهل ژنی خوی بکا (وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ) خیری نه گاتی و پاداشی نه دریتته وه؟

(قَالَ: أَرَأَيْتُمْ) پیغه مبه ری ﷺ فهرمووی: پیم بَلِّین (لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ) نه گهر ناره زووی خوی به حرام تیر بکا وه گهل ژنیکی ناحه لال رابویری (أَكَانَ عَلَيْهِ وَزْرٌ) نایا گونا می له سهر نه نووسری؟ به لی: گونا می له سهر نه نووسری (فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ) که وابوو: هر روهما نه گهر به کاری بیتن بۆ حلال (كَانَ لَهُ أَجْرٌ) خیری نه گاتی و پاداشی مهیه (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) نیمام (موسلیم) گپراویه تیه وه.

که وابوو: ژن هینانت و جیماعت، نه ویش هر به نیازی خودا بی: وه ک داوین پاک و

زورکردنی نه ته وهی نیسلام و پیکهیتانی خیرانیکی نیسلامی و سودبه خش بو کومه لی نیسلام.

ئینجا بزانه: زور جوړی تری چاکه هه نه مړوځ هه ستیان پئی ناکا، به لام نه گهر نیازی ناو دلی بو خوا بئی، خوا خیری بو نه نووسی:

بو نمونه: ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: يَنْمُو رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بِنَاءً فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ بِي. فَنَزَلَ الْبَنَاءُ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ فِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَغَفَرَ لَهُ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، وَإِنْ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ أَجْرٌ؟ فَقَالَ: نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ﴾ رواه الشيخان، واته: له کاتیکا پیاویک به ریگایه کدا نه رويشت و تینووه تی تووش بوو، ئینجا بیریکی نوزی یه وهو چوه ناوی و ناوی خوارده وه، ئینجا هاته دهره وهو دیتی سه گیک زوبانی دهره یتاوهو له بهر تینووه تی خوړو خاک نه خوا، جا پیاوه که گوتی: نه و سه که وه کو من تینووه تی کاری تیکردوه. جا پیاوه که چوه ناو بیره که و خوفه که ی پر ټاو کرد، جا به دهمی خوی گرتو هینای سه که که ی ناو دا، جا له بهر نه وه خوا سوپاسی کرد و لی خوش بو. جا هاوړنکانی پیغه مبه رﷺ فهرموویان: ئایا نیمه ش له نازده له کانی خومان خیرمان نه گاتی که ناویان نه دهین؟ پیغه مبه رﷺ فهرمووی: به لی: هرچی خاوهن جهرگی ته پ بئی، به زه بیتان پئی دا بئی، خوا پاداشتتان نه نووسی.

﴿چه ند تیکه یشتنیک له م چه دیسه دا﴾

- ۱- (ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ): بزانه: نه م گفتوگویی (صَحَابَةُ) کان له حه سودی یه وه نه بو، به لکو حه سودی پيشبرکئی بوو بو کاری چاکه، نه م پيشبرکئی یه ش خیره و پئی نه گوتی: (غِبْطَة). پیغه مبه رﷺ نه فهرموئی: ﴿لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَقُومُ بِهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُنْفَقُهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ﴾ رواه الشيخان، واته: حه سودی پيشبرکئی ته نها له دوو شتوه دا په وایه: **یه که میان:** دهریاره ی پیاویک: که خوی گهره فیتره قورپانی کردبئی و له کاته کانی شهو و پوژدا بیخوینی، **دووه میان:** دهریاره ی پیاویک: که خوی گهره مالی داییتی و له کاته کانی شهو و پوژدا له ریگای خوا بیبه خشئی.
- ۲- (وَفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ): بزانه: له پیش دهستی کردنی جیماع، سوننه ته:

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ وَالْعَشْرُونَ: كُلُّ أَحَدٍ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ: تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةً،

وَنُو مِيرَد نَه م دوعايه بخوینن: ﴿بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْنَا﴾ رواه الشيخان، پیغمبر ﷺ فرمودی: نه گهر نه م دوعایه یان خویند، جا مندالتیک له م جیماعه دروست کرا، شهیتان زیانی پی ناگه نه نی.

۳- (أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ...): بزانه: جیماع کردن حرّامه: له ماوهی حه یزو له ماوهی خوینی پاش مندالبون، خوی گه وره نه فرموی: ﴿فَاعْتَرَلُوا النَّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ﴾ خوتان بیاریزن له جیماعی ژنه که تان له و ماوهیه ی له حه یزدانه.

مه روه ها جیماع کردنیش له کونی پاشه وده دا حرّامه، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ أَتَى رَجُلًا أَوْ امْرَأَةً فِي الدُّبُرِ﴾ رواه الترمذی، خوی گه وره به چاوی په حمه تهماشای نه و پیاوه ناکا که نیریازی بکا، یان له کونی پشته وده جیماع له گه ل ژنه که ی بکا. واته: خوی گه وره به چاوی له عنه ت و غه زه تهماشای ده کا.

۴- (إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ): پیغمبر خورشه ویست نه فرموی: ﴿إِنْ أَشَرَّ النَّاسُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الرَّجُلُ يُفْضَى إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضَى إِلَيْهِ ثُمَّ يَنْشُرُ سَرَّهَا﴾ رواه مُسْلِمٌ، وَأَصْحَابُ السَّنَنِ: ﴿إِنَّمَا مَثَلُ ذَلِكَ مَثَلُ شَيْطَانَةٍ لَقِيَتْ شَيْطَانًا فِي السَّكَةِ فَقَضَى مِنْهَا حَاجَتَهُ وَالنَّاسُ يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ﴾، واته: خرابترین که س له لای خوی گه وره له یوژی نوایی: پیاوینکه له گه ل نافرته که ی جیماع بکا، نینجا نهی نی به کانی جیماع بگپرتته وده، مه سه له ی نه و نه و میرده ی نهی نی جیماع کردن باس نه که ن: وده کو مه سه له ی شهیتانیکه له کولان سواری شهیتانیک بیو جیماعی له گه ل بکا و خه لکیش تهماشای بکه ن.

﴿حَدِيثُ بَيْسْتَوِ شَهْشَهْم: هَهُمُوو كَه سِيْنَكْ خَيْرِيْكِي لَه سَهْرَه﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه بو هورپه پره خوا لی پازی بی، نه فرموی: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغمبر ﷺ فرمودی (كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ) هه موو نیسكو جومگه یه کی ناده میزاد (عَلَيْهِ صَدَقَةٌ) خیریکی له سهره (كُلُّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ) هه موو یوژنیک که خور دهرته که وی، واته: سوپاسی خوا بکه ی به رامبر نه و چاکه ی له گه لتی کردوه: که (۳۶۰) جومگه ت هه یه و هه مووی نه رم کردوه بو جموجول، نینجا نه گهر چاکه نه که ی، خرابه ش به و جومگانه مه که.

(تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْنَيْنِ صَدَقَةً) ناشتکردنه وده ی دوو که س که ناکوکییان هه یه خیریکه،

وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَابَّتِهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهِ أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةً، وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ، وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ، وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ ﴿ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ

به مرجی ناستکردنه و هکله چوارچیوهی ئیسلام دهرنه چی و حه پامی پی حه لال نه کری و حه لالی پی حه پام نه کری.

جا بزانه: دروکردنیش دروسته بۆ ناستکردنه وهی ناکوکه کان.

(وَتُعِينُ الرَّجُلَ) یارمه تی مرقه بدهی (فِي دَابَّتِهِ) دهربارهی ولاغه کهی (فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا) تا سواری ولاغه کهی نه کهی (أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ) یان دهستباری له گه ل بکری و باره کهی له گه ل بار بکهی (صَدَقَةً) نه مهش خیری که.

جا بزانه: هه تا بهرده وام بی له یارمه تیدانی موسولمانان، خوداش یارمه تی تو نه دا. (وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ) قسه یه کی شیرین و باش خیری که.

واته: به پوو خوشی له گه ل موسولمانان گفتوگو بکه، سلاویان لی بکه، دوعایان بۆ بکه، ناوی خوا بیته و قسه ی سوک و چروک مه که.

(وَبِكُلِّ خُطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ) هه موو هه نگاو یکیش که بۆ نویژ نه پوی خیری که. که وابوو: نویژکردنی به جهامعت له مرگه وت له دهست خوت مه ده، چونکه خیری نویژی جهامعه یه ک به (۲۷)، هه ر هه نگاو یکیش خیری که، نه مهش قازانجیکی زوره بۆ موسولمان.

(وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ) لابردنی نه و شتانه ی زیان له پییوار نه دهن له سه ر پی که، نه وهش خیری که.

جا نه مه یان نزمترین به شه کانی ئیمان، به رزترینشی وتنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه (رواهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ) ئیمامی (بوخاری) و (موسلم) گپراویه تیا نه وه.

بزانه: له فهرموده یه کی تری پیغه مه بردا ﷺ هاتوو، که دوو پکاعت نویژی چیشته نگاو جی کهی نه و خیرانه دهگریته وه، که وابوو: نه ی موسولمان، به لای که می هه موو پۆژی دوو پکاعت به ناوی (صَلَاةُ الضُّحَى) = چیشته نویژ بکه، خو نه گه ر بی کهی به چوار پکاعت نه مه زور باشته ر، نه گه ر بی کهی به هه شت پکاعت: نه مه زور خیری هه یه و ته ووتره.

جا نه وهش بزانه: هه ر چاکه یه کت کرد بلای: (أَلْحَمْدُ لِلَّهِ). بۆ نه وهی خوی گه وره زیاتر یارمه تیت بدا بۆ چاکه.

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ وَالْعَشْرُونَ: الْبِرُّ وَالْإِثْمُ)
﴿عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ،

﴿چەند تینگە یشتنیک لەم حەدیسەدا﴾

۱- (تَعْدِلُ بَيْنَ الْإِثْمَيْنِ صَدَقَةٌ): براندنەوهی کێشەى نێوان دوو کەس، یان زیاتر، ناستکردنەوهی دوو کەس، یان زیاتر: یە کێکە لە پەوشتە هەرە بەرزەکانى ئیسلام، بەو مەرجەى لەم پێکەاتنەدا بێ شەرعى پوو نەدا، پێغه مبه‌ر ﷺ ئە فەرموێ: ﴿أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَنْ دَرَجَةِ الصَّيَّامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: إِصْلَاحُ ذَاتِ الْإِنْسَانِ، فَإِنْ فَسَادَ ذَاتُ الْإِنْسَانِ هِيَ الْخَالِقَةُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، نَايَا پێتان بڵێم کام پەوشت خێرى گەورەترە لە پۆژوو و نوێژ و خێرکردن؟ گوێیان: بەلێ. فەرمووی: چاککردنى نێوان موسولمانان و براندنەوهی کێشەى نێوانیان خێرى گەورەترە، چونکە تێکدانى نێوانى موسولمانان نایین ئە تاشى و لای ئە با.

۲- (وَتُعِينُ الرَّجُلَ): هەر دەربارەى یارمەتى دانى مرۆفەى بێ دەسەلات، پێغه مبه‌ر ﷺ ئە فەرموێ: ﴿أَبْلَغُوا حَاجَةَ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاغَ حَاجَتِهِ، فَإِنَّهُ مَنْ أْبْلَغَ سُلْطَانًا حَاجَةَ مَنْ لَا يَسْتَطِيعُ إِبْلَاغَهَا إِيَّاهُ ثَبَتَ اللَّهُ قَدَمَيْهِ عَلَى الصِّرَاطِ﴾ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ وَالطَّبْرَانِيُّ، ئیش و کارى مرۆفەى بێ دەسەلات بگەیهننە لای ئەو کەسەى ئە توانى بۆى پێک بێنێ، چونکە هەرکە سێک کارى مرۆفەى بێ دەسەلات بگەیهننە لای خاوەن دەسەلاتێک، خواى گەورە لە سەر پردى نۆزەخ قاچەکانى ئە پارێزێ لە خلیسک بردن.

۳- (وَكُلُّ خَطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ): پێغه مبه‌ر ﷺ ئە فەرموێ: ﴿الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ كَفَّارَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ مَا لَمْ تَغُشَّ الْكِبَائِرُ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، ئەم پێنج نوێژانە و نوێژى جومعه تا نوێژى جومعه کەى تر، پەشکەرەوه و داپۆشەرى گوناھە بچووکەکان بە مەرجێ: گوناھە گەورەکان نە کرێن.

﴿حەدیسى بیست و حەفتەم: چاکە و خراپە﴾

(عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گێڕدراوە تەوه لە (نەوواس)ى کورپى (سەمعان)، ئە فەرموێ: (عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) پێغه مبه‌ر ﷺ ئە فەرموێ: (الْبِرُّ زُيُومٌ) چاکە (حُسْنُ الْخُلُقِ) بریتى یە لە خوو و پەوشتى جوان: وهك پووخواش و یارمەتى دانى خەلك و سەردانى خزم و کەسى خۆت و بەزەبى هاتن بە هەژاران... هتد.

پێغه مبه‌ر ﷺ ئە فەرموێ: ﴿إِنَّكُمْ لَا تَسْعَوْنَ النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَسْعَهُمْ مِنْكُمْ بَسْطُ الْوَجْهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْنَى، ئێود بە بەخشینی مالتان بەروەستى

وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ ﴿ رَوَاهُ مُسْلِمٌ. ﴿ وَعَنْ أَبِيصَةَ ابْنِ مَعْبُدٍ عليه السلام قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وآله، فَقَالَ صلى الله عليه وآله: جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ؟ قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ صلى الله عليه وآله: اسْتَغْفِرْ قَلْبَكَ: الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْثَاكَ النَّاسُ وَأَفْثَوْكَ ﴿

خه لك ناكهن، به لام ږوو خوښی وږه وشتی جوانی نیوه به روه ستيان نه كا. (وَالْإِثْمُ) گوناږو خراپه (مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ) نه وږه: كار له دلت بكاو له ناو دلتدا جي نه بيته وه و نازاری پي بگه يه نئ (وَكْرِهْتَ أَنْ يَطْلُعَ عَلَيْهِ النَّاسُ) هه روه ها بيت ناخوش بي پيا و ما قولان نه و كرده وهی تو ببينن.

واته: خراپه هه ر له ناو دلا دی و ده جي و مړوږ پي ناخوشه خه لكی به و خراپه يه وی ناگادار بن (رواهُ مُسْلِمٌ) نيمام (موسليم) گيړاويه تيه وه.

(وَعَنْ أَبِيصَةَ ابْنِ مَعْبُدٍ عليه السلام قَالَ) هه ر له و بابته (وابيصة) كوپي (مه عبده) نه فهرموي: (أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وآله) هاتمه خزمهت پيغه مبر صلى الله عليه وآله (فَقَالَ: جِئْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ؟) نه ویش فهرموي: هاتوی پرسيار بكي چاكه چي به و خراپه چي به؟ (قُلْتُ: نَعَمْ) منيش گوت به لي، بو نه وه هاتوم (قَالَ اسْتَغْفِرْ قَلْبَكَ) پيغه مبر صلى الله عليه وآله فهرموي: پرسيار له دلي خوت بكه، چونكه هه ستركردن به چاكه و خراپه له ناو دلتدايه.

نينجا پيغه مبر صلى الله عليه وآله نه و هه ستركردنه ی ږوون كرده وه و فهرموي: (الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَأَطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ) چاكه نه وږه: دلت پي خوښ بي و ده ورونت پشو و بدا و دلت لي ته دا، له بهر نه وهی دوا ږوږی باشه و مه ترسی نيه.

(وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ) گوناږه يښ نه وږه يه كار له دلت بكاو (وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ) له ناو دلتدا هاتوچو بكاو گير نه بي، له بهر نه وهی مه ترسی دوا ږوږی هه يه، كه و ابو: دلي خوت له هه موو كه س باشتر نه زانئ چاكه و خراپه چي به (وَإِنْ أَفْثَاكَ النَّاسُ وَأَفْثَوْكَ) هه ر به گويږه دی دلت، واز له خراپه بيته، هه رچند زانايانی نايینی فتوات بو بده و ديسان فتوات بو بده و بليين: بيكه. چونكه موسولماني ته واو نه و كه سه يه واز له گومانليكرو بيتي، نه وهك تووښي حرام بيتي ﴿ عَنْ عَطِيَّةِ السَّعْدِيِّ عليه السلام عَنْ النَّبِيِّ صلى الله عليه وآله قَالَ: لَا يَلْغُ الْعَبْدُ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّى يَدَعَ مَا لَا بَأْسَ بِهِ خَذَرًا مِمَّا بِهِ الْبَأْسُ ﴿ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَاتَه: بهنده ناگاته پله ی له خواترسان تا واز له شتي وا نه هيني: كه به كردنی زيانی پي ناگا، نه وهك تووښي شتيكي وا بيتي: كه زيانی پي بگه يه نئ.

حدیث صحیح رویناه فی مُسْنَدِی الْإِمَامَین: أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ، وَالْأَعْمَشُ، یَسْنَدٌ جَیْدٌ.

بهائی: زُود جار به لیدانی دل، مَرُود به خوی له زانای نایینی باشتر نه زانی: نایا نه م شته باشه، یان خرابه؟ چونکه زانای نایینی ناو دل نابینی و له سهر ناشکرای فتوا نه دا، بگه ریوه بۆ حه دیسی (۱۶ و ۱۷).

(حدیث صحیح) حه دیسیکی راسته (رویناه فی مُسْنَدِی الْإِمَامَین) گه پراونه ته وه له کتیبی نه م دوو نیمامه:

یه که م: (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ) نیمام (نه حمه د) ی کوی (ه نه ل) خوا لی پازی بی، یه کیکه له و چوار زانایانه ی سهر مه زه ب، له سالی (۱۶۴) له دایک بووه، له سالی (۲۴۱) ی کچی له ته مه نی (۷۷) سالی دا له (به غذا) وه فاتی کردوه، له ژبان خوی دا زود تازارو به ندیخانه ی بینیه له بهر خوا به رستی، به زوری له لای نیمامی (شافعی) ی خویندوه، نه ویش ده رسی به نیمامی (بوخاری) و (موسلم) و (نه بوداود) گوتوه.

دووهم: (وَالْأَعْمَشُ) نیمام (عبدالله) ی (داره می) سه مه رقه ندی یه، یه کیکه له زانا به رزه کانی حه دیس، له سالی (۱۸۱) له دایک بووه، له سالی (۲۵۵) وه فاتی کردوه و، ماموستای نیمام (موسلم) و (تیرمزی) و (نه بوداود) بووه. خوا به له هه مووان پازی به، امین. (یاسنار جید) پیگای حه دیسه که زود باشه.

ئینجا بزانه: له دای جی به جی کردنی مافی خوا، چاکه له گه ل دایک و باوک و خزمان له گشت چاکه یه که وره تره ﴿عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ ۖ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَنْ أْبْرُ؟ قَالَ: أُمُّك... ثُمَّ أُمُّكَ... ثُمَّ أُمُّكَ... ثُمَّ أَبَاكَ، ثُمَّ الْأَقْرَبَ فَأَلْأَقْرَبَ﴾ رواه أبوداود، واته: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ له گه ل کی چاکه بکه م؟ له وه لاما سی جار فره مووی: له گه ل دایکت، ئینجا له گه ل باوکت، ئینجا له گه ل خزمی نزیکتر، ئینجا، ئینجا...

﴿چه ند تیگه یشتنیک له م حه دیسه دا﴾

۱- (اسْتَفْتِ قَلْبَكَ): **بزانه:** هر کاتیک زانایه کی نایینی باوه ریپیکراو (فتوا) ی بۆ دای، له راستی نه م (فتوا) یه ش دلتیا بوی، هیچ زانای تریش به پیچه وانه (فتوا) ی تری نه دا، توش ره فتار به م (فتوا) یه بکه، نه گهر (فتوا) یه که به هه له ش بوو، تو تاوانبار نابی، پیغه مبه ری ﷺ نه فره مووی: ﴿مَنْ أَفْتِي بِغَيْرِ عِلْمٍ كَانَ إِثْمُهُ عَلَى مَنْ أَفْتَاهُ﴾ رواه أبوداود، هر که سیك (فتوا) ی ناپراستی بۆ درا، نه وه تاوانه که ی له سهر (فتوا) ده ره که یه.

جا نه گهر هاتوو زانایه کی تر (فتوا) یه کی به پیچه وانه ی نه م (فتوا) یه ی دای، واجب

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ وَالْعَشْرُونَ: وَصِيَّةُ النَّبِيِّ ﷺ لِأَصْحَابِهِ)

﴿عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيَّ بْنِ سَارِيَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَوْعِظَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ،﴾

هول بدهی تا کو راستیت بۆ دهریکه وئ، جا نه گهر راستیت بۆ دهر نه که وت و سهرت لی شیوا، بۆ به رژه وه ندی نایینه که ت (فتوا) ی حه رام وهر بگره و کاره که مه که؟ چونکه بوو ته (شبهات)، بگه ریوه هه دیسی (۶ و ۱۱).

۲- (وَإِنْ أَفْثَاكَ النَّاسُ وَافْتَرَكُوا): نهی موسولمانی به ریژ: زۆر ناگاداریه زۆر ناگاداریه: هه موو جوړه زانایه که مافی (فتوا) دانی نیه، به لکو نه و که سهی (فتوا) نه دا، نه بی له شه رعئیسلا م شاره زان بئ، که وایوو: نه گهر که سیک قوربان و هه دیسی زۆری له بهر بوو، به لام له شه رعئیسلا م شاره زان نه بو، نه وه ته نه با بۆی هه یه بانگه وازی نیسلا می بکا، بۆی دروست نیه (فتوا) بدا، هه روه کو پزیشکی ددان بۆی نیه ده ستکاری چاو بکا.

که وایوو: هه ر که سیک له سنوری زانستی تاییه ت به خوی نه وه ستی و به نه زانی بچیته ناو زانستی کی تر، نه وه خوی شی گومرا نه بی و خه لکیش گومرا نه کا، هه روه که پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ انْتِزَاعًا يَنْتَزِعُهُ مِنَ النَّاسِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ عَالِمٌ اتَّخَذَ النَّاسُ رُؤُوسًا جُهَالًا فَسَلُّوا فَأَفْتَوْا بِغَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوا وَأَضَلُّوا﴾ رواه الشيخان، واته: خوی گه وره زانستی نایینی به و جوړه لانا با: که له سینهی خه لکی ده ریئنی، به لام به هوی مردنی زانایانی نایینی زانست لانه با، تا وای لی دی: زانای نایینی نامیتن، جا نه م خه لکه هه ر که سه گه وره و سه رکرده یه کی نه زان بۆ خوی دانه نی و پرسیا ری نایینیان لی ته کری، نه وانیش به نه زانی (فتوا) نه دهن، به م (فتوا) یه به خویان گومرا نه بن و خه لکیش گومرا نه که ن.

که وایوو: ناموزگاریت نه که م: زۆر زۆر له ماموستا و نه میره کانی نه م سه رده مه بترسه و نه م هه دیسه هه ر له به رچاوت بئ! چونکه (گورگی فیل باز له ناو پیسته ی مه ردا یه).

﴿هه دیسی بیست و هه شتم: ناموزگاری پیغه مبه ر ﷺ بۆ سه حابه کان﴾

(عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيَّ بْنِ سَارِيَةَ السَّلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (عرباض) ی کوپی (ساریه)، یه کی که له سه حابه ی پیغه مبه ر ﷺ چواره مین که س بوو: که له (مه که که) ی پیروژ موسولمان بووه، (۳۱) هه دیسی گپراونه وه، له سالی (۷۵) ی کوجی وه فاتی کردوه. خوا لی دانی بئ.

(قال) فه رموی: (وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پیغه مبه ر ﷺ ناموزگاریه کی کردین له دوی نوژی به یانی (مَوْعِظَةً: وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ) ناموزگاریه که نه وه ندیه به نرخ بوو: دلی

وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَأَنَّهُا مَوْعِظَةٌ مُودَّعٌ فَأَوْصِنَا. قَالَ ﷺ: أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، وَإِنَّهُ مِنْ يَعْشُ مِنْكُمْ فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ،

پی نه هاته ترسان (وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ) چاوی پی نه هاته گریان و فرمیسکی نه باراند (فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) جا نیمهش گوتمان: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ (كَأَنَّهُا مَوْعِظَةٌ مُودَّعٌ) لهو نامورگاریهت واده دهده که وی: نامورگاری مالتاواپی بی، چونکه نذر بایه خی پی نه دهی (فَأَوْصِنَا) که واپو: چ فرمانیکت هیه پیمان رابگیه نه.

(قَالَ: أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ) پیغه مبهری ﷺ فرموی: نامورگاریتان نه که م له خوا بترسن و له فرمانی دهرن چن (وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ) هه روه ها فرمانتان نه ده می: که گوپرایه ل بن بؤ که وره کانتان و له فرمانیان دهرن چن (وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ) هه رچه نده که وره تان قوله په شیکی حه به شی بی هه ر له فرمانی دهرمه چون.

چونکه پتویسته هه موو که س له م بونیا په که وره و سه ردارنکی هه بی بؤ نه وهی کاروبار پیک بکه وی، جا نه که ر بؤ نه و که وره په گوپرایه ل نه بین و له فرمانی دهرچین، کاروبار پیک ناکه وی و کومه ل تیک نه چن، بوی پیغه مبهری ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ خَرَجَ مِنَ الطَّاعَةِ وَفَارَقَ الْجَمَاعَةَ ثُمَّ مَاتَ، مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً﴾ رواه مسلم، هه ر که س له فرمانی که وره ی خوی دهرچن و له کومه لی موسولمانان جیا بیتتوه، نینجا بمری، وه ک مردنی (جاهلیه) نه مری، واته: جیاوازی نیه: له که ل لایه نه نانیسلامه کان له شتوهی مردنیا.

ناگاداری: مه رجی گوپرایه لی و له فرمان دهرن چوون نه وهیه: که دژ به شریعتی نیسلام فرمان نه دا، نه که ر به پیچه وانه ی شهر فرمانی دهرکرد، توش له دژی راپه ره و دروست نیه به قسه ی بکه ی.

(وَإِنَّهُ مِنْ يَعْشُ مِنْكُمْ) به راستی هه ر یه کیکتان له دوا ی من بمینن (فَسِيرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا) په رته وازه و ناکوکیه کی زور نه بینن، له نیوان موسولماناندا.

(فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي) جا نه که ر نیوه که یشتنه نه و ناکوکیه، ده ست به یاساو پنگای من بگرن (وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ) هه روه ها ده ست به پنگا و په وشتی هه ر چوار خه لیفه کانی من بگرن. واته: هه ر چوار جینیشه کانی پیغه مبهری ﷺ: که نیمامی (أبو بکر) و نیمامی (عمر) و نیمامی (عثمان) و نیمامی (علی) (الرَّاشِدِينَ) نه و چوارانه له سه ر پنگای منن (الْمُهَدِّدِينَ) نه وان شاره زای پنگای راستن.

واته: نه که ر نه و چوارانه، یان یه کیک له وان فرمانیکان دهرکرد، پتویسته به قسه ی

عَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ﴿
رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

ئەوان بکری زیاتر لە فەرمانی سەحابەکانی تر، ھەواییان وازی سە، جا لەو چوارانەش فەرمانی ئیمامی (أبو بکر) و ئیمامی (عمر) لە ھەموویان لە پێشترە، چونکە پێغەمبەر ﷺ ئە فەرمووی: ﴿اقْتَدُوا بِاللَّذِينَ مِنْ بَعْدِي: أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، شۆین ئەو دوو (خليفة) یە بکەون کە لە دواى من دین: کە (أبو بکر) و (عمر) ن.

ئینجا بزانە: مەبەست بە سوننەتی پێغەمبەر ﷺ لێرەدا قورپان و ھەدیسە، مەبەست بە سوننەتی ھەر چوار خەلیفەکان پوونکردنەو ھە ئەوانە و تیکە یشتنی ئەوانە لە قورپان و ھەدیس، چونکە ئەوان لە ھەموو کەس لە ئایینی ئیسلام شارەزاترین، لە ھەر ئەو پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (عَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ) یاسای ئەو چوار خەلیفانە بە ددان بگرن و ھەری مەدن.

(وَأِيَّاكُمْ) نۆر ئاگاداری خۆتان بن (وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ) خۆتان دوور بخەنەو لەو شتانەى لە ئایینی ئیسلام پەیدا ئەکرین و ناوی ئایینیان لێ ئەندرئ، چونکە ئەوانە بیدعەنە (فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) ھەرچی بیدعە ھەبە: ھەمووی ئەبێتە سەر لێشیوان و گومرایی (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) ئیمام (أبو داود) و (تیرمزی) گێراویەتیانەو.

پێناسە: بیدعە: پەیداکردنی شتێکی تازە یە لە ئایینی ئیسلام، بە بێ فەرمانی خوا و پێغەمبەر ﷺ.

پوون کردنەو: بیدعە دوو بەشە: ١- قەبیحە، واتە: ناشیرین. ٢- ھەسەنە، واتە: جوان. ھەر شتێک لە قورپان و ھەدیس ڕێگای بۆ نەدۆزیتەو بیدعەى قەبیحە یە و ھەر پامە ئیشی پێ بکری. ئەگەر ڕێگای بۆ دۆزیایەو ئەمە بیدعەى ھەسەنە یە و دروستە و خێرە ئیشی پێ بکری. بەلگە:

پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ﴿مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ شَيْئًا حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ شَيْئًا سَيِّئًا كَانَ عَلَيْهِ وَزْرُهَا وَوَزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، واتە: ھەرکەس لە ئیسلامدا پەوشت و یاسایەکی باش دابنئ ئەو پاداشی خۆی ھەبە، بە قەد ئەوانەى پەفتاریشی پێ ئەکەن پاداشی ھەبە، وە ھەرکەسێک لە ئیسلامدا یاسایەکی ناشیرین دابنئ، ئەمە تاوانی خۆی ھەبە و بە قەد ئەوانەى پەفتاریشی پێ ئەکەن تاوانی بۆ ئەنوسری.

ئەم ھەدىسە پارچەيەك بولۇپ ھەدىسىكى درىژ، كە ئىمام (موسلىم) گىراپويە تىيەو. واتەى (سَنَ) ئەوھايە: شَتِيك نەبويى و تازە پەيدا بىكرى، لەگەل واتەى (بِدْعَة) يەك ئەگىرتەو، كەوابوو: بىدعە دوو بەشە، وەكو گوتمان.

بۇ وئىنە: چاپكىردنى قورپان و ھەدىس، ھەروھە كۆكردنەوھى قورپان و ھەدىس، سەر و بۆر و ژىر كىردنى قورپان، ھەموويان بىدعەى ھەسەنەيە، ئەو كەسەى يەكەم جار ئەو ياسايەى دانائو خىرى ھەيە، چونكە لە كاتى خۇي پىغەمبەر ﷺ فەرمانى داوھ بە نووسىنەوھى قورپان و ھەدىس، ئەو بىدعەيە ئەچىتە ژىر ئەو فەرمانەو ئەبىتە (حَسَنَة)، واتە: جوان و باش. وەگىرپانى تەفسىرى قورپان و ھەدىس بۇ ھەر زامانىك، بىدعەى (حَسَنَة) يە چونكە ئەچىتە ژىر ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيَسَانِّ قَوْمَهُ لِيُنْزِلَ لَهُمْ﴾ واتە: ھەر پىغەمبەر ئىكمان ناردىي بە زامانى نەتەوھى خۇي ناردومانە، تا فەرمانى خويان بۇ پوون بىكاتەو.

ھەر پارتايەتى و كۆمەللىك و ھەر پىكخراويك ھەيى، بە ھەر ناويك بى، كە بۇ ئىسلامى راستەقىنە نەيى، بە (بِدْعَة قَبِيحَة) دائەندى، لە بەر ئايەتى ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بَكُمُ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ واتە: بە دواى پىچكەكان مەكەون، چونكە پەرتەوازەتان پىئەكەون لە پىگاي خوا لاتان ئەدەن.

جا ئەى موسولمانى خۇشەويست: بويى لىرە درىژەم پىدا چونكە ئۆر لە لاوانى موسولمان پلەى خويىندەواری و شارەزايى ئايىنيان نزمە، ئۆدىش دىسۆزى ئايىن، لە بەر ئەو ھەر شتى بىيىن ئەلەين: بىدعەيە. چونكە ماناي بىدعە نازان و لە زانستى ئايىن چەند ئايەت و ھەدىسىك ئەزان و بەمە لى پال ئەدەنەو، لەمە زىاتر ھىزىكى وايان نىە بەلگەى بىدعە لە قورپان، يان ھەدىس، بدۆزنەو: ئايا باشە، يان خراپە؟ بەلام بە ھەر جۆر، ئىستى بىدعەى قەبيحە گەللىك ئۆرن و لە سەر ئىسلام ئەزمىردىن، خواو پىغەمبەر ﷺ لىيان نارازىن. بگەپتوھ بۇ ھەدىسى (۵) م.

﴿چەند تىگەيشتنىك ئەم ھەدىسەدا﴾

۱- (السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ): بزانە: بۇ گوترايەلى و پانەپەرىن لە دژى كارىبەدەستەكانمان، پىغەمبەر ﷺ چوار مەرجى داناون:

يەكەم: ﴿إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا﴾ رواه الشَّيْخَان، لە دژيان رامەپەرىن مەگەر كافىر بويىكى ئاشكرا بىيىن.

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ وَالْعَشْرُونَ: طُرُقُ الْجَنَّةِ كَثِيرَةٌ)

﴿عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ﴾

دووم: ﴿إِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ﴾ رواه الشيخان، هر کاتیک فرمانی به خرابه پی کرا، گویند یا به دروست نیه.

سویه: ﴿يَقُودُكُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ﴾ رواه مسلم، گویند یا به کاردیده ست بن، نه گهر نه م خه لکه ی به قورن، وات: به شریعه تی نیسلام به پیوه نه برد.

چوارم: ﴿مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ﴾ رواه مسلم، له دژیان رامه پین، هتا نویژ له گهل نیوهدا نه کهن و فرمان به نویژ نه کهن.

۲- (فَسَيَرَىٰ اخْتِلَافًا كَثِيرًا): ده ربارده ی نه م په رته وازه یه پیغه مبه ر ﷺ نه فرموی: ﴿تَفْتَرِقُ هَذِهِ الْأُمَّةَ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً: وَهِيَ الْجَمَاعَةُ، وَفِي رِوَايَةٍ: مَا أَنَا عَلَيْهِ الْيَوْمَ وَأَصْحَابِي﴾ رواه الترمذی والحاکم، نه م نومعه ته ی من په رته وازه نه بی و نه بیته حه فتاوی سئ گرو، گشتیان هه ل نه و نه چنه دوزخ، ته نها یه کیکیان نه بی: که کومه لی گوره یه- وات: (اهل السنة والجماعة) یه- که له سه ر پیازی نیستای من و سه حابه کانی منه.

که واپو: نه ی موسولمانی به پیژ: زور ناگاداری خوت به، نه م حه فتاوی دوو گرو ه گومرپووه فیلت لته کهن و به ناوی ناین ته فرت نه دن، چونکه زور له سه ر کرده و نه دمانی نه م گرو هانه بو به رزه وندی گرو هه که یان قسه ی سه ر قوز و بن نالوز نه کهن، ده مارگیری (حزبی) و (مذهبی) وای لی کردون (فتوا) ی سه ر کرده کانی خویان پی باشته له فرموده ی هر چوار (خلیفة) کان.

نینجا تا کو له داوی نه م فیلبازانه پزگار بیی، بو پوونکرده ی پیازی پیغه مبه ر ﷺ هر چوار (خلیفة) کان بگه پیوه سه ر پوونکرده ی زانیانی سه ده کانی یه که م دووم و سئیه م، که پتیا نه گوتری: (السلف الصالح)، پیغه مبه ر ﷺ شاهیدی بو داو.

ناگاداری: وشه ی (هذه الأمة) وا نه گه یه تی: که نه م حه فتاوی سئیه، گرو هی ناینین، نه ک (علمانی)؟ چونکه نه وان به شریعی نیسلام ره فتار ناکن.

﴿حَدِيسِي بِيَسْتَوِ نَوِيْهِم: رِيْگای به هشت زورن﴾

(عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) موعازی کوپی جه به ل فرموی: (قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ (أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ) کرده و هیه کم پی بلی (يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ)

وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ؟ قَالَ ﷺ: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ سَهَّلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ: تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصُومُ رَمَضَانَ، وَتَحُجُّ الْبَيْتَ. ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ؟ الصَّوْمُ جُنَّةٌ، وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ، وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ، ثُمَّ تَلَا (تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ) حَتَّى بَلَغَ (يَعْمَلُونَ)،

نه و کرده و به بمبانه به هشت (وَيُبَاعِدُنِي عَنِ النَّارِ) وه له ناگری دوزه دوورم بخاته وه؟ (قَالَ: لَقَدْ سَأَلْتَ عَنْ عَظِيمٍ) پیغمبر ﷺ فرمودی: به پاستی دهر باره ی شتیکی زور گرنگو گه وره پرسبارت کرد (وَإِنَّهُ لَيَسِيرٌ عَلَى مَنْ سَهَّلَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ) وه نه و کرده و به ش زور ناسانه بو که سیک: که خوا بوی ناسان بکاو یارمه تی بدا.

نینجا پیغمبر ﷺ کرده و که ی بو پوون کرده و وه فرمودی: (تَعْبُدُ اللَّهَ) ته نها هر خوا به رسته (وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا) وه هیچ شتی که به هاویه ش بو خوا و کرده و به ی باشد به دلسوزیه وه هر بو خوا بی (وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ) نویژ بکه (وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ) زه کات بده (وَتَصُومُ رَمَضَانَ) مانگی ره مه زان به یوژو به (وَتَحُجُّ الْبَيْتَ) حه جی مالی خوا بکه.

(ثُمَّ قَالَ) نینجا پیغمبر ﷺ فرمودی: (أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى أَبْوَابِ الْخَيْرِ) نه ی موعاز، نایا پیّت خو شه چه ند ریگایه کی چاکه ت پی بلیم؟

(الصَّوْمُ جُنَّةٌ) روژو و گرتنی سوننه ت پاریزه ره بو تو له ناگری دوزه (وَالصَّدَقَةُ) خیرکردن (تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ) گونا می بچوک لانه با (كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ) هر وه ک ناو ناگر نه کوژنیتته وه.

بزانه: گونا می گه وره به خیرکردن لاناچی و نه بی توبه بکا، وه نه و گونا هانه ی به یوه نندیان به ناده میزاده وه هه یه: جا گه وره بی، یان بچوک، نه بی خاوه نه که ی پازی بکا و توبه ش بکا، نه گینا: لاناچی. بگه پیوه بو حه دیسی (۱۸).

(وَصَلَاةُ الرَّجُلِ) نویژ کردنی مروژ (مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ) له ناوه ندی شه وه وه، له ریگا چاکه کانه و دروشمی پیاوچا کانه (ثُمَّ تَلَا) نینجا پیغمبر ﷺ بو به لکه هینانه وه له سه ر پیاوچا کی نه و که سه ی که به شه و نویژ نه کا، نه م دوو نایه ته ی خوینده وه:

﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ﴾ ته نیشته کانیان جیا نه بیته وه له یاتاخی نوستن، واته: له خه وه لتهستن به شه و ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ خوی خویان نه به رستن و شه و نویژ نه کن ﴿خَوْفًا﴾ له ترسی دوزه ﴿وَطَمَعًا﴾ وه به ته می به هشتن ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ نه و مالی داومانه به وان، هه ندیکی نه دهنه فه قیر و هه ژار و له ریگای چاکه

ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذِرْوَةِ سَنَامِهِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ. قَالَ ﷺ: رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ،

سهرق نه کن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ کهس نازانی ﴿مَا أَخْفَى لَهُمْ﴾ نه وهی له به هشت بویان ناماده کراوه ﴿مِنْ قِرَّةٍ أَعْيَنَ﴾ له وهی چاو پیی خوش نه بی ﴿جِزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نه وهش پاداشی نه و کرده وه باشانه یه: که له دونیادا نه یانکرد.

نه ی موسولمان: خواپه رستی له شه وی دا خیری زیاتره له هه موو کاتیکی تر، له هه مووش خیرتر نویژکردنی شه وه، ئینجا نه گهر پیش نوستن نویژ بکه ی پیی نه گوترئ: (شه ونویژ). نه گهر له نوای نوستن بیکه ی پیی نه گوترئ: (تهجد). نه مه یان له هه موویان گه وره تره، وه لای که می شه ونویژ و ته هه ججود: دوو ره کاته، به ناوی شه ونویژ، یان ته هه ججود لای زور: هه تا به یان نه دا هه ر نویژ بکه،

ئینجا نه گهر ناتوانی نویژ بکه ی، قورپان بخوینه، نه گهر نا: زیکری خوا بکه و نوعا بکه، وه (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) له کاتی پاشیودا، له هه موو زیکری خیری زیاتره، هه ر چیکی له وانه ی گوتمان بیکه ی خیری خواپه رستی شهوت بو نه نووسرئ و وه بهر نه و دوو نایه ته نه که وی.

(ثُمَّ قَالَ) ئینجا پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ الْأَمْرِ) نایا پیت بلیم سهری هه موو خواپه رستی به ک چییه و (وَعَمُودِهِ) کوله گی ئایین چییه و (وَذِرْوَةِ سَنَامِهِ) به رزترین لووتکه ی ئایین چیه؟

(قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوت به لئ نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ پیم بلئ (قَالَ) پیغه مبه ر ﷺ فه رموی: (رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ) سهری هه موو کاریک ئیسلامبوونه و بیروباوه پی ته واه: به خوا و پیغه مبه ر ﷺ (وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ) کوله گی ئایین نویژکردنه (وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ) لووتکه ی هه ره به رزی ئایین (الْجِهَادُ) تیکوشانه بو به رزکردنه وه ی ئیسلام: به گیان و به مال و به زمان.

به لام تیکوشانی چه کدارانه - که پیی نه گوترئ: (غزا) - له هه موویان خیرتره، چونکه گیانی خوی نه فروشیته خوی گه وره و به هشتی لوه ره نه گری، پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿مَا تَرَكَ قَوْمَ الْجِهَادِ إِلَّا عَمَّهُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ﴾ رواه الطبرانی، هه ر نه ته وه یه ک واز له (جهاد) واته: له تیکوشانی ریگای خوا بیئئ، خوی گه وره به تیکرایی تووشی نازارو ژیرده سته یان نه کا.

(جهاد) واته: تیکوشان له ریگای خوا، پیویسته بو لابرینی ده سته لاتی تاغوت و

ثُمَّ قَالَ ﷺ: أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَا لَكَ ذَلِكَ كُلُّهُ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ. فَأَخَذَ ﷺ بِلِسَانِهِ وَقَالَ: كَفَّ عَلَيْكَ هَذَا. فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟ فَقَالَ ﷺ: تَكَلُّتُكَ أُمُّكَ! وَهَلْ يَكُوبُ النَّاسُ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ - قَالَ - عَلَى مَنَاحِرِهِمْ.

تۆکه رانی کوفر و بۆ چه سپاندنی حوکمی خوا له سه ر زه مینی خوا و پزگارکردنی پیاو و ژن و مندالانی چه وسپندرایه وه، هه رکه سیك واز له جیهاد بپننی خوا ژێرده ستو سه رشوپی ئەکا، ناموس و لاتیشی له دهست نه چن، خو نه گه ر به حوکمی کوفر پازی بئو حوکمی خوای نه وی، نه و که سه کافریش نه بی.

بزانه: هه موو سه ربه رزی بۆ نه و که سه یه: که له پێگای خواتی نه کوشی، نه وانه ی نه لێن: ئیستا جیهاد سودی نه ی، که وایو پتویست ناکا جیهاد بکری. یان نه لێن: ئایا جیهاد له کوئی بکه ین؟ خو کاربه دهسته کان موسولمانن هه رچه ند حوکمیش به قورپان نه که ن، چونکه باوه رپان به خوا و پیتغه مبه ر ﷺ هه یه، وه له شکری نه وانیش زۆر موسولمانی تیدایه چونکه باوه رپان به خوا و پیتغه مبه ر ﷺ هه یه، چۆن بیانکوژین؟

له وه لامدا نه لێن: نه و کاربه دهستانه ی ئیستا خوایان سه پاندوه به سه ر ولاتانی ئیسلامدا، هه موویان تۆکه ری کافره کانن، بۆی حوکمی قورپان ناچه سپینن و دژ به هه موو پێشکه و تنیکی ئیسلام نه وه ستو بایه خ به به دره وشتی نه ده ن، نه وه ی یارمه تی نه وانیش نه دا، وه کو نه وانه و نوێژکر نه که ی سودی نه ی. بپوانه هه یسی (۲۴).

(ثُمَّ قَالَ) دیسان پیتغه مبه ر ﷺ فه رمووی: (أَلَا أُخْبِرُكَ بِمَا لَكَ ذَلِكَ كُلُّهُ) ئایا پیت بلیم: شتی که هه یه: نه وه ی وتمان گشتی لئکو نه بیته وه؟

(قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) گوتم: به لئی نه ی پیتغه مبه ری خوا ﷺ پیم بلی. (فَأَخَذَ بِلِسَانِهِ) پیتغه مبه ر ﷺ زوبانی خو ی به دهست گرتو (ثُمَّ قَالَ) ئینجا فه رمووی: (كَفَّ عَلَيْكَ هَذَا) خۆت له مه بپاریزه.

(فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَإِنَّا لَمُؤَاخِذُونَ بِمَا نَتَكَلَّمُ بِهِ؟) منیش گوتم نه ی پیتغه مبه ری خوا ﷺ ئایا چۆن به هوی گفتوگومان سزا نه درین؟

(فَقَالَ: تَكَلُّتُكَ أُمُّكَ!) پیتغه مبه ر ﷺ فه رمووی: دایکت بززت بکا، چۆن نه مه نازانی! - (لیرهدا مه به ست نوعای خراب نیه و مه به ست سه رسورپانه) - (وَهَلْ يَكُوبُ النَّاسُ فِي النَّارِ) ئایا هه یه هوی که زۆترینی نه و خه لکه فری بداته ناو شاگری دۆزه خ (عَلَى وُجُوهِهِمْ، أَوْ قَالَ عَلَى مَنَاحِرِهِمْ) که له سه ر پووی خوایان پابکیشریته ناو شاگر

إِلَّا حَصَانِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ.

(إِلَّا حَصَانِدُ أَلْسِنَتِهِمْ) تهنه‌ها هویه که کرده‌وهی زویانیانه، که پی‌ئی نه‌چنه دوزه‌خ، وه‌ک قسه‌ی ناشیرین و شایه‌دی به دروؤ دوو زمانی و جنیودان و... هتد (رواه الترمذی، وقال: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ) نیمامی (ترمزی) گنیراویه‌تیه‌وه.

﴿چهند تیگه‌یشتنیگ له‌م هه‌دیه‌دا﴾

۱- (وَصَلَاةُ الرَّجُلِ مِنْ جَوْفِ اللَّيْلِ): پیغه‌مبه‌ری علیه‌السلام نه‌فه‌رموی: ﴿عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ فَإِنَّهُ دَأْبُ الصَّالِحِينَ قَبْلَكُمْ، وَهُوَ قُرْبَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ، وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَّيِّئَاتِ، وَمَنْهَاجٌ لِلْإِثْمِ، وَمَطْرَدَةٌ لِلدَّاءِ عَنِ الْجَسَدِ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَأَحْمَدُ، نِیْوَه‌ شه‌ونویژ بکه‌ن، چونکه شه‌ونویژ پیشه‌ی پی‌اوچاکانی پیش نیه‌یه، له‌ خوا نزیکتان نه‌کاته‌وه، خراپه‌کانتان نه‌سپیته‌وه، له‌ گونا‌ه‌کردن قه‌ده‌غه‌تان نه‌کا، دهر د له‌ لاشه‌تان دهر نه‌کا.

۲- (وَذِرْوَةٌ سَنَامِهِ الْجِهَادُ): نیمامی (الأذرعی) نه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی هه‌لبژاردوه: که (جهاد) له‌ هه‌موو کرده‌وه‌کانی مروؤ - له‌ پاش نیمان - گه‌وره‌تره، چونکه پرسیار له‌ پیغه‌مبه‌ری علیه‌السلام کرا: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا يَعْدِلُ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ. فَأَعَادُوا عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا؟ كُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ: لَا تَسْتَطِيعُونَهُ! ثُمَّ قَالَ: مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَائِمِ بَأَيَاتِ اللَّهِ لَا يَفْتُرُ مِنْ صَلَاةٍ وَلَا صِيَامٍ حَتَّىٰ يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام کام کرده‌وه به‌ قه‌د (جهاد) خیری زوره؟ فه‌رموی: ناتوان کرده‌وه‌ی وا بکه‌ن که به‌ قه‌د (جهاد) خیری زور بی. نینجا دوو جار و سئ جاری‌تر پرسیاریان لی‌کرده‌وه؟ نه‌ویش هه‌ر نه‌یفه‌رموو: ناتوان. نینجا فه‌رموی: خیری (مُجَاهِدٌ) له‌ ریگای خوا، وه‌کو خیری نه‌و که‌سه‌یه: به‌رده‌وام به‌پژوو بی‌و شه‌و نویژ بکا و قورئان بخوینئ، به‌ جوړیکی وا: له‌ نویژو پژوو پشوو نه‌دا، تا (مُجَاهِدٌ) ریگای خوا له‌ (جهاد) ه‌که‌ی نه‌گه‌رپته‌وه.

هه‌روه‌ها پی‌اوئک پرسیری له‌ پیغه‌مبه‌ری علیه‌السلام کردو‌گوئی: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ قُتِلْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتُكْفَرُ عَنِّي خَطَايَايَ؟ فَقَالَ: نَعَمْ، وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُقْبَلٌ غَيْرُ مُذْبِرٍ، إِلَّا الدَّيْنُ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا علیه‌السلام نایا نه‌گه‌ر له‌ ریگای خوا بکوژریم و شه‌هید بېم، هه‌موو گونا‌ه‌کانم لانه‌بردین؟ فه‌رموی: به‌ئ، به‌و مه‌رجه‌ی: خو‌راگر بی‌و پاداشتت له‌ خوا بوئ و هه‌لمه‌تبه‌ری و هه‌لاتوو نه‌بی، تهنه‌ها قه‌رز نه‌بی. واته: جگه له‌ قه‌رزی ئاده‌میزاد، خوی گه‌وره له‌ گشت گونا‌ه‌کانی (شه‌ید) خو‌ش نه‌بی.

(الْحَدِيثُ الثَّلَاثُونَ: أَوَامِرُ اللَّهِ وَنَوَاهِيهِ)

﴿عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نَسْيَانٍ فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا﴾

﴿حَدِيثِ سَيِّئِهِمْ: فَهَرْمَانُ وَقَدْ دَعَا غَيْرَهُ كَرَامَةَ كَانِي خَوَا﴾

(عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ جُرْثُومِ بْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (ثَبُوتُهُ عَلَيْهِ) (يُخَوِّشُهُ) يَهْكِيهِ لَهُ وَسَهَابَانِي يَهْ يَمَانِي بَن دَارِهِ كَهَان دَاوَهُ يَهْ يَمَانِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، (٤٠) حَدِيثِ سَيِّئِهِمْ كَرَامَتُهُ، لَهُ سَالِي (٧٥) كَوَّجِي لَهُ شَام وَهَفَاتِي كَرَدُوهُ.

(عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) لَهُ يَهْ يَمَانِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَهْ كَرَامَتُهُ: (قَالَ) يَهْ يَمَانِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَهَرْمَانِي: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ) خَوَاي گه وره چهند شَتِيكِي لَهُ سَهَرِ نِيُوهُ وَاجِب كَرَدُوهُ (فَلَا تُضَيِّعُوهَا) نِيُوهُش لَهُ دَهَسْتِيَان مَهْدَن وَجِي به جِيْتِيَان بَكَن.

يَهْ يَمَانِي: وَاجِب نَهْ وَهِي: لَهُ سَهَر كَرَدَنِي پَادَاشْتِي بَدَرِيْتِي وَ لَهُ سَهَر نَه كَرَدَنِي سَزَا بَدَرِي: وَهَك نَوِيْز، پَوْژُو، زَهَكَات... هَتَد.

(وَحَدَّ حُدُودًا) وَه خَوَاي گه وره چهند سَنُورِيكِي دَانَاوَه: بُو سَزَادَانِي خَهَك لَهُ سَهَر مَهَنْدِيَك تَاوَان (فَلَا تَعْتَدُوهَا) لَهُو سَنُورَه تِي مَهْ پَن وَ زِيَاَتَرِي مَهْ كَهَن وَهَك سَزَاي (زِيَنَا): سَهَد دَارَه، سَزَاي نَارَه قَخُور: چَل دَارَه، بُوخْتَان: هَه شَتَا دَارَه... هَتَد، بهو جَوْرَه ي لَهُ شَهَرِيَعَتِي نِيَسْلَام دِيَار كَرَاوَه.

(وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ) خَوَاي گه وره چهند شَتِيكِي قَهْدَه غَه كَرَدُوهُو حَهْرَامَه بِيَكَهَن (فَلَا تَنْتَهِكُوهَا) قَهْدَه غَه ي خَوَا مَهْ شَكِيْتَن وَ نَزِيكِي نَهْو حَهْرَامَه مَهْ كَهَن، به هِيچ جَوْرِي مَهْيَكَن، وَهَك زِيَنَا، نَارَهَق، قَوْمَار، شَاهِيْدِي به دَرُو... هَتَد.

يَهْ يَمَانِي: حَهْرَام نَهْ وَهِي لَهُ سَهَر كَرَدَنِي سَزَا بَدَرِي وَ به وَازِي مَهْيَانِي پَادَاشْتِي بَدَرِيْتِي لَهُ قِيَامَه.

(وَسَكَتَ عَنْ أَشْيَاءَ) خَوَاي گه وره بِيْدَه نَكِي لَهُ مَهَنْدِي شَت كَرِيُوهُو بَاسِي حَهْرَام وَ حَهْلَالِي نَهْ وَ شَتِي نَهْ كَرِيُوهُ (رَحْمَةً لَكُمْ) به زَهِي به نِيُوهُ دَا هَاتُوهُ (غَيْرَ نَسْيَانٍ) وَ تِي مَهْ كَهَن خَوَا لَهُ بِيْرِي چَوُوهُ بَاسِي بَكَا (فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا) نِيُوهُش لِي مَهْ كَوْلَنَه وَه وَ به دَوَايَا مَهْ كَرِيْن.

كهواته: پَرَسِيَارِي زِيَاد مَهْ كَه وَ مَهْلِي نَهْ رِي بُوچِي حَهْرَامَه؟ بُوچِي حَهْلَالَه؟ به لَام نَهْ كَر

حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُ.

شَتِيتْكَ لَه لَا بَوون نه بو ئايا حه پامه، يان حه لاله؟ بؤ لاي زاناي ئاييني پرسيار بكو به نه زاني نيشه كه مه كه.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ الدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُ) ئيمامي (داره قوتني) و چهند زانايه كي تر گيڙاويه تيانه وه، نه م زانايه ناوي (علي) كوي (عمه) خه لكي گه په كي (دارالقطن) بوو له (به غدا)، له سالي (۲۰۶) كوچي له دايك بووه، له (۲۸۵) وه فاتي كردوه، به كيته له زانا به رزه كاني حه ديس.

ئِينجا بزانه: هر كه سيك كرده وه به كي حه پام بكا، نه وه توپه يي خوا نه بزويني بؤ نه وه ي سزاي بدا ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ وَالْمُؤْمِنُ يَغَارُ، وَغَيْرَةُ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَ الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، واته: خوا غيرته يي مه وه توپه نه يي، موسولمانيش غيرته يي مه وه توپه نه يي، جا غيرته و توپه بووني خوا به هوي نه وه يه: كه موسولمان كرده وه به كي حه پام بكا.

﴿چهند تينگه يشتنيك لاهم حه ديسه دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوهَا): بزانه: هر كه سيك واجبيكي له ده ست چوو له كاتي خوي دا نه يكرد، واجبه قه زاي بكاته وه، چونكه رسته يي (فَلَا تُضَيِّعُوهَا) وا نه گه يه ني: هر كه سيك بمرئو واجبيكي له نه ستودا مايي، نه وه به له ده ستده ري مافي خوا ناو نه بري، كه وا بوو: هر كه سيك واجبيكي له نه ستودا بي، دروست نيه خوي به سوننه ت خهريك بكا، تا واجبه كه نه داته وه، له حه ديسي پيغه مبه ردا ﷺ هاتوه: ﴿لَا تُقْبَلُ نَافِلَةٌ حَتَّى تُؤَدَّى الْفَرِيضَةُ﴾ رَوَاهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ فِي رِسَالَةِ الصَّلَاةِ، له لاي خوا سوننه ت قبول ناكري، تا واجب به ته واوي نه كري.

۲- (وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا): شكاندني قه ده غه ي خوا به هيترين هويه: بؤ توپه بووني خوا، چونكه كردني هر كاريكي حه پام نه بيته نيشانه ي بي بايه خي و پيز لي نه نان له خوي گه وره، ته ماشا بكه پيغه مبه ر ﷺ نه فهرموي: ﴿لَا أَحَدٌ أُغْيِرُ مِنَ اللَّهِ، فَلِذَلِكَ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانُ، هيچ كهس له خوا به غيرته تر نيه، له بهر به غيرته يي تاواني ئاشكرا و په نهاني حه پام كردوه.

واته: هر كه سيك تاوانيك بكا، خوا لي توپه نه يي.

۳- (فَلَا تَبْخُتُوا عَنْهَا): به كيك له و شتانه ي خوا و پيغه مبه ر ﷺ بي ده نكيان لي كردوه: زاتي خوي گه وره يه، پيغه مبه ر ﷺ نه فهرموي: ﴿تَفَكَّرُوا فِي آيَةِ اللَّهِ، وَلَا تَفَكَّرُوا

(الْحَدِيثُ الْحَادِي وَالثَّلَاثُونَ: فِي الرَّهْدِ)

﴿عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلِ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمَلْتُهُ أَحَبَّنِي اللَّهُ وَأَحَبَّنِي النَّاسُ؟ فَقَالَ ﷺ: ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ، وَارْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبَّكَ النَّاسُ﴾

فی الله ﷻ رواه الطبرانی والبيهقي، بیر له چاکه کان و دروستکراوه کانی خوا بکه نه وه، بیر له زاتی خوا مه که نه وه.

که و ابو: گفتوگو کردن ده رباره ی زاتی خوا، شوینی خوا، نهی نی به کانی خوا، پیشه ی گومر ابو وه کانی (أَهْلُ الْبِدْعَةِ وَالضَّلَالَةِ) به.

﴿حَدِيسِي سَيُويِه كَهَم: وَارْهِنَان لَه دُونِيَا﴾

(عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلِ بْنِ سَعْدِ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (سهل) ی کوپی (سهل) ی (ساعیدی) خوا لییان رازی بی، سه حابه به، خه لکی (مه دینه) به، (۱۸۸) حدیسی گنراونه وه، له سالی (۸۸) ی کوچی له (مه دینه) وه فاتی کردوه.

(قَالَ) نه فرموی: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ) پیاویک هاته لای پیغه مبه ر ﷺ (فَقَالَ: دُلَّنِي عَلَى عَمَلٍ) پیاوه که گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ کاریکم پی نشان بده (إِذَا عَمَلْتُهُ) هر کاتیک نه کاره م کرد (أَحَبَّنِي اللَّهُ وَأَحَبَّنِي النَّاسُ) خوی گه وره خوخی بویم و خه لکیش خوخی بویم؟

(فَقَالَ: ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا) پیغه مبه ر ﷺ فرموی: واز له دونیا بیته و ته نها به قه د پتویست مالی حه لال کو بکه وه - پروانه حدیسی (۴۰) - (يُحِبَّكَ اللَّهُ) خوی گه وره خوخی نه وی.

وازهینان له دونیا نه مه به: چاوت له گه وره ی نه بی، خوت به پیاویکی زلو لیها تو دانه نی، نه وه ی دلت نه یه وی له حه لال گشتی نه ده ی تی، چاوت له دهستی کهس نه بی، هه رده م مردن له بهر چاوت بی، گیانی خوت به خوا به رستی بیهیته سه ر.

(وَارْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ) واز له و شتانه بیته: که له به ردهستی خه لکدایه (يُحِبَّكَ النَّاسُ) خه لکیش نه تو ی خو ش نه وی، چونکه دلی زور کهس نه وه ای: نه گه ر ته ماع له مالیان بکه ی، یان ته ماع له کاریان بکه ی رقیان لیته هه لته ستی و خو شیان ناوی و به چاوی سوک ته ماشات نه کهن، که و ابو: خو شو یستنی دونیا سه ری هه مو و تاونیکه، هه ر که سیک دونیای خو ش بو، له دوا پوژدا زیانی لیته که وی، مروقی ژیر و هو شیار بو چه ند پوژیک دونیا خو ی ناشیرین ناکا له لای خوا و خه لک.

حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ) حەدیسێکی جوانە، ئیمام (ئەبەن مەجە) و چەند زانایەکی تر گێڕاویەتیانەووە.

(ئەبەن مەجە) ناوی (مەحمەد) کوڕی (یەزید) بوو، خەڵکی (قەزوین) بوو، لە سالی (٢٠٩)ی کۆچی لە دایک بوو، لە (٢٧٢) وەفاتی کردووە، یەکێکە لە زانایانی حەدیس، خوا لێی پازێ بێ.

ئێفجای بزانە: سوورپوون لە سەر وەدەستەینانی مالی دونیاو هەولێدان بۆ پلەیی بەرز نەبێتە هۆی لە دەستچوونی زۆر لە پلەیی لە خواترسان و خواپەرستی، چونکە ئەم دڵە جیگای دوو هەوێی تێدا نابێتەووە ﴿عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا ذُبَّانٌ جَانِعَانِ أُرْسِلَا فِي غَنَمٍ بِأَفْسَدَ لَهَا مِنْ حَرْصِ الْمَرْءِ عَلَى الْمَالِ وَالشَّرَفِ لِدِينِهِ﴾ رَوَاهُ الْإِمَامُ أَحْمَد، واتە: دوو گورگی برسی کە بەریدرێنە ناو میگە لە مەرێک، ئەوەندە تێکی نادەن، وەکو سوورپوونی مەروە لە سەر کۆکردنەووی مال و وەدەستەینانی گەورەیی ئایینەکەیی لێ تێک ئەدا.

﴿چەند تێگەشتنیەک لەم حەدیسەدا﴾

١- (ازْهَدْ فِي الدُّنْيَا): پێغه مەبر ﷺ ئەفەرموی: ﴿انْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلُ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ، فَهُوَ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزْدُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، تەماشای ئەو کەسە بکەن کە لە ئێوە بەرەو خوارترە: لە خەزم و مال و جوانی، تەماشای ئەو کەسە مەکەن کە لە ئێوە بەسەرەوێترە: لە خەزم و مال و جوانی، وەها باشترە، تاکو نێعمەتەکانی خواتان بە سوکی نەیتە بەرچاو.

٢- (ازْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ): پێغه مەبر ﷺ ئەفەرموی: ﴿اتَّقِ الْمَحَارِمَ تَكُنْ أَعْبَدَ النَّاسِ، وَارْضَ بِمَا قَسَمَ اللَّهُ لَكَ تَكُنْ أَغْنَى النَّاسِ، وَأَحْسَنُ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا، وَأَحَبُّ لِلنَّاسِ مَا تُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُسْلِمًا، وَلَا تُكْثِرِ الضَّحِكَ فَإِنَّ كَثْرَةَ الضَّحِكِ تُمِيتُ الْقُلُوبَ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، واتە: خۆت لە حەرەمەکان بپاریزە ئەبێتە خواپەرستەین کەس، ئەو بەشەیی خوا بۆی دانای بێی پازیی بە ئەبێتە دەوڵە مەندترین کەس، چاکە لە گەڵ دراوسێت بکە ئەبێتە ئیماندارێکی تەواو، زۆر پێمەکەنە چونکە زۆر پێکەنین دڵ ئەمریتێ.

٣- (يُحِبُّكَ اللَّهُ.. يُحِبُّكَ النَّاسُ): پێغه مەبر ﷺ ئەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الْمُتَحَابُّونَ بِيَجَلَالِي؟ الْيَوْمَ أَظْلَهُمْ فِي ظِلِّي يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلِّي﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، خۆی گەورە لە پۆژی دوايي ئەفەرموی: لە کوێن ئەوانەیی لە دونیادا لە بەرگەورەیی

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالثَّلَاثُونَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضَرَارَ)

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضَرَارَ﴾ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ وَالدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُمَا مُسْنَدًا، وَرَوَاهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ مُرْسَلًا عَنْ عَمْرِو بْنِ بَحْيٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، فَاسْقَطَ أَبُو سَعِيدٍ وَلَهُ طُرُقٌ يُقَوِّى بَعْضُهَا بَعْضًا.

من به کترييان خوښ نه ويست؟ نه مړو له سيبه رى عرشى خوميان دانه نيم، که جگه له سيبه رى عرشى خوم هيچ سيبه ريکى تر نيه.

﴿حَدِيثُ سِي وَدُووم: زِيَانُ لَه نِيْسَلَامْدَا نِيَه﴾

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَعْدِ بْنِ مَالِكِ بْنِ سَنَانِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: (ثَبَو سَعِيدِى) (خودرى) يه کيکه له سه حابه کاني پيغه مبه رښي، (۱۱۷۰) حدیسی گپړاونه وه، له سالی (۷۴) ى کړچى له (مه دينه) وه فاتى کړدوه، به خویشی خه لکى (مه دينه) بووه.

نهم (صحابه) يه نه گپړي ته وه: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پيغه مبه رښي فهرمووى: (لَا ضَرَرَ) هيچ زيان ليدانىک له نايينى نيسلامدا په واه نيه: چ زيان له خوټ بدهى، چ له که سينکى تر بو نه وهى سود به خوټ بگا.

(وَلَا ضَرَارَ) هه روه ها: زيان ليدانى خه لک په واه نيه: با سودى خویشى تيدا نه بئ، يان له ټوله زياننک زياننکى ترى بئ شريعى لى بدهى، واته: له مافى خوټ زړتر زيانى ليدنا: وهک له جياتى په نجه يهک دهستى بپري، يان له جياتى دهستىک بيکوژئ، واته: له سنورى نيسلام ده رچئ.

به لام نه گه به رژه وهندى گوره تر بوو له و زيانه، نهم په واه: وهک دهست برينى دز بو پاراستنى مالى خه لک، دارکارى کړدى زيانکهر بو پاراستنى ناموس، يان ټوله وه رگرتنکى به گوږه شريعى نيسلام بوو: وهک چاو به چاو، دهست به دهست، نهمه ش په واه.

(حَدِيثٌ حَسَنٌ، رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ وَالدَّارَقُطْنِيُّ وَغَيْرُهُمَا مُسْنَدًا) حدیسیکى جوانه و نيمام (نئين ماجة و) (داره قوتنى) و چندانى تر گپړاويه تيانه وه.

(وَرَوَاهُ مَالِكٌ فِي الْمَوْطَأِ مُرْسَلًا عَنْ عَمْرِو بْنِ بَحْيٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ فَاسْقَطَ أَبُو سَعِيدٍ) هه روه ها نيمام (ماليك) نهم حدیسه ى له کتيبه که ى خوټى که ناوى (موطأ) بوو، گپړاوه ته وه و ناوى (نه بوسه عید) نه هيتاوه، که واپوو: حدیسه که لاوازه، به لام (وَلَهُ طُرُقٌ يُقَوِّى بَعْضُهَا بَعْضًا) حدیسه که چهند ريگايه کى هه نه: يه کترى به هيز

نه‌که‌ن و‌حه‌دیس‌ه‌که‌ جوان‌ نه‌بی‌و‌ ئیشی‌ پی‌نه‌ک‌ری، جا‌ یه‌ک‌یک‌ له‌م‌ رینگایانه‌ نه‌م‌ هه‌دیس‌ه‌یه‌: ﴿عَنْ أَبِي صَرْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: مَنْ ضَارَّ ضَارَّ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ شَاقَّ شَاقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ رواه الترمذی بسند حسن، واته‌: هه‌رکه‌سیک‌ زیان‌ به‌ خه‌لکی‌ بگه‌یه‌نی‌ خوا‌ زیانی‌ پی‌نه‌گه‌یه‌نی‌، وه‌ هه‌رکه‌سیک‌ ئازارو‌ بارگرانی‌ بخاته‌ سه‌ر‌ خه‌لکی‌ خوا‌ له‌ قیامه‌ت‌ باری‌ گران‌ نه‌کا‌.

ئیمام‌ (مالیک) کوری‌ (نه‌نه‌س)، یه‌ک‌یک‌ه‌ له‌ چوار‌ زانایه‌کانی‌ سه‌رمه‌زه‌بو‌ یه‌ک‌یک‌ه‌ له‌ زانایانی‌ هه‌دیس‌، له‌ سالی‌ (۹۲) له‌ (مه‌دینه‌) له‌ دایک‌ بووه‌، له‌ سالی‌ (۱۷۹) ی‌ کۆچی‌ له‌ (مه‌دینه‌) وه‌فاتی‌ کردوه‌، مامۆستای‌ ئیمامی‌ (شافعی) بوو- حوا‌ البیان‌ و‌زی‌ می‌-.

﴿چه‌ند‌ تیگه‌یشتنیك‌ له‌م‌ هه‌دیس‌ه‌دا﴾

بزانه‌: زانایانی‌ شه‌رعزان‌ له‌ سه‌ر‌ بناغه‌ی‌ نه‌م‌ هه‌دیس‌ه‌ی‌ (لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ) چه‌ند‌ (قاعدة)یه‌کی‌ (أُصُولُ الْفَقْه)ی‌یان‌ بنیات‌ ناوه‌، وه‌کو‌:

۱- (الضَّرَرُ يُزَالُ) نه‌بی‌ زیان‌ لابدری: وه‌کو‌ گه‌راندنه‌وه‌ی‌ شتی‌ فروشر‌او‌ نه‌گه‌ر‌ نات‌ه‌وا‌ بوو، هه‌م‌ خۆپاراستن‌ له‌ هۆیه‌کانی‌ نه‌خۆشی‌و...هت‌د‌.

۲- (الضَّرَرُ لَا يُزَالُ بِالضَّرَرِ) ناب‌ی‌ زیان‌ به‌ زیانیکی‌تر‌ لابدری، وه‌کو‌: دروست‌ نیه‌ مرۆفی‌ برسی‌ خواردنی‌ برسیکی‌تر‌ بخوا‌ و‌ تووشی‌ مردنی‌ بکا‌، دروست‌ نیه‌ پووبار‌ له‌ زه‌ویه‌که‌ی‌ خۆی‌ لابداته‌ زه‌وی‌ که‌سیکی‌تر...هت‌د‌.

۳- (يُتَحَمَّلُ الضَّرَرُ الْخَاصُّ لِدَفْعِ الضَّرَرِ الْعَامِّ) زیانی‌ تاییه‌تی‌ لی‌ته‌دری‌ تاكو‌ زیانی‌ گشتی‌ لابدری: وه‌کو‌ برینی‌ ده‌ستی‌ دز، تاكو‌ زیان‌ له‌ مالی‌ خه‌لك‌ نه‌که‌وی...هت‌د‌.

۴- (يُرْتَكَبُ أَخْفُ الضَّرَرَيْنِ لِإِتْقَاءِ أَشَدِّهِمَا) زیانی‌ سوک‌تر‌ لی‌ته‌دری‌ تاكو‌ له‌ زیانی‌ گه‌وره‌تر‌ خۆ‌ بیاریزی: وه‌کو‌ له‌ ده‌ستدانی‌ مال‌ بۆ‌ پاراستنی‌ گیانی‌ خۆی، یان‌ هی‌ ئاده‌میزادیکی‌تر، هه‌م‌ شکاندنی‌ پۆژوو‌ بۆ‌ یزگارکردنی‌ گیانی‌ خۆی، یان‌ هی‌ ئاده‌میزادیکی‌تر...هت‌د‌.

۵- (الضَّرُورَاتُ تُبِيحُ الْمُحْظُورَاتِ) ناچاریه‌کان‌ حه‌رامه‌کان‌ هه‌لال‌ نه‌که‌ن: وه‌کو‌ خواردنی‌ مردار‌ بۆ‌ مرۆفی‌ برسی‌ که‌ نزیک‌ مردن‌ بی، هه‌م‌ گوشتی‌ وشه‌ی‌ کوفر، یان‌ کردنی‌ کاریکی‌ کوفر‌ نه‌گه‌ر‌ زۆری‌ لی‌ک‌راو‌ مه‌ترسی‌ کوشتنی‌ هه‌بوو.

ناگاداری‌: ناچار‌ی‌= (ضُرُورَة) له‌گه‌ل‌ پتویستی‌= (حَاجَة) جی‌اوازه‌، چونکه‌ ناچار‌ی‌= (ضُرُورَة) به‌ حاله‌تیک‌ نه‌گوتری: که‌ نزیک‌ی‌ مردن‌ بکا‌، نه‌م‌ ناچار‌ی‌یه‌ حه‌رام‌ هه‌لال‌ نه‌کا‌.

(الْحَدِيثُ الثَّالِثُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي كَيْفِيَّةِ الْمُحَاكَمَةِ)

﴿ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لِادَّعَى رَجَالٌ أَمْوَالُ قَوْمٍ وَدِمَائِهِمْ، لَكُنَ الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدْعَى وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ أَلْكَرَ ﴾ حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُ هَكَذَا، وَبَعْضُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ.

پېښیستی = (حَاجَة) به حاله تېك نه گوترئ: كه زور ماندوو و به نازاری بكا، به لام مه ترسی مردنی لینه كړئ، كه واپوو: به م پېښیستی به حرام حال نابي.

﴿ حەدیسى سى و سۆيەم : چۈنپەتەتە دادكردن ﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) لَهُ (ثَيْنٌ عَهْبِاسٌ) خَوَالِيَّانِ پَارِى بَنِى گِزْدِرَاوَه تَه وَه: يَتَغَمَّبُهُ رَمْلٌ فَهَرَمُوْى: (لَوْ يُعْطَى النَّاسُ) نَهْگَر بَدْرِىْ بَه خَه لَهْ، وَاتَه: نَهْ وَ مَافَهى دَاوَاى نَه كَه نَهْگَر بِيَا نَدْرِى تَى (بِدَعْوَاهُمْ) بَه تَه نَهَا دَاوَا كَر دَنِيَا ن (لَادْعَى رِجَالٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ) هَه نَدِى كَه س لَه خَوِيَه وَه دَاوَاى مَالِى خَه لَكِ تَرى نَه كَر د (وَمَا تُهْمُ) وَه دَاوَاى خَوِي تَنِ كَه سَا نِى تَرِشِيَا ن نَه كَر د، وَاتَه: كُوشْتَنِ.

(لَكِنْ) به لَام ثابینی پیروزی نیکلام وای داناو: که (الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدْعَى) داواکار شاهید بیّنن بۆ ئه وهی راستی یه که ی دهر که وئ؟ چونکه ئه و داوای شتیکی په نهان نه کا: که ئه و مافیه (وَالْيَمِينُ) سویتد خواردن (عَلَى مَنْ أَتَكَرَّ) له سهر ئه و که سه یه که داوای لی کراوه و دان نانن به ماف داواکار.

(حَدِيثُ حَسَنٍ رَوَاهُ الْبَيْهَقِيُّ وَغَيْرُهُ هَكَذَا) (نیمامی (بہیہ قی) و چہ ندانی تریش بہ و جوړہ نہم حدیثہ یان گټراوہ تہ وہ (وَيَفْعُضُهُ فِي الصَّحِيحَيْنِ) پارچہ یہ کی نہم حدیثہ لہ (صحیح ی) (بوخاری) و (موسلم) داہ .

نیمایمی (به یهقی) - ناوی (أحمد) کوپی (حسین)، له (به یهقی) له نزیك (نیسابور) له سالی (۳۸۴) ی کړچی له دایك بووه، په کیكه له زانا پـرزه کانی حـدیـس، له سالی (۴۵۸) وه فاتی کړدوه.

مەرجى شاھىدماكان: ئەبى موسولمان بن، نويز و پۇتو و زەكات جىبەجى بىكەن، تاوانبار نەبن: بە ئارەق و قوما و زىنا... ھەتتە گوناھەكانىتر، ھەرۈھە: دايىك و باوك و كۆپ و كچى داواكار نەبن، ئورژمنى داوالىكراو نەبن، پەۋشتىيان باش بى، گومانى سوود بەخۇگە ياندن و زىيان لادان لە سەر خۇيان لىتەكرى

سویند خوار د نیش: ئه‌بی به خودا بی، یان به سیفته‌کانی خودا بی: وه ک قورئانی پیروژ.

ئىنجا بزانە: ئەگەر داواكار دوو شاهیى هیتان، یان شاهیىكى هیتا و سویتىدىشى خوار، ئەو مافەكەى ئەدریتى، وە ئەگەر هیچ شاهیى نەهیتا، ئەو کاتە داوالیکراو سویتە ئەخوا: کە ئەو مافەى لە سەر نیە. بەلام داوالیکراو بۆى دروستە: سویتە نەخوا و بیگەریتیتەو بۆ سەر داواکار، بۆ ئەوئەى ئەو سویتە بخوا، جا ئەگەر داواکار شاهیى نەهیتا و سویتە گەرپایەو کەشى نەخوار، ئەو بە یەكجاری مافی ئەسوئى، واتە: ئەبى بە جورىكى تر ئەم داوایە تۆمار بکا، بەو مەرچەش شاهیى دەست بکەوئى.

جا ئەوئەش بزانە: واجبە کاربە دەست قازى یەك دابنى بۆ براندنەوئەى كیشەى نیتوان خەلك، ئەگەر ئەو دابنەنا، ئەبى خەلكە کە بۆ خویان یەكك دابنن و گوپرایەلى بن ﴿عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَيْفَ تُقَدَّسُ أُمَّةٌ لَا يُؤْخَذُ مِنْ شِدِيدِهِمْ لَضَعِيفِهِمْ﴾ رواه ابن حبان، واتە: چۆن پاک و سەرفراز ئەبى گەلىكى وا: کە مافی بئەیزەکانیان لە بەهیزەکانیان وەر نەگیرى.

﴿چەند تىگەىشتنىك ئەم حەدىسەدا﴾

۱- (لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ): پىغەمبەر ﷺ ئەفەرموئى: ﴿مَنْ خَاصَمَ فِي بَاطِلٍ وَهُوَ يَعْلَمُهُ، لَمْ يَزَلْ فِي سَخَطِ اللَّهِ حَتَّى يَنْزِعَ عَنْهُ﴾ رواه أبوداود، هەرکەسىك داواى شتىكى ناھەق بکا و بشزانئى: مافی لەو شتەدا نیە، بەردەوام لە تورپەى خوادا دەمیتیتەو، تا واز لەم داوایە ئەهیتى.

۲- (الْبَيِّنَةُ عَلَى الْمُدْعَى): پىغەمبەر ﷺ ئەفەرموئى: ﴿لَنْ تَزُولَ قَدَمًا شَاهِدَ الزُّورِ حَتَّى يُوجِبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ﴾ رواه ابن ماجه، قاجى شاهیى بە درۆ لە شوین خۆى لاناچئى، تا خواى گەرە برپارى دۆزەخى بۆ ئەدا.

واتە: چونکە شاهیى بە درۆ وەکو کافرپوون داندراو، کەوابوو: خۆتى لىپاریزەو شاهیى بە درۆ مەدە.

۳- (وَالْيَمِينُ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ): پىغەمبەر ﷺ ئەفەرموئى: ﴿مَنْ أَقْطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَمِينِهِ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ، وَحَرَّمَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، قَالَ: وَإِنْ كَانَ قَضِيًّا مِنْ أَرَاكَ﴾ رواه مسلم، هەرکەسىك مافی موسولمانىك لە دەست بدا بە سویتى بە درۆ، بەراستى خواى گەرە برپارى ناگرى دۆزەخى بۆ ئەدا و بەهەشتى لىقەدەغە ئەکا، هەرچەند شوپکە دارسیواکىکیش بئى.

واتە: هەرچەند مافەكە زۆر کەمیش بئى، کەوابوو: سویتى بە درۆ مەخۆ.

(الْحَدِيثُ الرَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي إِزَالَةِ الْمُكَرِّ)

﴿عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ،﴾

﴿حَدِيثُ سَيِّدِ وَجَّارِهِم: لَابِرْدَنِي بِنِ شَهْرِي﴾

(عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ (نَهْبُوسَه عِيدِي) (خُودَرِي) نَهْفَه رَمُوءِي: (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) كُؤَيْمَ لَه پِيْتَه مَبَهَر ﷺ بُوو (يَقُولُ) نَهْفَه رَمُوءِي: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا) هَه ر كه سِيَكْ لَه نِيُوَه زَانِي شَتِيَكِي نَاهِرَه وَاهِيَه (فَلْيُغَيِّرْهُ) بَا نَهْم شَتَه نَاهِرَه وَايَه لَه نَاو به رِي وَ بِيَكُؤِي (بِيَدِهِ) به هِيَزِي دَه سَت وَ بَا زُوءِي.

بِرَافَه: مَه به سَت به (مُنْكَر) - نَاهِرَه وَ: وَاز هِيَنَانَه لَه شَتِيَكْ كه خَوَا وَ پِيْتَه مَبَهَر ﷺ وَاجِبِي كُرْدِي. يَان كُرْدَنِي شَتِيَكْ كه خَوَا وَ پِيْتَه مَبَهَر ﷺ حَه پَامِي كُرْدِي: وَه كُوزِيْنَا وَ نَاهِرَقْ خَوَارْدَن وَ رِيْبَا خَوَارْدَن وَ خُو رُوءِي كُرْدَنِي شَاهِرَه وَ تِيَكَه لِي شَاهِرَه وَ پِيَاو، به هَه ر جُؤِي هَه بِي... هَتَد، نَه مَانَه هَه مَوءِي لَه نِيَسْلَامْدَا نَاهِرَه وَايَه وَ پِيُوِيَسْتَه هَه مَوءِي مَوءِي لَمَانِيَكْ به هِيَز وَ تَوَانَايْ خُؤِي نَه وَ شَتَه نَاهِرِيَكْ لَه نَاو به رِي، به وَ مَه رَجِي: تَوُوشِي كُوشْتَنِي خُؤِي وَ كه سِيَكِي تَر نَه بِي وَ تَوُوشِي نَامُوءِس بَرْدَنِي خُؤِي وَ كه سِيَكِي تَر نَه بِي وَ تَوُوشِي لَه نَاو بَرْدَنِي مَالِي نَه بِي، (نَهْمَه مَه رَجِي وَاجِبِيُوَنَه).

به لَامْ نَه كَه ر نَاهِرَه وَايَه كه لَه نَاو نَه چُوء تَه نَهَا نَه وِيَش مَه تَر سِي لَه نَاو چُوءِنِي خُؤِي هَه بُوو، نَه وَه سُونَه تَه لَايِيَا، تَاكو شَه هِيَد بِيِي، پِيْتَه مَبَهَر ﷺ نَهْفَه رَمُوءِي: ﴿سَيِّدُ الشُّهَدَاءِ حَمَزَةُ، وَرَجُلٌ قَامَ إِلَى سُلْطَانٍ جَانِرٍ فَأَمَرَهُ وَنَهَاةً فَقَتَلَهُ﴾ رَوَاهُ الْحَاكِمُ، كَه وَرَهِي شَه هِيْدَان (حَمَزَةُ) مَامِي پِيْتَه مَبَهَر ﷺ، پِيَاوِيَكِيَشَه: كه رُوءِي پُوءِي كَارِيَه دَه سَتِيَكِي سَتَه مَكَار بِيِيْتَه وَه فَه رَمَانِي به چَا كَه يِي بِيَا وَ لَه خِرَاطَه قَه دَه غِي بِيَا، جَا نَه وِيَش بِيَكُؤِي.

به لَامْ نَه كَه ر كَه يَشْتَه نَه وَ رَا دَه يَه تَاوَانِبَارَان چَه كْ به كَار بِيِن وَ به شَاكِرَايش كُونا هِيَا ن نَه كُرْد، نَه بِي فَه رَمَانِي وَاي مَوءِي لَمَانَانْ به وَ نِيَشَه هَه لَسْتِي، جَا نَه كَه ر هَات وَ كَارِيَه دَه سَتَان كُؤِي يَان به خِرَاطَه نَه نَه دَا، يَان يَار مَه تِي خِرَاطَه يَان نَه دَا - وَه كُؤِي سَتَا لَه وَ لَاتَانِي نِيَسْلَامْدَا هَه يَه - نَه وَه كَار لَه وَه دَه رَنَه چِي وَ نَه گَاتَه پِلَه ي تِيَكُوشَانِي چَه كَدَارَانَه: مَوءِي لَمَانَانِي لِيَهَات وَو خُؤِيَا ن رِيَكْ نَه خَه ن وَ يَه كْ نَه كَرْن بُو نَه هِيَشْتَنِي نَهْم جُؤَه كَارِيَه دَه سَتَانَه وَ بُو زِيَا نَدَنَه وَه ي حُوكْمِي قُوءِيَان.

جَا نَه كَه ر دَانِيَشْتَن، كُونا هِيَشْ به شَاكِرَايش نَه كَرَا، نَه وَه هَه مَوءِيَا ن كُونا هَبَار نَه بِن ﴿عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرَأُونَ هَذِهِ الْآيَةَ وَتَضَعُونَهَا فِي غَيْرِ

فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ

مَوَاضِعُهَا: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مِنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ). وَإِنَّا سَمِعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ. رواه أصحابُ السَّنَنِ، ثِيامِي (أَبُو بَكْرِ) فَهَرَمَوِيُّ: ثَمَى خَلْقِيْنَهُ نِيَوَهُ ثَمَ ثَابِتَهُ ثَخَوِيْنَهُ وَ لَهُ مَهَبَةُ سَتِيْكَ تَرْدَائِيْنِيْنِ، كِه خَوَا ثَه فَهَرَمَوِيُّ: (نِيَوَهُ خَوْتَان چاك بكن، گومرایی كه سانی تر زیان له نيوه نادا نه گهر نيوه راست بن). جا فهرمووی: نيمه گويمان له پيغه مبه ر ﷺ بوو، نه يفهرموو: هر کاتيک خه لک زوددار و سته مکاریان بينی و له سته م و زودداری قه ده غه یان نه کرد و نه یانگي پراوه بو ژير حوکمی خوا، زود نزیکه خوی گهره به تیکرایی گشتیان تووشی سزا بکا. بگه پيوه بو حه دیسی (۲۹).

جا به هر جورئ هبئ، نه مړو فرمان به چاکه و قه ده غه کردنی خرابه پتویستی به تیکوشانی چه کدارانه هیه، چونکه یه که یه که موسولمانان هیچیان بو ناکرئ و کار به ده سته کانیش نوکری کوفرن و نایه لن که س فرمان به چاکه بکا و قه ده غه ی خرابه بکا ﴿عَنْ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّهُ سَتَكُونُ بَعْدِي أَمْرَاءُ مِنْ صَدَقَهُمْ بِكَذِبِهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَى ظُلْمِهِمْ فَلَيْسَ مِنِّي وَلَسْتُ مِنْهُ وَلَيْسَ بِوَارِدٍ عَلَيَّ الْخَوْضُ﴾ رواه النَّسَائِي وَالتِّرْمِذِي، واته: له دوی من چند کار به ده سته کی لینه هاتوو دینه سر حوکم، جا هرکه سیک باوه ر به دروی نه م کار به ده سته بکا و یارمه تییاں بدا له سر سته مکاری، نه و که سه له نوممته ی من نیه، منیش رابه ری وی نیم، نابیته میوانم له سر حه وزی که وسر.

(فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) جا نه گهر به ده ست نه یتوانی خرابه که له ناو بیا و قه ده غه ی بکا، له بهر نه وه ی که س یارمه تی نه نه داو به ته نها تووشی کوشتنی خوی و مالویرانی نه بو، وه نه یته ویست خوی شهید بکا چونکه سودی نه بو (فَبِلِسَانِهِ) با به زوبانی خوی خرابه که له ناو بیاو ناموژگاری خه لکی بکا و به قسه ی پیک و جوان بیان هینیته وه سر ریگای راست، جا نه گهر سودیشی نه بی، نه بی به زویان فرمان به چاکه بکا و باسی خرابه هر بکا.

(فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ) جا نه گهر به زمانیش نه یتوانی فرمان به چاکه و قه ده غه کردنی خرابه بکا، چونکه نه خرایه به ندیخانه، یان لی نه درا و ناموسیان نه برد، که سیش یارمه تی نه نه دا (فَبِقَلْبِهِ) با به دل پی ناخوش بی (وَذَلِكَ) نه م پیناخوشیه ی ناو

أَضْعَفُ الْإِيمَانِ ﴿ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

دل (أَضْعَفُ الْإِيمَانِ) له هموو ئیمانیک نزمتر و کزتره. چونکه نه گهر ئیمانی به تین بایه، به دهست و به زیان قه دهغهی نه کرد و گوئی نه ئه دایه سهرو مالی خوئی، مردنیک له ینگای خوا بی، باشتره له ژیانیکی ناو تاوانباری (رواهُ مُسْلِم) ئیمام (موسلیم) گپراویه تیه وه.

ئینجا- له هه دیستیکێ تردا- پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿له دواى ئەم ئیمانە بى هیزه به قه دهنگه گلێره یهك ئیمانی نامینی﴾. واته: نه گهر موسولمان به دلێش رقی له خراپه نه بۆوه نیشانهی نه وهیه: ئیمانی نه ماوه.

بزانه: پێویسته پێش هه موو شتیک مروئی موسولمان له مالی خۆیه وه فرمان به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه دهست پێ بکا، خواى گه وره نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ واته: ئه ی خاوهن باوه ران خۆتان و مندال و خیزانتان بپاریزن له ئاگرى نۆزه خ.

ئهی موسولمان: که نه مۆ به چاوی خۆمان نه بینین زۆر له موسولمانان ژنو کچی پووتی له بازارا نه سوپێته وه به قه دهنگه گلێره یهك پێی سه خلهت نابێ، ئایا به ته رازووی ئهم هه دیسو ئایه ته بیکیشین چ موسولمانیکى لى ده رنه چی؟

﴿چه ند تیکه یشتنیک لهم هه دیسه دا﴾

۱- (فَلْيَغْرِهُ بِيَدِهِ): بزانه: هه ر کاتیک به هوئی لابردنی (مُنْكَر) زیان له که سیکی تر نه که وت و زیانه کهش له زیانی (مُنْكَر) زۆتر بوو، نه وه هه رپامه فرمان به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه بکا، چونکه (الضَّرُّ لَا يُزَالُ بِالضَّرِّ) زیان به زیان لانا بردی. به لام: نه گهر ته نها مه ترسی له ناوچوونی خوئی، یان مالی خوئی هه بوو، نه وه سوننه ته: فرمان به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه بکا، ئینجا نه گهر مه ترسی خوئی و که سیکی تر و مال و ناموسی خوئی و که سیکی تری نه بو، نه وه واجبه فرمان به چاکه و قه دهغه کردنی خراپه بکا، پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَأْمُرَنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ، أَوْ لَيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عِقَابًا مِنْهُ ثُمَّ تَدْعُوهُ فَلَا يُسْتَجَابُ لَكُمْ﴾ رواهُ الترمذی، سویندم به و خوا به ی گیانی منی به دهسته، ئه بی فرمان به چاکه و قه دهغهی خراپه بکه، نه گهر وا نه که ن نزیکه خواى گه وره له لای خۆیه وه سزایه کتان بنیتریه سهرو خوئی له ژبانتان نه بینن، ئینجا له خوداش بپاریته وه، خودا بوعاتان قبول ناکا و سزایه که لانا با. واته: چونکه کاری بی شه رعی به رده وامه.

(الْحَدِيثُ الْخَامِسُ وَالثَّلَاثُونَ: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَنَاجَشُوا﴾

۲- (فَبَلَّغْنَاهُ): بَيَّغْه مَبْرَرًا ﷺ نه فرموی: ﴿أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ﴾ رواه أصحاب السنن، گه وره ترین (جهاد) و تیکوشان له یرنگای خوا: گوئی ووشه یه کی راست و داد به روه رانه یه له لای کار به ده ستنکی سته مکار.

۳- (فَبَلَّغْنَاهُ): بَيَّغْه مَبْرَرًا ﷺ نه فرموی: ﴿إِذَا عُمِلَتِ الْخَطِيئَةُ فِي الْأَرْضِ كَانَ مَنْ شَهِدَهَا فَاكْرَهَهَا كَمَنْ غَابَ عَنْهَا، وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَرَضِيهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا﴾ رواه أبوداود، هر کاتیک گونا هیک له سر زه مین کرا، نه و که سی له و شوینه یه و به تاوانه که پازی نیه، وه کو که سیک که ناگاداری گونا هه که نه بی، واته: نابیته هاویه شی تاوانبار هه، وه هر که سیک له و شوینه نه بی و به تاوانه که پازی بی، وه کو که سیک ناگاداری گونا هه که بی، واته: نه بیته هاویه شی تاوانبار هه که له تاوانه که دا. هر وه ها بَیَّغْه مَبْرَرًا ﷺ نه فرموی: ﴿مَنْ رَضِيَ عَمَلٍ قَوْمٍ كَانَ مِنْهُمْ﴾ أَخْرَجَهُ أَبُو يَعْقَى، هر که سیک به کرده وهی گه لیک پازی بی، نه ویش نه بیته یه کیک له وان و هاویه شی تاوانه که یانه.

﴿حَدِيسِي سِي وَبَيِّنْجَهْم: مَا فِي مَوْسُولْمَانِ لَهُ سَهْرُ مَوْسُولْمَانِ﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) نه بو مویره نه فرموی: بَيَّغْه مَبْرَرًا ﷺ فرموی: (لَا تَحَاسَدُوا) هه سوودی به یه کتری مه به ن.

پیناسه: هه سوودی نه مه یه: که به وهی که سیک شتیک خوی له ده ست بدا و شته که بو تو بی.

هه سوودی بوئی حه پامه؟ چونکه هه سوود ناره زایی به رام بهر به خوا دهرده بری: که شتیک داوه به که سیک تر، له بهر نه مه بَیَّغْه مَبْرَرًا ﷺ فرمویه تی: (هه سوودی دین نه تاشی و چاکهش نه خوا).

که و ابو: نهی مَوْسُولْمَانِ، به دابه شکردنی خوا پازی به، چونکه به بی سود خوت خه فته بار نه که ی و خوی گه ورهش لیت نارازی نه بی.

(وَلَا تَنَاجَشُوا) به فیل بازی پاره ی فروشراو زیاد مه که ن، واته: نه گهر که سیک شتیک نه کری، نه توش نه چی بلئی: من پاره ی زورتر پی نه ده م. مه به ستنشت کرین نه بی و به وهی کرپار مه لئه تینی تا به پاره یه کی زورتر بیکری، بَیَّغْه مَبْرَرًا ﷺ فرمویه تی: ﴿نَهْوَ كَهْسَه مَهْلَعُونَه كَه زِيَان لَه مَوْسُولْمَانِيْكَ بَدَا، يَان فَيْلِي لِي بَكَا﴾.

وَلَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا،
 الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ: لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَخْذُلُهُ وَلَا يَكْذِبُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ، التَّقْوَى هَاهُنَا-
 وَيُشِيرُ ﷺ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ-

(وَلَا تَبَاغُضُوا) پقو کینه له یه که مه کیشن بۆ خاتری دونیا، واته: نه و جوړه نیشانه
 مه که ن که نه بڼه هو ی پقو کینه: وه کو دوو زمانی و گالتنه به یه کتری کردن و
 ده مه چه قه ی بی سود... هتد.

(وَلَا تَدَابَرُوا) پشت له یه کتری مه که ن و ده نگ له یه کتری پامه گرن.

بِزَانِه: له سې پوږ به ولاره دروست نیه موسولمانان واز له یه کتری بینو و قسه له گه ل
 یه کتری نه که ن، چونکه خوای گه وره چاکه له هیچ لایه کیان وهرناگری تا ناشت
 نه بڼه وه، باشتیرین لایه ن له نیسلامدا نه وه یه: که نه چی زوتر سه لام نه کاو ناشت
 نه بیته وه.

(وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ) هه ندیک له نیوه کپین و فروشته نی مه که ن (عَلَى بَيْعٍ بَعْضٍ) به سر
 کپین و فروشته نی نه وانی تر دا وه که یه کیک به فروشیار بلئ: نه و شته مه فروشه به
 فلانکس، بیفروشه به من، پاره ت زیاتر نه ده می.

یان بلئته کپیار: نه و شته ی لئ مه کړه و بیده وه، نیجا من هه مان شتت نه ده می به
 هه رزانتړ. نه م جوړه کرده وانه چه پامن.

(وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا) نه ی به نده کانی خوا، نیوه بیڼه برای یه کتری کاری واکه ن
 که بین به براو یه کتریتان خوش بو ی.

(الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ) موسولمان برای موسولمانه (لَا يَظْلِمُهُ) نابی سته می لئ بکا.
 (وَلَا يَخْذُلُهُ) نابی سر شوپی بکا. واته: نه بی یار مه تی بدا و له هاواری بچی و نه یه لئ
 که س سته می لئ بکا.

(وَلَا يَكْذِبُهُ) نابی دروی له گه ل بکا له هیچ بابه تیکا، به لام بۆ ناشتکرده وه درو کردن
 دروسته و بۆ پاراستنی موسولمانیش له ژوردارتیک دروسته.

(وَلَا يَحْقِرُهُ) نابی به چاوی سوکو بی نرخ ته ماشای بکه ی، چونکه تو نازانی کامتان
 له لای خوا به ریژن، که و ابوو: خوشه به ژور و زل دامه نی.

(التَّقْوَى هَاهُنَا) ترسی خوا له ناو نیړه دایه (وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)
 پیغه مبه ر ﷺ سې جار دهستی خو ی له سر سینگی خو ی دانا و هه ر نه یغه رموو:
 له خواترسان له ناو دلدا یه.

بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرْضُهُ ﴿ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

واته: نه گهر دل گونجاو و باش بئ، هه موو کرده و کانش باش نه بن، خوی گه وره ته ماشای جلو به رگو لاشه تان ناکا، به لکو ته ماشای ناو دلتان نه کا: نایا چونه. (بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ) مروفی موسولمان نه و خرابه یه ی به سه (أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ) که به چاوی سوکو و بئ نرخ ته ماشای برای موسولمانی بکا. (كُلُّ الْمُسْلِمِ) هه موو شتیکی موسولمانان (عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ) له سه موسولمان هه پامه: (دَمُهُ) خوین رشتنی موسولمان هه پامه به ناهق (وَمَالُهُ) سامانی موسولمان هه پامه بیخوی، یان له ناوی به ری به ناهق (وَعَرْضُهُ) ثابو بردن و ناموس بردنی موسولمان هه پامه به هر شیوه یه ک بئ که شهرع نیزنت نه دا (رواهُ مُسْلِمٌ) نیمام (موسلیم) گتیاویه تیه وه.

﴿ چه ند تیگه یشتنیک له م چه دیسه دا ﴾

۱- (وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا): دوژمنایه تی و رق لیتهان و دهنک راگرتن و پشت له یه کتری کردن له بهر خاتری دنیا نیشانه ی که م دینی و به دبختی به، به لام له پیتناوی خوا و پیغه مبه ر ﷺ نیشانه ی نیمانی ته واوه، پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿أَوْتَقُ عَرَى الْإِيمَانِ: الْمَوَالَاةُ فِي اللَّهِ وَالْمُعَادَاةُ فِي اللَّهِ وَالْحُبُّ فِي اللَّهِ وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ﴾ رواه الطبرانی، توندترین دهست پیوه گره کانی نیمان: دوستایه تی به له پیتناوی خوا، دوژمنایه تی به له پیتناوی خوا، خوشویسته له پیتناوی خوا، رق لیتهان له پیتناوی خوا. ۲- (الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ): پیغه مبه ر ﷺ نه فه رموی: ﴿حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ: إِذَا لَقِيَهُ فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتُصْحِكَ فَأَنْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدِ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرَضَ فَعُدَّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ﴾ رواه مسلم، مافی موسولمان له سه موسولمان شه شه: که ده یگه یئ سه لامی لی بکه، هر کاتیک بؤ خواردن بانگی کردی له گه لی برؤ، هر کاتیک داوای ناموژگاری لی کردی ناموژگاری بکه، هر کاتیک پڑمی و گوتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). پی ی بلئی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). هر کاتیک نه خوش بوو سه ردانی بکه، هر کاتیک مرد له گه ل تهرمه که ی برؤ گوپرستان.

۳- (بِحَسَبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ): بزافه: پیزنه گرتنی مروفی گه وره زانا و ماقول و تاین په روهر هر له خوی دا سوکایه تی به برای موسولمان، چونکه نه م پله یه خوا پی ی به خشیه و پیویسته نیمه ش پیزی لی بنین، پیغه مبه ر ﷺ

(الْحَدِيثُ السَّادِسُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي الْإِحْسَانِ إِلَى النَّاسِ، وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ)
 ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،﴾

نه فرموی: ﴿إِنْ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْعَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسَطِ﴾ رواه أبو داود، به گوره ناسینی خوا، له وه دایه: که پیز له پش سپی و پیری موسولمان بندری، پیز له و قورثانخوینه بندری: که له سنوری قورثان تیناپه پتو لی پشی نور ناکه وی، پیز له کاربه دهستی دادپه روه بندری.

که و ابو: پیویسته له پویشتنی پنگه و له دانیشتن و هه لسان نه م پیزه په چاو بکری، چونکه پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نه فرموی: ﴿أَنْزَلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ﴾ رواه مسلم و أبو داود، نه م خه لکه به قه د پلهی خوین پیزیان لی بنین.

﴿حَدِیْسِ سِی و شَهْهَم: چاکه له گه ل خه لک و، خویندنی قورثان﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ) گنډراوه ته وه له (أَبِي هُرَيْرَةَ): پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرموی: (مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ) هر که سیک لایبا له سهر موسولمانیک (كُرْبَةً) نازارو ته نگانه یه که (مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا) له نازارو مهینه ته کانی دونیا (نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ) له پاداشی نه وه، خوی گوره له سهر نه وی لانه با (كُرْبَةً) ته نگانه یه که (مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ) له ته نگانه و مهینه ته کانی پوژی دواپی.

واته: هر که سیک موسولمانیک پرگار بکا له ته نگانه یه کی دونیا، خوی گوره ش نه وی پرگار نه کا له ته نگانه ی پوژی دواپی.

(وَمَنْ يَسَّرَ) هر که سیک کاریک ناسان بکا (عَلَى مُعْسِرٍ) بۆ قهرزداریکی دهست کورت و هه ژار: به و جوړه ی قهرزه که ی بۆ بداته وه، یان بیپوری و گهرده نی نازاد بکا، یان ماوه که ی بۆ دوا بخا (يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ) خوی گوره کار و داخوازی یه کانی بۆ ناسان نه کا (فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) له دونیا و قیامت.

یزانه: باری قهرزدار ی زور باریکی گرانه، بوی نه و که سه ی باری قهرزدار ی له سهر که سیک لانه با خوی گوره پاداشی له دونیا و قیامت نه داته وه، له فرموده ی پیغه مبره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هاتوه: ﴿نَهْوَ جَوْرِهِ كَهْسه دوعای قبوله و له پوژی دواپی له ژیر سیبهری عهرشی خوادایه﴾.

وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى وَيَتَذَكَّرُونَهُ يَبْنِيهِمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ

(وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا) هر که سبک عیبی موسولمانیک داپوشی، واته: نه گهر گونا هتکی کرد، یان ناته وایه کی هه بوو، یان سه رشوپیه کی به سه ر هات، نه وانه ی لی ناشکرا نه کاو بوی داپوشی، وه نه گهر ده ستکورت بوو، جلو به رگی بۆ بکا (سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) خوای گه وره له پاداشتی نه م پۆشینه، له دنیا و قیامت داینه پۆشی و عیبی ناشکرا ناکا.

جا نه ی موسولمان: گونا هو عیب و ناته وای که س ناشکرا مه که، چۆن به خۆت شهرم نه که ی عه بیت ناشکرا بیی، خه لکیش نه وهایه، به تاییه تی جیران نابی نه یینی به کانی جیران ناشکرا بکا، هر که س عیب و عاری خه لک ناشکرا بکا، خوای گه وره ریسوای نه کا، با له ناو مالی خۆشی بی.

(وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ) خوای گه وره له یارمه تی بهنده ی خۆی دایه (مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ) هه رچه ندی بهنده له یارمه تی برای خۆی دا بی.

که واته: نه بی موسولمان به ئیش و کاری خه لک خه ریک بی و پیوستیه کانیان بۆ جی به جی بکا، چونکه به یارمه تی دانی موسولمانان خوا له تاوانه کانی خۆش نه بی و له ناگری دۆزه خ پزگاری نه کا.

(وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا) هر که سبک پتگاهیه ک بگریته بهر (يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا) له و پتگاهیه مه به ستی زانسته کی سود به خش بی بۆ موسولمانان و پاهی خوای مه به ست بی (سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ) خوای گه وره پتگاهیه کی به هه شتی بۆ ناسان نه کا، به لام نه گهر خویندنه که ی بۆ خوا نه بی، با چاوه پروانی نه و پاداشته نه بی له لای خوا.

(وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ) هر کومه لیک کۆ بیته وه (فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى) له مالیک له ماله کانی خوا، وه ک مزگوت و قوتا بخانه کانی تایینی (يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى) قورئانی پیروژ بخوینن و (وَيَتَذَكَّرُونَهُ يَبْنِيهِمْ) به کتری فیره قورئان خویندن بکه ن (إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ) نه وانه نارامی و دلنایاییان به سه ردا نه بارئ و (وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ) وه ره حمهت و میهره بانی دایان نه پۆشی. واته: له و کاته دا دلایان خۆشه و هیمنایی دیته ناو دلایان (وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ) فریشته ی خوا ده وریان لی نه دهن و گوئیان لی رانه گرن و

وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ ﴿١٠٧﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ
بِهَذَا اللَّفْظِ.

ماوه نادهن شهیتان تخونیان بکوی (وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ) خوی گوره باسی چاکه یان نه کا
(فِيمَنْ عِنْدَهُ) له لای نهوانی پیز و پلهی بالایان هیه له لای خوا، وهر پیتغه مبهران-
عليهم الصلاة والسلام- وه نهجومه نی بالای فریشته کان.

ماشه لالا! له لم باغچه خوشه و له و لاوه جوانانه ی له مزگه و ته کان قورپان نه خویننو
فریشته ی خوا هاو نشینان، خوا بو خاتری نهوان نیمه ش عه فوو بکا.
فهرموده یه کی دریزی پیتغه مبه ر صلی الله علیه و آله له و باره یه وه هیه: که ﴿له کو تایید دا خوا
نه فهرموی: نه ی فریشته کانی من و ا من لیان خوش بوم. فریشته کان نه لین:
خوایه، فلانکه س هاتوته لایان نیشی تایبه تی خوی هیه و له و کو مه له نیه؟
خوی گوره نه فهرموی: به هو ی نهوان نه وه ی له گه لیشیان دانیشی به دبه خت و
بی به ش نابی﴾.

واته: نه ویش به خته وهره وهره حمه تی خوا نه یگریته وه. (بوخاری) و (موسلم)
گتپاویه تیان وه.

هه روه ها پیتغه مبه ر صلی الله علیه و آله نه فهرموی: ﴿خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ،
واته: باشریتان که سیکه خوی فیره قورپان بی و خه لکیش فیر بکا.

(وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ) هه رکه سیکه کار و کرده وه ی خوی دوی بخا له کاروانی زانایان و
پیاو چاکان (لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ) نه ژاد و بنه ماله ی خوی به ره و پیشی نابا و له پوژی
دوایی ناگاته پله ی خوا به رستان، نه گه ر له دونیاش به فروفیل و خاترانه ی باوک و
باپیری پله یه که وه ده ست بین، له پوژی دوی له سه پردی جه هه تنه م = (الصُّرَّاط)
له دوی نه مینی و هاوار بو حالی (رَوَاهُ مُسْلِمٌ) نیمام (موسلم) گتپاویه تیه وه. پروانه
حه دیسی (۳۸)

پیاو نه و پیاو هیه به چاکه پیاو بی * نه که به هو ی باوکی ناوبانگی دیار بی
نینجا بزانه: مروژ به هو ی زانستی ئایینی نه چیتته ریزی پیتغه مبه ران و شه هیدان،
به لکو له پله ی پیتغه مبه ران به ره و خوارتر به کسه ر ریزی زانایانه ﴿عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ
النَّبِيُّ ﷺ: يَشْفَعُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةٌ: الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْعُلَمَاءُ، ثُمَّ الشُّهَدَاءُ﴾ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَه،
واته: له پوژی دوی پیتغه مبه ران عليهم الصلاة والسلام- شه فاعه ت نه که ن، نینجا زانایانی
ئایینی، نینجا شه هیدانی ریگای خوا. خودا به به ر شه فاعه تی نه مانه مان بدا.

﴿چه‌ند تیگه‌یشتنیك له‌م چه‌دیه‌دا﴾

۱- (مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا) : بزانه : هه‌ر کاتیك (جهاد) كردن (فَرَضُ الكفایة) بوو، چه‌پامه : به‌ بی‌ئیزنی دایكو و باوك (جهاد) بكا.

به‌لام به‌ سه‌فه‌رچوون بو‌ فیریوونی زانستی ئایینی به‌ بی‌ئیزنی دایكو و باوكیش دروسته. بپوانه (تحفة).

پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿مَنْ خَرَجَ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى يَرْجِعَ﴾ رواه‌ الترمذی، هه‌ر كه‌سێك بو‌ خویندنی ئایینی له‌ ماله‌وه‌ ده‌ربجی: نه‌وه‌ له‌ (جهاد)ی ڕیگای خوادایه‌ تا نه‌گه‌ریته‌وه‌.

۲- (فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى) : پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدَ لَا تَصْلُحُ لشيءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ وَلَا الْقَدْرِ إِنَّمَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ﴾ رواه‌ مُسْلِم، نه‌م مزگه‌وتانه‌، ناگونجین بو‌ میز لی‌کردن و چلکنی، به‌لكو مزگه‌وت بو‌ نوێژ و زیكری خوا و خویندنی قورئان داندراوه‌.
شاعیریکی موسولمان نه‌لی:

قورئان به‌رنامه‌ی ژینمانه‌ * ئیسلام ڕیبازی دینمانه‌

نه‌وه‌ی مزگه‌وت پی‌ی بگه‌یننی * خاك و میلله‌ت نادۆڕیننی

نه‌وه‌ی دووره‌ له‌ مانی خوا * نازانی چوون بژیی و بپروا

۳- (يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ تَعَالَى) : پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿فَلَاَنْ يَقْدُوا أَحَدَكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَتَعَلَّمَ آيَاتٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ﴾ رواه‌ مُسْلِم، كه‌ به‌كێكتان هه‌موو ڕۆژێك بپوانه‌ مزگه‌وت، بوو ئایه‌تی قورئان فیر بیی، خیری زۆتره‌ له‌ وه‌ده‌سته‌ینانی دوو و شتر.

۴- (لَمْ يُسْرَعْ بِهٖ نَسْبُهُ) : پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموی: ﴿يَا مَعْشَرَ بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ اتَّقُوا أَنْفُسَكُمْ يَا فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ اتَّقِي نَفْسَكَ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكَ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، إِنَّ لَكَ رَحْمًا سَأَلَهَا بِإِلَهِهَا﴾ رواه‌ الترمذی، نه‌ی نه‌ته‌وه‌ی پشتی (عبدالمطلب)ی باپیرم، خۆتان ڕزگار بکن له‌ ناگری دۆزه‌خ به‌ کرده‌وه‌ی چاکه‌، چونکه‌ له‌ ڕۆژی دوايي زیان و سودی ئیوه‌ له‌ ده‌سته‌لاتی مندا نیه‌، نه‌ی (فاطمه‌)ی کیزم خۆت ڕزگار بکه‌ له‌ ناگری دۆزه‌خ به‌ کرده‌وه‌ی چاکه‌، چونکه‌ زیان و سودی تو له‌ ده‌سته‌لاتی مندا نیه‌، له‌گه‌ل من په‌حمیكت هه‌یه‌، مافی نه‌م په‌حمه‌ت له‌ دنیادا نه‌ده‌می.

(الْحَدِيثُ السَّابِعُ وَالثَّلَاثُونَ: الْحَسَنَةُ بَعَشْرُ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، قَالَ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ، ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ: فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضَعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَإِنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ

﴿ حه دیسی سی و حه فتهم: چاکه یه ک به ده -تا- حه فته سه ده ﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ (ثَبِينَ عَه بِيَّاس) هُوَ النَّبِيُّانِ بِأَعْيُنٍ لَهُ يَتَغَمَّبُهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ نَهْ كَثِيرَتَهُ وَه (فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى) لَهُ وَ حه ديسه قودسيانه ي يتغهمبهر ﷺ لَهُ خَوَاي گه وره ده كَثِيرَتَهُ وَه (قَالَ: إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ) يَتَغَمَّبُهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِه رَمَوِي: خَوَاي گه وره فِه رَمَانِي دَاوَه تِه فَرِيشتِه كَان بِه نُووسِيْنِي چَاكِه كَان وَ (وَالسَّيِّئَاتِ) خِرَآپِه كَان.

(ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ) ثِنِجَا خَوَاي گه وره بَوِي پَوُون كِرْدُونِه وَه چُون بِنُووسِن: (فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ) نِه گِه ر كِه سِيَك وَيَسْتِي چَاكِه يه ك بكا (فَلَمْ يَعْمَلْهَا) ثِنِجَا بَوِي پَرِيَك نِه كِه وَت بِيكا (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خَوَاي گه وره نِه وَيَسْتِنِه ي لِه لَآي خَوِي بَوِي نِه نُووسِي (حَسَنَةً كَامِلَةً) بِه چَاكِه يه كِي تِه وَآو، چُونكِه نِيَا زِيَكِي بَاشِي هِه بَوِه. (وَإِنْ هَمَّ بِهَا) هِه رِه وَهَا نِه گِه ر وَيَسْتِي چَاكِه يه ك بكا (فَعَمَلْهَا) چَاكِه كِه شِي كِرْد (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خَوَاي گه وره نِه وَ چَاكِه يه ي لِه لَآي خَوِي بَوِي نِه نُووسِي (عَشْرَ حَسَنَاتٍ) بِه ده چَاكِه، چُونكِه خِيَرِي چَاكِه: يه ك بِه ده يه، بِه لَام جَارِي وَ هِه يه نِه گِه ر خَوَاي گه وره حَز بكا خِيَرِي چَاكِه لِه م ده يه بَوِي هِه نَدِي كِه س زَوَرْتَر نِه كا (إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ) تَا نِه گَاتِه حَه فْت سِه د چَاكِه وَ (إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ) هِه تَا خَوَا بِه خَوِي حَز نِه كا هِه ر چَاكِه ي زَوَرْتَر بَوِي نِه نُووسِي.

بَوِي وَينِه: يه ك ده نكه گِه م لِه زِه وِي يه كِي بَاشْدَا بَجِيْنِه، وَآ ده بِي لِه م ده نكه حَه فْت گُولِي لِه دِه رِه چِي، هِه ر گُولِه ش سِه د دَانِه ي تِي دَا يِه، نِه بِي بِه حَه فْت سِه د، خَو نِه گِه ر نِه م بِه رِه مِه جَارِي كِي تَر بَجِيْنِي هِه، هِه ر خَوَا نِه زَانِي چِه نْد زَوَر نِه بِي، چَاكِه ش نِه وَهَا يِه.

(وَإِنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ) نِه گِه ر كِه سِيَك وَيَسْتِي خِرَآپِه يه ك بكا (فَلَمْ يَعْمَلْهَا) بِه لَام لِه تَر سِي خَوَا نِه يَكِرْد (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ) خَوَاي گه وره نِه م نِه كِرْدِنِه ي لِه لَآي خَوِي بَوِي نِه نُووسِي

حَسَنَةً كَامِلَةً، وَإِنْ هُمْ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سِتَّةً وَاحِدَةً ﴿﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ وَمُسْلِمٌ.

(حَسَنَةً كَامِلَةً) به چاکه یه کی ته و او، چونکه له ترسی خوا نیازی خوی پاک کړېوته وه، به لام نه گهر له ترسی خوا وازی لټه هینا، به لکو دهسته لاتی نه بو بیکا، یان بوی پیک نه که وت، نه وه چاکه ی بونووسری، به لکو ته نها خرابه کی له سر نانووسری. (وَإِنْ هُمْ بِهَا) وه نه گهر ویستی خرابه که بکاو (فَعَمِلَهَا) خرابه که شی کرد (كَتَبَهَا اللَّهُ سِتَّةً وَاحِدَةً) خوی گه وړه ته نها یه ک خرابه ی له سر نه نووسی و سزای یه ک خرابه ی لټوهر نه گیری. جا نه مه ش له گه وړه یی خوا به، چونکه زور جاری وا هیه: مړوؤ بیر له خرابه کردن نه کاته وه و نه یه ویی خرابه یه ک بکا، به لام هه تا به ده ست، یان به زویان خرابه که نه کا، له سهری نانووسری (رواهُ البخاری وَمُسْلِمٌ) نیمامی (بوخاری) و (موسلم) گپړاویه تیا نه وه.

﴿ چه ند تیگه یشتنیک له م ده دیسه دا ﴾

۱- (كَتَبَهَا اللَّهُ تَعَالَى عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ): پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿إِذَا أَحْسَنَ أَحَدُكُمْ إِسْلَامَهُ فَكُلُّ حَسَنَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ، وَكُلُّ سَيِّئَةٍ يَعْمَلُهَا تُكْتَبُ لَهُ بِمِثْلِهَا، إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، هر کاتیک یه کیکتان بووه موسولماننیک یی گهر د، هر چاکه یه کی نه یکا به ده چاکه ی بونووسری تا حفت سه د، وه هر خرابه یه کی نه یکا، هر به یه ک خرابه ی بونووسری، مه گهر خوا چاوپووشی لټ بکا.

۲- (وَإِنْ هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا): بزانه: هر که سیک به سر دلې دا بی خرابه یه ک بکا، نه وه له سهری نانووسری تا نه یکا، پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لَأُمْتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسُهَا مَا لَمْ يَكْلُمُوا أَوْ يَعْمَلُوا بِهِ﴾ رَوَاهُ مُسْلِمٌ، خوی گه وړه چاوپووشی له نوممه تی من کړوه له و خرابانه ی به سر دلېاندا دی، به و مرجه ی نه یکه و به زویانیش نه یلټن.

به لام نه گهر ویستی خرابه یه ک بکا و ده سستی پی کرد و سوو بوو له سر کړدنی و بوی نه گونجا بیکا، نه وه تاوانی نه و نیازه خرابه ی بونووسری هه روه ک پیغه مبه رﷺ نه فرموی: ﴿إِذَا تَوَاجَعَ الْمُسْلِمَانِ بِسَيِّئَةٍمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ! قِيلَ: فَهَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ ﷺ: إِنَّهُ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ﴾ رَوَاهُ الشَّيْخَانِ، هر کاتیک دوو موسولمان پویه پوی به کتر بون و یه کیکیان نه وی تری کوشت، هه ربوکیان نه چنه ناگری نوزه خ! گوترا: باشه، نه مه یان مړوؤ کوزه که یه تاوانی دیاره، به لام کوزراوه که

(الْحَدِيثُ الثَّامِنُ وَالثَّلَاثُونَ: فِي مُوَالَاةِ اللَّهِ تَعَالَى)

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ، وَلَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ

بِوَجْهِ نَهْوَانِهِ دُوزَخ؟ فَهَرَمَوِي: چونکه نه ویش ویستی نه وی تر بکوژی سوو بوو له سهر تاوانه که.

﴿حَدِيثِي سِي وَهَشْتَهَم: دُوسْتايه تی خَوای گه وره﴾

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) نه بوهوره يره نه فهرموي: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پيغه مبه ر ﷺ له حدیسیکی قودسی دا نه فهرموي: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ) خَوای گه وره هه پره شه نه کا و نه فهرموي: (مَنْ عَادَى) هر که سیک دوزمنایه تی بکا (لِي وَلِيًّا) له گهل دوستیکی من (فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ) ناگاداری نه که مه وه: که من به خوم جهنگی له گهل نه که م له جیاتی دوسته که ی خوم، چونکه دوزمنایه تی له گهل مندا نه کا، خَوای گه وره نه فهرموي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خَوای گه وره به رگری له و که سانه نه کا: که نیمانیان هیناوه.

که وابوو: گشت نیمانداریکی راسته قینه دوستی خویه و به ناهق دزایه تییان مه که، چونکه خَوای گه وره مالویرانت نه کا.

بزانه: دوستی خوا که سیکه زور خوا به رست بی و غه مخوری نیسلام بی و مالخوری خه لک نه بی و زوریش له خوا بترسی و خواناس بی.

ديسان بزانه: ريبا خور و پيگر، هه ردوکیان به و جوره دوزمنه ی خوا داندراون: که خوا به خوی جهنگیان له گهل نه کا، چونکه زیانیان زوره بو باری نابووری و خوینی خه لک.

(وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي) بهنده ی من ناتوانی خوی له من نزیک بکاته وه (بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ) به هیچ کرده وه یه کی وا: که من له لام خوشه ویستتر بی (مِمَّا افْتَرَضْتُهُ عَلَيْهِ) وه که به و شتانه نزیک نه بیته وه که له سهرم واجب کربوه.

واته: به جی هینانی فرمانه کانی خوا و پيغه مبه ر ﷺ نه بنه هوی نزیکبوونه وه له خَوای گه وره زیاتر له هه مو کرده وه یه کی تر، چونکه خیری واجب هفتا پله ی زورتره له سونته.

(وَلَا يَزَالُ عَبْدِي) بهنده ی من به رده وام نه بی و واز ناهیننی (يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ) به ره به ره

بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أَجِبَهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي يَنْطُشُ بِهَا وَرَجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَنْ أَسْتَعَاذَنِي لِأَعِذَنَّهُ ﴿ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

خوی له من نزیك ئەكاتەو (بِالنَّوَافِلِ) بە کردنی سوننەتەکان، پاش ئەوەی واجبه‌کان بکا؟ چونکه ئەگەر واجبه‌کان نەکا سودی نیە (حَتَّى أَجِبَهُ) هێندە سوننەت نەکا هەتا خۆشم ئەوی.

پێناسە: سوننەت ئەوەیە: بە کردنی پاداشتت بدریتێ و بە وازھێنانی سزا نەدرێ. بزانە: لە ھەموو سوننەتەکان گەرەتر نوێژی سوننەتە، بە تاییەتی شەونویژ، لە ھەموو زیكریکیش گەرەتر قورپان خوێندنە، چونکه زووتر لە خوای گەرەت نزیك ئەكاتەو. کەوابوو: ئەی موسولمان: پاش ئەوەی واجبه‌کانت ھەموو کردن، بە گوێرەي توانا نوێژی سوننەت و پۆژوو خێرکردن و قورپانخوێندن و زیكری خوا بکە، بە ھە لە لای خوا خۆشەویست ئەبی.

(فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ) جا ھەر کاتێک بەندەي خۆم خۆشویست (كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ) بۆی ئەبە ئەو گوێیەي کە پێی ئەبیسی، واتە: ھەرچی بۆ پەزای من نەبی، گوێی لی ناگرێ، ئەوەي بۆ پەزای من بی گوێی ئەدات (وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ) بۆی ئەبە ئەو چاوەي کە پێی تەماشای ئەکا، واتە: ئەوەي من پێی پازی نەبم تەماشای ناکا (وَيَدَهُ الَّتِي يَنْطُشُ بِهَا) بۆی ئەبە ئەو دەستەي ھەلمەتی پێ نەبا، واتە: دەست درێژ ناکا بۆ شتی کە من پێی پازی نەبم، بە کاری ئەھێنی لە چاکە کردن (وَرَجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا) بۆی ئەبە ئەو قاچەي کە پێی ئەپوا، واتە: ھاتوچوونەکەي بۆ پازی بوونی خوا ئەبی.

ئینجا کە مەوێ واجبه‌کانی بە پوختی کردن و زیاد لەمەش سوننەتی کردن و دیتن و بیستن و پۆشتن و دەست بۆ بردن ھەر بۆ خوا بوو، خوای گەرەش بی دلی ناکا، بۆیی ئەفەرموی: (وَإِنْ سَأَلَنِي) ھەر شتیکم داوا لی بکا (لَأَعْطِيَنَّهُ) بیگومان پێی ئەبە خشم (وَلَنْ أَسْتَعَاذَنِي) ئەگەر داوای پەنادانم لی بکا (لَأَعِذَنَّهُ) بیگومان پەنای نەدەم و ئەپارێزم (رواهُ البخاري) ئیمامی (بوخاری) گێراویەتیەو.

ئاگاداری: لەو ھەدیسە پیرۆزە بۆمان ھەرکەوت ھیچ کەسێک بە بنەچەکە و بنەمالە نابیتە نۆستی خوا، ھەروەھا بە جلی شێر و چلکاوی و خۆ گێلکردن نابیتە نۆستی خوا، پێغەمبەر ﷺ (۱۲۴۰۰۰) سەدو بیست و چوار ھەزار سەھابەي ھەبون، لەوانەش:

(۱۱۴۰۰۰) سه دو چوارده هه زاریان هه دیسیان گێراونهوه، هه موویان نۆستی خوا بون چونکه خواپهرست و تیکۆشهرو چالاک بون و له ڕێگای خوا جیهادیان ئەکرد و گیان و مالی خۆیان فروخته خۆی گهروه نۆستایهتی نوژمنانی خویان نه ئەکرد و کچه و ژنی پووتیان له مالهوه نه بو، که وابوو: نۆستی خوا بهم ته رازوهه تاقي بکهوه.

ئینجا بزانە: ئەتوانین ئەم هه دیسه له م ئایه ته پیرۆزه دا کۆ بکهینهوه ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ نهی پێغه مبهري ﷺ بهم خه لکه بلێ: ئەگه ر به راستی ئیوه خواتان خوش نه وی، شوین به رنامه ی من بکهون، تاکو خوا خوشی بوین و له گونا هتان خوش ببی.

که واته: هه رکه سیك به یاسای ئیسلام په فتار نه کا، ئەوه ناشکرایه که خوا و پێغه مبهري ﷺ خوش ناوی و مال و ئیرانه.

﴿چه ند تیکه یشتینیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا): ئەتوانین بلێین: نۆستی خوا له م ئایه ته دا باسیان کراوه، که خۆی گهروه نه فه رموی: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ واته: هه رکه سانیک گوێرایه لی خواو پێغه مبهري ﷺ بن، ئەوانه له گه ل ئەو که سانه هه شریان ئەکرێ: که خۆی گهروه نیعمه تی به سه ردا باراندون: که پێغه مبه ران و یاره راستگوێه کانی پێغه مبه ران و شه هیدان و پیاوچا کائن، ئای ئەمانه چه ند هاوپی ی باش و به ڕیزی به هه شتن!

۲- (وَمَا تَقْرَبُ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افترضته عليه): پێغه مبهري ﷺ نه فه رموی: ﴿أَعْذَرَ اللَّهُ إِلَىٰ أَمْرِئٍ آخَرَ أَجَلَهُ حَتَّىٰ بَلَغَهُ سِتِينَ سَنَةً﴾ رواه البخاري، خۆی گهروه هیه به هانه ی نه هیشته وه بو موقوفیک، که نه یم راندبی تا نه مه نی گه یشتوته شه ست سال.

واته: هیه بیانوی به دهسته وه نیه که له و ماوه درێژه دا خۆی له خوا نزیک نه کرد بپته وه: به ئەنجامدانی ئەو واجبانه ی خوا فه رمانی پێ کردوه.

۳- (يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالْأَوْفَالِ): پێغه مبهري ﷺ نه فه رموی: ﴿الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَتَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِي﴾ رواه الترمذی، مروفی ژیر و عاقل ئەو که سه یه: به خۆی دا بپته وه و لی پێچانه وه له گه ل خۆی دا بکا و

(الْحَدِيثُ التَّاسِعُ وَالثَّلَاثُونَ: رَفَعَ الْحَرَجَ عَنْ بَعْضِ النَّاسِ)

﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ، وَالنَّسْيَانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ﴾ حَدِيثٌ حَسَنٌ، رواه ابن ماجه والبيهقي وغيرهما.

کرده و هی باش بکا بؤ دوی مردن، مروفی ته مبل و گیل نه و که سه یه: به دوی هه و او هه و سه ی خوی بکوی و خوزگه له خوا بخوازی و بلی: ده ی ده ی خوا عه فوم نه کا.

﴿چه دیسی سی و نویه م: لابر دنی گونا هی چنه د که سیك﴾

(عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ) (رضی الله عنهما) (ثین عه بیاس) (خوا لییان دزی بی)، نه فه رموی: (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ) پیغه مبل و سه یه رموی: (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ) خوی گه و ره لای بر دوه (لی) له به ر خاتری من (عَنْ أُمَّتِي) له سه ر نوممه تی من (الْخَطَأَ) سزای گونا هیك: که به هه له بکری، واته: له پؤزی دوی له سه ر نه و گونا هه به هه له یه گونا هه باره که سزا نادا.

ناگاداری: نه گه ر نه و گونا هه به هه له یه، په یوه ندی به مال، یان به خوین هه بوو: وه کو کوشتنی که سیك، یان بریندار کردنی، یان خواردن و له ناوبر دنی مالی که سیك، یان مالیکی گشتی، نه مانه هه موویان له دنیا توله یان هه یه.

(وَالنَّسْيَانَ) هه روه ها خوی گه و ره لای بر دوه له سه ر نوممه تی من سزای گونا هیك: که له بیری چوبیته وه، له پؤزی دوی له سه ر نه و گونا هه گونا هه باره که سزا نادا، وه ک که سیك سویند بخوا: که نه و نیشه ناکا. به لام سوینده که ی له بیر چوه و نیشه که ی کرد، نه وه گونا هی ناگاتی و سویندی لی تا که وی و بؤ جاریکی تر سوینده که هه ر نه مینئ.

ناگاداری: نه م گونا هه ش نه گه ر په یوه ندی به خوین و مال هه بی: توله ی دنیای له سه ر لاناچی، هه روه ها نه گه ر به هوی که مته رغه میش له بیری چوبی، له سه ری لاناچی: وه ک که سیك جلی پیس بی و نه یشوا، یان نه یگورئ، نینجا له بیری چوو به و جله وه نویزی کرد، نه بی دویاره ی بکاته وه.

(وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ) هه روه ها لای بر دوه سزای گونا هیك که به زور پییان کردبی، به مه رجئ زورداره که توانای هه بی: یان بیکوئی، یان لی بیدا، یان بیخاته به ندیخانه، یان مالی لی بستینئ، له و جو ره که سانه ش بی هه ره شه که بگه یینته جئ (حَدِيثٌ حَسَنٌ، رواه ابن ماجه والبيهقي وغيرهما) نیمام (ثین ماجه) و (به یه قی) و که سانی تر گپراویه تیانه وه.

ناگاداری: کوشتنی به ناهق: به زورلی کردنیش دروست نیه و له دنیا و قیامت سزای هیه، ههروه ها زیناش دروست نیه و له قیامت سزای هیه، به لام نه گه ربؤ خواردن و له ناوبردن مالی که سئیکی تر، یان مالیکی گشتی زوری لی کرا: با بیکا و توله ی دنیا و قیامت له سر زورداره که یه.

ئینجا بزانه: خوی گه وره له بهر خاتری پیغه مبه ر علیه السلام چهند سه ره رزی به کی تریشی به موسولمانان به خشویه، که له چهند حدیسی جورا و جورا باسیان کراوه: **بؤ نمونه:** ﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ، وَيَذُ اللَّهُ مَعَ الْجَمَاعَةِ وَمَنْ شَذَّ شَذَّ إِلَى النَّارِ﴾ رواه الترمذی وقال غریب. وقال الأحوذی: له شواهد. خوی گه وره ئوممه تی من له سه ر گومپایی کو ناکاته وه، دهستی یارمه تی خوا له گه ل کومه ل دایه، هه ر که سئیک له کومه لی موسولمانان ده رچی به ره و دوزه خ نه روا.

ئینجا بزانه: ئه م حدیسه به لگه یه: که (إجماع) واته: یه کده نگی زانایانی ئیسلام به لگه ی سئیه مه له دوی قورئان و حدیس.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م حدیسه دا﴾

۱- (إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي): وشه ی (لی) وا نه گه یئئ: که پیغه مبه ر علیه السلام له لای خوی گه وره زور به پیزه، خوی گه وره له بهر خاتری ئه وی ئه م ئوممه تی کردوته باشترین ئوممه ت.

ئینجا جگه له لیبوردنی ئه م سئ تاوانه، خوی گه وره چهند پیزیکی تریشی له ئیمه ناوه، ههروه ک پیغه مبه ر علیه السلام نه فره موئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا﴾ رواه أبوداود، خوی گه وره له سه ری هه مو سه د سالتیکدا یه کئیک بؤ ئوممه ت ته رخا ن نه کا، تاکو ئایینه که ی بؤ نوئ بکاته وه.

۲- (وَالنَّسْيَانُ): هه ر که سئیک به هوئ که مته رغه می شتیک له بیر خوی بیاته وه، ئه وه تاوانی له سه ر نه نووسری، ههروه کو پیغه مبه ر علیه السلام نه فره موئ: ﴿مَا مِنْ أَمْرٍ يُقْرَأُ الْقُرْآنُ ثُمَّ نِسَاهُ إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَجْزَمَ﴾ رواه أبوداود، هه ر مروئشیک قورئان بخوئئئ، ئینجا له بیر خوی بیاته وه، له پؤئئ دوی به گپووی دئته دادگای خوا.

۳- (الْخَطَأُ... وَمَا اسْتَكْرَهَا عَلَيْهِ): هه ر تاوانئیک په یوه ندی به ئاده میزاده وه هه بی،

(الْحَدِيثُ الْأَرْبَعُونَ: الْإِسْتِعْدَادُ لِلْمَوْتِ)

﴿عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي، فَقَالَ: (كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ).﴾

وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ: (إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ، وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ)

تولدی له سهره، هرچند به هاله، یان به زورلیکراویش بیکا، خوی گهره نه فهرموی: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ﴾، هر کس یک موسولمانیک به هاله بکوژی، نه بی کویله یه کی موسولمان له (کفاره) نازاد بکا و خوینی کوژراوه که ش بداته میراتگره کانی کوژراوه که.

﴿حَدِيثُ ثَمَانِيٍّ: خُذْ نَافَاكَ لِمَرَضِكَ﴾

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: ثَمَانِيٍّ عُمَرَ نَهَى فَرَمَوِي: (أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي) بِتَغَمُّرٍ شَانِيٍّ مَنِيَّ گَرَتُو (فَقَالَ) فَرَمَوِي: (كُنْ فِي الدُّنْيَا) خَوْتُ وَآلِيَّكِهِ لَمْ دُونِيَايه دَا (كَأَنَّكَ غَرِيبٌ) وَهَكَذَا خَلَاكَ نَهْمُ دُونِيَايه نَهْيِي وَبِيَّكَانِهِ بِي (أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ) يَان وَهَكَذَا رِيَّوَارِيكَ بِي بَهْمُ دُونِيَايه دَا تِي بِي بِي بُو گُورِستان.

واته: که سیک بیگانه بوو له شوینیک-چونکه به ته مای لاجوونه- خوی خهریک ناکا به مال دانان، ململانی له گهل که س ناکا، هر وه ها ریوار هموو هه ولی بُو نه وه یه زووتر بگاته شوینه که خوی و له گهل مال و مندالی خوی دانیشتی و پشوو بدا، که و ابو: له ریگه دا خوی به هیج خهریک ناکا.

جا مروفی موسولمان نه بی نه وها بی، نه م دونیایه به ولاتی خوی دانه نی، به لکو ولاتی به راستی به هه شتی خوی و نه بی هه ول بُو قیامت بدا، جگه له جلو به رگو خواردنی خوی و مال و مندالی له گهل خانوویکی به که لک دانیشتن بی، خوی به هیچی تر له م دونیایه خهریک ناکا.

(وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ) ثَمَانِيٍّ عُمَرَ نَهَى فَرَمَوِي: (أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَنْكِبِي) بِتَغَمُّرٍ شَانِيٍّ مَنِيَّ گَرَتُو (فَقَالَ) فَرَمَوِي: (كُنْ فِي الدُّنْيَا) خَوْتُ وَآلِيَّكِهِ لَمْ دُونِيَايه دَا (كَأَنَّكَ غَرِيبٌ) وَهَكَذَا خَلَاكَ نَهْمُ دُونِيَايه نَهْيِي وَبِيَّكَانِهِ بِي (أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ) يَان وَهَكَذَا رِيَّوَارِيكَ بِي بَهْمُ دُونِيَايه دَا تِي بِي بِي بُو گُورِستان.

(وَإِذَا أَصْبَحْتَ) هَر وَه ها: نه گهر گیشته به یانی (فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ) چاوه پوانی نه وه مه که بگه یته نه یاره. واته: با مردن له به رچاوت بی له هه موو کاتیکدا.

(وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ) له کاتی له ش ساغی کرده وه ی زور بکه (لِمَرَضِكَ) بُو نه وه ی

وَمِنْ حَيَاتِكَ لَمَوْتِكَ ﴿ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

به شی کاتی نه خوشیت بکا، چونکه له نه خوشی دا خواپه رستیت به ته وایو بؤ ناکړی (وَمِنْ حَيَاتِكَ) هه روه ها هه تا زیندوی زور خوا بپه رسته (لَمَوْتِكَ) تا دوی مردن سودی لټوهریگری (رواه البخاري) ئیمامی (بوخاری) گټراوویه تیه وه.

بزانه: له فهرموده یه کی تر دا هاتووه: پینج شت به ده سته و توی خوت بزانه پیشی پینج شت: که نجیت پیشی پیربونت، ساغیت پیشی نه خوشیت، هه بوونیت پیشی هه ژاربونت، بی نیشتیت پیشی پر نیشتیت، زیانت پیشی مردنت.

ئینجا بزانه: به خو ئاماده کړدن بؤ مردن و بایه خ پی نه دانی دونیا، مروءه نه بیته خوشه ویستی پیغه مبه رﷺ، چونکه ژبانی پیغه مبه رﷺ به م شتویه بویه ﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاللَّهِ إِنِّي لِأَجُوكَ! فَقَالَ ﷺ: أَنْظِرْ مَاذَا تَقُولُ؟ فَقَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لِأَجُوكَ. ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَالَ ﷺ: إِنْ كُنْتَ تُحِبُّنِي فَأَعِدْ لِلْفَقْرِ تَجَفُّافًا، فَإِنَّ الْفَقْرَ أَسْرَعُ إِلَى مَنْ يُحِبُّنِي مِنَ السَّيْلِ إِلَى مُتْنَهَاءِ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، بِإِسْنَادٍ حَسَنٍ: ثَمَّ سَأَلَ بَعْضَ أَهْلِ الْإِسْلَامِ عَنْهُ: قَالَ: وَاللَّهِ خَوْشَمٌ نَوِيٌّ. تا سئ جار، ئینجا پیغه مبه رﷺ فهرمووی: نه گهر راست نه که ی، خوت بؤ هه ژاری ئاماده بکه، چونکه هه ژاری زووتر نه گاته خوشه ویستانی من له لافاو که هه لته سستی و نه گاته شوینی خوی.

﴿ چهند ټیگه یشتنیک له م حه دیسه دا ﴾

۱- (كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ غَابِرٌ سَبِيلٍ): پیغه مبه رﷺ نه فهرمووی: ﴿مَنْ كَانَتِ الْآخِرَةُ هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ غِنَاهُ فِي قَلْبِهِ وَجَمَعَ لَهُ شَمْلَهُ وَأَتَتْهُ الدُّنْيَا وَهِيَ رَاغِمَةٌ، وَمَنْ كَانَتِ الدُّنْيَا هَمَّهُ جَعَلَ اللَّهُ فَقْرَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ وَفَرَّقَ عَلَيْهِ شَمْلَهُ وَلَمْ يَأْتِهِ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا مَا قُدِّرَ لَهُ﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ، هَر كَسِيك هه موو هه ولټکی بؤ قیامت بی، خوی گه وړه ده وله مهندي نه خاته ناو دلی و هه موو کاریکي بؤ کو نه کاته وه بوی ړیک دیک، پزقیشی بؤ دی بی نه وه ی هه ولی بؤ بدا، به لام هه ر کسک هه موو هه ولی بؤ دونیا بی، خوی گه وړه هه ژاری نه خاته نیو چاوانی و کاره کانی لټوهرته وازه نه کاو بوی ړیک ناکون، جگه له به شی خوی پزقی زیادی بؤ نایی.

۲- (وَمِنْ حَيَاتِكَ لَمَوْتِكَ): پیغه مبه رﷺ نه فهرمووی: ﴿إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ: عِلْمًا عِلْمُهُ وَنَشْرُهُ، وَوَلَدًا صَالِحًا تَرْكُهُ، وَمُصْحَفًا وَرَّثَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صَحْتِهِ

(الْحَدِيثُ الْوَاحِدُ وَالْأَرْبَعُونَ: فِي أَتْبَاعِ مَا جَاءَ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ)

﴿عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ﴾

وَحَيَاتِهِ يَلْحَقُهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ﴾ رواه ابن ماجه، ههنديك له وكرده وه چاكانه ی نه گه نه موسولمان له دواى مردنى: زانستىكى ئايىنى به كه فيرى خه لكى كردبى، يان بلاوى كردبىته وه، مندالتيكى باشه كه له پاش مردنى دوعاى بو بكا، قورئانتيكه به ميراث به جئى هيشتبى، يان مزگه وتيكي دروست كردبى، يان خانوويكى بو پيواران دروست كردبى، يان پوباريك و ئاويك بو خواردنه وه ده ستنويژ پيكي خستبى، يان خيرتيكى به ده ستي خوي كردبى له كاتي له ش ساغي و ژيانى دا ئه ويش له دواى مردن نه يگاتى.

﴿حَدِيثِي چلو يه كه م: شويئكه وتنى ئه وهى پيغه مبه ر ﷺ هيناويه تى﴾

(عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، (عبدالله) ي كوپى (عه م) ي كوپى (عاس) خوي و باوكى سه حابه نه، يه كيئكه له چوار (عبدالله) يه كان، له (مه ككه) ي پيرۆز له دايك بووه، به (١١) سال له باوكى خوي بچووكتره (٧٠٠) حه ديسي گيپاونه وه، له سالى (٦٥) ي كوچى له (مه ككه) ي پيرۆز وه فاتى كرد، ته مه نى (٧٢) سال بوو.

(قَالَ) ئه فه رموى: (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) پيغه مبه ر ﷺ فه رموى: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ) ئيمان = بيروباوه پى كه ستان ته واو نابى به خوا و پيغه مبه رو پورى دوايى (حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ) تا واى لى دئى: ئاره زوو و هه وه سى خوي (تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ) دواى ئه وه شريعه ته نه كه وي: كه من له لاي خوا هيناومه.

واته: ئه وه كه سه موسولمانه و ئيمانى ته واوه، كه به حوكمى خوا و پيغه مبه ر ﷺ پازى بى، نه گه ر به هيچ جورتيك به حوكمى خوا و پيغه مبه ر ﷺ پازى نه بو، ئه وه كافره، جا نه گه ر باوه پى پى هه بوو، به لام ئيشى به قورئان نه نه كرد، ئه وه فاسقه، واته: موسولمانتيكى ناته واوه، باوه پيشى ناته واوه، به و مرجه ي وشه ي كوفرى به سه ر زوباندا نه هاتبى، نه گينا: ئه مه ش هه ر كافره.

خوای گه وده له قورئانى پيرۆزدا له م بابته ئه فه رموى: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سويند به خواي تو ئه ي پيغه مبه ر ﷺ بيروباوه پى هيچيان ته واو نيه ﴿حَتَّى يُحَكِّمُوكَ﴾ تا ئه تو نه كه ن به حاكم ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له و كيئشه ي له نيوانياندا پوو

حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَيْنَاهُ فِي كِتَابِ الْحُجَّةِ يَأْسِنَادٌ صَحِيحٌ.

نه دا ﴿ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ﴾ نهك هر به ناشکرای به حوکمی تو رازی بن و بهس، به لکو نه بی به دلش رازی بن و هیچ گریهك له ناو دلیاندا نه بی به هو ی نه و حوکمی تو کردوته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ نه بی به ته وای خو یان بده نه دهست حوکمی خوا و پیغمبر ﷺ، نینجا به نیماندار و موسولمانی ته و او دانه ندرین.

(حَدِيثٌ صَحِيحٌ، رَوَيْنَاهُ فِي كِتَابِ الْحُجَّةِ يَأْسِنَادٌ صَحِيحٌ) هه دیسیکی راسته، گیرامانه وه له کتیبی (الحُجَّة) که داندراوی (نصر بن ابراهیم المقدسی) یه، به لام له زنجیره ی پیاو هکانی نه م هه دیسه دا دوو که سیان تیدایه، زور که س لییان ناپازیه و نه لَین: هه دیسه که لاوازه. زور که سیش لییان رازیه و نه لَین: هه دیسه که راسته و به هیزه. نیامی (النواوی) یه کیکه له مانه، خوا له هه موویان رازی بی، ثایه ته که ش به هیزی هه دیسه که به هیتر نه کا.

جا به هر جور ی بی، هر که سیك باوه پی به و بهرنامه یه نه بی که پیغمبر ﷺ هیناویه تی، نه وه کافره ﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ: يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ﴾ رواه مسلم، واته: سویند به و خوابه ی گیانی (محمدی) به دهسته، هر که سیك بانگه وازی منی بگاتی: جوله که بی، یان فه له بی، نینجا برمی و باوه پی به و بهرنامه یه ی من نه بی، نه وه نه چیته نوزده خ.

﴿چهند تیگه یشتنیک له م هه دیسه دا﴾

۱- (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَؤُلَاءِ...): نه گهر هه و او هه وهس و پیخوشی دل گشتی نه کریته قوریانی رتیازه که ی پیغمبر ﷺ، مروق نابیته موسولمانی ته و او، پیغمبر ﷺ نه فرموی: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ رواه الشيخان، نیمانی که ستان ته و او نابی، تا منی خوشتر نه وی: له خو ی و دایک و باوکی و مندا له کانی و گشت خه لکی تر.

واته: فرمانی پیغمبر ﷺ بخاته پیش فرمانی نه وانه و، له بهر خاتری نه وانه له فرمانی پیغمبر ﷺ دهر نه چی.

۲- (حَتَّى يَكُونَ هَؤُلَاءِ تَبَعًا لِمَا جُنْتُ بِهِ): خوی گه وره نه فرموی: ﴿إِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ نه ی پیغمبر ﷺ نه گهر فرمانت جی به جی نه که ن، بزانه: نه وان شوین هه و هه وهسی

(الْحَدِيثُ الثَّانِي وَالْأَرْبَعُونَ: سَعَةُ مَغْفَرَةِ اللَّهِ تَعَالَى)

﴿عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أَبَالِي،

خوایان نه که ون، نایا کن گومپاتره له و که سهی شوین هه و هه وه سی خوی که وتووه به بی شاره زاییه که له لای خوا؟.

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ نه فهرموی: ﴿تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكُم بِهِمَا: كِتَابُ اللَّهِ وَسُنَّةُ نَبِيِّهِ﴾ رواه الإمام مالك، دوو شتم له دواي خوم بو نیوه هیشتوته وه، هه تا دهستیان پیوه بگرن گومپا نابن: قورپانی پیروز، هه دیسه کانی پیغه مبه ر ﷺ. که و ابو: پژی می (دیمقراطیه) و (اشتراکیه) و (ماسونیه) و (مارکسیه) گشتی گومپایی و لادانه: له ریباری خواو پیغه مبه ر ﷺ خوا بمانپاریزی، آمین.

﴿هَدِيسِي چِل و دووم: لِيخوشبوونی خوا گه لِيك زوره﴾

(عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ) گتپردراوه ته وه له (نه نه س) خوا لی پازی بی، فهرموی (سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ) گویم له پیغه مبه ر ﷺ بوو نه یه فهرموی: (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى) خوی گه و ره له هه دیسیکی (قودسی) دا نه فهرموی: (يَا ابْنَ آدَمَ) نهی نه ته وهی ناده می. بزانه: باب (ناده م) باوکی هه موو ئینسانیکه، دایکه (خوآ) ش دایکی هه موویانه، له بهر نه وه یه که به ئیمه نه گوتری: ناده می زاد.

خوی گه و ره باوکه ناده می له قور دروست کردوه، ئینجا گیانی هیئاو ته بهر، دایکه (خوآ) شی له په راسوی باب ناده می دروست کردوه.

(إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي) نه تو هه ر کاتیک داوام لی بکه ی له گونا هت خوش بم (وَرَجَوْتَنِي) تکات لی کردم داوا به کت وه ربگرم، چونکه نه ترانی من خوابه کی به په حمو به دهسته لاتم (غَفَرْتُ لَكَ) منیش لیت خوش نه بمو گونا هه کانت دانه پو شمو سزات ناده م (عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ) هه رچه ند گونا هیشت گه و ره و زور بن (وَلَا أَبَالِي) من گوئ ناده مه گه و ره یی و زوری گونا هه کانت.

پیغه مبه ر ﷺ له هه دیسیکی تر دا نه فهرموی: ﴿نه گهر بهنده ی خوا گونا هیکی کرد و په شیمان بووه له خوا پاراپه وهو گوتی: (خوایه تاوانم کرد هه ر نه توش له تاوان نه بووری و لیم ببووره). ئینجا خوی گه و ره نه فهرموی: بهنده ی من تاوانی کرد و زانی: خوابه کی وای هیه له تاوانی خوش ئه بی و سزای تاوانیشی نه دا، نیوه شاهید بن: من وا لی خوش بوم﴾.

يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغْتَ ذُنُوبَكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي،
يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا، ثُمَّ لَقَيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا
لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً ﴿﴾ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ.

ئەى موسولمان ھەموو دەم ھەر داوا لە خوا بکە لە گوناھت خوێش بێ پشت بە کەسێ تر
مەبەستە، کەس ناتوانێ گوناھەکانت لە سەر لابێ.

(يَا ابْنَ آدَمَ) ئەى ئادەمیزاد (لَوْ بَلَغْتَ ذُنُوبَكَ) ئەگەر گوناھت ئەوەندە زۆر بێ، بگاتە
(عَنَانَ السَّمَاءِ) ھەوری ئاسمان (ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي) ئینجا تۆبەت کردو تگات لی کردم لیت
خوێش بێ (غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أَبَالِي) منیش لیت خوێش ئەبێ، ھەرچەند گوناھیشت زۆر بێ.
بەلام ئەگەر گوناھەکە پەيوەندی بە ئادەمیزادەو ھەبوو: ئەبێ خواو ھەکەى پازى
بکەى بۆ ئەو ھى خوا تۆبەت لیو ھەریگێ.

ئەو ھەش بزانە: تەنھا وتنى (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) خوا بە لێم خوێش بە، بە بێ تۆبە کردن
گوناھەکە لانا، بەلام لە لای خوا بە دوعا ئەنووسێو ھێزی گوناھەکە
کەم ئەکاتەو.

(يَا ابْنَ آدَمَ) ئەى ئادەمیزاد (إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي) ئەگەر تۆ مردی و ھاتیە لای من (بِقُرَابِ
الْأَرْضِ خَطَايَا) پێ بە زەمین گوناھت لەگەڵ خۆت ھینا (ثُمَّ لَقَيْتَنِي) دواى کە
گەیشتیە لای من، دەرکەوت (لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا) منت بە خوا بەکەى تا کەو تەنھا ناسیبو
و ھاو بەشت بۆ دانەنا بوم: لە خوا بەتێو لە پەرسندا (لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً) منیش پێ
بە زەوى لیخوێشبوونت بۆ دینم و لە ئاگرى دۆزەخ پزگارت ئەکەم (رواهُ التِّرْمِذِيُّ،
وقال: حَدِيثٌ صَحِيحٌ) ئیمامى (تیرمزی) گێراو پەتەو ھە.

بزانە: خواى گەورە تەنھا لە کافر خوێش نابێ، ئێتر لە تاوانەکانى خەلکی دى خوێش
ئەبێ، ئەگەر ھەز بکا.

ھەروەھا بزانە: ھەر کەس بە ئیمانەو ھەم بە پێتە دۆزەخ، ھەر بە قەد
گوناھەکانى ئەسوتی و ئینجا پزگاری ئەبێ، بەلام کافر ھەتا ھەتایە لە ناو ئاگر
دەمینێتەو.

ئەى موسولمانى خوێشەو یست: پێتە مەبرکە (سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ) گەورەى
دوعای لیخوێشبوون، ئەم دوعایە: ﴿اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَأَنَا
عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ
بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي، فَاعْفُرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ﴾ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

جا سبهینه و ئیواران به دَلّو زوبان ئەم دوعایه بخوێته تاكو خوا لێت خۆش ببێ و به بههشت شادان بكا.

﴿چەند تیگە یشتنیک لەم حەدیسەدا﴾

۱- (مَا دَعَوْتَنِي، وَرَجَوْتَنِي): پێغه مەبر ﷺ ئە فەرموی: ﴿لَيْسَ شَيْءٌ أَكْرَمَ عَلَى اللَّهِ مِنَ الدُّعَاءِ﴾ رِوایە الترمذی، هیچ خوا پەرستییهك له لای خوا به رێزتر نیه له دوعا کردن.

۲- (ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفْرَتٌ لَكَ): پێغه مەبر ﷺ ئە فەرموی: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ بِكُمْ وَلَجَاءَ بِقَوْمٍ يُذْنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ﴾ رِوایە مۇسەلم، سوێندەم به و خوا بهی گیانی منی به دهسته: ئە گەر ئێوه گوناھ نه کەن، خوا ی گه و ره ئێوه لانه با و گه لێکی تر نه هێتی و گوناھ نه کەن و له خوا گه و ره نه پارێته و ه تا لێیان خۆش ببێ، خوا ی گه و ره ش لێیان خۆش نه بێ.

۳- (لَأَتِيَنَّكَ بِقَرَابَةٍ مَغْفِرَةٍ): خوا ی گه و ره ئە فەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خوا ی گه و ره له تاوانی کافر بوون خۆش نابێ، له گوناھه کانی به ره و خوار تر خۆش نه بێ، له که سێک که خۆی حەز بکا لای خۆش ببێ. خودایه لێمان خۆش ببه، آمین... کوتایی.

منیش بهنده ی گوناھبار (عبداللہ عبدالعزیز ھەرتەلی)م، شوکری خوا ئە کەم که یارمەتی دام بێم به خزمەتکاری فەرمووده کانی پێغه مەبر ﷺ، له خوا ئە پارێتمه وه که له خۆم و دایک و باوکم و دۆستانم خۆش ببێ و به بههشت شادمان بکا و خیری پوونکردنه وه ی (چل حەدیسە که ی پێغه مەبر ﷺم) بۆ بنووسی و شادم بکا به دیتنی زاتی پاکی خۆی، بمکا به خزمەتکاری ئایینی پیروزی ئیسلام، بمگه به نێته کاروانی شه هیدانی رینگای خۆی، گه لی کوردی موسولمانیش له دهست زۆرداران پزگار بکا و له ئوممه تی حەز ره تی (محمد المصطفی ﷺ) ده ریان نه کا. آمین.

ته و او بوو، پێش نیوه پۆی پۆژی هه یینی (۲۱) ی مانگی مه ولودی پێغه مەبر ﷺ، سالی (۱۴۱۲) ی کۆچی، به رامبه ر (۲۷) ی مانگی گه لاویژ سالی (۲۶۹۲) ی کوردی، له شاری هه ولێر- کوردستان. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ناوه پۆکی پوونکردنه وهی (الأربعین النواویة)

بابهت	لا پهره	بابهت	لا پهره
پیتشه کی پوونکرده وه.....	۳	حه دیسی (۱۰) ان الله طیب لا یقبل الا طیباً.....	۴۱
پیتاسه و پیتشه کی ئیمامی (النواوی).....	۴	وه دهستهیتانی حه لال، مه رجه کانی بوعا.	
چه ند زانستیکی حه دیس.....	۱۰	حه دیسی (۱۱) دع ما یریک الی ما لایریک.....	۴۴
حه دیسی (۱) انما الاعمال بالنیات.....	۱۱	حه دیسی (۱۲) من حسن اسلام المرء.....	۴۶
نبیه نهیتان، کوچکردن بۆ خوا.		ناشاگردنی گواها نه بیته هوی لته بوردن.	
حه دیسی (۲) بینما نحن عند رسول الله ﷺ.....	۱۴	حه دیسی (۱۳) لا یؤمن أحدکم حتی یحب.....	۴۷
پوونکه کانی ئیسلام: شاده هیتان، نوێژکردن،		ئیمان حه فتا و سێ پارچه یه	
زه کاندان، پۆژوو، حه ج.		حه دیسی (۱۴) لا یحل دم امریء مسلم.....	۴۸
پوونکه کانی ئیمان: باوه به خوا، به (ملائکه)،		به چه ند تاوانیک خویتی موسولمان حه لال،	
به کتیه کانی خوا، به پیغه مه ران، به پۆزی		تیکدانی کومه لی موسولمانان تاوانه	
لواپی، به قه زاقه ده ر.		حه دیسی (۱۵) من کان یؤمن بالله.....	۵۰
چاکه، پینج په نهانه کان، نیشانه کانی		پۆرگۆتن ناپه سنده، میوان و میوانداری.	
دونیا و یرانبوون،		حه دیسی (۱۶) لا تقضب.....	۴۳
حه دیسی (۴) بني الإسلام علی خمس.....	۲۲	ده رمانی توپه یی، پاداشتی توپه نه بوون.	
قه زاکردنه وهی نوێژ، زه کات، پۆژوو، حه ج.		حه دیسی (۱۷) ان الله کتب الاحسان.....	۵۴
حه دیسی (۴) ان أحدکم یجمع خلقه.....	۲۵	نچۆنیه تی سه ربیرینی ئازله، سیاست.	
قوناغه کانی کۆپه ی ناو زگ، ده رمانخواردن		حه دیسی (۱۸) اتق الله حیثما کنت.....	۵۶
بۆ له باربردنی کۆپه، نوێژی جه نازه له		گوناهه کانی بچوک به چاکه کردن لاده چن،	
سه رکۆپه ی له بارچوو.		گوناهه کانی گه وره به توپه لاده چن،	
حه دیسی (۵) من أحدث فی أمرنا هذا.....	۲۶	مافی ئاده میزاد به گه رده ن ئازادکردن لاده چن.	
شوێنکه وتنی جوله کو و دیانه کان،		حه دیسی (۱۹) یا غلام انی أعلمک کلمات.....	۵۹
(البدعة الحسنة)، (البدعة القبیحة).		پاراستنی مافی خوا هوی فریاکه وتنی خوا به،	
حه دیسی (۶) ان الحلال بین والحرام بین.....	۳۱	(تقوی) ترسان له خوا هوی پزق و پزگار بوونه	
شو به واتنی نیوان حه پام و حه لال، (تقوی)،		له ته نگانه.	
دل سه رکرده ی هه مو نه ندانه کانه.		حه دیسی (۲۰) اذا لم تستحی فاصنع.....	۶۳
حه دیسی (۷) الدین النصیحة.....	۳۵	شهرم به شیکه له ئیمان، شهرمکردن له خوا	
پیتاسه و چۆنیه تی ئامۆزگاری.		پاراستنی نه ندانه کانه له تاوانکردن	
حه دیسی (۸) أمرت ان أقاتل الناس.....	۳۶	حه دیسی (۲۱) قل أمنت بالله ثم استقم.....	۶۴
یاخیبووانی شه ریه تی ئیسلام ده کوژدین.		به رده و وامبوون له سه ر ئیمان و خوا به رستی	
حه دیسی (۹) ما نه یتمکمن عنه فاجتنبوه.....	۳۸	هوی موژده ی به هه شته.	
نه کردنی قه ده غه کراو له پیتشه ره له کردنی		حه دیسی (۲۲) أرایت ان صلیت المكتوبات.....	۶۵
هه رمانپیکراو، نه گه ر هه رمانپیکراو هه مووی		دونیا فیتنه یه، ئافه رت فیتنه یه،	
نه کرێ نابن به شه رقه ده کی وازی له به یندرن،		بوتیا به ندیخانه ی ئیمانداره و به هه شتی کافره،	
نابن بۆ نه نجامدانی نایین په رته وازه یی بکرن.		چوونه به هه شت به ره حمی خوا به.	

ناوه پۆکی پوونکردنه وهی (الأربعین النواویة)

بابهت	لا پهره	بابهت	لا پهره
حه‌دیسی (٢٢) الطهور شرط الإيمان...	٦٨	حه‌دیسی (٢٢) لا ضرر ولا ضرار.....	٩٦
که‌وری زیگری خوا، ره‌وشته پاکه‌کانی پیغه‌مبه‌ران، کن کویری قیامه‌ته؟		زیانلیدان له ئیسلامدا نیه، پیتاسهی (ضروره)و (حاجه)	
حه‌دیسی (٢٤) یا عبادی إني حرمت الظلم على نفسي وجعلته بینکم محرما.....	٧٠	حه‌دیسی (٢٢) لویعطی الناس بلعواهم.....	٩٨
حه‌دیسی قودسی، جنۆکه، گهرده‌ن نازادکردن له دنیادا، (استغفرالله) هوی بێق و یزگارپونه له ته‌نگانه‌کان		چۆنیه‌نی دادکردن، مه‌رحه‌کانی شاهید، سویندخواردن، سزای سویندی به‌ دۆق.	
حه‌دیسی (٢٥) ان اناسا من اصحاب رسول الله قالوا للنبي ﷺ: ذهب اهل الدثور.....	٧٥	حه‌دیسی (٢٤) من رأى منكم منكرا.....	١٠٠
پیتاسه و ژمارهی (صحابه) کان، زیگری دوی نوێزه‌کان، ئادابی (جماع).		بێ‌ده‌نگی له سه‌ر بێ‌شه‌ری ده‌بیته هوی سزادانی خوا، یارمه‌تی دانی کاربه‌ده‌ستی سه‌مه‌کار بێ‌به‌شت نه‌کا له ناوی که‌سه‌ر	
حه‌دیسی (٢٦) کل سلامی من الناس.....	٧٨	حه‌دیسی (٢٥) لا تحاسلوا ولا تناجشوا.....	١٠٣
چیشته‌نوێژ، ئاشتکردنه‌وه‌ی موسولمانان، یارمه‌تی دانی موسولمانان.		حه‌سودی چیه؟ نۆستایه‌تی و نوژنایه‌تی بق خوا، مافی موسولمان له سه‌ر موسولمان، یزولتانی موسولمان به‌گوێره‌ی پله‌ی خۆی	
حه‌دیسی (٢٧) البر حسن الخلق.....	٨٠	حه‌دیسی (٢٦) من نفس عن مؤمن كربة.....	١٠٦
ره‌وشتی جوان به‌روه‌ستی خه‌ك ده‌كا، دلی مرۆفه‌هه‌ست به‌ خراپه‌ نه‌كا، تاوان و زیانی (فتوی) ده‌ری نه‌زان.		سوککردنی باریقه‌رزدار، داپۆشینی موسولمان، قورئانخوێندنی به‌ کومه‌ل له‌ مزگه‌وتدا، نه‌زادی یونیا سودی نیه له‌قیامه‌ت	
حه‌دیسی (٢٨) وعظنا رسول الله ﷺ.....	٨٣	حه‌دیسی (٢٧) ان الله كتب الحسانات.....	١١٠
پیتازی مه‌رچوار خه‌لیفه‌کان پیتازی پیغه‌مبه‌ره، هه‌فتاوسێ گروهي گومراپووی نوژه‌خی په‌یداده‌بن.		چاکه: یه‌ك به‌ ده‌یه، خراپه: یه‌ك به‌ یه‌كه	
حه‌دیسی (٢٩) أخبرني بعمل يدخلني الجنة...	٨٧	حه‌دیسی (٢٨) من عادی لی ولیاً.....	١١٢
شه‌ونوێژ، (جهاد) لوتکه‌ی به‌زی ئیسلامه، زوبان هوی سزای دۆزه‌خه.		خوا به‌رگری له‌ نۆستی‌خۆی ده‌كا، به‌ کردنی واجب و سوننه‌ت ده‌بیه نۆستی‌خوا	
حه‌دیسی (٣٠) ان الله فرض فرائض.....	٩٢	حه‌دیسی (٢٩) ان الله تجاوز لی عن امتی.....	١١٥
پیتاسهی واجب و حه‌رام، هه‌چ که‌سێک له‌ خوا به‌غیره‌تر نیه، بێ له‌خوا ناکه‌ینه‌وه		سزای له‌بیرچوونه‌وی قورئان	
حه‌دیسی (٣١) دلنی علی عمل إذا عملته.....	٩٤	حه‌دیسی (٤٠) کن فی الدنيا کانک غریب.....	١١٧
ته‌ماع له‌ دونیایو له‌ مالی‌خه‌ك مه‌كه‌ خوا و خه‌ك خۆشیان ده‌وی، سوپوون له‌ سه‌ر وه‌ده‌ستپێتانی که‌وره‌یی و مال‌ ئابین تێك ده‌دا، نه‌وانه‌ی بق خوا یه‌کتێریان خۆش نه‌وی له‌ ژێر سێبه‌ری خوای که‌وره‌دانه.		خه‌یری‌نه‌براهه له‌دوای‌هردینش بۆی ده‌چن	
		حه‌دیسی (٤١) لا یؤمن احکم حتی یكون هواماً.....	١١٩
		هه‌رکه‌سێک به‌ شه‌ری خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ یازی‌نه‌بێ ئیمانی نیه، جوله‌کو دیان کافرن	
		حه‌دیسی (٤٢) یا ابن آدم انک ما دعوتنی.....	١٢١
		لێبوردنی‌خوا زۆره مه‌رحه‌ند گونا‌مه‌ش زۆر بن، دوعای (سیدالاستغفار).....	١٢٢
		کو‌تایی.....	١٢٣

بلاوکردن گهه گهه

بلاوکردن گهه

بۆ هه‌روێشان و چا پێکردن و بلاوکردنهوه

٠٦٦ ٢٢٣٣٨٦٨

عێراق - کوردستان - هه‌وێن

نۆخه 3000 دیناره